

CETURTDIENA, 2009. gada 23. aprīlis

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Pacienta tiesības pārrobežu veselības aprūpē (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums, ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā iesniedza *John Bowis* par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (COM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD)) (A6-0233/2009).

Kā daudzi no jums zina, *John Bowis* ir nesen Briselē saslimis un ievietots slimnīcā. Viņam bija operācija, un man ar prieku jāsaka, ka tā bija veiksmīga, un viņš tagad atveseļojas, tādējādi viņš ir pārrobežu veselības aprūpes piemērs. Viņa vietā šodien ir mans draugs un kolēģis *Philip Bushill-Matthews*.

Philip Bushill-Matthews, referents. – Priekšsēdētāja kungs, man ir ļoti grūts uzdevums un ļoti viegls uzdevums. Ir ļoti grūti, jo šī lieta ir ļoti sarežģīta un ļoti jūtīga, un tā ir lieta, pie kuras personīgi es esmu ļoti maz strādājis. Ir ļoti viegli, jo tas ir ziņojums, ko ir iesniedzis mans godājamais kolēģis *John Bowis*, kurš, kā jūs sakāt, pašreiz atveseļojas pēc apjomīgas sirds operācijas, kas veikta pirms pāris nedēļām Briselē.

Viņš ir veicis apbrīnojamu darbu, novedot šo lietu pie šāda veiksmīga noslēguma šodien un, patiešām, liekot pamatu šim panākumam savā sākotnējā ziņojumā par pacientu mobilitāti jau 2005. gada jūnijā. Es esmu pārliecināts, ka viņš arī vēlētos, lai es pateiktos personīgi komisārei par viņas atbalstu, pateiktos ēnu referentiem un pateiktos mūsu grupas sekretariātam, un, patiešām, viņa paša palīgam pētniecības jomā par tām lielajām pūlēm, ko viņi visi ir pielikuši, lai nodrošinātu vispārēju vienprātību par tik daudziem pretrunīgiem jautājumiem. Ar viņu palīdzību *John* ir centies rast skaidrību jomā, kas ir bijusi ļoti nepārredzama, un ieviest skaidrību tur, kur iepriekš ir dominējusi nenoteiktība, konsekventi pamatojoties uz cieši saistītajiem principiem, ka pacienta interesēm vienmēr ir jābūt pirmajā vietā un pacienta izvēli nosaka vajadzības un nevis līdzekļi.

Pēdējos desmit gadus Eiropas pilsoņi ir griezušies tiesās, lai cīnītos par savām tiesībām doties uz citu dalībvalsti, lai ārstētos. Ir skaidrs, ka pacienti vēlas šīs tiesības un ka viņi ir pelnījuši šīs tiesības, un viņiem ir tiesības uz šīm tiesībām. Viņiem nav jāgriežas tiesā, lai tās panāktu. Šis priekšlikums, kas tagad ir mums priekšā, ir mūsu iespēja padarīt to par realitāti. Tagad ir laiks mums kā politiķiem uzņemties savas saistības un, pašiem izveidojot juridisko noteiktību, aizstāt vajadzību pēc tiesnešiem, kuri ir gājuši pa priekšu.

Lielākā daļa cilvēku vienmēr vēlēties, lai viņi tiktu ārstēti tuvu pie mājām. Tomēr vienmēr būs pacienti, kuri vēlas doties ārstēties uz citu dalībvalsti vienalga kādu iemeslu dēļ. Ja pacienti patiešām izvēlas šo iespēju, mums ir jāpārliecinās, ka nosacījumi, ar kuriem saskana viņi tā dara, ir pārredzami un godīgi. Mums ir jāpārliecinās, ka viņi zina, kāda maksa no viņiem tiks iekasēta, uz kādiem kvalitātes un drošības standartiem viņi var cerēt un kādas tiesības viņiem ir gadījumā, ja kaut kas noiet greizi. Šis ziņojums pievēršas visiem šiem jautājumiem.

Ļaujiet man pateikt skaidri, ka šīm pacienta tiesībām nekādā veidā nav jākaitē dalībvalstu spējai nodrošināt kvalitatīvu veselības aprūpi visiem saviem pilsoņiem. Šis ziņojums nenorāda dalībvalstīm, kā tām ir jāorganizē savas veselības aizsardzības sistēmas. Tas nenosaka, kāda aprūpes kvalitāte tām ir jānodrošina. Patiesībā tas ievieš drošības pasākumus dalībvalstīm, lai palīdzētu aizsargāt savas valsts veselības aizsardzības sistēmas, piemēram, izvēloties iepriekšēju atļauju sistēmu noteiktos apstākļos.

Tomēr šādas iepriekšējas atļaujas nedrīkst izmantot, lai ierobežotu pacienta izvēli. Patiešām, pārrobežu veselības aprūpes plašākai pieejamībai savukārt ir jāpalīdz stimulēt valsts sistēmas, lai tās nodrošinātu arvien labākus veselības aprūpes standartus.

Es ar cerībām gaidu kolēģu komentārus debatēs, kas tagad sekos.

Daniela Filipiová, Padomes priekšsēdētāja. – (CS) Dāmas un kungi, es jūtos ļoti pagodināta, ka varu pievienoties jums šeit šodien un piedalīties diskusijās par vairākiem nozīmīgiem tematiem saistībā ar sabiedrības veselību, kuri ir šodienas darba kārtībā. Tajos ietilpst pacienta tiesību piemērošana pārrobežu veselības aprūpē, pacientu drošības nodrošināšana un ES kopīga rīcība attiecībā uz retām slimībām.

Es vēlētos sākumā teikt, ka visi trīs jautājumi pieder pie Čehijas prezidentūras prioritātēm, un tie arī būs ietverti 2009. gada 7. jūnijā Luksemburgā paredzētas Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības padomes (EPSCO) darba kārtībā. Tādēļ mēs ļoti atzinīgi vērtējam gaidāmās debates.

Čehijas prezidentūra pilnībā apzinās to svarīgo nozīmi, kāda Eiropas Parlamentam ir likumdošanas procesā sabiedrības veselības jomā, un tās saprot, kas cieša sadarbība starp Padomi un Parlamentu ir būtiska. Jūsu ziņojumi par šīm trijām tēmām tādēļ ir nākuši īstajā laikā.

Es tagad vēlētos teikt dažus vārdus, raugoties no Padomes viedokļa, attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes ierosināto direktīvu par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē.

Čehijas prezidentūra pilnībā apzinās, ka ir vajadzīgs nodrošināt juridisko noteiktību pacientiem, kuri saņem veselības aprūpi citā dalībvalstī, un tā pamatojas uz Francijas prezidentūras darba rezultātiem šajā jomā. Mūsu mērķis ir censties apstiprināt šo dokumentu, kas būs skaidrs un saprotams ES pilsoņiem, kas ievēros primāros tiesību aktus, arī subsidiaritātes principu, un kas īsteno deklarēto mērķi par juridiskās noteiktības izveidošanu ES pilsoņiem attiecībā uz viņu tiesību piemērošanu, saņemot pārrobežu veselības aprūpi. Tomēr tajā pašā laikā ir rūpīgi jāapsver priekšlikuma īstenošanas iespējamā ietekme uz veselības aprūpes sistēmu stabilitāti ES dalībvalstīs.

Ņemot vērā šī priekšlikuma būtisko nozīmi, ir notikušas ļoti intensīvas diskusijas, un tās vēl arvien turpinās Padomes juridiskajās vienībās. Tādēļ pašlaik es nevaru jums pateikt, vai Padome panāks politisku nolīgumu līdz Čehijas prezidentūras beigām, t.i., līdz EPSCO padomei jūnijā. Tomēr es varu izdarīt vairākus vispārējus secinājumus par šo jautājumu. Nākamajai direktīvai ir jākodificē visa Eiropas Kopienas Tiesas tiesu prakse, ko piemēro preču un pakalpojumu brīvas kustības principa īstenošanai sabiedrības veselības jomā, un tai ir arī jāpievieno noteikumi par sociālo sistēmu koordinēšanu un jānodrošina dalībvalstīm izvēle noteikt, ka veselības aprūpes nodrošināšana citā dalībvalstī ir atkarīga no iepriekšējām atļaujām vai izvēles par „filtrēšanas” sistēmas piemērošanu.

Mēs atrodam šos principus *John Bowis* ziņojumā par ierosināto direktīvu, par kuru jūs debatēsiet. Ir arī iespējams noteikt citus tematus, kas ir kopēji Eiropas Parlamentam un Padomei: svarīgā nozīme tam, lai pacientiem tiktu sniegta pilnīga un pareiza informācija par izvēlēm saņemt pārrobežu veselības aprūpi, vai uzsvars uz augstas kvalitātes un drošības nodrošināšanu aprūpes sniegšanā.

Čehijas prezidentūra atzinīgi vērtē rūpes, ko ir uzņēmis Parlaments, izstrādājot šo ziņojumu, kura formulējums ir radies no daudzām sarežģītām, bet auglīgām diskusijām vairākās attiecīgās komitejās. Es apzinu, ka ziņojuma formulējums ir kompromiss starp dažādām politiskajām grupām un ka panākt šo kompromisu nepavisam nav bijis viegli. Es tādēļ vēlētos pateikties visiem, kas piedalījās tā radīšanā, un referentam *John Bowis*, kuram mēs visi, protams, vēlam strauju atveseļošanos. Tas ir vērtīgs ieguldījums, kas dod iespēju ierosinātās direktīvas likumdošanas procesam turpināties. Padome detalizēti pārskatīs šī ziņojuma tekstu, kā arī visus priekšlikumus grozījumiem, un rūpīgi apsvērs to iekļaušanu Padomes kopējā nostājā, lai atbalstītu vienošanos otrajā lasījumā.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā es iepriekš minēju, tomēr ir pāragri spriest, vai jūnija EPSCO padome radīs politisku nolīgumu par ierosināto direktīvu, jo diskusijas, kas pamatojas uz kompromisa priekšlikumu, ko ir iesniegusi Čehijas prezidentūra, vēl nav beigušās. Katrā gadījumā Padome turpinās diskusijas par šo tematu, ņemot vērā Eiropas Parlamenta apstiprināto ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Es esmu pārliecināts, ka *D. Filipiová* neiebildīs, ka es informēšu Parlamentu, ka viņa pati izmanto ratiņkrēslu.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, pirms es runāju par pacienta tiesībām pārrobežu veselības aprūpē, ļaujiet man īpaši pateikties referentam *John Bowis*, kurš diemžēl nav šodien kopā ar mums, bet kuram mēs esam lielu pateicību parādā par šo dokumentu. Es novēlu viņam strauju atveseļošanos un arī veselību un laimi pēc tik daudzu gadu lieliskas kalpošanas Eiropas pilsoņu labā.

(Applausi)

Es arī vēlos pateikties visiem ēnu referentiem par viņu konstruktīvo darbu un, protams, *P. Bushill-Matthews* kungam, kurš šodien runā *J. Bowis* kunga vārdā.

Vakar šeit, Strasbūrā, mēs atzīmējām Eiropas pacienta tiesību dienu. Šādi mēs apliecinājām pacientu augošo nozīmi veselības aprūpē un atzinām to, cik svarīgi ir, lai pacientiem būtu gan pašāvēlība uz aprūpi, ko viņi saņem, gan zināšanas par to.

Galvenais jautājums šajā kontekstā ir šāds: ko Eiropas Savienība var darīt pacientu labā? Mums ir izdevība šorīt spert nozīmīgu soli uz priekšu virzībā uz pacientiem labvēlīgu Eiropu ikvienam Eiropas pilsonim, kurus jūs, godājamie deputāti, pārstāvat.

Vispirms man ir jāsaka, ka es ļoti atzinīgi vērtēju to lielo darbu, ko ir veicis Parlaments, pārbaudot šo priekšlikumu direktīvai par pacienta tiesībām pārrobežu veselības aprūpē, kas drīzumā tiks iesniegts jums balsošanai. Ļaujiet man pateikties un apsveikt jūs visus par jūsu interesantajām un bieži izaicinošajām debatēm un par ļoti efektīvu procesu.

Ļaujiet man īsumā atgādināt šīs ierosinātās direktīvas pamatojumu, kā arī tās galvenos mērķus un principus. Priekšlikuma pirmavots meklējams desmit gadus ilgā Eiropas Kopienas Tiesas tiesu praksē, lemjot, ka pacientiem ir tiesības uz izdevumu atmaksu par ārzemēs saņemto veselības aprūpi pat tad, ja viņi būtu varējuši saņemt šo veselības aprūpi savā valstī.

Tas ir svarīgi. Šīs ir tiesības, ko Līgums tieši piešķir Eiropas Savienības pilsoņiem. Tomēr, ja nolēmumi bija skaidri par attiecīgajām personām, tad neskaidrs bija jautājums par to, kā tie tiek piemēroti visām citām lietām. Tādēļ vajadzība pēc tiesiskā regulējuma kļuva acīm redzama, lai visi pacienti Eiropā varētu īstenot savas tiesības uz izdevumu atmaksu par pārrobežu veselības aprūpi.

Šīm tiesībām ir jābūt ne tikai tiem pacientiem, kuriem ir piekļuve informācijai, kas nav publiski pieejama, un kuri var atļauties izmantot jurista pakalpojumus. Tādēļ pēc padziļinātas analīzes un plašas konsultēšanās Komisija pagājušā gada 2. jūlijā pieņēma savu priekšlikumu direktīvai.

Pirmām kārtām tā vispārējais mērķis ir nodrošināt pacientus ar labākām izdevībām un labāku piekļuvi attiecībā uz veselības aprūpi visā Eiropā. Pacientiem ir centrālā nozīme šajā likumprojektā, kurā arī tiek pilnībā ievērota veselības aizsardzības sistēmu dažādība visā Eiropā. Ļaujiet man paust skaidru nostāju šajā jautājumā. Es zinu, ka ir izteiktas daudzas bažas, bet šie tiesību akti neievieš izmaiņas valsts veselības aizsardzības sistēmu organizācijā un finansēšanā.

Ierosinātajai direktīvai ir trīs galvenie mērķi: pirmkārt, noskaidrot nosacījumus, kā pacienti saņems atmaksu pēc izcelsmes valsts tarifiem par pārrobežu veselības aprūpi; otrkārt, garantēt aprūpes kvalitāti un drošību visā Eiropā; un treškārt, veicināt Eiropas sadarbību veselības aizsardzības sistēmu starpā.

Pamatojoties uz šiem trijiem pīlāriem, var daudz palīdzēt mūsu pilsoņiem, galvenokārt tiem, kuri vēlas saņemt pārrobežu veselības aprūpi, bet plašākā nozīmē – visiem Eiropas pacientiem. Es ar cerībām gaidu jūsu debates.

Iles Braghetto, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kā mēs varam definēt šo direktīvu? Tā rada pacientiem iespēju izvēlēties piemērotu ārstēšanu un ātru piekļuvi pakalpojumiem; iespēju reģionālajām veselības aprūpes sistēmām uzlabot savu veselības pakalpojumu kvalitāti un efektivitāti; lielāku Eiropas integrācijas iespēju sociālās aprūpes pakalpojumu jomā. Eiropas uzziņu tīkli, tehnoloģiju standarti un telemedicīnas attīstība atbalstīs to pārrobežu sadarbību, kas jau notiek.

Tam ir vajadzīga piemērota informācijas sistēma, veselības aprūpes iespēju kvalitātes un efektivitātes uzraudzība, garantija attiecībā uz veselības aprūpes darbinieku profesionālo ētiku un nebirokrātiska procedūra pārrobežu mobilitātes regulēšanai. Šī direktīva nodrošina „mērītu atbalsi” šīm prasībām.

Françoise Grossetête, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Vassiliou* kundze, kaut gan viņas šeit nav, es vispirms vēlētos apsveikt mūsu kolēģi *J. Bowis* kungu. Turklāt man ir žēl, ka viņa nav šeit, jo viņš ir tik ļoti iesaistījies savā ziņojumā par pacienta tiesībām, ka viņš patiešām bija pelnījis šodien būt šeit.

Jā, ir acīmredzams, ka jautājums noteikti nav par jaunu pakalpojumu direktīvu. Tas ir par tādas idejas noraidīšanu, ka Eiropas Kopienas Tiesa veido Eiropas tiesību aktus un nevis politiķi. Tas ir nepieņemami.

Eiropas pilsoņiem ir tiesības saņemt aprūpi citā dalībvalstī, ievērojot nosacījumus. Es vēlos pārliecināt tos deputātus, kuri ir satraukušies par iespējamiem turpmākiem pārkāpumiem: šī direktīva pilnībā ievēro dalībvalstu suverenitāti attiecībā uz savām veselības aizsardzības sistēmām. Pretēji arī tam, ko ir teikuši daži tās oponenti, šī direktīva attiecas uz visiem pacientiem un atjauno taisnīgumu un godīgumu, jo līdz šim vienīgi visbagātākajiem ir bijusi pieejama pārrobežu veselības aprūpe.

Ar šo direktīvu katrs pilsonis varētu saņemt šādu aprūpi ar nosacījumu, ka slimnīcas aprūpes gadījumā ir saņemta iepriekšēja atļauja no dalībvalsts, kurai viņš vai viņa ir piesaistīts, tādējādi atļaujot atlīdzināt veiktos maksājumus pēc izcelsmes dalībvalstī spēkā esošajiem tarifiem.

Ja ir izdarīts viss, lai novērstu medicīnisku tūrisumu, es šeit saskatu vienīgi progresu. Tas ir liels solis uz priekšu Eiropai, kas ir par veselības aizsardzību, kas ir taisnīgāka, dod vairāk informācijas mūsu līdzpilsoņiem par pieejamo aprūpi un palielina sadarbību saistībā ar jaunām veselības aizsardzības tehnoloģijām.

Bernadette Vergnaud, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotāja.* - (FR) Priekšsēdētāja kungs, Vassiliou kundze, dāmas un kungi, mēs gatavojamies dot savu spriedumu par tekstu, par kuru es esmu cerējusi un lūgusies ilgu laiku, sevišķi saistībā ar manu ziņojumu par to, kāda ietekme būs veselības aizsardzības pakalpojumu izslēgšanai no Pakalpojumu direktīvas.

Tomēr baidos, ka nesenais balsojums ir atstājis manī rūgtu pēcgaršu. Ziņojums, kā tas tika pieņemts Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā ar politisko grupu lielākās daļas atbalstu, izņemot sociālistus, ir faktiski tikai nedaudz uzlabota atbilde uz Tiesas nolēmumiem. Tā ne tikai neatbild uz galvenajām veselības aizsardzības politikas problēmām Savienībā, tā arī nerisina juridiskās nenoteiktības jautājumu pacientiem un pasludina tirgus pieeju veselības aprūpei.

Attiecībā uz juridisko nenoteiktību man šķiet acīmredzams, ka neskaidrība, kas valda starp attiecīgajiem nosacījumiem, lai piemērotu šo direktīvu un Regulu (EEK) Nr. 1408/1971, un drīzumā Regulu (EK) Nr. 883/2004, kuru pieņēma vakar, būs pamats tikai jauniem Tiesas nolēmumiem.

Šī ziņojuma nostāja attiecībā uz tirgus pieeju ir atrodamā jau tā juridiskā pamata kopsavilkumā, citiem vārdiem, 95. pantā, kas nosaka iekšējā tirgus noteikumus. Tāpēc veselības aizsardzība būs tikai tāda pati prece kā jebkura cita, kas pakļauta tiem pašiem piedāvājuma un pieprasījuma noteikumiem.

Tas var novest tikai pie nevienlīdzīgas piekļuves aprūpei, kad labi situēti un labi informēti pilsoņi var izvēlēties vislabāko aprūpi, kāda pieejama ES, bet pārējiem būtu jāiztieks ar pakalpojumiem, kas jau ir vājāki daudzās dalībvalstīs un kurus uzlabot nekādā ziņā nav šīs direktīvas mērķis.

Tādā pašā garā 67. grozījums nozīmē konkurences ieviešanu valstu veselības aizsardzības sistēmu starpā, jo katra persona varēs brīvi, ja vien tā maksā, iestāties sistēmā, kuru tā būs izvēlējusies Eiropas Savienībā.

Es gribētu visbeidzot izvirzīt jautājumu par iepriekšējām atļaujām slimnīcas aprūpei, kuru ieviešana saistās ar daudziem ierobežojumiem dalībvalstīm, lai gan šis princips dod gan sociālo sistēmu finansiālā līdzsvara kontroli, gan garantiju pacientiem par atmaksas nosacījumiem.

Šo visu iemeslu dēļ, kā arī tāpēc, ka man ir maz ilūziju par šodienas balsošanas iznākumu, ņemot vērā brīnišķīgo vienprātību ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Diana Wallis, *Juridiskās komitejas atzinuma referente.* – Priekšsēdētāja kungs, Juridiskās komitejas vārdā mēs gribējām atzinīgi vērtēt šo priekšlikumu un izcelt, ko tas ienes attiecībā uz juridisko noteiktību, kas ir pelnījusi aplausus, kā arī uz pacienta izvēles uzsvēršanu. Bet mēs kā komiteja arī jutām — un es domāju, ka tas ir svarīgi, ņemot vērā bažas, kas tika paustas šorīt — ka tas patiešām respektē subsidiaritāti un tāpēc tas patiešām respektē valsts veselības aizsardzības sistēmu integritāti.

Vienīgā joma, kurā varbūt mūsu viedoklis atšķiras no ziņojuma, ir tā, ka mēs būtu gribējuši redzēt kaut ko vairāk izdarītu to pacientu labā, ar kuriem diemžēl notiek kaut kas slikts. Mums ir sajūta, ka piemērojama tiesiskais režīms un izstrādātie juridiskās noteikumi nav pietiekami skaidri: tas būtu varējis būt pacientam skaidrāks, lai nodrošinātu, kā mēs to esam darījuši citos gadījumos, ka pacienti var celt prasības savā mītnes valstī un saņemt kompensāciju saskaņā ar uzturēšanās valsts tiesību aktiem. Būtu labi, ja šim jautājumam vēlreiz pievērstos.

Anna Záborská, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. - (SK) Būdama Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja, es vēlos pateikties Bowis kungam par viņa ciešo sadarbību un mūsu daudzajām diskusijām, gatavojot ziņojumu. Es arī vēlu viņam visu to labāko.

Ziņojums tieši ir saistīts ar pacientu tiesībām, un Eiropas likumdevējiem ir jānodrošina, lai tiktu konsekventi īstenota līdztiesība veselības aprūpes sniegšanā sievietēm un vīriešiem. Jebkura veida diskriminācija dzimuma dēļ, ko pieļauj veselības iestādēs, apdrošinātāji vai valsts ierēdņi, ir nepieņemama. Ierosinātās sistēmas bīstamība ir tā, ka pārrobežu veselības aprūpi, kas saistās ar vēlamas ārstēšanas veidu, galvenokārt izmantos pilsoņi ar labāku finansiālo stāvokli.

Viens veids, kā to risināt, ir izmantot starpreģionālās sadarbības iespēju. Pārrobežu reģionāliem nolīgumiem starp finanšu organizācijām un veselības aprūpes iestādēm būtu jāpalīdz saskaņot pacientu prasības, valsts finanšu stabilitāti un jo sevišķi valsts prioritāti nodrošināt saviem pilsoņiem labas veselības saglabāšanu.

Avril Doyle, *PPE-DE grupas vārdā*. - Priekšsēdētāja kungs, kopš 1998. gada Eiropas Kopienų Tiesa ir lēmusi, ka pacientiem ir tiesības saņemt atlīdzību par veselības aprūpi, kas saņemta citā dalībvalstī. Šis ziņojums, kas seko komisāres priekšlikuma projektam, skaidro, kā ir jāpiemēro EKT lietās noteiktie principi.

Es atzinīgi vērtēju *John Bowis* izcilo ziņojumu un prasmīgo veidu, kā viņš risina daudzās pamatotās bažas, ko izsauc sākotnējais priekšlikuma projekts. Ziņojums balstās uz pacientu vajadzībām, nevis uz pacientu līdzekļiem. Slimnīcas aprūpes un iepriekšējās atļaujas definīcijas ir tikušas apspriestas, un, kā es saprotu, Padome un Komisija par tām ir vienojušās. Kvalitātes standarti paliks dalībvalstu kompetencē, bet drošības standarti būs visas Eiropas mērogā. Vienas pieturas aģentūrai līdzīgi pacientu informācijas avoti būs būtiski katrā dalībvalstī, lai pacientiem būtu iespējams izdarīt informētu izvēli, un savstarpēja izrakstīto recepšu atzīšana, manuprāt, būs ļoti svarīgs papildinājums šīm tiesību aktam, un tam jāseko drīz.

Lai gan veselības pakalpojumi sākotnēji bija iekļauti *Bolkestein* pārrobežu pakalpojumu priekšlikuma projektā, ātri kļuva skaidrs, ka ir nepieciešama patstāvīga direktīva par veselību, šo vissvarīgāko jautājumu, kas atsaucas uz visiem veselības aprūpes aspektiem mūsu 27 dalībvalstīs. Pacienti vienmēr dos priekšroku veselības aprūpes saņemšanai savas dzīvesvietas tuvumā. Pašreiz tikai viens procents no mūsu budžeta tiek tērēts pārrobežu veselības aprūpei. Saglabāsim to perspektīvā.

Tomēr, kad apstākļi to liek, veselības aprūpes saņemšana citā ES valstī var nākt par labu — sevišķi pierobežas reģionos, kur tuvākā veselības iestāde, piemēram, var atrasties citā valstī, vai kur ir pieejama lielāka ekspertīze, piemēram, reto slimību gadījumos, vai sevišķu aprūpi vai ārstēšanu būtu iespējams sniegt ātrāk citā valstī. Man pilnībā ir jāatzīst, ka vispārējā kompetence par veselības politiku un veselības politikas finansēšanu paliek un joprojām paliks dalībvalstu līmenī.

Man ir piebilstams viens vienīgs punkts par *Trakatellis* ziņojumu. Daudz bažu un dažādu skaidrojumu ir par 15. grozījumu, un es atzinīgi vērtēju iespēju, ka atsevišķs balsojums ļaus balsot pret jēdzienu par reto slimību „izskaušanu”, kas ir radījis lielas bažas. Tomēr es atbalstīšu grozījuma pārējo daļu un izcilo darbu, ko veicis mans kolēģis profesors *Antonios Trakatellis* par retām slimībām.

Dagmar Roth-Behrendt, *PSE grupas vārdā*. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu savas grupas vārdā novēlēt Bowis kungam drīzu atveseļošanos. Es zinu, ka viņš daudz strādāja komitejā līdz pēdējai balsošanas dienai, un es ceru, ka tagad pēc operācijas viņš atgūsies un drīz atlabs un ka mēs drīz viņu atkal redzēsim pirms vasaras pārtraukuma.

Atļaujiet man sākumā teikt, ka mana grupa uzskata, ka šis ir ļoti labs ziņojums. Mēs varam redzēt, ka Komisijas priekšlikums ir ticis pamatīgi uzlabots, pateicoties daudziem Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas grozījumiem un kompromisiem, kurus mēs kopā sasniedzām. Komisāre *Vassiliou*, jūs ar savu komandu izdarījāt labu darbu, bet to bija iespējams vēl uzlabot, un mums ir izdevies to uzlabot.

Mums ir izdevies nodrošināt, ka visi pacienti tagad zinās, ka viņiem ir tādas pašas tiesības Eiropas Savienībā kā visiem citiem. Viņi var doties visapkārt tieši tāpat, kā tas ir pats par sevi saprotams katram strādājošajam, katram studentam un precēm, pakalpojumiem un citām lietām. Arī pacientiem ir jābūt savām tiesībām iekšējā tirgū. Tieši to šis tiesību akts nosaka, un šī iemesla dēļ mēs bez ierunām vērtējam to atzinīgi.

Mums tomēr ir arī jāatzīmē, kuras ziņojuma jomas mēs īpaši augstu vērtējam. Te ietilpst, piemēram, tas, ka pacientiem ir jāpiešķir brīvība doties uz aprūpi, kas nav saistīta ar slimnīcu. Mēs tomēr arī domājam, ka dalībvalstīm ir jāsaglabā kompetence par savām veselības aprūpes sistēmām. Tām ir jābūt spējīgām plānot aprūpi slimnīcās, specializēto aprūpi, un viņu ieguldījumiem attiecīgajā dalībvalstī ir jābūt samērīgiem. Mēs nemēģinājam atņemt dalībvalstīm šo pienākumu, šo kompetenci. Mēs negribam arī, ka tās tiek iztukšotas

sausas Tāpēc ir pareizi, ka ir jāsaņem iepriekšēja atļauja par noteikta veida ārstēšanu. Arī tas ir kaut kas, ko mana grupa ar prieku pilnībā atbalstīs, un pie šī jautājuma es atgriezšos beigās. Šī ir laba pieeja, kas raksturo ziņojumu kopumā.

Viens, ko es personīgi vērtēju īpaši atzinīgi, ir tas, ka beidzot ir jāizveido uzziņu tīkls. Cik ilgi mēs esam prasījuši, ka ir jābūt skaidram, kur Eiropas Savienībā atrodas vislabākā darba prakse? Kur vislabāk tiek veikta ārstēšana? Kur ir vislielākie panākumi? Kurai komandai kurā slimnīcā, kurā dalībvalstī ir jaunami, ko ziņot? Pašlaik tas ir atstāts nejaušības varā. Varbūt neliela daļa no zinātnieku aprindām zina par to, bet ne katrs vietējais ārsts. Tas, ka mēs varam uzlabot šo situāciju saistībā ar uzziņu tīklu izveidošanos, ir liels sasniegums. Šie informācijas avoti ļaus katram pacientam katrā dalībvalstī iegriezties vai piezvanīt un jautāt: „Kādas ir manas tiesības?” Viņiem izstāstīs viņu pašu valodā, kādas ir viņu tiesības un, ja viņiem būs kāda problēma, viņi saņems atbildi. Tā ir pozitīva attīstība.

Tā kā runas laiks tuvojas beigām, man jāpiemin arī tās jomas, par kurām manas grupas vairākums izsaka nožēlu. Manas grupas lielākajam vairākumam tas attiecas uz diviem punktiem, kas ir kritiski mums un izšķiršams to, kā mēs rīkosimies balsošanā šodien. Pirmais no tiem ir tas, ka mēs gribam redzēt divkāršu juridisku pamatu. Mums ir jāizmanto veselības pants, kas ir 152. pants, lai nodrošinātu, ka signāls, kuru mēs raidām pasaulei, ir tāds, ka šis ir veselības politikas, kā arī kustības brīvības jautājums. Mums to vajag, un tas ir mūsu atbalsta nosacījums.

Turklāt mēs esam pārliecināti, ka iepriekšējā atļauja, kā tā noteikta 8. panta 3. punktā, ir neatbilstīgi definēta. Ja mēs nespēsim panākt uzlabojumu ar grozījumiem, kas ir iesniegti, mana grupa diemžēl nevarēs piespiest sevi nobalsot par šo ziņojumu, kas ir kaut kas tāds, ko es personīgi nožēloju, lai gan varbūt tas iedarbosies kā pamudinājuma dūriens strādāt labāk pie otrā lasījuma, ja mēs nesagatavosim pietiekamu pamatu šodien.

Jules Maaten, ALDE grupas vārdā. - (NL) Šī direktīva ir par pacientiem. To nav iespējams uzsvērt par daudz, jo mēs, protams, runājam par ļoti daudzām citām lietām sakarā ar pārrobežu veselības aprūpi: par medicīnas pakalpojumu brīvo kustību un ko darīt attiecībā uz tirgu veselības aprūpē. Tas nekādā ziņā nav tas, par ko mēs tagad runājam.

Mēs runājam par pragmatisku pieeju. Kā lai mēs radām tādu sistēmu, kura dotu vislielāko labumu pacientiem? Un ja mēs to nedarīsim, kas to darīs? Pacienti atrodas tik nevarīgā pozīcijā. Jūs negribat, lai slimiem cilvēkiem būtu jāiesaistās cīņā ar aukstiem veselības aprūpes birokrātiem, kas skata veselības politiku savā datora izklājlapas ciparos un statistikā. Tas nedrīkst notikt.

Tieši tāpēc šī ir arī sociāla direktīva. Pārrobežu aprūpe, protams, jau sen ir bijusi iespējama ikvienam, kas var maksāt par to, bet kaut kas ir arī jādara to labā, kuri nevar maksāt. Par to mēs te runājam šodien, priekšsēdētāja kungs!

Arī šo iemeslu dēļ mūsu grupa piešķir lielu nozīmi iepriekšējai atļaujai, kas dabiski ir šeit būtisks elements, *Filipiová* kundze. Es ļoti augstu vērtēju arī to, ka Padome šodien šeit piedalās. Iepriekšējā atļauja ir jāievieš nevis tādēļ, lai padarītu pārrobežu aprūpi neiespējamu — absolūti nē — bet drīzāk, lai izvairītos no valsts veselības aizsardzības sistēmas nopietnas apdraudēšanas. Mēs piekrītam tam, un mēs ejam dziļāk šajā lietā, nekā mēs to varbūt būtu darījuši parastos apstākļos. Tāpēc ir nepieciešams kompromiss. Mēs uzskatām, ka ir jābūt izņēmumiem retām slimībām vai dzīvībai bīstamām situācijām, kas gaida rindā. Mēs vēlamies izveidot viesnīcas aprūpes definīciju Eiropas līmenī, nevis atsevišķi katrai dalībvalstij gluži vienkārši tādēļ, lai dotu juridisku noteiktību pacientiem un nodrošinātu noteiktību valsts sistēmās.

Turklāt mēs uzskatām, ka pacientiem, kas jau ir slim, nav jāiesaistās ilgstošās juridiskās procedūrās, ja kaut kas noiet greizi; tā vietā ir jāizveido Eiropas ombuda sistēma pacientiem.

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā mums, protams, ir bijusi nesaprašanās šajā jautājumā, un es aicinu visus kreisos deputātus vienkārši atlikt ideoloģiju šoreiz malā un nodrošināt, ka mēs pieņemam labu direktīvu pacientiem un izvēlamies pragmatisku pieeju. Es ar lielu cieņu uzklaustīju, ko *Roth-Behrendt* kundze šeit sacīja par šo jautājumu.

Visbeidzot patiešām liels paldies referentam *Bowis* kungam. Viņš ir izdarījis vienreizēju darbu, un es patiesi ceru, ka viņš drīz būs vesels.

Salvatore Tatarella, UEN grupas vārdā. - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien mēs apstiprinām direktīvu, kuras nozīme ir ievērojama, direktīvu, kura attiecas uz pacientiem — kā tas jau ir ticis norādīts — un visiem Eiropas pilsoņiem. Pašā Eiropas vēlēšanu priekšvakarā visi Eiropas pilsoņi vēlreiz var redzēt, cik pozitīva katram var būt Parlamenta ietekme uz viņa dzīvi.

Eiropas Savienības Pamattiesību harta nosaka tiesības uz veselības aprūpi, un ar šo direktīvu mēs tagad šīm tiesībām piešķiram materiālu saturu. Tas ir jautājums, kas skar milzīgu skaitu pilsoņu: Nesena *Eurobarometer* aptauja rādīja, ka šodien 50 % Eiropas pilsoņu ir gatavi doties ceļā, lai saņemtu ārstēšanos ārzemēs, cerot atrast labāku, ātrāku ārstēšanu savai slimībai, un 74 % pilsoņu domā, ka došanās uz ārzemēm ārstēties būtu jāatlīdzina viņu pašu dalībvalstij.

Šo jomu pašlaik nosaka valsts likumdošana, un pilsoņi ir slikti informēti attiecībā uz izvēles iespēju, atlīdzību un iespējamu ārstēšanos ārzemēs. Patiešām, šodien tikai 4 % Eiropas pilsoņu tiek ārstēti ārvalstīs. Eiropas Savienībai ir vienoti noteikumi vienīgi tikai tad, ja ārvalstīs tiek saņemta neatliekamā veselības aprūpes ārstēšana, pamatojoties uz regulu par Eiropas veselības apdrošināšanas karti.

Šodien Parlaments ņem vērā Eiropas pilsoņu prasību par veselības aizsardzību, un veselības aprūpes jomā Eiropa gatavojas aizvērt visas robežas un dot iespēju pacientiem izvēlēties, kur viņi saņems ārstēšanos.

Claude Turmes, Verts/ALE grupas vārdā. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, direktīva, kuru mēs izskatām šodien, vispirms ir jāaplūko kā papildinājums sadarbībai, kas ir notikusi trīsdesmit gadus dalībvalstu un to sociālās drošības sistēmu starpā

Šodien manā valstī Luksemburgā vairāk nekā 30 % veselības aprūpes jau tiek sniegta ārpus tās robežām, un turklāt gadījums ar *Bowis* kungu, kuram es vēlu pilnīgu atveseļošanos, ir izcils piemērs pašreizējās regulas pareizai izmantošanai, jo viņš tika uzņemts Briseles slimnīcā, lai sniegtu neatliekamo palīdzību. Viņš ir ticis labi aprūpēts, un viņam kā Lielbritānijas pilsonim nav problēmu sakarā ar atmaksu.

Tāpēc rodas jautājums, kas šai direktīvai ir jāuzlabo. Pirmkārt, tai ir jāuzlabo informācija, kas tiek dota pilsoņiem: informācija par piedāvātajiem pakalpojumiem izcilības centros, ko *Roth-Behrendt* kundze ir labi izskaidrojusi, un galvenokārt informācija par aprūpes kvalitāti. Es uzskatu, ka daudzām dalībvalstīm, arī manai valstij, ir jāpanāk progress kvalitātes kritērijos un informācijā par aprūpes kvalitāti. Turklāt, protams, ja es esmu ārzemēs un man notiek kaut kas ļoti slikts, ir jābūt kādai vietai, kur es varu griezties.

Viss tas ir labi noteikts pašreizējā tekstā, bet mēs domājam, ka ir trīs lietas, kas ir jāuzlabo. Pirmkārt, mēs uzskatām, ka iepriekšējo atļauju sistēmai slimnīcas aprūpei ir divkārtša priekšrocība: pirmkārt, tā ir liela priekšrocība Eiropas pilsoņiem, jo viņi zinās precīzi, kad viņiem tiks atmaksāts, un arī aprūpe saņems priekšfinansējumu. Turklāt tas dod iespēju plānot galvenās slimnīcu infrastruktūras, jo labu veselības aizsardzības sistēmu neradīs tirgus neredzamā roka. Tā ir jāplāno.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas otra prasība attiecas uz divkārtšo juridisko pamatu, jo mēs negribam, ka veselības aprūpe tiktu uzskatīta par tirgu. Ir ļoti skaidri jāsaprot, ka sistēmu vispirmām kārtām organizē dalībvalstis.

Trešais punkts ir saistīts ar retajām slimībām: mēs gribam atsevišķu tiesību aktu, jo tas ir pārāk svarīgi un mēs maldinātu Eiropas pilsoņus, ja teiktu: „Ejiet un meklējiet kaut kur Eiropā, un par to kāds gādās.” Mēs gribam īpašu tiesību aktu. Tādējādi mēs negribam *Bolkenstein* II, mēs gribam dokumentu, kas dod juridisku noteiktību un kalpo lielākajai daļai Eiropas pilsoņu.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL grupas vārdā. - (NL) Arī es vēlos izteikt sirsnīgu pateicību *Bowis* kungam. Viņš ir ļoti smagi strādājis pie šī ziņojuma, un es ceru, ka viņš drīz izveseļosies.

Tomēr man jāsaaka, ka Eiropas Komisija mēģina ar maldinoša termina „pacienta tiesības” palīdzību ieviest tirgus principus veselības aprūpē visā Eiropā. Pats par sevi saprotams, ka mana grupa ir par lielākām tiesībām pacientiem un pacientu mobilitātei pierobežu reģionos. Mēs paši ejam daudz tālāk. Mēs uzskatām, ka katram, bagātam vai nabagam, ir tiesības uz pienācīgas augstas kvalitātes veselības aprūpes pieejamību.

Man tomēr rodas nopietnas problēmas sakarā ar to, ka priekšlikums tiek pamatots ar pantu par iekšējo tirgu, kas pats par sevi jau norāda, ka ekonomiskās intereses iet pa priekšu pacientu interesēm. Turklāt priekšlikums ir lieks. Jo izdevumu atmaksa ir jau nokārtota. Tas, ka daži apdrošinātāji un dalībvalstis neievēro šo kārtību, ir labāk jānokārto.

Priekšlikums nevienādi risina arī jautājumu, kas atrodas dalībvalstu kompetencē, kā rezultātā cilvēkiem ar biežiem makiem ir pieejama labāka aprūpe. Ierosinātā kompensāciju un maksājumu sistēma saskaņā ar savas valsts noteikumiem ievieš pacientu mobilitātes veidu, kas ir pretējs principam par visiem vienlīdzīgi pieejamas veselības aprūpi. Priekšlikumā arī ir ietverts liels risks, ka drīz nevis pacients būs tas, kuram ir tiesības meklēt ārstēšanu ārvalstīs, bet drīzāk apdrošinātāji vai dalībvalstis būs tās, kas varēs piespiest pacientus doties pie vislētākā pakalpojuma sniedzēja. Tādējādi pacientam būs pienākums, nevis tiesības.

Ņemot vērā, ka mums ir 27 valstis ar 27 dažādām veselības aprūpes sistēmām, Komisijas priekšlikums, kas balstīts vienīgi uz 95. pantu — slaveno saskaņošanas pantu — novedīs pie valstu veselības aprūpes sistēmu nojaukšanas un tādējādi noņems atbildību no dalībvalstīm. Mēs atbalstām pacientiem vienlīdzīgu pieeju kā sākuma punktu un lielākas lomas neierādīšanu tirgum veselības aprūpē.

Hanne Dahl, IND/DEM grupas vārdā. - (DA) Priekšsēdētāja kungs, viena no seku izpausmēm, kādas var būt Pacientu direktīvai tās pašreizējā veidā veselības aprūpes nozarē, ir ļoti apgrūtināta publisko tēriņu kontrole. Es tāpēc gribu lūgt, lai mēs balsojam par 122. grozījumu, kas runā par iepriekšējām atļaujām. Es domāju, ka tā ir obligāta prasība, lai visiem pilsoņiem būtu brīvi un vienlīdzīgi pieejama ārstēšana vajadzīgā laikā un atbilstīgi viņu vajadzībai. Tas nozīmē, ka ārstam ir jābūt tam, kas lemj, kādu ārstēšanu jūs saņemat — un kad.

Šī direktīva diemžēl ilustrē ļoti skaidru tendenci, kurā mēs visi tiekam pārvērsti no pilsoņiem par patērētājiem. No pilsoņiem sabiedrībā, kas balstās uz savstarpēju saistību principu, mēs esam kļuvuši par patērētājiem lielā iekšējā tirgū. Tomēr būt pilsonim nozīmē būt cilvēkam, un mēs visi esam pilsoņi tikpat noteikti kā tas, ka mēs visi esam cilvēki. Bet, būdami patērētāji, mēs tiekam reducēti līdz tirgus kampaņas objektam. Tas nozīmē, ka mēs esam drīzāk objekti nekā subjekti. Pacienti ir jābūt subjektiem, nevis tirgus kampaņas objektiem.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, arī es sūtu vislabākos vēlējumus referentam, novēlot viņam ātru atlabšanu un atgriešanos.

Esmu pārliecināts, ka mūsu visu interesēs ir iegūt vislabāko pakalpojumu mūsu vēlētājiem. Tomēr man ir vitāli svarīgi, lai šī direktīva atrod pareizo līdzsvaru starp kustības brīvību un pacienta drošību un pārskatatbildību. Es neesmu ieinteresēts sekmēt medicīnas tūrisma un tāpēc uzskatu, ka ir jāaizsargā valsts autonomija pār regulatīvajiem aspektiem un ka mums ir jāizvairās no standartu saskaņošanas līdz iespējami zemākajam kopsaucējam. Mums ir arī jāsaņem no pieaugoša spiediena uz vietējiem dienestiem, kas nāk par sliktu vietējiem pacientiem, un tas ir sevišķi būtiski jomās ar tādu specializāciju, kuru cilvēki pieprasa.

Turklāt jautājumam par rehabilitācijas aprūpi pēc ārstēšanās ārvalstīs ir jāpievēršas pienācīgi, jo man ir bažas, ka tādi pakalpojumi kā fizioterapija un citi varētu pārāk ievilkties rehabilitācijas aprūpes prasību dēļ.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos ar vislielāko atzinību vērtēt mana godājamā kolēģa Bowis kunga ziņojumu par pacienta tiesībām pārrobežu veselības aprūpē. Es izsaku nožēlu, ka Bowis kungs šorīt nav kopā ar mums Parlamentā, un es vēlu viņam ātru atveseļošanos no slimības.

Man ir bijis gods būt savā veidā noderīgam, lai uzlabotu pacientu tiesības uz pārrobežu veselības aprūpi. Es pats esmu pārrobežu veselības aprūpes labuma guvējs. Laimīgā kārtā es varēju atļauties maksāt. Tagad es gribu, lai tie, kuri nav tik laimīgi kā es, varētu gūt labumu no tiesībām ceļot, lai saņemtu veselības aprūpi, neraizējoties par izmaksām, būdami pilnībā informēti gan par savām tiesībām, gan par aprūpes kvalitāti, ko viņi var cerēt saņemt.

Jautājums par pacientu tiesībām uz pārrobežu veselības aprūpi ir vairākus gadus iepriekš ticis debatēts un izsludināts ar Eiropas Kopienas Tiesas starpniecību. Tādējādi ir īstais laiks un ir pareizi, ka mēs, tautas pārstāvji, skaidri un nepārprotami nosakām cilvēkiem pacientu neatņemamās tiesības uz piekļuvi augstas kvalitātes veselības aprūpei neatkarīgi no viņu līdzekļiem vai ģeogrāfiskā novietojuma.

Mums ir jābūt arī tiesībām uz piekļuvi augstas kvalitātes veselības aprūpei tuvu mājām. Tomēr mums ir arī jāatzīst, ka tas ne vienmēr ir iespējams, sevišķi retu slimību gadījumā, kad ārstēšana var nebūt pieejama pacienta piederības dalībvalstī.

Ja mums jāceļo uz ārvalstīm veselības aprūpes dēļ, mums nevajadzētu būt nekādi neziņai par savu spēju apmaksāt rēķinu par ārstēšanos, kas bieži ir dārga. Tāpēc man ir prieks, ka šī neskaidrība un apmulsums ir izgaissināts reiz par visām reizēm. Ja ir dota iepriekšēja atļauja parastos apstākļos, pacientiem būs jāsedz tikai tās izmaksas par ārstēšanos, kas pārsniedz izmaksas, kādas viņiem būtu bijušas, ja viņi tādu pašu vai līdzīgu ārstēšanos būtu saņēmuši mājās.

Informācija par aprūpes kvalitāti un standartiem citās dalībvalstīs ir vēl viens svarīgs faktors tiem mūsu vidū, kuriem var būt vajadzība braukt uz ārvalstīm ārstēšanās nolūkos. Mēs esam smagi strādājuši, lai nodrošinātu, ka šī informācija būs pieejama pacientiem, ja viņiem ir vajadzība vai vēlēšanās ceļot, lai ārstētos. Valstu kontaktu punkti, kas piedāvāti šajā dokumentā, ir viens no galvenajiem jauninājumiem un būs ārkārtīgi nozīmīgs, palīdzot pacientiem un sekmējot viņu mobilitāti. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un ceru, ka tas tiks pieņemts šodien.

Guido Sacconi (PSE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Roth-Behrendt* kundze teicami izskaidroja mūsu grupas nostāju un sevišķi nevainojami ieskicēja, kāpēc mēs ļoti augstu novērtējam lielo apjomu, kas ir veikts šī teksta uzlabošanā. Viņa tomēr arī skaidri pateica, cik svarīgi ir noiet pēdējo jūdži, proti, atrisināt divkāršo juridisko pamatu un skaidrāk un stingrāk pamatot iespēju dalībvalstīm sniegt iepriekšēju atļauju par ārstēšanu slimnīcā.

Īsi sakot, neturpināsim šo diskusiju, jo mēs ļoti labi pārzinām šo direktīvu, mēnešiem ilgi diskutējuši par to. Es vēlos uzdot divus sevišķi politiskus jautājumus, jo ir lēmuma pieņemšanas laiks. Pirmais jautājums ir komisārei A. Vassiliou: ko konkrēti Komisija domā par divkāršo juridisko pamatu? Otrkārt, es konkrēti vērsos pie Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas — man žēl, ka mans draugs *John Bowis* nav šeit, jo mēs atrisinājam ļoti daudzus jautājumus šajā parlamentārajā sesijā kopā ar viņu kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas galveno grupu koordinatoru, un arī es, protams, vēlu viņam ātri atveseļoties — es jautātu PPE-DE grupai un es domāju, arī Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupai: vai jūs uzskatāt, ka ir labāk pāriet pie otrā lasījuma bez Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas balsojuma? Bez liela vairākuma?

Tāpēc es aicinu jūs nopietni pārdomāt 116. un 125. grozījumu par divkāršo juridisko pamatu un 156. un 118. grozījumu par iepriekšējām atļaujām. Ja šie dokumenti tiek apstiprināti, mēs balsosim par; tas nebūs iespējams nekādā citādā veidā. Jūs varat apsvērt un izvēlēties, kādu iznākumu jūs vēlaties redzēt.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam Eiropas vēlēšanu kampaņas vidū — vēlēšanu kampaņas, kurā mums ciešāk jāsaliedē attiecības ar Eiropas pilsoņiem. Mums šeit ir tiesību akts, kas patiešām saliedē ciešas attiecības ar Eiropas pilsoņiem. Ķersimies pie tā un noliksim pacientu centrā. Man kā vienam no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas referentiem manā aptaujas grupā ir tāda tipa cilvēks, kuru jūs visi atpazīsiet savos vēlētajos. Es esmu no valsts, kurā vienmēr, kad eju uz lielveikalu, es redzu vīru, kas brauc ar mopēdu, kam aizmugurē ir koka kaste. Šis cilvēks pauž pacientu mobilitātes būtību, jo ikvienam cilvēkam ir jābūt iespējai ceļot ārvalstīs un saņemt ārstēšanu, ja viņš tā vēlas, neskatoties uz viņa ienākumiem vai ietaupījumiem. Tādu pacientu, kas grib ceļot, patiesībā ir pavisam nedaudz. Tikai tie, kuri ir izmisuši, ceļo uz ārvalstīm.

Tomēr tikai tāpēc, ka manis pieminētais vīrs uz mopēda patiešām spēj ceļot, nenožīmē, ka viņam vajadzētu izdot savu naudu braucienam. Par laimi Parlamentā ir panākta plaša vienošanās, ka atsevišķajam pacientam nav jāmaksā no savas kabatas. Tas patiešām ir uzlabojums Komisijas priekšlikumā. ALDE centrālais grozījums ir bijis nozīmēt Eiropas pacientu ombudu. Pateicos par tā atbalstīšanu. Pacientu ombuda tiešais pienākums būs panākt, lai ES pilsonis, patients varētu īstenot savas tiesības, ko viņam vai viņai ir piešķīris tiesību akts. Bumba tagad ir Padomes laukumā pusē. Tā tagad ir ministru laukumā, kuri pastāvīgi stāsta mums, ka mums ir vajadzīgs ciešāks kontakts ar ES pilsoņiem. Bet es saku, ka ES ir tā, kurai ir vajadzīgs ciešāks kontakts ar ES pilsoņiem. Šeit ir lieta, kas tiek pasniegta jums uz šķīvīša. Nemiet to! Nepalaidīsim garām šo izdevību!

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, pacienta tiesību noteikšana pārrobežu veselības aprūpē ir neatliekams uzdevums. Pacienti ir tiesības zināt, uz kāda pamata viņiem tiks sniegta palīdzība neatkarīgi no tā, vai viņi ceļo un pēkšņi viņiem ir vajadzīga palīdzība, vai arī viņi nolemj doties uz veselības aprūpes iestādēm citā Eiropas Savienības valstī, jo viņu pašu valstī specifiski medicīnas pakalpojumi ir grūti pieejami.

Viņiem ir jābūt informētiem par iespējamiem izcenojumiem, kas viņiem būs jāmaksā, un arī par priekšapmaksas iespējām. Viņiem ir jābūt arī garantēti pieejamai informācijai par pakalpojumu kvalitāti, kāda ir saņemama ieteiktajās veselības aprūpes iestādēs. Es šeit domāju par uzziņu tīkliem un informācijas punktiem. Pacienti ir jābūt garantētai informācijai par viņu tiesībām gadījumos, kad ir radies ļaunums nepareizas ārstēšanas dēļ, kā arī informācija par izrakstīto norādījumu savstarpējo atzīšanu. Pārrobežu veselības aprūpes pārraudzība noderēs situācijas novērtēšanai šajā jomā. Es gribu novēlēt *Bowis* kungam drīzu izveseļošanu.

Margrete Auken (Verts/ALE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Bowis* kungam par veikto teicamo darbu, vadot šīs sarunas, kas nerisinājās nemaz tik viegli. Viens no grūtajiem jautājumiem ir bijis palīdzība retu slimību pacientiem — temats, par ko mēs te diskutēsīm rīta sēdes beigu daļā. Mēs visi gribam dot šiem pacientiem vislabākās ārstēšanas piedāvājumus, kādi pieejami, un mēs dabiski redzam, ka cieša Eiropas sadarbība šajā ziņā nesīs mums milzīgu labumu. Tomēr nebūs nekāda labuma, ja mēs tikai ļausim pacientiem braukt pa visu Eiropu, nedodot pilnvaras viņu izcelsmes valstīm kontrolēt šādu ceļošanu gan medicīniski, gan finansiāli. Ja tekstu pieņems tā pašreizējā veidā, tas dos pacientiem, kuri cieš retas slimības dēļ, iespēju braukt uz ārvalstīm un saņemt jebkāda veida ārstēšanu, kas viņu izcelsmes valstij tad ir jāfinansē.

Tomēr kā mēs kontrolējam izdevumus un kā nodrošinām, lai pacienti nesaņemtu nepienācīgu vai pārmērīgu ārstēšanu? Galu galā viņi ir atkarīgi no savu aprūpes sniedzēju žēlastības. Viņiem tāpat ir risks nonākt nopietnā konfliktā ar savu izcelsmes valsti, kas var atteikties apmaksāt, aizbildinoties ar to, ka viņu slimība nav pietiekami reta. Mēs vēl neesam panākuši vienošanos par to, kā noteikt šo pacientu mērķauditorijas daļu. Mēs kopumā dodam priekšroku atsevišķam tiesību aktam šajā jomā, lai mēs varētu palīdzēt cilvēkiem ar retām slimībām pēc iespējas optimālā veidā.

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos novēlēt mūsu draugam *John Bowis* ātru izveseļošanos un visu labāko un vienlaikus pateikties viņam par viņa grūto darbu.

Es gribu sākt ar to, ka mums nav nekādu iebildumu pret pārrobežu veselības aprūpi. Tieši otrādi, mēs atzīstam, ka dalībvalstīm ir jāizmanto pilnvaras, kas tām dotas saskaņā ar Eiropas Savienības līguma 152. pantu. Diemžēl šī direktīva balstās uz 95. pantu, un es gaidu no Komisijas juridiskā pamata skaidrojumu mums.

Mēs negribam, ka tiek piemērota politika, kura izrāda labvēlību finansiālā ziņā privilēģētiem pacientiem uz zemāko sociālo šķiru rēķina. *Maaten* kunga nav šeit, bet es nedomāju, ka ir „ideoloģiski neelastīgi” sacīt, ka mēs varam nonākt pie dubultas pieejas veselības aprūpei.

Mūsu mērķim ir jābūt nodrošināt vienādu veselības aprūpi bez Eiropas Savienības ieviešanas sociālās nodrošināšanas sistēmās un bez centieniem komercializēt veselības nozari.

Urszula Krupa (IND/DEM). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, regula par iespējām saņemt ārstēšanu citās dalībvalstīs, kura stāsies spēkā pēc direktīvas pieņemšanas par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē, novedīs pie Kopienas ieviešanas veselības aprūpes sistēmās pretēji iepriekšējiem noteikumiem. Turklāt ārstēšanās iespējas tiks īpaši radītas turīgiem pacientiem un vienlaikus veselības aprūpes pieejamība tiks īpaši traucēta pacientiem trūcīgās dalībvalstīs. Polijas liberālās valdības pašlaik pieņemtā stratēģija nodrošina īpašu privilēģiju piešķiršanu augstas kvalitātes veselības aprūpes pieejamībā elitei, un tas ved pie valsts veselības aprūpes iestāžu privatizācijas un atņem sabiedrības lielākajai daļai iespēju saņemt ārstēšanu. Neatkarīgi no Tiesas atzinuma cilvēku veselība nedrīkst kļūt par tirgū pārdodamu preci, bet tai jābūt daļai no neatņemamām cilvēktiesībām, kuras jāgarantē valsts veselības dienestiem saskaņā ar principu par dzīvības un veselības tiesību un katra cilvēka neatņemamās vērtības atzīšanu un aizsardzību.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, pensiju prasības, bezdarba apdrošināšana un slimības apdrošināšana — gandrīz 25 gadus pēc Šengenas līguma noslēgšanas sociālais nodrošinājums vēl arvien kļūst nopakaļ. Atvaļinājumu viesi bieži tiek nekaunīgi izmantoti, un viņiem ir jāmaksā pārmērīgi lieli vietējie rēķini, kas tiek vai nu daļēji atmaksāti vai vispār netiek atmaksāti pēc tam, kad viņi atgriežas mājās savā Savienības dalībvalstī.

Diemžēl Eiropas Veselības apdrošināšanas karte bieži netiek pieņemta, jo maksājumu kārtošana starp dalībvalstīm īstenībā nedarbojas. Sevišķi tad, kad budžeta līdzekļi ir ierobežoti, pacients tomēr ir jāliek veselības aprūpes sniegšanas centrā. Šajā nolūkā pacients, protams, ir jāstiprina. Tas, vai neatliekamās medicīniskās palīdzības pacients var saņemt iepriekšēju atļauju par slimnīcas ārstēšanas izdevumu atmaksu, ir jāuzskata par apšaubāmu. Ja mēs nepārtraukti taupām uz medicīnas personāla rēķina izmaksu spiediena dēļ, es teiktu, ka mūsu veselības aprūpes sistēma dodas nepareizajā virzienā. Tāpēc labāka sadarbība ir saprātīga, bet tai absolūti nedrīkst ļaut izvairīties no birokrātisku šķēršļu barjerskrējieniem.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) „Tas, kuram labi padodas darbs ar āmuru, mēdz domāt, ka visapkārt ir naglas”, skan sakāmvārds. Tas izteic arī manas izjūtas par pašreizējo krīzi. Es saskatu izaugsmi un atlabšanu visā.

Es domāju, ka šis tiesību akts atvērs mums daudzas iespējas. Blakus radikālām pārmaiņām veselības aprūpē tā var arī dot jaunu stimulu darbavietu radīšanai un ekonomiskai attīstībai. Pacientu mobilitātes ieviešana ietekmēs ne tikai veselības aprūpi. Tā var labvēlīgi ietekmēt ne tikai uzņēmējas valsts kultūras piedāvājumu, bet arī tās restorānu apgrozījumu. Īstenībā tā var radīt tūkstošiem darbavietu arī slimnīcu nozarē. Tas nesīs lielākus ienākumus ne tikai un katrā ziņā ne pirmām kārtām veselības aprūpes jomā, bet ar to saistītos pakalpojumos.

Tāpat arī finanšu pakalpojumu nozare var cerēt uz izaugsmi. Jaunās sistēmas darbība patiešām prasīs arī lielu skaitu muitas punktu, veselības aprūpes starpnieku, konsultantu, apdrošināšanas ekspertu, tulkus un tulkotājus. Rehabilitācijas posmā visa „medicīniskā tūrisma” ķēde gūs no tā labumu. Galvenā priekšrocība, ko piedāvā šī regula, ir tās nodrošinātā situācija, kurā „visi ir ieguvēji”. Piemēram, ja dalībvalsts negrib, ka tās pilsoņi izmanto šo jauno iespēju, tā uzlabos savu veselības aprūpes pakalpojumu līmeni un samazinās

gaidīšanas laiku. Ja dalībvalsts piesaista pacientus no ārvalstīm, tas ienes naudu valstij un veselības aprūpes nozarei, kas ļauj paaugstināt pacientu aprūpes līmeni tajā valstī.

Būdams Ungārijas deputāts EP, es varu saskatīt ākārtēju iespēju sekmēt „medicīnisku tūrismu”, balstoties uz pacientu mobilitāti Eiropā. Daudzi pacienti jau ierodas no ārvalstīm, lai ārstētos manā valstī, bet ir bijis pietiekami daudz neskaidrību par apdrošināšanas jautājumu. Viss ir bijis lielā mērā atkarīgs no visjaunākajiem noteikumiem valstī nosūtītājā. Es esmu pārliecināts, ka šī regula uzlabos mūsu visu dzīves kvalitāti. Es vēlu Bowis kungam ātru atveseļošanos. Starp citu, arī viņš agrāk ir saņēmis ilgstošu ārstēšanos Ungārijā. Es arī apsveicu par šo tiesību aktu. Man būs liels prieks atbalstīt šo izcilo dokumentu.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Vissvarīgākais labai veselības aprūpes politikai, dārgie deputāti, ir tas, lai katrs varētu iegūt labu veselības aprūpi par pieņemamu maksu pēc iespējas tuvu mājām. Bet ja tikai 1 % pacientu brauc ārstēties ārvalstīs, tas ir vienīgi nenoteiktības dēļ par kvalitāti un par atmaksāšanu.

Tieši tāpēc šī direktīva ir laba ziņa, pirmkārt, visiem cilvēkiem robežu reģionos, pacientiem, kuri stāv garos rindu sarakstos, cilvēkiem, kam ir nepieciešamie nosacījumi labākas ārstēšanas pieejamībai ārvalstīs. Tomēr šo pacientu tiesības ārstēties ārvalstīs nedrīkst apdraudēt dalībvalstu iespēju pienācīgi organizēt un finansēt pašām savu veselības aprūpes sniegšanu, jo ir nepieciešams garantēt veselības aprūpi katram. Tāpēc Parlaments rīkojas labi, iezīmējot vairākas sarkanas līnijas. Es nosaukšu trīs no tām.

Pirmkārt, šī direktīva pamatoti regulē tikai pacientu, nevis veselības aprūpes darbinieku mobilitāti. Mērķis nevar būt veselības aprūpes pakalpojumu tirgus izveidošana. Par šo punktu ziņojumā viss ir pilnīgā kārtībā.

Otrkārt, dalībvalstīm ir jābūt spējīgām pašām lemt par veselības aprūpi, kuru tās sniedz un ko tās var atlīdzināt. Tas direktīvā ir risināts ļoti labi.

Treškārt, ambulatorās aprūpes atlīdzināšana ir jāvienkāršo, bet slimnīcas un specializētas aprūpes gadījumā dalībvalstīm ir jāiegūst iepriekšēja atļauja, jo šāda aprūpe ir dārga. Valstij, kura vēlas garantēt veselības aprūpi visiem, ir jābūt spējīgai ielānot tāda veida aprūpi. Šajā punktā, *Bushill-Matthews* kungs, ziņojums nav pietiekams: tas arvien vēl nosaka pārāk daudz nosacījumu iepriekšējam apstiprinājumam, padarot to apgrūtināšu dalībvalstīm. Es vēlos dot atbalstu tiem saviem kolēģiem, kuri ir skaidri pāduši, ka tas patiešām ir izšķirīgs punkts manai grupai, lai tā varētu apstiprināt šo direktīvu.

Visbeidzot es vēlos izteikties par labu divkārtam juridiskam pamatam, jo veselības aprūpe patiešām ir dalībvalstu sabiedriska atbildība par saviem iedzīvotājiem un tādejādi nevar vienkārši tikt atstāta brīvā tirgum. Es ceru, ka šīs divas sarkanās līnijas nonāks arī finiša taisnē.

Elizabeth Lynne (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, kāpēc pacientam būtu jāzaudē redze, stāvot katarakta operācijas rindā Apvienotajā Karalistē, piemēram, kad to pavisam viegli varētu izdarīt kādā citā dalībvalstī? Kāpēc persona, kas pēdējiem spēkiem gaida uz gūžas locītavas protezēšanu, nevarētu izmantot priekšrocību, ka rindu nav citās dalībvalstīs — dažreiz par lētāku maksu nekā izcelsmes valstī? Un kāpēc dažiem sirds pacientiem ir jāgaida nevajadzīgi mēnešiem ilgi uz operāciju, lai atbloķētu artērijas? Ja ārsts praktiķis iesaka ārstēšanos un to nevar nodrošināt mājās, mums patiešām ir vajadzīga tiesiska sistēma, lai nodrošinātu, ka viņi var to meklēt citā vietā.

Pārāk bieži — kā to jau ir teikuši — tieši vistrūcīgākie cilvēki ir tie, kuri saskaras ar diskrimināciju un nevienlīdzību veselības aprūpes pieejamībā. Tāpēc es priecājos, ka referents ir pieņēmis manu grozījumu, lai būtu skaidrs, ka dalībvalstis ir atbildīgas par atļauju došanu un maksu par ārstēšanu citā valstī.

Mēs nedrīkstam ierobežot piekļuvi pārrobežu veselības aprūpi, nodrošinot to tikai tiem, kuri to var atļauties. Mēs nedrīkstam arī izslēgt cilvēkus ar invaliditāti, tāpēc es priecājos, ka daudzi mani grozījumi šajā punktā ir tikuši pieņemti. Pacientu tiesībām un drošībai ir jābūt pirmajā vietā. Tāpēc es vēlreiz priecājos, ka referents atbalstīja manus grozījumus regulā par veselības speciālistiem. Es gribu atgādināt Parlamenta deputātiem, ka šie priekšlikumi palielina nodrošinājumu tam, uz ko ES pilsoņiem jau ir tiesības saskaņā ar Tiesas spriedumu pirms dažiem gadiem.

Nobeigumā es vēlos novēlēt *John Bowis* ātru atveseļošanos. Viņa pieredze rāda, cik svarīga ir sadarbība dalībvalstu starpā.

Jean Lambert (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, man ir bijusi problēma ar šo direktīvu jau labu laiku, jo tās virsraksts īstenībā neatspoguļo to, kas ir pašā direktīvā. Dažas runas, ko esam šodien dzirdējuši par darbavietu radīšanas shēmām utt., pastiprina manas bažas. Daudzi apskatītie jautājumi, kā mēs zinām, ir

jautājumi par izvēli un maksājumu, un tāpēc tie tikpat lielā mērā ir par sociālo drošību, cik par veselības aprūpi.

Šonedēļ mēs patiesībā atjauninājām regulu, kas ir mūsu sistēmas daļa, kura jau nodrošina sadarbību un nodrošina arī to, ka neatliekamas vajadzības gadījumā nevar tikt liegta veselības aprūpe citā dalībvalstī. Es gribu mudināt deputātus lasīt, ko regula saka tagad.

Šī direktīva ir par izvēli. Tā ir par naudu, kas seko līdzī pacienta izvēlēm, un es mudinātu cilvēkus nejaukt šīs divas dažādās sistēmas, kā to dara daži grozījumi. Manuprāt, tā kā mums ir šīs divas dažādās filozofijas, mums ir vajadzīgs arī divkārtšs juridiskais pamats.

Jens Holm (GUE/NGL). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, viss šī ziņojuma pamats ir nepareizs. Tas pamatots ar Līguma 95. pantu, kas garantē tirgus brīvību un tātad nesaistās ar sabiedrības veselību vai pacientiem. Tiesībām saņemt labu veselības aprūpi dalībvalstīs ir jābūt augstai prioritātei, bet Komisijas sākumpunkts turpretī ir tirgus, kurā attieksme pret veselības aprūpi ir tāda pati kā pret jebkuru citu preci. Šī direktīva piešķir augstu prioritāti tiem pilsoņiem, kuri var maksāt lielas naudas summas par braucienu un par iekārtošanu, un tiem, kuriem ir labas zināšanas par un kontakti ar veselības aprūpes birokrātiju. Tā ir par labi pelnošiem un labi izglītotiem, bet ne par tiem, kuriem ir vislielākā vajadzība.

Daži cilvēki var domāt, ka Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas iesniegtais grozījums par to, ka dalībvalstīm ir jābūt spējīgām dot iepriekšēju atļauju, pirms tiek veikta aprūpe, ir labs grozījums. Tomēr problēma ir tā, ka tas ir pilns ar ierobežojumiem un milzīgs pierādīšanas slogs ir uzlikts uz dalībvalstīm, lai tās varētu to izsniegt. Valsts plānošana būs vēl grūtāk veicama, un valsts veselības aprūpes sistēma ir pakļauta iztukšošanas riskam.

Galu galā Komisija un Tiesa būs tās, kas izlems, vai dalībvalsts iepriekšējās atļaujas ir proporcionālas. Ja direktīvas pamatojums ir 95. pants, kas ir saistīts ar tirgu, tirgus, nevis laba veselības aprūpe būs noteicošais faktors.

Johannes Blokland (IND/DEM). - (NL) Dažos pēdējos mēnešos ir ticis ieguldīts liels darbs šajā ziņojumā par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē. Es pateicos referentam Bowis kungam par darbu, ko viņš ir veicis, un vēlu viņam ātru atvēršanos.

Pārrobežu veselības aprūpe ir realitāte, un pacientu tiesības šajā sakarā ir jāaizsargā. Mums tomēr ir jāuzmanās, lai tas neietu pārāk tālu. Veselības aprūpe ir jāatstāj dalībvalstīm. Sadarbība ES līmenī nedrīkst notikt uz aprūpes kvalitātes vai dalībvalstu principiālu ētisko izvēļu rēķina. Ir jāsargā ētikas daudzveidība, un tādēļ es priecājos, ka šis jautājums tiek izskatīts ziņojumā.

Manuprāt, juridiskais pamats ir ļoti grūts punkts. Es uzskatu, ka 95. panta izvēle šim nolūkam ir bijusi neveiksmīga. Juridiskā komiteja arī deva tādu vērtējumu. Manuprāt, tas iet pret subsidiaritāti šajā politikas jomā un apgrūtina dalībvalstīm izdarīt neatkarīgu izvēli bez Tiesas iejaukšanās.

Lydia Schenardi (NI). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, 2008. gada 2. jūlijā Komisija iepazīstināja ar direktīvas projektu par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu aprūpes gadījumos, cenšoties pārvarēt pašreizējos šķēršļus.

Šis jautājums ir prioritāte visās dalībvalstīs. Tomēr ne visām valstīm ir resursi noteikta kvalitātes un drošības līmeņa garantēšanai pacientiem, vai tas būtu aprūpes līmenī vai praktizējošo ārstu profesionālās kvalitātes līmenī. Tāpēc liekas, ka ir nepieciešams konkrēti noteikt dalībvalstu atbildību šajā jomā.

Saskaroties ar daudzveidīgām aprūpes sistēmas organizēšanas metodēm Savienībā, mēs nedrīkstam zaudēt no redzēloka to, ka veselībai ir būtībā jāpaliek valsts kompetencē un ka katra valsts drīkst brīvi noteikt pati savu veselības politiku.

Tomēr, ņemot vērā Eiropas strādnieku mobilitāti — lai gan tā attiecas tikai uz 3-4 % pilsoņu un mazāk nekā EUR 10 miljardiem gadā — saglabājas daudzas nenoteiktības par aprūpes kvalitāti un drošību, pilsoņu tiesībām, personas datu aizsardzību un atlīdzību gadījumā, ja ir nodarīts ļaunums.

Tomēr mēs diemžēl dodamies pretī nenovēršamai lejupējai saskaņošanai, un šajā sakarā mēs saglabāsim modrību attiecībā uz atbalsta došanu ziņojumam, lai labāk aizsargātu savu līdzpilsoņu sociālo *acquis*.

Pilar Ayuso (PPE-DE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos paust gandarijumu par Bowis kunga centieniem panākt plašu vienošanos šajā jautājumā un sūtīt viņam mūsu vislabākos novēlējumus ātri atvēršoties.

Projekta dokuments, par kuru mēs gatavojamies balsot, nozīmēs lielu soli uz priekšu, jo dalībvalstis uzsāk darbu pie kopēja veselības aprūpes projekta. Tas pievēršas ļoti sarežģītam jautājumam, ņemot vērā, ka Eiropas Savienībā veselība ir kompetences joma, kas pakļauta subsidiaritātes principam. Tomēr ar šo projekta dokumentu mēs esam nojaukuši šo barjeru un esam izdarījuši to tādēļ, ka ir nepieciešams rūpēties par pacientu.

Tas patiešām ir liels sasniegums, ņemot vērā, ka, neiedziļinoties apsvērumos par juridisko pamatu, šī direktīva atzīst pacientu neapšaubāmās tiesības un paver viņiem daudzas jaunas iespējas piekļūt labākai ārstēšanai.

Tā ir direktīva, kas ir veidota pacientiem un par pacientiem.

Tā ir ļoti sarežģīta direktīva, pret kuru noteiktām valstīm, tādām, piemēram, kā mana valsts, ir neuzticība, direktīva, kurā mēs pievēršamies universālai veselības sistēmai, kas domāta vairāk nekā miljonam Kopienas pilsoņu.

Šajā sakarā tādas veselības sistēmas kā mūsējā skaidri pieprasa atzīt to, ka iebraucējam pacientam nedrīkst būt vairāk tiesību kā vietējās izcelsmes pacientam dalībvalstī, kurā notiek ārstēšana.

Šī iemesla dēļ mēs esam iesnieguši grozījumu iekļaušanai priekšlikumā, kas uzstājīgi pieprasa, ka pacientiem, kas iebrauc no citām dalībvalstīm, ir jāievēro tās dalībvalsts noteikumi un reglamenti, kurā notiek ārstēšana, sevišķi attiecībā uz ārsta vai slimnīcas izvēli.

Šādā veidā mums visiem ir skaidrs, ka situācija, kurā pacienti no citām dalībvalstīm nonāk, nedrīkst radīt nekādu diskrimināciju pret tās dalībvalsts pilsoņiem, kurā notiek ārstēšana.

Mēs nevaram piešķirt pacientiem arī neierobežotas ceļošanas tiesības.

Mēs arī atbalstām ierosinājumu par orgānu transplantācijas svītrosanu no šīs direktīvas jautājumu loka.

Noslēgumā man ir sajūta, ka mēs esam spēruši svarīgu soli uz priekšu, un tāpēc Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa atbalsta šo direktīvu, lai gan mēs patiešām uzskatām, ka tai būtu bijis jāiet mazliet tālāk, sevišķi attiecībā uz Eiropas pilsoņu stāvokli, kuri dzīvo citās dalībvalstīs, un sevišķi uz to pilsoņu stāvokli, kuri cieš no hroniskām saslimšanām.

Edite Estrela (PSE). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, mani kolēģi *Roth-Behrendt* kundze un *Sacconi* kungs jau ir ļoti skaidri paskaidrojuši mūsu grupas nostāju. Atbilstoši tai mēs uzskatām par būtisku mainīt juridisko pamatu.

Komisār, veselības aprūpe nav prece! Tāpēc mēs nesaprotam, kādēļ Komisija nav iekļāvusi EK Līguma 152. pantu. Ir arī svarīgi pieprasīt iepriekšēju atļauju slimnīcai un specializētai aprūpei, lai aizsargātu pacientus. Vienīgi prasība par iepriekšēju atļauju var nodrošināt drošu un augstas kvalitātes aprūpi.

Es nobeigumā vēlu *Bowis* kungam ātru atveseļošanos. Viņa gadījums pierāda, ka pārrobežu pakalpojumi jau darbojas arī bez šīs direktīvas.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, juristiem ir teiciens, ka tur, kur ir divi juristi, būs trīs atzinumi. Es nevēlos mest šaubu ēnu uz Eiropas Tiesas lēmumiem, bet es nevaru piekrist tam, ka juristi līdz šim ir bijuši tie, kas ir lēmuši par pacientu mobilitātes politiku. Visa medicīniskā palīdzība neatkarīgi no tās konkrētajām iezīmēm ietilpst tajā Līguma piemērošanas apjomā, ar kuru tika nodibināta Eiropas Savienība.

Patiešām, sociālo pasākumu programmas mērķis, kuru apstiprinājām pagājušajā gadā, netiks realizēts, ja mēs tajā nepieņemsim svarīgu daļu, t.i., pacientu tiesības pārrobežu veselības aprūpē. Mums kā mūsu cilvēku vēlētiem pārstāvjiem ir pienākums radīt tiesisku un politisku drošību šajā ļoti svarīgajā jomā. Apspriežamā direktīva neatceļ nevienlīdzību dalībvalstu veselības aprūpē, bet tā ir liels solis taisnīguma un pacientu vienlīdzīgu tiesību virzienā.

Nav pieņemams, ka mēs teorētiski apstiprinām taisnīgumu, bet praksē to neievērojam vietēju finansiālu ierobežojumu dēļ. Lai cik pamatoti arī tie nebūtu, finansiālie ierobežojumi nevar legalizēt pacientu tiesību neievērošanu vai apdraudēt pacientu tiesības. Noslēgumā es vēlos pateikties referentam *Bowis* kungam par viņa atbildīgo un ļoti kompetento darbu.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vispirms vēlos sūtīt *John Bowis* savus vissirsnīgākos novēlējumus. Šīs direktīvas lakmusa papīrs ir tās juridiskais pamats.

Ja tā garantē ikvienam vislabākās ārstēšanas saņemšanu jebkurā vietā, kāds tai ir sakars ar tirgus juridisko pamatu? Tiesībām uz veselību ir jāveido juridiskais pamats. Turklāt tiesībām uz veselību pirmām kārtām ir jānodrošina tiesības saņemt vislabāko ārstēšanu pacienta paša valstī, uz ko attiecas Eiropas kvalitātes standarti, nevis slēpšanās aiz subsidiaritātes.

Ja tomēr tirgus veido juridisko pamatu, varētu domāt, ka nolūks ir ieviest *Bolkestein* principus veselības jomā un gādāt par apdrošināšanas sabiedrību interesēm vai to interesēm, kuri grib pelnīt uz veselības rēķina.

Tāpēc aug bažas par risku, ka parlamentārie grozījumi pat galvenajā jautājumā par juridisko pamatu tiks uzskatīti par nepieņemamiem, un tādēļ ir nepieciešams, lai arī komisāre sniedz pamatīgu skaidrojumu, pirms Parlamentā notiek balsošana.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, ir padarīts ļoti daudz, lai nodrošinātu, ka slimi cilvēki saņem tādu ārstēšanu, kāda tiem vajadzīga, lai kur viņi būtu, lai kas viņi būtu.

Diemžēl daudz ir arī padarīts, lai nodrošinātu, ka viņi nesaņem šo palīdzību. Šajā direktīvā drīzāk veselības iestāžu iepriekšējā atļauja nevis medicīniskā diagnoze nosaka pacientu tiesības. Tas atmet mūs atpakaļ, kur sākām... Iepriekšējā atļauja ir iemesls, kāpēc pacienti vērsās Eiropas Tiesā pašā sākumā, un Tiesa spriedumi ir iemesls, kāpēc mēs šodien šeit strādājam pie direktīvas.

Tagad mēs esam atpakaļ tur, kur bijām sākumā: nāve ģeogrāfijas dēļ būs likums. Veselības iestādes, kādas tās ir manā valstī Īrijā, atkal varēs atteikt atļauju braucienam ārstniecības nolūkā saskaņā ar šo direktīvu tāpat, kā tās to dara saskaņā ar pašreizējo E112, kuru mēs gribējām uzlabot.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms mani vislabākie vēlējumi Bowis kungam. Šīs direktīvas centrā ir pacients, pilsonis, kas var un arī grib izvēlēties vislabāko ārstēšanu, ieteicams tuvumā, bet ja tā ir tālāk, tad arī tālumā.

Par šo tiesību aktu mums ir jāpateicas ļoti drosmīgajiem Eiropas Savienības pilsoņiem, kuri griezās Tiesā, lai saņemtu labu ārstēšanu un aprūpi citā dalībvalstī, kad viņu pašu valsts viņiem atteica. Tiesa pasludināja, ka viņiem bija taisnība. Šodien mēs ar tiesību aktu nostiprinām to, ko Tiesa nolēma, un mēs arī formulējam īpašos nosacījumus, kurus ievērojot, pilsonis var īstenot tiesības uz pārrobežu aprūpi.

Priekšsēdētāja kungs, šī direktīva ir fantastiski laba ziņa katram, kas dzīvo robežo reģionos, fantastiski laba ziņa cilvēkiem ar retām slimībām, fantastiska ziņa cilvēkiem, kas saskaras ar rindu sarakstiem, jo līdz septembrim viņu gūžu locītavas neizturēs. Šiem cilvēkiem tagad ir izvēle.

Mēs esam izveidojuši labāku informēšanas kārtību, mēs esam precīzāk reglamentējuši atlīdzības izsniegšanu, un mēs esam noteikuši Eiropas uzziņu tīklus, kas nodrošina aprūpes kvalitātes uzlabošanu. Mēs esam paredzējuši strīdu risināšanu veikt ar ombuda starpniecību, lai gan bija arī citas iespējas. Es norādītu uz Nīderlandes strīdu risināšanas modeli veselības aprūpē, kas tika iedarbināts nesen. Mums ir iespēja izmantot izmēģinājuma reģionus, un mēs Limburgas robežu reģionā, no kura es esmu, ar prieku piedalītos. Mēs esam arī ievērojuši, ka veselības aprūpes sistēmas dalībvalstīs ir atstātas bez izmaiņām. Pilsoņiem ir dotas tiesības izvēlēties, un es uzskatu, ka izvēles brīvība ir ļoti svarīga.

María Sornosa Martínez (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos vispirms pateikties Bowis kungam un ēnu referentiem par darbu un novēlēt Bowis kungam ātru atveseļošanos.

Es uzskatu, ka šī direktīva ir tapusi kā mēģinājums attīstīt plašāku tiesisku struktūru nekā pašreizējās regulas, kuras jau aizsargā pilsoņu tiesības saņemt veselības aprūpi citās dalībvalstīs, īstenojot Eiropas Kopienas Tiesas tiesu praksi. Tomēr tas netiek sasniegts, jo rodas lielāka juridiska nenoteiktība saistībā ar diviem mobilitātes kanāliem, kas nav savstarpēji izslēdzoši: regulas un direktīva. Turklāt tā kā nav skaidras pamattiesību definīcijas, piemēram, tādas kā pakalpojumu klāsts, sociālo labumu nodrošinājums vai nepieciešamā, pat neaizvietojamā iepriekšējā atļauja, tai ir tikai viens juridisks pamats, kas ir iekšējais tirgus.

Dāmas un kungi, nav pieņemams, ka tik universāls pamatprincips kā veselības aprūpes pieejamība tiktu izveidots vienīgi pēc iekšējā tirgus noteikumiem. Tas var apdraudēt veselības aprūpes sistēmas daudzās dalībvalstīs, un turklāt mēs nedodam īstu atbildi mūsu pilsoņiem attiecībā uz šīm pamattiesībām, kuras mums visiem pienākas.

Holger Krahmer (ALDE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nolemjot, ka pacientiem ir tiesības uz ārstēšanas izdevumu atmaksu par ārstēšanos ārvalstīs, Eiropas Kopienas Tiesa ir devusi mums skaidru uzdevumu. Sakarā ar to, komisāre Vassiliou, Komisijas priekšlikums ir izcils. Tas ir priekšlikums, par kuru ir

vērts iestāties. Es izsaku nožēlu par to, kas ir norisinājies šeit Parlamentā attiecībā uz šo direktīvu dažās pēdējās nedēļās. Tirgus rēgi ir tikuši piesaukti un ir radītas absurdas sasaistes ar Pakalpojumu direktīvu Daži grozījumi — un es to saku kā cilvēks, kas auga bijušajā Vācijas Demokrātiskajā republikā — liek manām asinīm sastingt. Viens piemērs apgalvo, ka dalībvalstis drīkst veikt pienācīgus pasākumus, lai ierobežotu pacientu plūsmas. Kas tie ir par cilvēkiem? Varētu šķist, ka ir jāuzstāda jauns dzelzs priekšsargs. Vēl jo lielāks pārsveiciens ir tas, ka šādi priekšlikumi nāk, lai nu no kura tos varētu sagaidīt, bet ne no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas.

Mēs runājam par sociālu Eiropu, kas ir daudzu mūsu runu temats šajās dienās — deputāti no Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas sevišķi labprāt to dara. Šajā pusdienu pārtraukumā mums ir iespēja veikt pārbaudi un skaidri parādīt, vai mūs interesē pacientu tiesības, vai arī mēs dodam priekšroku valsts veselības aprūpes birokrātijas aprobežotajai perspektīvai.

Frieda Brepoels (PPE-DE). - (NL) Veselība Eiropā kļūst arvien svarīgāka, un es domāju, ka pacienti nepārprotami sagaida lielāku noteiktību par savām tiesībām, bet viņi sagaida arī precīzu un pareizu informāciju. Tādējādi šis priekšlikums attiecībā uz pacientu mobilitāti nenāk priekšlaikus. Mēs visi esam to gaidījuši jau sen. Tāpēc ir jānožēlo, ka cilvēks, kurš veltījis lielu daļu savas karjeras šai lietai, tagad pats nevar būt klāt veselības dēļ, un es no sirds pievienojos laba vēlējumiem, lai *John* drīz atveseļotos.

Es, pirmkārt, vēlos pievērst uzmanību vairākiem pozitīviem punktiem, kas ir pacienta interesēs. Kontakta punkta izveide pacienta izcelsmes valstī, kur pēdējais var griezties pēc visāda veida informācijas, kā arī ombuds pacientiem un, protams, mēroga pieaugums, patiecoties labākai sadarbībai dalībvalstu starpā noteikti piedāvā pievienotu vērtību pacientiem, sevišķi tiem, kuri cieš no retas slimības.

Es domāju, ka attiecībā uz pretrunīgo jautājumu par iepriekšējo slimnīcas aprūpes apstiprinājumu ir sasniegts ļoti radošs kompromiss, kas nāk par labu gan pacientam, gan veselības apdrošinātājam. Tomēr, lai kontrolētu pretējo parādību, proti, pārmērīgu ieplūdumu, un tas ir svarīgi manam reģionam Flandrijai, ziņojums skaidri deklarē, ka slimnīcu nekad nevar piespiest pieņemt pacientus no ārvalstīm, ja rezultātā pašu pilsoņiem var nākties stāvēt rindā.

Būdam iedzīvotājs robežas reģionā starp Flandriju, Nīderlandi, Vāciju un Valoniju, mani ļoti gandarī lūgums Komisijai nosaukt noteiktus robežu reģionus kā izmēģinājuma zonas inovatīviem projektiem saistībā ar pārrobežu veselības aprūpi. Es domāju, ka šāda izmēģinājuma rezultāti būs ļoti informatīvi citiem reģioniem. Es ceru, ka Eiropa var kalpot par piemēru šajā ziņā.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Es sāksu ar pateicības vārdiem *Bowis* kungam par viņa enerģiskajām un uzcītīgajām pūlēm sabiedrības veselības un pacientu mobilitātes labā, un es gribu vēlēt viņam ātru atveseļošanos.

Veselības aprūpe ir valsts kompetence, bet ir arī kontakta punkti ar Eiropu. Pacienti zina par ārstēšanās iespējām citās valstīs un vēlas izmantot citu valstu pakalpojumus. Tas noteikti ir tieši tā pacientiem robežu reģionos vai tur, kur ir garas rindas uz ārstēšanos savā valstī.

Nav nekā sliktā, ja aprūpe un ārstēšana tiek meklēta citās valstīs, bet šai praksei patiešām ir vajadzīgs kārtīgs regulējums. Pirmkārt, nedrīkst būt piespiedu veselības tūrisms. Nedrīkst būt tā, ka apdrošinātāji piespiež pacientus doties kaut kur citur, lai saņemtu lētu aprūpi.

Otrkārt, ir jābūt kaut kādām obligātām kvalitātes garantijām. Ikviens pienākums, kam ir pacienti, kas tiek ārstēti ārvalstīs, ir sniegt labu informāciju un gādāt par to, lai kvalitāte būtu tāda, kādai tai jābūt.

Treškārt — un tas ir ļoti svarīgi — dalībvalstīm ir jāparedz tiesības pieprasīt iepriekšēju atļauju. Veselība nav brīvs tirgus. Lai saglabātu mūsu dienestus, ir nepieciešama plānošana, un slimnīcām ir jāzina, kāda veida pacientu plūsmas viņi var sagaidīt.

Man, piemēram, vissvarīgākais ir tas, ka šī direktīva būs ieguldījums tam, lai vispirmām kārtām ārstēšanas metodes ir tās, kuras šķērso robežas. Dalībvalstu starpā ir liela nevienlīdzība, bet tas nav nekas tāds, kas būtu atrisināms, sūtot pacientus pāri robežām, bet gan tieši apmainoties ar ārstēšanu, un arī attiecībā uz to šī direktīva var dot ieguldījumu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Ministr, dāmas un kungi, vairākus gadus esmu kritizējusi to, ka Eiropas Kopienas Tiesa nosaka pacientu tiesības saņemt samaksu par izdevumiem ārvalstīs. Tiesa garantē, ka pilsoņiem nav jāgaida atļauja no sava veselības apdrošinātāja un ka viņi var doties uzreiz pie ārsta, kad viņiem tas ir vajadzīgs, un ka viņiem ir tiesības vismaz uz atlīdzību vietējas ārstēšanas izmaksu apjomā, jo tā nedrīkst būt

šķērslis personu brīvai kustībai. Tas ir ierakstīts Līgumos, bet sociālisti ir cīnījušies pret šīm tiesībām piecus gadus. Pa šo laiku valdības ir zaudētajās vēl vairākās viņu pilsoņu lietās. Mēs esam dzirdējuši simtiem reižu lobētāju teikto par risku, ka apdrošināšanas sabiedrības sabruks. Tās baidās, ka pacienti brauks uz valstīm, kurās viņiem nebūs jāgaida mēnešiem vai gadiem uz operāciju kā mājās. Tāpēc pacientiem būs jāiegūst iepriekšēja atļauja no saviem veselības apdrošinātājiem, pirms viņi saņems dārgu ārstēšanu. Tomēr gan pacientiem, gan ārstiem visā ES ir vajadzīgs vienkāršs noteikums par to, kad viņiem ir jāpieprasa atļauja. Tāpēc es neatbalstu priekšlikumu šim nolūkam radīt 27 specializētas un dārgas aprūpes definīcijas. Tā ir liekulība, jo paredz izmaksu līmeni, ko apdrošināšanas sabiedrības būtu gatavas maksāt par pilsoņu ārstēšanu ārvalstīs. Tad kāpēc to nenoteikt tieši eiro?

Es esmu virzījusi priekšlikumus veidot sistēmu, lai uzlabotu veselības aprūpes kvalitāti un drošību un publicētu objektīvus veselības aprūpes iestāžu kvalitātes novērtējumus. Tas paredz slimnīcu akreditācijas valsts un starptautiskā mērogā. Kompromisa priekšlikums var būt vairāk vispārīgs, bet pat tad tas dod svarīgu stimulu valstīm, kurās vēl nav šādu sistēmu. Es ticu, ka visas slimnīcas drīz iegūs brīvprātīgu valsts vai Eiropas akreditāciju, kas ir saistīta ar kvalitātes pārbaudēm. Slimnīcām Čehijas Republikā jau ir tā jārikojas. Es arī uzskatu, ka Komisijai nebūtu jānosaka, bet tikai jākoordinē pierobežas reģioni kā eksperimentālas zonas, kurās var pārbaudīt pārrobežu veselības aprūpes projektus. Man žēl, ka sociālisti turpina liekulīgi un viltus argumentu aizsegā cīnīties pret pacientu tiesību skaidrojumu ES.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, ir labi, ka Tiesa pieņem nolēmumu par pilsoņu tiesībām, bet ir ļoti slikti, ja šī situācija atkārtojas un, ja nevis Parlaments un Padome, bet Eiropas Kopienų Tiesa ir tā, kas to dara pastāvīgi. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Bowis ziņojumu un vēlu tā autoram ātri atgūt veselību. Šajā ziņojumā es saskatu izdevību uzlabot veselības aprūpes standartus manā valstī Polijā.

Es tomēr vēlos vērst uzmanību uz trim svarīgiem elementiem šajā ziņojumā. Pirmkārt, es domāju, ka attieksme pret veselības aprūpi vienīgi kā pret tirgojamu pakalpojumu ir kļūda. Pilsoņiem ir garantētas tiesības uz veselības aprūpi gan viņu valsts konstitūcijā, gan Eiropas Savienības tiesībās. Tāpēc ir jāmaina juridiskais pamats. Otrkārt, pārrobežu veselības aprūpes izmantošanai ir jābalstās uz pacienta informētu izvēli, nevis piespiedu. Treškārt, lēmuma pamatā par ārstēšanu citā dalībvalstī ir jābūt vajadzībai, nevis pacienta naudas maka biezumam.

Es esmu pārliecināta, ka Eiropas telpai, kas ir atvērta veselīgiem pilsoņiem, ir jābūt atvērtai arī tiem pilsoņiem, kuri ir slimi un kuriem ir vajadzīga palīdzība citā dalībvalstī.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, no visiem lēmumiem, ko mēs pieņemam Eiropas Parlamentā, šīs dienas lēmums ir tas, ar kuru es lepojos visvairāk. Tas ir lēmums par Eiropas atvēršanu un kustības brīvības garantēšanu slimajiem un tiem, kam ir vajadzīga veselības aprūpe, tiem, kam kustības brīvība var būt dzīvības vai nāves jautājums, lēmums, kas dod katram iespēju lemt pašam par savu veselības aprūpi, un šī izdevība būs ne tikai tiem, kuri ir labāk informēti vai bagātāki, bet mēs panāksim, ka katram būs iespējams meklēt veselības aprūpi, kur vien viņš grib.

Jūs, sociāldemokrāti, vēlaties piespiest cilvēkus prasīt iepriekšēju atļauju. Vienkārši sakot, tas nozīmē, ka jūs gribat piespiest slimos lūgt atļauju, pirms viņi dodas pie ārsta, vismaz tad, ja viņi to dara citā ES dalībvalstī. Kāpēc jūs to darāt? Tāpēc, lai jūs varētu teikt „nē”, protams! Jūs vēlaties, lai jūs varētu kontrolēt, regulēt, plānot — atņemt pacientiem viņu varu lemt. Tomēr mums nav vajadzīga jūsu iepriekšējo atļauju saņemšana, lai cilvēkiem nebūtu jāapmaksā nauda pašiem. Ja šodien es eju pie ārsta Stokholmā, man nav jāprasa atļauja vai jāmaksā nauda. Patiesība ir tā, ka jūs bijāt pret šo priekšlikumu kopš paša sākuma. Jūs esat mēģinājuši to ierobežot, traucēt un graut. Tagad jūs darāt atkal to pašu.

Kad mēs debatējam par šo jautājumu *Zviedrijā*, jūs meklējat veidus, kā panākt, lai cilvēki nevarētu meklēt veselības aprūpi, lai kur viņi gribētu, *Zviedrijā*. Tagad jūs negribat, ka cilvēki varētu meklēt veselības aprūpi, lai kur viņi gribētu, *Eiropā*. Jūs sakāt, ka jūs atbalstot priekšlikumu, bet, kad mēs balsojam par to komitejā, jūs atturējāties. Vai ir vēl kaut kas glēvulīgāks? Jūs pat nezināt, kā jūs balsosiet šodien. Jūs pat nezināt, par ko jūs balsosiet šodien.

Mums visiem šodien ir izvēle. Mums ir izvēle iestāties vai nu par pacientu tiesībām vai birokrātu un politiķu tiesībām lemt un regulēt. Es zinu, kā es balsošu. Es balsošu par to, lai uzmanības centrā būtu *pacienti*. Tas ir kaut kas tāds, ko, manuprāt, ikvienam šajā Parlamentā vajadzētu darīt, ja gribam šonakt gulēt ar tīru sirdsapziņu.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, visiem pacientiem ir jābūt tiesībām uz veselības aprūpi, kad viņiem tā ir vajadzīga. Mēs sociāldemokrāti uzskatām, ka ir svarīgi cilvēkiem *varēt* meklēt veselības aprūpi

ārvalstīs, piemēram, kad rindas ir pārāk garas viņu pašu valstī. Tas bija iemesls, kāpēc sociāldemokrātu valdība Zviedrijā uzņēmās iniciatīvu par direktīvu šajā jomā. Tomēr nekādā gadījumā tas nedrīkst būt cilvēka maka lielums, kas nosaka, kad viņš saņem veselības aprūpi, un lēmumi par veselības aprūpi ir jāpieņem tuvu pacientiem, nevis birokrātiem ES sistēmā.

Eiropas Komisijas priekšlikums direktīvai piešķir ES birokrātiem daudzas pilnvaras. Turklāt tas neņem vērā visus tos cilvēkus, kas nespēj maksāt lielas naudas summas. Tomēr Zviedrijas centriski labējie deputāti šeit Parlamentā ir nekritiski slavējuši Komisijas priekšlikumu. Mēs no otras puses esam devuši priekšlikumus un smagi strādājuši, lai cilvēkiem bez bieziem makiem būtu lielāka iespēja doties uz ārvalstīm, lai saņemtu aprūpi. Mēs esam arī smagi strādājuši, lai skaidrotu to, ka veselības aprūpe ir dalībvalstu atbildība un nevis kaut kas, par ko ES birokrātiem būtu jāpieņem lēmumi. Mēs neesam panākuši tik daudz, cik būtu vēlējušies. Tāpēc es mudinu deputātus atbalstīt mūsu grozījumu 8. panta 3. punktam. Tad mēs varēsim arī atbalstīt šo direktīvu un mēs varēsim panākt ātru atrisinājumu visiem Eiropas pacientiem.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). - (*EL* Priekšsēdētāja kungs, komisāre, *Filipiova* kundze, es gribu sākt ar apsveikumu komisārei *Vassiliou* par viņas iniciatīvu priekšlikumam par direktīvu un referentam *Bowis* kungam par izcilo darbu un pievienot manus novēlējumus viņam ātri atveseļoties.

Es zinu, ka nav viegli panākt rezultātu, kas tālāk veicinās pārrobežu veselības aprūpi, ja ņem vērā, pirmkārt, atšķirības starp dalībvalstu sociālās drošības sistēmām, otrkārt, dalībvalstu atšķirīgos ekonomiskos līmeņus un, treškārt, atšķirīgos veselības aprūpes pakalpojumu līmeņus, ko sniedz katrā dalībvalstī. To ņemot vērā, referents ir veicis izcilu darbu.

Ziņojums, par kuru mēs šodien debatējam, izvirza jautājumus par pacienta mobilitāti, sevišķi, lai pacientus aprūpētu un ārstētu specializētos veselības centros. Ir noteikti zināms, ka tas nepastiprinās medicīnisko tūrisma, bet dos Eiropas pilsoņiem mehānismu, kā saņemt vislabāko veselības aprūpi, kāda vien ir iespējama, zinot viņu tiesības, un bez neērtībām, kas saistītas ar izdevumu atmaksas saņemšanu, jo dalībvalstis būs izveidojušas skaidru iepriekšējas apstiprināšanas sistēmu šādiem maksājumiem.

Neaizmirsīsim, ka par šo punktu ir bijuši daudzi spriedumi Eiropas Kopienų Tiesā. Šis ziņojums pievēršas svarīgiem jautājumiem: veselības aprūpes definēšana paliek dalībvalstīm, maksājumi tiek segti tādos pašos līmeņos, kādi būtu bijuši, ja aprūpi sniegtu dalībvalstī, jautājums par veselības aprūpi pacientiem ar retām slimībām tiek risināts neatkarīgi no tā, vai to sedz pacienta izcelsmes dalībvalsts, priekšlikumi par Eiropas ombuda posteņa izveidi, lai pārbaudītu pacientu sūdzības, ir gājiens pareizajā virzienā, un, visbeidzot, tas uzsver informācijas kampaņas nepieciešamību, lai skaidrotu pacientiem viņu tiesības.

Vairāki jautājumi ir vēl jārisina, piemēram, pirmkārt, tālāka izmaksu aprēķināšanas mehānisma plānošana, otrkārt, slimību saraksts, uz kurām sistēma attieksies, treškārt, recepšu atzīšana, ja tādas pašas zāles nav pieejamas visās dalībvalstīs, un, ceturtkārt, e-veselības sekmēšana.

Lai kā arī būtu, kopumā tas ir gājiens, kas izdarīts pareizajā virzienā, un žēl, ka sociālisti šodien ir atteikušies. Es ticu, ka debates izvērsīsies ātri, un man ir sajūta, ka Eiropas Parlamenta devums ir atbilde uz sevišķi svarīgu prasību, ko izvirza laiks un Eiropas pilsoņi.

SĒDI VADA L. COCILOVO

priekšsēdētāja vietnieks

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, lielākajai daļai manu Londonas vēlētāju ir maz intereses un maz zināšanu par to, ko EP deputāts īsti dara vai kādam nolūkam ES kalpo. Tomēr šonedēļ ir divi plenārsēžu ziņojumi, kuru saturs patiešām var izraisīt auditorijas rezonansi. Pirmais ir viesabonēšanas tarifu ierobežojumi telekomunikāciju dokumentu kopumā un otrs ir pacientu tiesības uz medicīniskās ārstēšanas izvēli citās ES valstīs.

Arī es vēlos atbalstīt sava Londonas kolēģa *John Bowis* ziņojumu. Viņš nevar būt šodien kopā ar mums savas sliktās veselības dēļ, un es vēlu viņam ātru atveseļošanos, un viņa, protams, ļoti pietrūks nākamajā Parlamentā.

Apvienotajā Karalistē ārstēšana Valsts veselības sistēmā (*NHS*) bieži ir novēlota un ļoti dārga salīdzinājumā ar citām ES valstīm. Elastīgāks ES tirgus ar saprātīgu atļauju nodrošinājumiem veselības aprūpē ir abpusēji izdevīga situācija gan publikai vispār, gan arī dalībvalstu valsts veselības budžetiem.

Catiuscia Marini (PSE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien mēs izskatām svarīgu direktīvu, lai būtiski nodrošinātu mobilitātes tiesības Eiropas pacientiem, tiesības uz veselības aprūpi Eiropas Savienības valstīs.

Tomēr veselības aprūpi nevar uzskatīt par salīdzināmu ar jebkuru citu pakalpojumu, ko sniedz iekšējā tirgū, un pilsoņi, būdami pacienti, nevar tikt pielīdzināti parastiem patērētājiem; tiesības uz veselību tiek īstenotas tiesības saņemt ārstēšanu un aprūpi, kas sākas cilvēka izcelsmes valstī. Pacienta tiesības uz mobilitāti nevar attaisnot dažu dalībvalstu izvairīšanos no ieguldījumiem valsts veselības dienestos, būtībā uzspiežot pilsoņiem veselības tūrisma bez izvēles.

Būtu labāk, ja direktīva risinātu nevienlīdzību pakalpojumu pieejamībā un kvalitātē valstīs, kur pacienti dzīvo. Veselības aprūpe nav prece, tās ir sociālas tiesības. Juridiskais jautājums un jautājums par iepriekšējo atļauju būtībā ir veids, kā noraidīt tiesības uz veselību.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums iezīmē pagrieziena punktu veselības aprūpes sniegšanā ES pilsoņiem. Tajā skaidri un noteikti pacientu veselība atrodas pirmajā vietā, un tas iekārto laukumu dalībvalstu veselības sistēmu konkurences cīņai par uzlabojumiem uz veselīgiem pamatiem. Šis tiesību akts neapšaubāmi kalpos veselības aprūpes būtiskas uzlabošanas mērķim Eiropā. Tas ienesīs arī vienlīdzību pacientu aprūpē, kurā visiem pacientiem, bagātiem vai nabagiem, zināmiem vai nezināmiem, būs pieejama labāka ārstēšana ārzemēs pēc vajadzības.

Manas sākotnējās bažas attiecībā uz iespējamu negatīvu ietekmi uz mazāku un trūcīgāku dalībvalstu valsts sistēmām ir kļiedzīgi noteikums par iepriekšējām atļaujām, kas tiek iekļauts kā nodrošinājums. Es tagad varu ar pārliecību teikt, ka šis tiesību akts ir labs gan pacientiem, gan veselības aprūpes sistēmām visās dalībvalstīs un tas ir pelnījis mūsu pilnīgu un vienprātīgu atbalstu. Mani pārsteidz negatīvā nostāja, ko šajā ziņā ir pieņēmuši kolēģi sociālisti.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es pilnīgi nepiekrītu *Matsakis* kungam, jo Komisijas priekšlikums faktiski nedod juridisku noteiktību pacientiem, kas saņem ārstēšanu ārpus izcelsmes valsts. Turklāt tam nemaz neizdodas padarīt skaidrākas sociālās drošības sistēmu pelēkās zonas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004. Vienīgi skaidra iepriekšēju atļauju sistēma gadījumos, kas saistās ar dārgu ārstēšanu, garantētu atlīdzību pacientiem.

Direktīva ir neskaidra arī attiecībā uz juridisko pamatu — kā to deputāti jau ir skaidri parādījuši — saistībā arī ar kompetenču sadali starp dalībvalstīm un Eiropu. Dalībvalstu veselības aprūpes sistēmas ir solidaritātes sistēmas, kas garantē vienādu piekļuvi katram neatkarīgi no tā, cik pilnas ir viņa kabatas vai kur viņš dzīvo. ES tiesību akts nedrīkst apdraudēt šīs solidaritātes sistēmas. Arī no šī viedokļa Komisijas priekšlikums ir nepiemērots, un tāpēc mūsu prasība ir, lai tiktu pieņemti mūsu grozījumi, ja vajag, lai mēs balsojam par šo priekšlikumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, nav pieņemams, ka, izmantojot kā iemeslu pacientu tiesību ievērošanu veselības aprūpē, Eiropas Komisija un Parlamenta vairākums patiesībā grib apšaubīt valsts un sabiedrības veselības aprūpi, kā tas notiek Portugālē.

Aicinot pieņemt šo priekšlikumu, pamatojoties uz EK līguma 95. pantu, kas paredz saskaņošanu iekšējā tirgū, viņi patiesībā mēģina liberalizēt nozari, kas ir nepieņemami. Šī ir nozare, kurā tirgus un peļņas loģika ekonomikas un finanšu grupu interesēs nedrīkst dominēt. Veselība nevar būt darījums. Tāpēc mēs gatavojamies noraidīt šo Komisijas priekšlikumu.

Regulas un nolīgumi par pārrobežu veselības aprūpes sniegšanu jau darbojas, un tos var uzlabot, neapšaubot dalībvalstu atbildību un tiesības par viņu valsts veselības dienestu īpašumu un pārvaldi, kam, mūsuprāt, ir jābūt sabiedriskai, universālai un visiem pieejamai.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam pavadījuši visu rītu, runājot par to, cik neticami svarīgi ir radīt ar šo priekšlikumu kvalitatīvu veselības aprūpi un sagādāt pienācīgus nodrošinājumus pilsoņiem. Pieļauju, ka priekšlikumā ir daudz kā laba, piemēram, daudzas prasības, kas regulē pacientu piekļuvi informācijai un tamlīdzīgas lietas. Bet būsīm pilnīgi atklāti. Mēs varēsim garantēt pacientu drošību vienīgi tad, ja mēs nodrošinām, ka notiek iepriekšēju atļauju izdošana, pirms pacients dodas uz ārzemēm. Tas dos pacientiem 100 % garantiju, ka viņiem ir tiesības uz tādu ārstēšanas apjomu, kāds viņiem ir nesepts, bet arī to, ka viņi ieradīsies pareizajā vietā un saņems atbilstošu ārstēšanu. Manā uztverē šāda veida garantija ir absolūti izšķiroša. Iepriekšējā atļauja kalpos arī kā rīks, kas ļaus veselības iestādēm nodrošināt drošību tiem pacientiem, kuri paliek savā mājvietas valstī.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, beidzot! Komisāre un Bowis kungs abi ir veikusi izcilu darbu. Pārsteidzošas ir karstās debates pirms šīs direktīvas. Eiropas Savienībai un mums šeit Parlamentā sakarā ar to ir ārkārtēja iespēja „atkal savienoties ar cilvēkiem”, ko mēs tik jūsmīgi vēlamies un esam daudzkārt uzsvēruši. Bet kas notiek? Mēs vilcināmies, un daudzi šajā Parlamentā — arī Zviedrijas sociāldemokrāti — grib padarīt visu grūtāku pacientiem un kavēt viņiem rast iespējas saņemt veselības aprūpi ārvalstīs. Kādēļ? Es varu iedomāties tikai, ka tā ir vēlme saglabāt drīzāk sistēmas nekā pacientus, kuriem ir vajadzīga aprūpe. Man ir prieks, ka mēs esam tikuši tik tālu, komisāre. Jūs esat uzņēmusies savu atbildību. Mums tagad ir iespēja šajā Parlamentā uzņemt savu atbildību. Lai Padome arī uzņemas savu atbildību!

Proinsias De Rossa (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, pieņemamas un kvalitatīvas veselības aprūpes sniegšana un finansēšana ir katras dalībvalsts atbildība. Eiropas loma ir koordinēšana. Protams, ka ir nobriedusi vajadzība labāk koordinēt mūsu veselības dienestus visā Eiropas Savienībā un jo sevišķi robežas zonās, bet šī direktīva nevar mēģināt to panākt. Tās nolūkam ir jābūt panākt, lai pilsoņa tiesības uz veselības aprūpi citā dalībvalstī tiktu rūpīgi noteiktas tā, lai katras dalībvalsts spēju finansēt un organizēt savus vietējos pakalpojumus neiedragātu veselības tūrisms.

Man jāsaka, ka *Sinnott* kundzes sēru sludināšana šodien Parlamentā ir kā vienmēr nepamatota. Nevieni Īrijā nav nomiris tādēļ, ka būtu atteiktas tiesības braukt uz citu dalībvalsti pēc aprūpes — un patiesībā ir pieejams fonds tiem, kuriem ir vajadzīga tāda aprūpe.

Galu galā svarīgas ir pacientu medicīniskās vajadzības, nevis patērētāja izvēle. Iepriekšēja atļauja un pienācīgs juridisks pamats ir tas, kas ir būtisks, un, ja tas nav iekļauts, es nevaru atbalstīt šo direktīvu.

Daniela Filipiová, Padomes priekšsēdētāja. – (CS) Dāmas un kungi, es vēlos pateikties visiem EP deputātiem par komentāriem, ierosinājumiem un aizrādījumiem. Es jums varu teikt, ka Padomes un Eiropas Parlamenta uzskati daudzos jautājumos sakrīt, lai gan arī ir jautājumi, kas mums kopā turpmāk ir jāapspiež. *Bushill-Matthews* kungs, kas uztājas kā referents Bowis kunga vietā, minēja savā ievadrunā, ka šis ir grūts un jūtīgs jautājums. Kā teica *Maaten* kungs, šeit ir jāpanāk kompromiss ne tikai Eiropas Parlamentā, bet, protams, arī Padomē. Man ir prieks, ka Juridiskā komiteja ir atzinīgi vērtējusi priekšlikumu palielināt juridisko noteiktību. Man ir arī jāpiekrīt *Braghetto* kungam, ka šis priekšlikums piedāvā iespēju valstu veselības sistēmām. Priekšlikums vienlaikus uzlabos pacientu tiesības, kā teica *Roth-Behrendt* kundze. Man, protams, ir jāatkārto, ka direktīvai ir jābūt praktiski lietojamai, un tāpēc tai ir jāatspoguļo atsevišķo dalībvalstu finansiālās, tiesiskās un organizatoriskās iespējas. Ir arī skaidrs, ka, ņemot vērā daudzos grozījumu priekšlikumus, Padomei būs vajadzīgs laiks, lai to visu pārskatītu. Diskusija starp Padomi un Eiropas Parlamentu turpināsies. Ir jāatrod pareizais līdzsvars dažādu viedokļu un priekšlikumu starpā, bet es uzskatu, ka mēs to galu galā spēsim izdarīt, savstarpēji sadarbojoties.

Androula Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, kā mēs to šodien kārtējo reizi redzam, Parlamenta debates šajā jautājumā ir gan bagātīgas, gan kvēlas. Tā diskusijas ievērojami papildina Komisijas iniciatīvu, un grozījumi, par kuriem tam ir jābalso, arī dos ļoti vērtīgu ieguldījumu vairākos būtiskos aspektos.

Jautājumā par pacientu tiesībām uz kvalitatīvu un drošu veselības aprūpi daudzi no jums ir apstiprinājuši fundamentāli svarīgo skaidrības un apliecinājumu nodrošināšanu. Es pilnībā piekritu un ļoti ceru, ka šī iecere tiks apstiprināta.

Jautājumā par ārvalstī saņemtās ārstēšanas izmaksu pieņemšanu, ir tikušas paustas skaidras bažas par to, ka ievērojams skaits pacientu nespēs atļauties pārrobežu veselības aprūpi. Tas patiešām ir svarīgs un ļoti būtisks punkts. Nevienlīdzīgi ienākumi nepārprotami pastāv visur Eiropā, un tam ir nopietnas sekas attiecībā uz piekļuvi daudziem pamata pakalpojumiem, arī veselības aprūpei. Šis jautājums ir jārisina. Tomēr šādas nevienlīdzības samazināšana ir grūta problēma, un tā ir pat vēl grūtāka pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos. Tā prasīs nozīmīgas un koordinētas pūles visos ES un dalībvalstu līmeņos.

Diemžēl tas, ko mēs varam darīt saistībā ar direktīvas projektu, ir ierobežots. Komisijas priekšlikums atstāj dalībvalstīm brīvu iespēju piedāvāt tiešu izmaksu pieņemšanu par pārrobežu ārstēšanu, piemēram, ar rakstisku apliecinājumu sistēmas palīdzību par summām, kas tiks apmaksātas. Ja Parlaments grib, lai tas tekstā būtu skaidrs, es tam varu tikai ar atzinību piekrist. Direktīvas priekšlikums nav mēģinājis vērsties pret to, bet rūpīgi ievēro dalībvalstu atbildību par veselības aprūpes organizēšanu. Tieši tāpēc mēs vairījāmies ierobežot pārrobežu veselības aprūpes finansiālo ietekmi uz valstu veselības sistēmām un slimību apdrošināšanas fondiem. Tomēr abi šie mērķi nav nesavienojami. Dalībvalstis varēs to ņemt vērā, līdzsvarojot tos, cik vien iespējams pacientu labā, sevišķi tādu pacientu, kuru ienākumi nav lieli.

Attiecībā uz šīs direktīvas saistību ar sociālās drošības regulu mēs piekrītam, manuprāt, par skaidra formulējuma nepieciešamību, kas nozīmēs, ka, ja pacients ir pieprasījis iepriekšēju atļauju un ja regulas nosacījumi ir ievēroti — citiem vārdiem sakot, nepamatotas kavēšanās gadījumā — ir piemērojama regula. Ir jābūt absolūti skaidram, ka tas nozīmē, ka regulas tarifi tiek piemēroti tā, ka pacients gūst labumu no visizdevīgākās sistēmas.

Attiecībā uz iepriekšējām atļaujām par aprūpi slimnīcā priekšlikuma noteikumi pamatojas uz divu veidu apsvērumiem. Pirmkārt, tiesu praksi: Tiesa ir nolēmusi, ka pie zināmiem apstākļiem šāda sistēma var būt pamatota. Mēs to esam iekodējuši 8. panta 3. punktā. Otrkārt, nebūtu pareizi šādus noteikumus paplašināt ar nenoteiktāku — vai pat beznosacījumu — iepriekšēju atļauju izsniegšanas sistēmu, kas juridiski vai *de facto* tiktu vispārināta uz visām dalībvalstīm. Mēs visi zinām, ka pacientu mobilitāte arī turpmāk būs ļoti ierobežota parādība. Tas nozīmē, ka arī tās ietekme uz budžetu būs ierobežota. Tāpēc nav vajadzības celt nevajadzīgus šķēršļus pacientiem. Iepriekšējām atļaujām par ārstēšanos slimnīcā ir jāpaliek nodrošināšanas mehānismam, kas piemērojams, kad tam ir pamatojums.

Šādā situācijā iepriekšējo paziņojumu sistēma, ko ierosinājis referents, varētu radīt netiešu — un patiešām nevajadzīgu — pacientu kontroli, kas procesu drīzāk kavētu nekā sekmētu. Es saprotu, ka šī ierosinājuma nolūks nebija panākt tādu iznākumu, bet uzskatu, ka tas īstenībā ierobežotu pacientu tiesības, kā tās definējusi Tiesa. Šāds administratīvs mehānisms riskē kļūt gan apgrūtināošs, gan patvaļīgs.

Man rada bažas ierosinājums attiecībā uz slimnīcas aprūpes definīciju. Šī definīcija patiešām ir galvenais punkts pacientu tiesībās, jo tā nosaka robežas iepriekšējo atļauju sistēmai. Mēs esam ierosinājuši slimnīcas aprūpes jēdzienu definēt ar Kopienas sarakstu, kam pamatā būs ekspertu kopējais viedoklis, ņemot vērā tehnoloģiju attīstību. Tas dos iespēju izvēlēties saprātīgu un modernu pieeju slimnīcas aprūpes jēdzienam.

Daži no jums prasa izveidot valstu sarakstus neatkarīgi, un to pašu prasa arī lielākā daļa dalībvalstu. Definīcija, kas balstītos uz valstu sarakstiem, patiesībā novestu pie neatbilstībām attiecībā uz to, kas veido slimnīcas aprūpi katrā dalībvalstī, radot ievērojamu risku par pacientu tiesību sarūkšanu. Ja mēs ietu šo ceļu, mums vajadzētu šādus sarakstus balstīt uz skaidri definētiem kritērijiem, kas pakļaujami pārskatīšanas procesam. Pretējā gadījumā pacientu tiesības, kā tās nosaka Eiropas tiesneši, tiktu apdraudētas.

Daži no jums ir teikuši, ka tikai daži pacienti būs ieguvēji, ja mēs pieņemsim ierosināto direktīvu, un ka tie būs ļoti nedaudzie labi informētie pacienti. Tieši otrādi es uzskatu, ka ar šo direktīvu mēs dodam iespēju un tiesības katram atsevišķajam pacientam, pirms viņš vai viņa dodas prom no mājām, saņemt pilnu informāciju, lai spētu izdarīt informētu izvēli.

Es saprotu bažas, kas rodas attiecībā uz grūtībām saņemt skaidru informāciju par veselības profesionāliem, meklējot veselības aprūpi ārzemēs. Tas vienkārši ir jautājums par pacienta drošību. Šeit mums ir jāvienojas par praktiskiem risinājumiem, kas arī ņem vērā vairākus galvenos principus, piemēram, tādus kā tiesības uz personas datu aizsardzību un nevainības prezumpcija. Es esmu pārliecināta, ka var atrast kopēju nostādni, pamatojoties uz jūsu iepriekšējiem ierosinājumiem.

Tika minēts 67. grozījums par mazākiem noteikumiem attiecībā uz papildinājumiem sociālās drošības sistēmām. Diemžēl to nevar pieņemt.

Attiecībā uz direktīvas priekšlikuma juridisko pamatu daudzi no jums vēlas pievienot 152. pantu 95. pantam. Es saprotu, ka tas ir svarīgs jautājums dažām politiskajām grupām, bet ir grūti panākt noteiktus viedokļus šajā direktīvas pārbaudes pakāpē. Ir svarīgi izvērtēt šo jautājumu, ņemot vērā teksta evolūciju, lai izlemtu, kāds juridiskais pamats ir pareizais. Ir skaidrs, ja teksta saturā galīgajā redakcijā būs dots pamatojums, 152. panta pievienošanu 95. pantam noteikti varētu apsvērt. Es joprojām esmu gatava to darīt jebkurā nākamajā koplēmuma procedūras pakāpē.

(Aplausi)

Daži no jums atkārtoti ir izvirzījuši jautājumu par iespējamo pārmērīgi lielo pacientu ieplūdumu no citām dalībvalstīm un par to, kā tiks aizsargāta uzņēmējas valsts veselības sistēma. Mana atbilde ir tāda pati, kā tiem, kuri baidās par pārmērīgu aizplūšanu, trūkstot iepriekšējām atļaujām par slimnīcu aprūpes saņemšanu, un tā ir šāda: šī priekšlikuma nolūks nav veicināt pacientu mobilitāti. Kā es teicu, pacientu mobilitāte ir ierobežota parādība, un mēs nedomājam, ka tā mainīsies. Tāpēc būtu vienkārši nesamērīgi piešķirt *carte blanche* dalībvalstīm veikt pasākumus pacientu atraidīšanai, lai kontrolētu ienākošo plūsmu. Dalībvalstīm ir jānodrošina, lai pacienti no citām dalībvalstīm netiek diskriminēti. Jebkura veida kontrole pār ienākošajiem pacientiem ir jāizvērtē pēc tā, vai tā ir uzskatāma par pieņemamu izņēmumu diskriminācijas pēc tautības nepieļaušanas principam, kas noteikts ES līgumā.

Attiecībā uz pacientiem, kam ir retas slimības, es saprotu, ka jūs meklējat vislabāko pieeju, lai viņi gūtu labumu no viņiem nepieciešamās veselības aprūpes, bet dažreiz vislabākais ir labā ienaidnieks. Šodien jūs balsosiet par *Trakatellis* kunga ziņojumu, kas attiecas uz neseno stratēģiju, ko Komisija jau ir izstrādājusi par retām slimībām un kurā ietilpst Padomes piedāvātie ieteikumi. Kā jūs zināt, tiem gadījumiem ātra diagnoze un piekļuve ārstēšanai ir sarežģīta un ne vienmēr iespējama vai pieejama mājās. Tāpēc, lai reto slimību pacientiem nestu labumus, ko dod Eiropas sadarbība, viņi patiešām ir jāiekļauj šajā direktīvā par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē. Es domāju, ka ir vispārēja vienošanās par Eiropas sadarbības nepieciešamību, piemēram, uzziņu centros par retām slimībām. Tāpēc es gribu mudināt jūs atstāt retās slimības direktīvas jautājumu lokā.

Attiecībā uz ierosinājumu izslēgt orgānu transplantāciju es vienkārši nevaru piekrist. Transplantācija ir medicīniska procedūra, un ir grūti pamatot, kāpēc lai pacientiem nebūtu tiesības gūt no tās labumu pārrobežu veselības aprūpē, kā tas nolemts Tiesā. Tomēr jautājums par orgānu piešķiršanu ir cita lieta. Tāpēc es esmu lūgusi ekspertus Komisijā izpētīt šo jautājumu, lai redzētu, kā varētu risināt orgānu piešķiršanu dažādā kontekstā.

Šodien mēs varam nozīmīgi pavisināties uz priekšu šīs direktīvas pieņemšanas virzienā. Tagad, kad ir atlikušas tikai dažas nedēļas līdz nākamajām Eiropas vēlēšanām, ļaujiet man izteikt atzinību šim Parlamentam un tā vadībai par visām pieliktajām pūlēm, lai balsojums būtu iespējams šodien, par ko es jums visiem pateicos. Ļaujiet man arī vēlreiz pateikties *Bowis* kungam un ēnu referentiem par viņu pūlēm un smago darbu un novēlēt viņam ātru atveseļošanos. Mēs ceram viņu redzēt drīz atkal atpakaļ pie saviem pienākumiem un normālas dzīves.

(Aplausi)

Philip Bushill-Matthews, referenta pienākumu izpildītājs. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties visiem kolēģiem par — ja viņi pieņems vārdu spēli — veselībai ļoti labām debatēm. Es personīgi sevišķi gribu pateikties — un es atvainojos, ka nepieminēju to iepriekš — referentiem no sešām komitejām, kuri ir devuši tik vērtīgus atzinumus, par viņu piebildēm un viņu vērojumiem šorīt. Man arī jāpateicas visiem kolēģiem no visa Parlamenta par viņu siltajiem atzinības vārdiem *John Bowis* gan profesionāli par viņa darbu, gan personiski ar labajiem vēlējumiem viņam ātri atveseļoties, ko es ar prieku nodošu tālāk.

Tāpat kā visi citi ziņojumi, arī šis balstās uz kompromisiem, un ne vienmēr ir iespējams ikvienam piekrist visam. Es atzīstu un ievēroju to, ka vēl arvien ir dažas grūtības dažām politiskajām grupām un patiešām arī dažām delegācijām, un tāpēc vēl ir vairāki grozījumi, kas būs jāizlemj plenārsēdē šorīt vēlāk.

Tāpēc es vēlos pateikties komisārei, sevišķi par viņas noslēguma komentāriem, kas cerams atvieglos dažiem kolēģiem citās grupās lēmumu par to, kā balsot. Es patiesi ceru, ka šo komentāru rezultātā kopējais ziņojums iegūs plašu pozitīvu atbalstu plašā politisko grupu spektrā un to iekšienē, jo pacientu vajadzību prioritātei būtu noteikti jāstāv augstāk par partiju politiku.

Es atzīstu, ka vienošanās šodien tiks panākta pārāk vēlu, lai kļūtu par oficiālu vienošanos pirmajā lasījumā Čehijas prezidentūras laikā, bet es saprotu, ka ir jau panākta būtiska politiska piekrišana Padomē principā, pateicoties darbam, ko prezidentūra ir jau paveikusi, un par to es gribu pateikties.

Es zinu, ka *John* būtu vēlējis, lai šī vienošanās tiktu pārvērsta rīcībā labāk ātrāk, nekā vēlāk, tāpat kā patiešām daudzi pacienti visā ES, kuri jau ir pietiekami ilgi gaidījuši. Referenta vārdā es aicinu Komisiju, nākamo Padomes prezidentūru un arī nākamās EP deputātus nākamā pilnvaru perioda sākumā otro lasījumu padarīt par īstu prioritāti šāgada otrajā pusē, lai visas atlikušās grūtības varētu strauji atrisināt. Mēs negribam zaudēt notikuma nozīmību tagad. Šis ziņojums dos reālu labumu ne tikai reāliem cilvēkiem visā ES, bet arī parādīs, ka, strādājot kopā ES līmenī, cilvēki var gūt individuālu labumu, lai kur viņi dzīvotu un neatkarīgi no viņu materiālā stāvokļa. Balsojums šodien apgaismos turpmāko ceļu. Iesim pa to ceļu kopā tik ātri, cik vien praktiski ir iespējams, jo galu galā tāpat kā referents arī kolēģi nekad nevar zināt, kad viņiem pašiem pēkšņi var būt nepieciešama šāda pārrobežu veselības aprūpe.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – (RO) Es vēlos pateikties dažādo komiteju referentiem par ievērojamo darbu, ko viņi ir paveikuši. Šis ziņojums ir svarīgs solis uz priekšu attiecībā uz pacientu mobilitāti ES.

Eiropā, kurā pārvietošanās brīvība ir pamatvērtība, pacientu mobilitātes nodrošināšana ir pilnīgi normāla un absolūti nepieciešama lieta, lai piedāvātu iespējami augstāka standarta medicīnisko palīdzību tiem, kuriem ir nepieciešami šādi pakalpojumi. Ilgtermiņā tas varētu arī veicināt valstu veselības aprūpes sistēmu uzlabošanu, pateicoties zināmai konkurencei to starpā.

Tomēr, neraugoties uz ievērojamiem uzlabojumiem, joprojām pastāv dažas problēmas, ko šis priekšlikums neatrisina. Es domāju, ka ir nepieciešama lielāka skaidrība par atlīdzināšanas nosacījumiem un tiem noteikumiem, kuri ir iepriekšējas pilnvarojumu sistēmas pamatā, kad tas ir nepieciešams. Man ir arī jēl, ka šajā priekšlikumā nav ietverta medicīniskā personāla mobilitāte, jo pacientu mobilitāte ir cieši saistīta ar medicīniskā personāla mobilitāti. Lai spētu efektīvi reaģēt uz pacientu vajadzībām, mums vajadzīgi arī daži noteikumi, kas ļautu medicīnas personālam būt mobilam, vienlaikus saglabājot līdzsvaru valstu veselības aprūpes sistēmu līmenī, lai neviena valsts nepiedzīvotu medicīniskā personāla trūkumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Priekšlikumam pārrobežu veselības aprūpes sistēmai pirmkārt un galvenokārt ir jābūt sistēmai, kas ievēro pacientu tiesības, pamatojoties uz sabiedrības veselību, kā arī iekšējā tirgus principiem, un kas nediskriminē pacientus atkarībā no spējas maksāt par medicīnisko aprūpi. Raugoties pats no savas perspektīvas, es uzskatu, ka Valsts veselības dienestam (VVD) AK ir jābūt tiesībām uzstāt uz to pacientu iepriekšējām atļaujām, kuri vēlas saņemt medicīnisku aprūpi ārzemēs. Nedrīkst pieļaut, ka tos Apvienotās Karalistes pacientus, kuri nevar atļauties doties uz ārzemēm, lai saņemtu medicīnisko aprūpi, diskriminētu tie pacienti, kuri var atļauties segt sākotnējās medicīniskās izmaksas, bet kuri plāno atprasīt šos izdevumus no VVD, atgriežoties AK. Es uzskatu, ka šī prakse ir negodīga, jo tā ļauj pacientiem saņemt prioritāru aprūpi ārzemēs, tādējādi „pārlecot rindai” VVD sistēmā.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Tās iespējas, ko var izmantot pacienti Eiropā, ir nozīmīgs solis veselības aprūpes sistēmu Eiropā harmonizēšanā un augstas kvalitātes medicīniskās aprūpes nodrošināšanā visiem Eiropas pilsoņiem. Šis priekšlikums direktīvai nosaka šādus principus, kuri ir kopīgi visām veselības aprūpes sistēmām: Eiropas tīklu modeļa izveidošana, informācijas centru nodrošināšana pacientiem visās dalībvalstīs un e-veselība.

Šis ziņojums piedāvā ievērojamus labumus visām dalībvalstīm, kas netieši nozīmē arī Rumāniju. Šī direktīva labāk apmierina pacientu vajadzības, jo viņi var saņemt medicīnisko palīdzību citā dalībvalstī gadījumā, ja to nevar nodrošināt slimnīcā viņu izcelsmes valstī vai ir kavēšanās tās sniegšanā. Izmaksas segs izcelsmes valsts.

Vēl viens svarīgs aspekts attiecas uz labas prakses apmaiņu un medicīniskā personāla speciālistu mobilitāti, kā arī informācijas par pārrobežu palīdzību nodrošināšanu pilsoņiem. Dalībvalstīm ir jānodrošina, lai pilsoņi būtu informēti par vajadzīgajām procedūrām un atbilstības kritērijiem, kā arī par braucienu izmaksām un medicīnas standartiem aprūpes centrā ārzemēs. Tieši šī iemesla dēļ es atbalstu informācijas centru izveidi, lai pilsoņi varētu izvēlēties gan ārstēšanas metodi, gan arī vietu, kur saņemt ārstēšanu.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Dalībvalstis savu iedzīvotāju priekšā ir atbildīgas par veselības aprūpes plānošanu un nodrošināšanu.

Veselība nav prece, ko var pirkt un pārdot iekšējā tirgū.

Šis priekšlikums ir apkaunojums. Tas parāda, ka Komisija akli turpina īstenot savu sliktu slavu ieguvušo un novecojušo liberalizācijas darba kārtību. Tā tikai grib privatizēt visu, ko var, un tālāk centralizēt varu savās rokās. Šis priekšlikums diskriminē mazāk turīgus cilvēkus turīgajās valstīs un visus, izņemot superbagātus cilvēkus mazāk turīgajās valstīs. Tā ir dalībvalstu valsts veselības pakalpojumu iznīcināšanas harta.

Eiropas Komisijai vajadzētu nokaunēties un nekavējoties atsaukt šo priekšlikumu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Priekšlikums direktīvai par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē tiecas izveidot saskaņotu Kopienas sistēmu, lai sniegtu pacientiem skaidrību šajā jomā, kurā līdz šim pamatnostādnes ir noteikusi Eiropas tiesa. Lai gan šīs tiesas principi ir pilnībā piemērojami, tagad iepriekš minētais ziņojums ir izskaidrojis konkrētas pelēkās zonas.

Laikā, kamēr Eiropas tiesas spriedumi par pacientu tiesībām saņem medicīnisko palīdzību citā dalībvalstī tiek transponēti Kopienas tiesību aktos, šis priekšlikums direktīvai saglabā nepieciešamo līdzsvaru attiecībā uz dalībvalstu atbildību šajā jomā.

Šīs direktīvas nosacījumu mērķis ir arī veicināt piekļuvi medicīniskās palīdzības pakalpojumiem, aicinot izveidot tiešu atlīdzināšanas sistēmu starp izcelsmes valsts finansēšanas struktūru un uzņēmēju slimnīcu.

Vēl viens interesants punkts šajā ziņojumā attiecas uz recepšu savstarpējo atzīšanu. Šajā tekstā ir piedāvāti tikai ieteikumi attiecībā uz iespēju, ka aptiekas izcelsmes valstī ņem vērā tās medikamentu receptes, ko izrakstījis ārsts citā valstī, vienlaikus dalībvalstu ziņā ir izlemt to, kādas zāles būs pieejamas ar recepti.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Kopumā šī vienošanās, kas panākta, lai uzlabotu pacientu mobilitāti, ir laba. Veselības aprūpes pakalpojumu pārrobežu sniegšanas vienkāršošana ir svarīgs solis virzienā uz cilvēku patiesi brīvu pārvietošanos. Arī raugoties no ekonomiskā aspekta, līdz ar to labumu dos specializēto klīniku iespēju labāka izmantošana. Tomēr, liekot vienā svaru kausā visus šos ieguvumus, mēs nedrīkstam atstāt novārtā tos milzīgos uzdevumus, kas saistīti ar valstu sistēmu labāku savienošanu. Pirmkārt un galvenokārt, ir jābūt lielākai noteiktībai ar izmaksām saistīto jautājumu ziņā. Nedrīkst rasties situācija, kad tā dalībvalsts, kura veic ārstēšanu, nonāk nelabvēlīgā stāvoklī tādēļ, ka trūkst skaidrības par to, vai norēķināsies pacients vai nosūtītāja valsts.

Norēķināšanās noteikumu sistēmai ir jābūt precīzi noteiktai, un ir jāņem vērā atšķirīgie valstu apstākļi.

Turklāt ir jāaizsargā vietējā veselības aprūpes pakalpojumu sniegšana, un šī priekšlikuma nolūks nav lielākas pacientu mobilitātes rezultātā likt ciest vietējiem veselības aprūpes pakalpojumiem. Es priecājos, ka tas ir apstiprināts šajā tekstā. Nākotnē veselības aprūpes pakalpojumu pārrobežu sniegšana ir papildu pavērsiena punkts ceļā uz Eiropas integrāciju. Tomēr, runājot par īstenošanu, ir jāpievērš ļoti liela uzmanība, lai nodrošinātu, ka pacienta labāka mobilitāte nenoved pie veselības tūrisma.

Esko Seppänen (GUE/NGL), rakstiski. – (FI) Tādā dalībvalstī kā Somija, kurā nabadzīgiem cilvēkiem ģeogrāfiskie apstākļi un valoda ir barjeras, lai saņemtu veselības aprūpes pakalpojumus valsts robežās, šāda direktīva varētu palielināt nevienlīdzības attiecībā uz piekļuvi pakalpojumiem. Tikai bagātie var izvēlēties alternatīvus pakalpojumus citās valstīs, un, to darīdami, viņi apdraud valsts veselības aprūpes sistēmu, kas ir drošības tīkls nabadzīgajiem. Valsts nauda aizplūst pakalpojumos ārzemēs bagātajiem. Tādēļ es nevaru atbalstīt šīs direktīvas pieņemšanu. Vēl jo vairāk, ir absurdi, ka šīs direktīvas juridiskajam pamatam ir jābūt iekšējā tirgus dzīvotspējai un nevis pacientu tiesībām.

4. Pacientu drošība (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Sartori* kundzes ziņojums (A6-0239/2009) Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes ieteikumam attiecībā uz pacientu drošību, tostarp ar veselības aprūpi saistītu infekciju novēršanu un kontroli (COM(2008)0837 – C6-0032/2009 – 2009/0003(CNS)).

Referente nevar būt šeit, un ievada daļā viņa aizstās *Grossetête* kundze.

Françoise Grossetête, aizstāj referenti.. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, jā, es aizstāju *Sartori* kundzi, kura faktiski ir aizturēta Itālijā, un es nododu jums viņas dziļu atvainošanos, jo viņa ļoti vēlējas šodien būt šeit.

Mēs runāsim galvenokārt par medicīniskām procedūrām, jo dažkārt tām var būt negatīvas sekas attiecībā uz pacientu veselību vai nu medikamentu nevēlamās ietekmes dēļ vai medicīniskas kļūdas dēļ, vai arī ārstēšanas vietā nokļuvušas infekcijas dēļ.

No šiem riskiem mēs konkrētāk varam minēt hospitālās infekcijas, kas ietekmē vienu no katriem 20 slimnīcu pacientiem jeb, citiem vārdiem, 4 100 000 cilvēkus gadā. Turklāt Eiropas Komisijas rīcībā esošie skaitļi šajā saistībā ir ļoti satraucoši.

Eiropas Savienības dalībvalstīs nelabvēlīgi gadījumi notiek ar 8-12 % slimnīcu pacientu. Tas nozīmē gandrīz 7 līdz 15 miljonus slimnīcu pacientu gadā, un šim skaitlim var pievienot tos aptuveni 37 miljonus pacientu, kuri griežas pēc primārās veselības aprūpes.

Hospitālās infekcijas vienas pašas ietekmē vidēji vienu no katriem 20 slimnīcas pacientiem, kas kopumā ir 4 miljoni pacientu gadā. Kopumā hospitālās infekcijas Eiropā katru gadu izraisa aptuveni 37 000 cilvēku nāvi.

Lai sasniegtu mērķi līdz 2015. gadam samazināt šīs infekcijas par 900 000 gadījumiem gadā – citiem vārdiem, panāktu samazinājumu par 20 % – dalībvalstis un Eiropas iestādes tiek aicinātas ieviest nepieciešamos pasākumus.

Šajā ziņojumā ir jo īpaši ieteikti šādi pasākumi: veselības aprūpes personāla un vidējā medicīnas personāla izglītības un apmācības veicināšana, īpašu uzmanību veltot hospitālajām infekcijām un rezistencei pret to vīrusu, kuri izraisa šīs infekcijas, pretvīrusu preparātiem; zināšanu par šo problēmu uzlabošanai pacientu vidū, lūdzot Komisiju sagatavot dokumentu pacientiem, kura pamatā būtu Pasaules Veselības organizācijas (PVO) 2003. gadā izstrādātā rokasgrāmata hospitālo infekciju novēršanai; pētniecības atbalstīšana šajā jomā, īpašu uzmanību pievēršot jaunām tehnoloģijām, nanotehnoloģijām un nanomateriāliem; un medicīnas māsu un specializēto infekcijas kontroles medicīnas māsu klātbūtnes palielināšana.

Visbeidzot, ir svarīgi, kā uzsvērts šajā tekstā – un *Sartori* kundze attiecībā uz to ir bijusi ļoti uzstājīga – uzlabot pacientu apmācību šajā jautājumā.

Ir absolūti nepieciešams, lai lūgtu Komisiju sagatavot uz pacientiem vērstu dokumentu hospitālo slimību novēršanai, un lai šis documents tiktu iesniegts Parlamentam un Padomei. Komisijai būtu arī jāizvirza nosacījums par to, lai trīs gadus uzraudzītu to progresu, ko šajā jomā panākušas dalībvalstis un Eiropas Savienība.

Piemēram, Francijā veiktais pētījums parāda, ka 83 % aptaujāto cilvēku ir dzirdējuši par hospitālajām infekcijām, un ka, nokļūstot slimnīcā, šis risks ir Francijas iedzīvotāju bažu galvenais avots. No otras puses, sabiedrība kopumā neuzskata, ka tā būtu pienācīgi informēta par hospitālo infekciju cēloņiem un sekām.

Nākamajos pāris gados centienos novērst hospitālās infekcijas lielāks uzsvars ir jāliek uz informāciju medicīnas darbiniekiem un iedzīvotājiem kopumā.

Daniela Filipiová, *Padomes pašreizējā priekšsēdētāja*. – (CS) Dāmas un kungi, pacientu drošības un veselības aprūpes kvalitātes joma ir viena no galvenajām Čehijas prezidentūras prioritātēm sabiedrības veselības jomā. Mēs apzināties to, cik svarīgi ir pastāvīgi uzlabot pacientu drošību un īstenot attiecīgos uzlabojumus veselības aprūpes kvalitātē saistībā ar pārrobežu veselības aprūpi.

Padomes priekšlikuma projekta par pacientu drošību un veselības aprūpes kvalitāti, tostarp to infekciju, kas iegūtas slimnīcās, novēršanu un kontroli, galvenais mērķis ir noteikt vienotu pieeju, saskaņā ar kuru pacienti var droši izvēlēties doties uz augstas kvalitātes veselības aprūpes centriem un kurā tiks ņemti vērā visi faktori, kas to ietekmē.

Šī iniciatīva radusies, pamatojoties uz atzinumiem par nelabvēlīgo gadījumu satraucošo pieaugumu visā Eiropā, un šie atzinumi liecina, ka slimnīcās iegūtās infekcijas ir visizplatītākie nelabvēlīgie gadījumi. Šis ir galvenais izaicinājums, kas ir saistīts ar pieaugošajām sabiedrības cerībām šajā jomā, ar iedzīvotāju novecošanos Eiropā un pastāvīgajiem sasniegumiem medicīnā un medicīnas zinātnē kopumā. Slimnīcās iegūtās infekcijas piesaista arī aizvien lielāku plašsaziņas līdzekļu un politiķu uzmanību.

Šie iemesli bija pamatā Čehijas prezidentūras lēmumam organizēt ministru konferenci, kura notika Prāgā 15.-16. aprīlī ar lozungu „Bakteriālie draudi pacientu drošībai Eiropā”. Šī konference bija jo īpaši orientēta uz slimnīcu antibiotiku programmām, veselības aprūpes sistēmu parametru ietekmi uz antibiotiku rezistences rašanos un slimnīcās iegūtām infekcijām, kā arī uz pārvaldību un atbildībām šajā jomā.

Taču atgriezīsimies pie priekšlikuma projekta. Čehijas prezidentūra apzinās, ka veselības aprūpes sistēmu organizācija pilnībā ir dalībvalstu kompetencē. Manuprāt, šī iniciatīva neapšaubāmi dos piemērotu stimulu tādu valsts politikas virzienu tālākai attīstībai, kuru mērķis ir veselības un pilsoņu dzīvības lielāka aizsardzība.

Vispārīgi runājot, Padome piekrīt, ka ir vajadzīga labāka sadarbība un koordinācija šajā jomā visos līmeņos, t.i., vietējā, reģionālā, valsts un ES līmenī, kā arī tam, ka ir nepieciešams dalīties ar atbilstīgu informāciju. Tādēļ nozīmīgs pasākums ir sistēmas izveide, lai ziņotu par nelabvēlīgu gadījumu konstatēšanu. Protams, šī sistēma nodrošinās neaizskaramību, lai veicinātu ziņošanu.

Tāpat ir likts uzsvars uz medicīnas darbinieku plašāku apmācību pacientu drošības jomā un vienotu definīciju un terminoloģijas izstrādi, kā arī salīdzināmu rādītāju izstrādi, kas ļaus vieglāk noteikt problēmas. Tas padarīs iespējamu to pasākumu un intervencu efektivitātes novērtējumu, kuru mērķis ir pacientu drošības palielināšana un vieglāka pieredzes un informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.

Čehijas prezidentūra pašlaik noslēdz sarunas par šo priekšlikuma projektu Padomes darba institūcijās un tā centīsies panākt, lai EPSCO Padome apstiprinātu šo priekšlikuma projektu šī gada jūnijā. Bez šaubām, tieši šī jautājuma svarīguma dēļ Padome nolēma arī apspriesties ar Eiropas Parlamentu, jo tā viedoklis dod nozīmīgu ieguldījumu notiekošajās sarunās.

Es stingri uzskatu, ka Padomei un Parlamentam ir kopīgs mērķis palielināt pacientu drošību ES. Ar šādu pārliecību Padome arī rūpīgi izskatīs tos priekšlikumus grozījumiem, kas ietverti jūsu ziņojumā par šo priekšlikuma projektu.

Noslēgumā es vēlos vēlreiz pateikties visiem, kas piedalījās EP ziņojuma sagatavošanā, un referentei *Amalia Sartori* kundzei, kura izstrādāja šo ziņojumu.

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai par darbu ar šo ziņojumu un jo īpaši referentei *Amalia Sartori* kundzei par viņas pūliņiem jautājumā, kas ir vissvarīgākā veselības aprūpes prioritāte.

Pacientu drošība nozīmē to nelabvēlīgo gadījumu skaita samazināšanu, kuri notiek visos veselības aprūpes apstākļos – slimnīcās, primārajā aprūpē, ilgtermiņa aprūpē vai sabiedrībā.

Tiek lēsts, ka ES dalībvalstīs 8-12 % pacientu, kuri nokļūst slimnīcās, veselības aprūpes saņemšanas laikā cieš no nelabvēlīgas ietekmes. Šie rādītāji ir nepieņemami augsti. Tie rada satraucošu priekšstatu, kas ietekmē ne tikai pašus pacientus, bet arī viņu ģimenes un draugus. Turklāt, nelabvēlīgie gadījumi ir milzīgs slogs veselības aprūpes budžetiem un ekonomikai kopumā.

Ļoti izplatīta nelabvēlīga gadījuma konkrēts piemērs ir ar veselības aprūpi saistītas infekcijas. Ir aprēķināts, ka to hospitalizēto pacientu skaits, kuri iegūst vismaz vienu ar veselības aprūpi saistītu infekciju, ES katru gadu sasniedz 4,1 miljonu, t.i., viens no katriem 20 hospitalizētajiem pacientiem.

Tiek lēsts, ka šo infekciju dēļ katru gadu ir aptuveni 37 000 nāves gadījumu. Ir skaidrs, ka mums jācenšas ievērojami uzlabot šo situāciju.

Visas dalībvalstis ir atzinušas pacientu drošības problēmu, ar kuru tās saskaras, un ir veikušas pasākumus, lai risinātu šo problēmu. Tomēr mēs zinām, ka 27 dalībvalstu vidū ir atšķirīgs apzināšanās līmenis, kā arī to resursu un zināšanu līmenis, kas pieejamas, lai cīnītos ar šo problēmu.

Rodas iespaids, ka pacienti visās dalībvalstīs negūst labumu no pašreizējo pētījumu atzinumiem un labākās prakses un pieredzes sistemātiskas apmaiņas. Tādējādi es uzskatu, ka pacientu drošība ir vēl viena joma, kurā ES var nodrošināt reālu pievienoto vērtību, lai garantētu visiem Eiropas pacientiem lielāku drošību, vienlaikus, protams, ievērojot dalībvalstu atbildību sniegt veselības aprūpi savā teritorijā.

Tādēļ Eiropas Komisija iesniedza savu paziņojumu un priekšlikumu Padomes ieteikumam par pacientu drošību, tostarp ar veselības aprūpi saistīto infekciju novēršanu un kontroli. Es ceru dzirdēt jūsu viedokļus.

Antonios Trakatellis, *PPE-DE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, skaitļi, ko minēja *Grossetête* kundze un komisāres kundze, ir patiešām milzīgi, un tie parāda, ka daudzi pacienti tiek pakļauti satraucošiem incidentiem slimnīcās, no kuriem visizplatītākais ir infekcijas, kas saistītas ar veselības aprūpi.

Acīmredzami šo infekciju skaitu varētu ievērojami samazināt; pirmkārt, slimnīcās ir nepieciešama lielāka disciplīna, jo, no vienas puses, pie pacientiem slimnīcās nāk apmeklētāji, un vienmēr pastāv risks pārnēsāt baktērijas, un, no otras puses, gan pacientiem, gan arī personālam stingrāk ir jāievēro higiēnas noteikumi, un personālam ir nepieciešama pastāvīga informācija un apmācība par infekcijām, kas saistītas ar veselības aprūpi.

Tomēr es uzskatu, ka šodien jautājuma būtība ir tas, ka mums ir jāvāc precīzi dati, jo pastāv atšķirības starp dažādām slimnīcām un dažādām klīnikām, pat vienā valstī; piemēram, mums ir jāzina, vai ar veselības aprūpi saistītās infekcijas biežāk ir izplatītas ķirurģijas pacientiem vai iekšējo slimību klīniku pacientiem, mums ir jāzina baktērijas celms un rezistence; visi šie dati ir ļoti svarīgi, lai mēs varētu noteikt cēloņus un tādējādi panākt ar veselības aprūpi saistīto infekciju efektīvu samazināšanos.

Tādēļ mums ir jāvāc dati, lai risinātu ar veselības aprūpi saistīto infekciju problēmu.

Linda McAvan, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka šis ieteikums ir ļoti labs piemērs tai pievienotajai vērtībai, ko Eiropas Savienība var dot veselības aprūpei, jo, lai gan mums ir ierobežota kompetence, dalībvalstu ekspertu apvienošana var reāli radīt pārmaiņas cilvēku dzīvē. Kā sacīja *Trakatellis* kungs, šie skaitļi, par kuriem runāja komisāres kundze attiecībā uz medicīniskās aprūpes blakusparādībām un infekcijām, kas saistītas ar veselības aprūpi, ir diezgan šokējoši. Nevienam nevajadzētu doties uz slimnīcu un iznākt no tās slimākam nekā pirms tam, taču daudzi no mums zina cilvēkus, kuri to ir piedzīvojuši. Šī ir problēma visā Eiropas Savienībā, un tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi, lai jūsu iniciatīva par infekcijām, kas saistītas ar veselības aprūpi, tiktu īstenota tālāk.

Es domāju, ka mēs viens no otra esam daudz mācījušies, un mēs noteikti varam izvairīties no daudzām problēmām mūsu pilsoņiem, ja mēs strādāsim kopīgi, lai risinātu šo jautājumu un savestu kopā Eiropas gudrākos prātus.

Otrs jautājums, par kuru es vēlos runāt, ir ļoti īsi pieminēts mūsu parlamentārajā ziņojumā, un tas ir savainošāns ar injekciju adatām. Es zinu, ka Komisija jau ilgu laiku nodarbojas ar šo jautājumu, un pastāv sadarbība starp darba devējiem un arodbiedrībām šajā jautājumā, taču situācija joprojām ir tāda, ka savainošāns ar injekciju adatām ietekmē apmēram miljonu darbinieku veselības aprūpes pakalpojumu jomā visā Eiropā. No tā varētu izvairīties, ja tās adatas, ko viņi izmanto, aizstātu ar drošāka veida adatām.

Es ceru, komisāres kundze, ka jūs atgriezīsieties Komisijā un ka jaunajā Parlamenta sesijā jūs izvirzīsiet priekšlikumu par savainošanos ar injekciju adatām, kas ir ļoti svarīgi daudziem veselības aprūpes darbiniekiem un kas mūsu veselības aprūpes sistēmā ir problēma, no kuras reāli var izvairīties.

Marios Matsakis, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, aptuveni 10 % pacientu, kuri nosūtīti uz slimnīcām, un aptuveni 15 % pacientu, kuri saņem primāro veselības aprūpi ES piedzīvo kāda veida nelabvēlīgu gadījumu, sākot ar vieglu, pilnībā izārstējamu stāvokli un beidzot ar dzīvību apdraudošu vai pat letālu gadījumu. Citiem vārdiem, aptuveni viens no četriem mūsu pacientiem cieš no kaitējuma ārstēšanas dēļ un nevis savas slimības dēļ. Šī statistika ir vēl dramatiskāka, ja mēs ņemam vērā, ka ar veselības aprūpi saistīto nāves gadījumu skaits ir gandrīz divreiz lielāks par to nāves gadījumu skaitu, ko izraisījuši ceļu satiksmes negadījumi.

Sartori kundzes ziņojums var daudz darīt, lai uzlabotu šo situāciju, bet, kā vienmēr, ikvienas politikas panākumi ir ļoti lielā mērā ir atkarīgi no tās piemērošanas, un šajā saistībā valstu valdībām ir pienākums ar saviem darbiem pierādīt, vai tās patiesi rūpējas par saviem pilsoņiem. Veselības aprūpes sistēmām, jo īpaši 12 jaunākajās dalībvalstīs, daudzos gadījumos ir nepieciešama pilnīga pārskatīšana, veltot vajadzīgo uzmanību slimnīcu strukturālai uzlabošanai, iekārtu modernizēšanai un veselības aprūpes personāla mūsdienīgai apmācībai. Šādas pārmaiņas var notikt tikai ar ES palīdzību gan finanšu, gan arī pieredzes ziņā, un pacientu drošības labā šāda palīdzība ir jāpadara viegli pieejama.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Atvērta veselības aprūpe ir primārs labums un tiesības. 37 000 nāves gadījumi gadā, kurus izraisījušas veselības aprūpes pakalpojumu rezultātā iegūtas infekcijas, ir pārāk daudz, un kā Eiropas Savienības pilsoņi mēs to nevaram pieļaut vai pieņemt. Pamatojoties uz subsidiaritātes principu, Eiropas Savienības iestādēm un, galvenokārt, Komisijai ir jāuzņemas nozīmīga loma informācijas un labākās prakses izplatīšanas veicināšanā.

Man jāuzsver tas, cik svarīgi ir piedāvāt konkrētus un ātrus risinājumus apņēmīgai un pastāvīgai hospitālo infekciju samazināšanai Eiropā. Šajā jomā es atbalstu referentes ieteikumus šajā ziņojumā.

Daniela Filipiová, Padomes pašreizējā priekšsēdētāja. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es gribētu pateikties visiem EP deputātiem par komentāriem, ieteikumiem un novērojumiem. Man jāsaka, ka es priecājos dzirdēt, ka principā Eiropas Parlamenta un Padomes uzskati šajā jautājumā sakrīt. Bez šaubām, Padome rūpīgi izskatīs visus Eiropas Parlamenta iesniegtos priekšlikumus grozījumiem, un pēc tam novērtēs, vai iekļaut tos šī priekšlikuma projekta galīgajā versijā vai ne.

Androulla Vassiliou, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, šodienas debates atspoguļo Parlamenta lielo ieinteresētību un bažas attiecībā uz pacientu drošību. Tāpat tās raida signālu, ka šajā jomā ir liels potenciāls ES pievienotajai vērtībai.

Komisija atzinīgi vērtē lielāko daļu ierosināto grozījumu: piemēram, mēs atzinīgi vērtējam priekšlikumu, lai dalībvalstis dažādos valsts un pašvaldību pārvaldes līmeņos nozīmētu kompetentās iestādes attiecībā uz pacientu drošību. Tas atspoguļo faktu, ka dažas dalībvalstis ir nodevušas veselības aprūpes sistēmas. Tāpat mēs piekritām, ka datu vākšanas mērogs un izmaksas nedrīkst būt neproporcionālas gaidāmajiem ieguvumiem.

Saistībā ar ierosinātajiem grozījumiem, kas attiecas uz ar veselības aprūpi saistītām infekcijām, mēs atzinīgi vērtējam nosacījumu par veselības aprūpes darbinieku atbilstīgu aizsardzību. Mēs arī atbalstām to, lai tiktu uzsvērts tas saslimstības un mirstības slogs, ko rada ar veselības aprūpi saistītās infekcijas, kā arī uzsvērtā vajadzība pieņemt darbā vairāk infekcijas kontroles medicīnas māsas.

Taču man ir jāzsaka daži apsvērumi un iebildumi attiecībā uz mērķu samazināšanu. Daži deputāti ir ierosinājuši, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina līdzekļi, kas ir vajadzīgi, lai panāktu nelabvēlīgu gadījumu ietekmēto personu skaita samazināšanu par 20 %, tostarp vispārēju samazināšanu ES par 900 000 gadījumiem katru gadu. Komisija neuzskata, ka būtu atbilstīgi noteikt šādus mērķus ES līmenī, jo dalībvalstis atrodas

dažādos attīstības posmos, un būtu ļoti grūti izvirzīt piemērotus, reālistiskus un sasniedzamus mērķus, kuri būtu atbilstīgi visām dalībvalstīm.

Es pievērsu ļoti lielu uzmanību tam, ko *McAvan* kundze teica par savainošanos ar injekciju adatām, un es domāšu par priekšlikumu īpaši iniciatīvai. Ministre *Filipiová* kundze atsauca uz dalībvalstu atbildību šajā saistībā. Mūsu iniciatīvā par pacientu drošību un ar veselības aprūpi saistītajām infekcijām pilnībā ir ievērota dalībvalstu kompetence finansēt struktūru un sniegt veselības aprūpes pakalpojumus tā, kā tās uzskata par atbilstīgu. Mūsu priekšlikuma mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm ieviest pienācīgu un atbilstīgu stratēģiju, lai samazinātu nelabvēlīgus gadījumus veselības aprūpē vai izvairītos no tiem, ieskaitot ar veselības aprūpi saistītas infekcijas, apkopojot labākos pieejamos pierādījumus un pieredzi ES un sniedzot Komisijai atbalstu, lai panāktu apjomradītus ietaupījumus šajā jomā.

Kad šis ieteikums par pacientu drošību tiks pieņemts Padomē, tas būs signāls par dalībvalstu valdību nepieredzētu politisko apņemšanos izvirzīt pacientu drošību par prioritāti savā veselības aprūpes politikā. Mūsu kopīgais mērķis ir darbība, lai samazinātu visu veidu nelabvēlīgos gadījumus, tostarp ar veselības aprūpi saistītās infekcijas visās veselības aprūpes iestādēs un visās ES dalībvalstīs. Šim priekšlikumam var būt liela nozīme šī mērķa sasniegšanā.

Françoise Grossetête, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties visiem deputātiem, kas ir izeikušies par *Sartori* kundzes ziņojumu. Es vēlos viņiem pateikties par izteiktajiem priekšlikumiem.

Es vēlos arī pateikt *Vassiliou* kundzei, kura, šķiet, neatbalsta tos kvantitatīvos mērķus, kuri izvirzīti *Sartori* kundzes ziņojumā, ka mēs, protams, ņemam vērā viņas piezīmi, tomēr jebkurā gadījumā ir svarīgi, lai mēs darītu visu iespējamo, lai nodrošinātu augstu aizsardzību gan pacientiem, gan arī medicīnas personālam. Un tā kā kvantitatīvs priekšlikums nav vēlams, ņemot vērā ņemot vērā Eiropas Savienībā sniegtās veselības aprūpes atšķirības, es uzskatu, ka tikpat svarīgi ir tas, lai mēs darītu visu, kas ir mūsu spēkos, lai nodrošinātu iespējami augstāko drošības līmeni.

Tā ir Eiropas Savienības pievienotā vērtība.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks šodien pulksten 12.00 pēcpusdienā.

5. Eiropas pasākumi reto slimību jomā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Trakatellis* kunga ziņojums (A6-0231/2009) Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes ieteikumam par Eiropas pasākumiem reto slimību jomā (COM(2008)0726 – C6-0455/2008 – 2008/0218(CNS)).

Antonios Trakatellis, referents. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, šis Padomes ieteikums ir nācis īstajā laikā, jo saskaņota rīcība reto slimību jomā ir absolūta nepieciešamība gan Eiropas Savienības līmenī, gan arī valstu līmenī.

Lai gan katras retās slimības izplatība ir ļoti zema, Eiropas Savienībā tās skar miljonus cilvēku, jo šīs slimības tiek skaitītas tūkstošos. Tomēr šis priekšlikums, kādu to saņēma Parlaments, esošajā veidā bija nepietiekams, un no tā nebija iespējams izstrādāt dzīvotspējīgu programmu. Iemesls ir tāds, ka tajā vismaz vispārīgi nav aprakstīts Eiropas Savienības ne nepieciešamais finansējums, ne arī dalībvalstu vai citu organizāciju līdzfinansējums.

Tādējādi nav iespējams veicināt konkrētus būtiskus aspektus attiecībā uz retām slimībām, proti, kompetences centru tīklu izveidi, slimību katalogizēšanu, datu ievākšanu, īpašu vajadzīgo pētniecību un tā tālāk. Šajā tekstā ir prasīts, lai Komisija iesniegtu priekšlikumu par ieviešanu piecus gadus pēc pieņemšanas, kas ir ilgs laiks, kurā praktiski neko nevar darīt, jo nav nodrošināts finansējums.

Tādēļ kā referents es ierosinu, lai aicinātu Komisiju iesniegt priekšlikumu par ieviešanu vēlākais 2012. gada beigās, jo līdz tam laikam būs pieejami nepieciešamie dalībvalstu dati par kompetences centriem un pieredzi saistībā ar retām slimībām.

Šajā priekšlikumā par ieviešanu ir konkrēti jāmin finansējums un līdzfinansējums šādās jomās:

pirmkārt, epidemioloģisko datu ievākšana un reto slimību kataloga apkopošana, jo tas ir nepieciešams, lai iegūtu skaidru priekšstatu par šīm slimībām Eiropas Savienībā;

otrkārt, atbilstīgu tīklu izveide;

treškārt, papildus jau esošajiem kompetences centriem jaunu centru izveide tajās dalībvalstīs, kurās trūkst šādu centru, īpašu apmācības kursu profesionāliem izveide esošajos centros, lai iegūtu vajadzīgo kompetenci, ekspertu un profesionāļu mobilizācija, lai radītu nepieciešamos apstākļus jau esošo zināšanu paplašināšanai, kā arī pētniecībai diagnostikas instrumentu jomā un reto slimību, un jo īpaši ģenētiski nosacītu slimību, diagnosticēšanas testiem.

Mums būtu jāuzlūko šis Padomes ieteikums kā ceļvedis, lai radītu labvēlīgus apstākļus reto slimību jomā. Tāpat mums ir jāsaprot, ka šis ir vispārīga rakstura ieteikums, tomēr es gribētu vēlreiz uzsvērt, ka, lai to varētu efektīvi un veiksmīgi piemērot, šim priekšlikumam ir jābūt precīzākam un jānodrošina konkrēts ieviešanas grafiks un finansējums.

Svarīgs aspekts reto slimību apkarošanā ir pacientu mobilitāte. Tas jau ir pārbaudīts *Bowis* kunga ziņojumā, un es uzskatu, ka pacientu mobilitāte šeit ir pilnīgi pamatota, jo visās dalībvalstīs nav īpašu ekspertu centru, kas spētu uzņemties pacientu ārstēšanu. Līdz ar to ir absolūti nepieciešami nodrošināt pacientu mobilitāti un profesionāļu mobilitāti, lai daži profesionāļi varētu iegūt pieredzi, savukārt citi varētu nodot savu pieredzi.

Visbeidzot, man jāsaka, ka attiecībā uz retām ģenētiski nosacītām slimībām absolūti nepieciešama ir pētniecība un jauninājumi, lai palielinātu diagnosticēšanas testu skaitu.

Šis ziņojums lielākoties attiecas uz ārstēšanu, diagnosticēšanu, pieredzes iegūšanu un centru un tīklu izveidi. Viens ziņojuma punkts attiecas arī uz novēršanu. Mūsdienās ģenētiski slimību novēršana ir iespējama, apvienojot *in vitro* apaugļošanu ar pirmsimplantācijas testiem. Tas nav saistoši dalībvalstīm, jo šis ir ieteikums. Ziņojumā ir noteikts, ka to veiks tikai tajās dalībvalstīs, kuru tiesību akti to pieļauj, un pēc to personu brīvas gribas un izvēles, kuras vēlas ievērot šo ģenētiskās kvalitātes uzlabošanu, tādēļ es neuzskatu, ka šis ziņojums attiecībā uz esošajiem datiem būtu pretrunā ar subsidiaritātes principu.

Daniela Filipiová, *Padomes pašreizējā priekšsēdētāja*. – (CS) Komisāres kundze, dāmas un kungi, retās slimības ir bīstamas un ļoti sarežģītas slimības, kas apdraud dzīvību vai izraisa hronisku invaliditāti. Neraugoties uz šo slimību zemo izplatību, to pacientu skaits ES, kuris limo ar šīm slimībām, ir salīdzinoši augsts, un tādēļ ir nepieciešama kopīga rīcība ES līmenī. Arī šo iemeslu dēļ reto slimību joma ir ES veselības stratēģijas prioritāte.

Čehijas prezidentūra uzskata, ka pēc tam, kad Padome pieņems priekšlikuma projektu par Eiropas pasākumiem reto slimību jomā, reto slimību diagnosticēšanas jomā būs iespējama būtiska attīstība un uzlabojumi, kas šobrīd reto slimību rakstura dēļ ir problemātiski. Uzlabosies arī apstākļi ļoti nepieciešamajai zināšanu un pieredzes apmaiņai šajā jomā.

Arī šo iemeslu dēļ Čehijas prezidentūra ir ieņēmusi aktīvu pieeju šī priekšlikuma projekta apspriešanā, turpinot Francijas prezidentūras sāktu darbu un diskusijas EPSCO Padomē 2008. gada decembrī.

Es domāju, ka Eiropas Parlamentam un Padomei ir līdzīgi uzskati šajā jautājumā. Šī iniciatīva ir vajadzīga, jo tai būtu jāuzlabo to miljonu pacientu pašreizējā situācija, kuri cieš no šīm slimībām, un tai būtu jāpalielina šo pacientu iespējas saņemt atbilstīgu aprūpi un saprotamu informāciju.

Lai to panāktu, piemēram, ir jāizstrādā kopīgas definīcijas retajām slimībām, tālāk jāattīsta ES darbības, pamatojoties uz *Orphanet* tīklu, jākoordinē Eiropas pētniecība, tostarp sadarbība ar trešām valstīm, jāizveido un jāatbalsta kompetences centri un jāattīsta Eiropas reto slimību uzzīņas tīkli. Padome atzīst arī to, ka valstu politikas reto slimību jomā izstrādē un īstenošanā izšķiroša loma ir neatkarīgām pacientu organizācijām.

Čehijas prezidentūra pašlaik noslēdz sarunas par šo priekšlikuma projektu Padomes darba institūcijās un tā centīsies panākt, lai EPSCO Padome apstiprinātu šo priekšlikuma projektu šī gada jūnijā. Tomēr šī jautājuma svarīguma dēļ Padome ir nolēmusi arī šajā gadījumā apspriesties ar Eiropas Parlamentu, un tā rūpīgi izskatīs Parlamenta atzinumu.

Nobeigumā es gribu vēlreiz pateikties visiem, kas piedalījās Eiropas Parlamenta ziņojuma sagatavošanā, un jo īpaši pateikties referentam *Antonios Trakatellis* kungam par šī ziņojuma izstrādi.

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties visiem godātajiem deputātiem, kuri piedalījās Parlamenta darbā ar priekšlikumu Padomes ieteikumam reto slimību jomā.

Jo īpaši es gribu pateikties referentam, rektoram *Antonios Trakatellis* kungam, par diskusiju koordinēšanu un, protams, par viņa ziņojumu.

Retās slimības, kuras individuāli ietekmē ļoti mazu skaitu cilvēku un kuru lielākā daļa ir ģenētiski nosacītās slimības, var izraisīt nāvi vai hronisku invaliditāti. Tomēr, lai gan katras atsevišķas retās slimības izplatība var būt ļoti zema, kopumā šīs slimības dažādos dzīves aspektos ietekmē aptuveni 6 % cilvēku no Eiropas Savienības kopējā iedzīvotāju skaita.

Tas nozīmē, ka Eiropas Savienībā no retām slimībām cieš vai varētu ciest aptuveni 29-36 miljoni cilvēku. Taču tādēļ, ka katra šī slimība ir reta, katrai dalībvalstij nav iespējams uzkrāt kompetenci, kas nepieciešama, lai diagnosticētu šo slimību un ārstētu pacientus. Tādējādi retās slimības ir lielisks piemērs veselības nozarē tam, kā Eiropa var pievienot īpašu vērtību, un tādēļ Komisija ir apstiprinājusi stratēģisku rīcību.

Šo stratēģiju papildina priekšlikums Padomes ieteikumam par rīcību dalībvalstīs. Šī ieteikumu projekta mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm efektīvāk, mērķtiecīgāk un globālāk risināt reto slimību jautājumus. Viens būtisks darbības virziens ir pieredzes apkopošana, izmantojot Eiropas uzziņu tīklus. Šie tīkli var pievienot vērtību dalībvalstu rīcībai reto slimību jomā un citos gadījumos. Tie var arī veicināt zinātniskās un pieredzes apmaiņu un vajadzības gadījumā nosūtīt pacientus uz to iestādēm, kur viņiem būtu jānododas, ja šī pieredze viņiem nav pieejama.

Šajā Komisijas priekšlikumā direktīvai par pacientu tiesībām uz pārrobežu veselības aprūpi ir ietverti īpaši nosacījumi, lai atbalstītu pacientu mobilitāti un nodrošinātu tiesisku regulējumu Eiropas uzziņu tīkliem.

Joprojām pastāv daudz veidu, kā Eiropas pasākumi var atbalstīt dalībvalstis reto slimību apkarošanā, piemēram, uzlabojot slimību identifikāciju un atzišanu, atbalstot pētniecību reto slimību jomā un piemērojot tādas mehānismus kā zāļu reto slimību ārstēšanai regulēšana.

Tādēļ es pateicos Parlamentam par atbalstu plašā to jautājumu spektrā, kuri ietverti šajā ziņojumā. Es ar lielu interesi gaidu debates.

Françoise Grossetête, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma projekta sagatavotāja.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, reto slimību skartie pacienti cieš no nepareizi noteiktas diagnozes un bieži vien nesaņem ārstēšanu.

Šo slimību retā sastopamība rada izaicinājumus gan no zinātniskā, gan arī no ekonomiskā aspekta. Pirms desmit gadiem būdama referente regulai par zālēm reto slimību ārstēšanai, es tagad saprotu šo situāciju, ka šo pacientu ir pārāk maz, lai tas būtu vietējā vai reģionālā līmenī aktuāls jautājums, un, no otras puses, ka šo slimību ir pārāk daudz, lai tās mācītu veselības aprūpes speciālistiem. Tādēļ pieredze ir ļoti neliela.

Nepieciešamajai atbildei ir jānāk no Eiropas, un mūsu Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja atbalsta *Trakatellis* kunga vēlmi stiprināt pētniecību un profilaksi. Kā mēs varam liegt, piemēram, pārim, kuram divi bērni ir slimi ar cistisko fibriozu un kurš vēlas trešo bērnu, sasniegumus pētniecībā, lai novērstu to, ka šī slimība skars arī trešo bērnu? Tādēļ pacientiem ir vajadzīga lielāka koordinācija, lielāka drošība un lielāka skaidrība. Šie ir būtiski jautājumi, kas atbilst Eiropas pilsoņu gaidām attiecībā uz Eiropu veselības jomā.

Peter Liese, *PPE-DE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, ilgu laiku Eiropas Parlamenta nopietnas bažas ir bijusi palīdzība pacientiem, kuri cieš no retām slimībām. Pacientiem, kuri cieš no retām slimībām – tas ir pateikts – ir vajadzīgs Eiropas atbalsts. Ar valstu centieniem šajā jomā nepietiek. Tādēļ, ka šīs slimības ir tik retas, visās dalībvalstīs nav centru un ekspertu šīm slimībām. Pētniecībai – un šis ir ļoti nopietns aspekts – ir nepieciešams noteikts konkrētās slimības pacientu skaits, lai šo slimību vispār pētītu un lai būtu iespējams izstrādāt jaunas terapijas. Tas pats attiecas uz jaunu zāļu izstrādi. *Grossetête* kundze pieminēja Regulu par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai, kura ir ļoti svarīga.

Arī šī Komisijas iniciatīva, komisāres kundze, ir ļoti svarīga. Mēs Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupā pilnībā atbalstām jūs šajā iniciatīvā, kā arī atbalstām tos daudzus uzlabojumus, ko šajā ziņojumā veicis *Trakatellis* kungs. Tomēr man savas grupas vārdā ir jāsaka, ka *Trakatellis* kunga ziņojumā ir viens grozījums, kurš ir pretrunā ar pamatmērķi palīdzēt pacientiem.

15. grozījumā runa ir par to, kā būtu jānovērš un jāizskauz ģenētiski nosacītās slimības, veicot tādas pasākumus kā ģenētisko konsultāciju sniegšana un embriju atlase. Šis formulējums ir šokējis daudzus cilvēkus, un ne tikai ētikas ekspertus un invalidu grupu pārstāvjus, bet arī zinātniekus. Cilvēku ģenētikas Eiropas sabiedrība mūs aicina noraidīt 15. grozījumu. Viņi to salīdzina ar pagājušā gadsimta pirmās puses eigēniku.

Politikai nevajadzētu izdarīt spiedienu. Tāpat ģenētiskajai konsultēšanai nevajadzētu dominēt kā politiskam mērķim. Tādēļ mēs noraidām 15. grozījumu. Mēs balsotu par šo ziņojumu ar nosacījumu, ka 15. grozījums

tiek noraidīts, jo šis ir pamatots ziņojums. Pretējā gadījumā tas būs ļoti problemātiski. Mums ir jāpalīdz cilvēkiem, kuri slimo ar retām slimībām, neradot viņos sajūtu, ka faktiski viņi vairāk kā apmierina prasības.

Dorette Corbey, PSE grupas vārdā. – (NL) Es esmu pateicīga *Trakatellis* kungam par lielisko ziņojumu. Ja ir kāda joma, kurā sadarbība Eiropā ir lietderīga un kurā tā nodrošina pievienoto vērtību, tad tā noteikti ir reto slimību joma. Retu vielmaiņas slimību, muskuļu slimību un arī retu vēža veidu gadījumā ir praktiski un lietderīgi strādāt kopīgi, lai apmainītos ar informāciju par ārstēšanas tehnikām un apvienotu spēkus. Tas viss ir ļoti svarīgi. Informācija ir arī jāpadara pieejama, un *Trakatellis* kunga ziņojumā ir ietverti visi minētie aspekti.

Es vēlētos pievērst jūsu uzmanību trim jautājumiem. Pirmkārt, pacientiem Eiropā ir jābūt tiesībām izteikties. Pēdējos gados mēs esam redzējuši aizvien labāk organizētas pacientu grupas, kas zina arī savu ceļu Eiropā, Briseles virzienā. Tas viss ir ļoti svarīgi un informatīvi politiķiem, jo lielākā daļa šo reto slimību, loģiski, plašāk nav zināmas. Tādēļ ir labi noteikt, kā šīs pacientu organizācijas tiek finansētas, un ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai šīs organizācijas tiktu finansētas neatkarīgi, nevis tikai atkarībā no farmācijas nozares. Tādēļ es atbalstu finansējumu šīm pacientu organizācijām.

Otrkārt, izšķiroši svarīga ir medikamentu retām slimībām, tā dēvēto zāļu reto slimību ārstēšanai, izveide. Tādēļ mums ir direktīvas, tomēr būtu labi veltīt zināmu uzmanību, lai pārliecinātos, vai tas faktiski pienācīgi darbojas.

Treškārt, šis ir pretrunīgs jautājums, kuru ir risinājis arī *Liese* kungs. Daudzas retās slimības ir iedzimtas. Pētniecība un embriju atlase var novērst daudz ciešanu, bet ir svarīgi, lai tiesības lemt par tādiem iespējamajiem pasākumiem kā pirmsimplantāciju un embriju atlasi saglabātos dalībvalstu ziņā. Mēs atbalstām 15. grozījumu, bet mēs vēlamies svītrot atsauci uz slimību izskaušanu. Kā jau teica *Liese* kungs, šis termins izraisa ļoti nepatīkamas asociācijas. Tāpat mēs uzskatām, ka ārstēšanai ir jābūt brīvprātīgai un kai ir jānotiek valsts valdības noteiktajās robežās. Ja šie nosacījumi tiek izpildīti, tad mēs atbalstām šo grozījumu un aicinām ikvienu to atbalstīt, taču atsauce uz slimību izskaušanu ir jāsvītro. Šādos apstākļos mēs varam pilnībā piekrist ziņojumam un mēs esam entuziastiski noskaņoti attiecībā uz *Trakatellis* kunga darbu. Paldies jums par uzmanību.

Frédérique Ries, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties mūsu referentam *Trakatellis* kungam un atvainoties par savu vēlo ierašanos šajās debatēs, vienlaikus apsveicot apmeklētāju grupu, kas ir manas mazliet novēlotās ierašanās iemesls.

Uzklausīšanā par retajām slimībām, kuru es pagājušajā gadā organizēju Parlamentā ar *Eurordis* – Eiropas pacientu asociāciju – es norādīju, ka mūsu ziņā, ka Eiropas ziņā ir nolikt ļoti augstu barjeru tiem pacientiem, kuri visas savas cerības liek uz pētniecību, un tieši to mūsu referents ir izdarījis, ievērojami paplašinot Komisijas sagatavoto tekstu.

Mazais pacientu skaits katrā valstī un zināšanu sadrumstalotība pa visu Eiropas Savienību nosaka to, ka retās slimības ir *par excellence* piemērs, saistībā ar kuru saskaņota rīcība Eiropas līmenī ir absolūta nepieciešamība. Mūsu nedalīta vēlēšanās ir iegūt labākas zināšanas par šīm slimībām, uzlabot to diagnosticēšanu un to ārstēšanu, kā arī sniegt labāku aprūpi pacientiem un viņu ģimenēm.

Protams, paliek jautājumi par termiņiem un finansējumu. Ir pieejamas dažādas iespējas, un mēs tās pētām. Papildus tiem līdzekļiem, ko piešķirusi Eiropas Savienība vai dalībvalstis, ir lietderīgi meklēt arī citus finansējuma avotus. Viena iespēja, kas labi darbojas daudzās dalībvalstīs, ir valsts un privātā sektora partnerība.

Es dusmosos pati uz sevi, ja es šeit nepieminētu arī to ievērojamo finansiālo atbalstu, ko nodrošina pilsoņu darbības: *Téléthon* Francijā un *Télévie* Beļģijas franciski runājošajā kopienā. Pēdējā ir atļāvusies ne vairāk un ne mazāk kā divkārtot zinātniskās pētniecības budžetu – niecīgu budžetu, es varētu garāmejot pateikt: 13 eiro vienam pilsonim gadā, salīdzinot ar 50 eiro Francijā un 57 eiro Vācijā, minot tikai divus piemērus.

Es beigšu savu runu, priekšsēdētāja kungs. Mūs vēro miljoniem pacientu Eiropā. Tā ir griba. Mūsu ziņā ir nodrošināt, lai tas būtu kas vairāk nekā tikai labu nodomu saraksts. Vēl tikai viena lieta: Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalsta 15. grozījumu.

Hiltrud Breyer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pats par sevi saprotams, ka mēs atbalstām palīdzību cilvēkiem, kuri slimo ar retām slimībām. Neraugoties uz to, 15. grozījums ir pilnīgi nepieņemams no ētiskā viedokļa.

Eiropā nekad vairs nedrīkst būt debašu par to, kura cilvēka dzīvība ir vērtīga un kura nav. Eiropā nedrīkst būt politiska un sociāla spiediena uz vecākiem, lai apzināti pieņemtu lēmumu pret bērniem ar invaliditāti.

Embriju atlase atvērtu šo ētisko aizsprostu. Šī iemesla dēļ mums ir jānoraida šis grozījums. Nepietiek tikai ar vārda „izskaust” izņemšanu, kurš faktiski, ir skumji to teikt, atbilst fašistu valodas lietojumam. Šajā gadījumā tas nozīmētu, ka mums joprojām būtu jāpiedzīvo embriju atlase. Būtu nepanesami, ja šim grozījumam un tajā ietvertajai idejai par embriju atlasīti būtu jāklūst par laipu ceļā uz jaunu ētiku Eiropā.

Mums ir stingri jāstājas pretī ģenētiskai diskriminācijai. Tādēļ 15. grozījums ir jānoraida pilnībā. Pretējā gadījumā mūsu grupa diemžēl būs spiesta balsot pret šo ziņojumu, lai arī tā pārējā daļa ir ļoti pozitīva.

Philip Claeys (NI). – (NL) *Trakatellis* kunga ziņojumā ir atsaucies uz virkni trūkumu Padomes ieteikumā, un, manuprāt, šie novērojumi ir pareizi. Arī es, starp citu, esmu pārliecināts, ka ir nepieciešama Eiropas Savienības saskaņota pieeja reto slimību jomā. Tomēr ne ieteikumā, ne arī ziņojumā nav minētas tās retās slimības, kuras nāk no attīstības valstīm.

Tādējādi mēs piedzīvojam, piemēram, tuberkulozes atgriešanos, slimības, kura Eiropā vēl nesen bija izzudusi vai gandrīz izzudusi un kura tagad atkal izplatās līdz ar masveida migrāciju. Līdz ar to arī šajā saistībā ir nepieciešama steidzama rīcība, precizējot riska jomas, apmainoties ar informāciju, veicot pārbaudes uz vietas tur, kur tiek šķērsotas Kopienas ārējās robežas, u.c. Protams, ka ir ļoti svarīgi, lai sabiedrības veselības politikai tiktu piešķirts pārākums pār politikorektumu.

Christa Klauß (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, mūsu mērķis ir strādāt kopīgi, lai panāktu vislabākos apstākļus veselības aprūpes sniegšanai Eiropā. Jo īpaši tajos Eiropas Savienības lauku reģionos, kuri atrodas tuvu valstu robežām – tādos kā manā dzīvesvietā, lielākajā pārrobežu reģionā starp Vāciju, Beļģiju, Luksemburgu un Franciju – pacientu mobilitātes attīstība, ko mēs pašlaik apspriežam, ir īpaši nozīmīgs elements, lai uzlabotu veselības aprūpes sniegšanu un padarītu to efektīvāku. Taču itin visā, ko mēs darām, mums ir jāievēro un jāsaģlabā dalībvalstu ētiskie standarti. Tas attiecas uz DNS analīzēm tieši tāpat kā uz mākslīgo apaugļošanu, un tas attiecas arī uz retām slimībām, kas ir *Trakatellis* kunga ziņojuma temats. Retajām slimībām ir nepieciešams stingrāks politiskais regulējums, lai uzlabotu pētniecību un ārstēšanu, jo uzņēmumi dod priekšroku ieguldījumiem lielos tirgos.

Cīnoties par cilvēku veselību, mēs nedrīkstam mēģināt izskaust retās slimības tādā veidā, kā, piemēram, atlasot embrijus. Galu galā, jautājums ir par cilvēku ārstēšanu. Šis viens elements ir pilnīgi nepareizs pagrieziena ziņojumā, kurā citādi ir ieņemta pareiza pieeja, un šis pagrieziena ir morāli bīstams. 15. grozījums ir vērstis nevis uz ārstēšanu, bet gan atlasīti. Kurš izlems to, kura dzīvība ir dzīves vērtā? Vai mēs uzskatām, ka novēršana nozīmē dzīvības novēršanu? Es tā nedomāju. Manā valstī, tāpat daudzās citās dalībvalstīs, pirmsimplantācijas diagnoze ir aizliegta, un tas ir pamatoti. Tas, ka oficiālā Eiropas dokumentā nekautrējoties var lietot tādus terminus kā izskaušana un veselīgu embriju atlase, manuprāt, ir šokējuši un pretrunā ar mūsu izvirzīto mērķi atzīt un integrēt mūsu sabiedrībā invalīdus un slimus cilvēkus.

Es lūdzu jūs visus balsot pret 15. grozījumu, kas ir absolūti svarīgi, lai citādi pamatotais *Trakatellis* kunga ziņojums balsojumā spētu iegūt balsu lielu vairākumu.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Es uzskatu, ka reto slimību jomā absolūti izšķirošas ir saskaņotas darbības Eiropas Savienības un dalībvalstu līmenī. Es atbalstu referenta nostāju, ka šis Padomes ieteikums un rīcības plāns esošajā veidā nav pietiekams un ka uz šī pamata nav iespējams izveidot funkcionējošu programmu Eiropas Savienībā. Trūkst konkrētu ieteikumu un precīzu termiņu īstenošanai.

Ir skaidrs, ka šajā jomā nebūs iespējams gūt panākumus bez Eiropas Savienības un dalībvalstu centieniem un finansējuma. Es uzskatu, ka retām slimībām neapšaubāmi ir jāvelta īpaša uzmanība, un mums ir jāapsver šo vairāku miljonu pilsoņu īpašās vajadzības, lai būtu iespējams garantēt viņiem cilvēka cienīgu dzīvi nākotnē. Es neatbalstu iepriekšējā runātāja, *Claeys* kunga, apgalvojumu, ka tuberkuloze dalībvalstīs ienāk no trešām valstīm. Es tam nepiekrītu. Tuberkuloze rodas no nabadzības un bezpajumtniecības, un dalībvalstīs ar zemāku dzīves līmeni šodien tuberkuloze ir izplatīta slimība.

Daniela Filipiová, Padomes pašreizējā priekšsēdētāja. – (CS) Dāmas un kungi, es gribētu pateikties visiem EP deputātiem par komentāriem, ieteikumiem un novērojumiem. Es priecājos dzirdēt, ka principā Eiropas Parlamenta un Padomes uzskati šajā jautājumā sakrīt. Protams, es varu tikai piekrist referenta *Trakatellis* kunga apgalvojumam, ka šis projekts attiecas uz tādām slimībām, kuras varbūt ir retas, bet kuras skar tūkstošiem cilvēku. Es domāju, ir svarīgi pateikt, ka labāka koordinācija un sadarbība starp dalībvalstīm šajā jomā var dot labumu pacientiem, pateicoties specializētiem centriem, kuros finansiālu ieguvumu var sniegt apjomradīti ietaupījumi, par ko pirms brīža runāja komisāre *Vassiliou* kundze. Bez šaubām, Padomes rūpīgi izskatīs visus Eiropas Parlamenta iesniegtos priekšlikumus grozījumiem un pēc tam novērtēs to iekļaušanu šī priekšlikuma projekta galīgajā versijā.

Androulla Vassiliou, *Komisijas locekle*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodienas debates uzskatāmi parādīja lielo interesi par šo svarīgo sabiedrības veselības sektoru.

Eiropas pasākumi reto slimību jomā ir jautājums, kurš ir ieguvis vispārēju piekrišanu visās iestādēs, un es pateicos Parlamentam par šīs iniciatīvas atbalstīšanu.

Retās slimības ir neapstrīdami atzītas par sabiedrības veselības sektoru, kurā 27 atšķirīgu valstu pieeju īstenošana būtu neatbilstīga un neefektīva. Šis ieteikums mums ļaus risināt tās īpašās problēmas, kuras saistītas ar retajām slimībām, un mēģināt uzlabot to cilvēku dzīves kvalitāti, kuri cieš no šīm slimībām. Papildus pacientiem šis pasākums ietekmēs arī viņu radniekus un draugus.

Lielā mērā mēs to panāksim, iesakot dalībvalstīm izstrādāt plānus un stratēģijas par retām slimībām, kā arī izveidojot Eiropas uzzīņu tīklus.

Kas attiecas uz rektora *Trakatellis* kunga priekšlikumu, lai mēs līdz 2012. gada beigām sagatavotu un iesniegtu ziņojumu par šī ieteikuma īstenošanas rezultātiem, tad mums nav iebildumu un mēs paturēsim to prātā.

Komisijas locekle. – Tagad es vēlos pievērsties divām vai trim atsaucēm, ko izteica godātie deputāti. Vispirms ļaujiet man atsaukties uz 15. grozījumu un pateikt, ka es vēlos uzsvērt to, ka ētikas jautājumi atrodas ārpus ES kompetences jomas. Jo īpaši tas attiecas uz šo gadījumu saistībā ar juridiskajām atšķirībām dalībvalstīs attiecībā uz skrīningu un to ētisko izvēli, kura jāveic, pamatojoties uz šo informāciju.

Tika minēta nepieciešamība pēc finansējuma. Finansējums reto slimību ārstēšanai ir jāizskata dalībvalstīm. Komisija cer, ka šie priekšlikumi palīdzēs atbalstīt šādu ieguldījumu lielo nozīmi, kā arī palīdzēs vislabākā iespējamā veidā izmantot tos līdzekļus, kuri ir pieejami, pateicoties sadarbībai Eiropas mērogā.

Runājot par papildu Kopienas finansējumu, pašreizējie veselības programmas ierobežojumi ir saistīti ar kopējo finanšu plānu, ko noteicis Parlaments un Padome. Ja Parlaments uzskata, ka retajām slimībām ir vajadzīgs lielāks finansējums, tad Parlamentam ir jārisina šis jautājums, piemērojot budžeta procedūras.

Corbey kundze atsaucās arī uz to palīdzību, kas mums jāsniedz pacientu grupām. Komisija piekrīt tam, ka pacientu grupas ir svarīgas. Mēs cieši sadarbojamies ar šīm grupām un jo īpaši ar *Eurordis*. Nesen es organizēju grāmatas izdošanu, kurā ir sniegts 12 000 pacientu raksturojums. Šāda pilsoņu iesaistīšanās ir būtiska daļa no darba šajā jomā.

Komisijas locekle. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, noslēgumā es vēlos norādīt, ka mēs ceram, ka uzlabota pacientu piekļuve veselības aprūpes speciālistiem, atbalsts pētniecībai un attīstībai efektīvas ārstēšanas jomā un pārrobežu sadarbība ļaus pacientiem vieglāk atrast tos speciālistus, kuri viņiem ir vajadzīgi.

Antonios Trakatellis, *referents*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt lielu pateicību saviem kolēģiem deputātiem par komentāriem, Padomei par tās komentāriem un komisātei *Vassiliou* kundzei par runu. Viņa parādīja, ka viņa ir ļoti progresīvi domājoša un gatava vismaz pieņemt mūsu grozījumu, kurā mēs aicinām Komisiju līdz 2012. gada beigām iesniegt priekšlikumu par īstenošanu, lai mēs varētu ātri turpināt darbu reto slimību jomā Eiropā.

Priekšsēdētājs. –

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks pēc īsa brīža.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Carlo Casini (PPE-DE), *rakstiski*. – (IT) Jebkuru slimību, arī reto slimību, profilaksei un ārstēšanai ir jāpievērš vislielākā sabiedrisko organizāciju uzmanība, taču par ārstēšanu un profilaksi nedrīkst maksāt galējo cenu, upurējot kādu cilvēcisku būtību dzīvību, pat ja tas notiek citu labā. Tas būtu pilnīgā pretrunā ar Eiropas Savienības garu, jo tās pamatā ir atziņa par vienādu cieņu pret visiem cilvēces ģimenes locekļiem. Embriju ģenētiskā diagnostika, izvēloties labākos un veselos un nogalinot pārējos, ir nepieļaujama cilvēku diskriminācija. Dažas dalībvalstis to atļauj, taču Eiropas Savienība nekādā gadījumā nevar atbalstīt ne likumus, ne metodes, kas to pieļauj.

Tādēļ, neraugoties uz manu nesatricināmo vēlmi apkarot visas slimības, es iebilstu pret tekstu, kura vērtīgās daļas kontrastē ar ārkārtīgi negatīvo 4. panta grozīto saturu, kāds tas būs pēc 15. grozījuma.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS*priekšsēdētāja vietnieks***6. Balsošanas laiks**

Priekšsēdētājs. – Tagad pāriesim pie balsošanas.

(Balsojuma rezultāti un citas detaļas: sk. protokolu.)

- Pirms balsojuma:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Pirms balsošana par *Casaca* kunga ziņojumu es aicinu ievērot Eiropas Parlamenta Reglamenta 1. pielikuma 1. pantu – es nolasīšu daļu no 1. pielikuma 1. panta: „Ikviens deputāts, kuram ir tiešas finansiālās intereses izskatāmajā jautājumā, par to mutiski paziņo pirms uzstāšanās Parlamentā.”

Casaca kunga ziņojumā par budžeta izpildes apstiprināšanu mēs balsosim par pensiju fondiem. Vairāk nekā 400 šī Parlamenta deputātu ir pensiju fonda dalībnieki. Es aicinu priekšsēdētāju lūgt visiem deputātiem, kuri piedalās pensiju fondā, nekavējoties mutiski paziņot par to plenārsēdē, jo viņi ir tieši ieinteresēti apspriežamajā jautājumā.

(Aplausi)

Gary Titley (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Es pieteicos runāt, lai pievērstu uzmanību mūsu Reglamenta 28. panta 2. punktam, kurā noteikts, ka ikviens deputāts var uzdot jautājumu Parlamenta priekšsēdētājam un saņemt atbildi 30 dienu laikā. Es uzdevu jautājumu Parlamenta priekšsēdētājam 19. martā. Šodien ir 23. aprīlis. Es ne tikai neesmu saņēmis atbildi, bet priekšsēdētāja birojs attiecās atbildēt uz manām elektroniskā pasta vēstulēm.

Es gribētu jautāt Parlamenta priekšsēdētājam, kāpēc viņš parāda tādu necieņu Parlamenta Reglamentam un deputātu tiesībām, un es vēlētos, lai jūs lūgtu viņam sniegt man atbildi nākamo 24 stundu laikā; pretējā gadījumā es rīt atkal celšos kājās un uzdošu šo pašu jautājumu.

(Aplausi)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Pats par sevi saprotams, ka pirmajā posmā tiem deputātiem, kuri piedalās pensiju fondā, par to ir jāpaziņo, un tajā pašā laikā tas nozīmē, ka viņiem ir jāatturas no balsošanas par *Casaca* kunga ziņojumu, jo šajā ziņojumā ir jautājumi, kas izraisa interešu konfliktu ar viņu personīgajām interesēm.

Tādēļ es aicinu jūs piemērot Eiropas Parlamenta Reglamentu.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Runa ir par Rakstisku paziņojumu Nr. 0001/2009, kas saņēma vajadzīgo vairākumu. Visu šī rakstiskā paziņojuma autoru vārdā es gribētu pateikties visiem kolēģiem. Tam nav nekāda sakara ar balsošanām.

Luigi Cocilovo (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es gribētu tikai norādīt, ka, manuprāt, *Cohn-Bendit* kunga ieteiktā Reglamenta interpretācija ir pilnīgi nepamatota, jo viņš runā par privātām un personīgām interesēm, kam noteikti nav nekāda sakara ar Parlamenta Reglamenta piemērošanu.

Saskaņā ar šo interpretāciju neviens deputāts nedrīkstēja piedalīties balsošanā tad, kad deputāti balsoja par jauno Eiropas Parlamenta Deputātu nolikumu, kurā ir iekļautas arī norādes par ikviena deputāta atalgojumu par parlamentāro darbu, un tādēļ es lūdzu noraidīt šo pieprasījumu, jo tas ir pilnīgi nepamatots.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Cocilovo* kungam ir pilnīga taisnība, ka, runājot par pensiju fondu, mēs tiešām runājam par privātām interesēm. Tā ir privāta organizācija. Es ļoti vēlētos atbalstīt *Cohn-Bendit* kunga teikto. Tā kā ir skaidri redzams, ka 478 Eiropas Parlamenta deputāti ir pārāk glēvi, lai atzītos savās interesēs, es norādīšu, ka jūs varat redzēt visus vārdus <http://www.openeurope.org>”.

Šis saraksts sākas ar *Mölzer* kungu no labā spārna radikāļiem, viņam seko konservatīvais *Rübig* kungs, un tad mēs nonākam tieši pie Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētāja *Bösch* kunga.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Bez šaubām, mēs varam turpināt debates. *Cohn-Bendit* kunga paziņojums, galu galā, ir izteikts, un daudzi ir to komentējuši.

Es gribētu lūgt pievērsties tam, par ko mums ir jābalso, proti, *Casaca* kunga ziņojumam. Neatkarīgi no tā, vai to uzskata par privātu vai sabiedrisku fondu, šajā ziņojumā ir runa par ļoti konkrētu jautājumu, proti, Parlaments nosaka, ka, pirmkārt, tam nav juridisku tiesību uz budžeta deficīta subsidēšanu un ka, otrkārt, šāda deficīta subsidēšana nenotiks. Mums nav naudas šādam fondam. Tas ir izšķirošais punkts, un es gribētu lūgt balsot par to.

Gerard Batten (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs! Vai drīkstu atbildēt *Cohn-Bendit* kunga viedokli un *Hans-Peter Martin* kunga viedokli? Es domāju, ka šeit ir vienkāršs risinājums. Es ar prieku varu paziņot, ka esmu brīvprātīgā pensiju fonda dalībnieks kopā ar citiem 399 deputātiem, un esmu nodomājis balsot pret savām paša interesēm nodokļu maksātāju interešu labā. Vienkāršais risinājums ir pārējiem 399 deputātiem darīt tāpat.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es kā pensiju sistēmas dalībniece gribētu teikt, ka, neraugoties uz šo manu paziņojumu, es tiešām nespēju iztēloties, ka vairāk nekā 400 deputātu tagad piecelsies un informēs mūs par šo faktu, jo, ja mēs tā darīsim, tad jebkāda balsošana šodien būs pilnīgi neiespējama mūsu vainas dēļ. Šajā situācijā es gribētu ieteikt saprātīgu risinājumu. Mums ir sistēmas dalībnieku saraksts – mēs varētu to iekļaut, un, manuprāt, ar to pietiktu.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies! Pietiek, dāmas un kungi! Mums ir jāturpina sēde.

Titely kungs, jūsu sūdzība tiks tūlīt nodota priekšsēdētāja birojam ar jūsu pieprasījumu nekavējoties sniegt atbildi.

Attiecībā uz *Cohn-Bendit* kunga jautājumu: saskaņā ar mūsu Reglamentu ikvienam Parlamenta deputātam, protams, ir tiesības jebkurā laikā paziņot par personīgām interesēm saistībā ar jebkuru šeit apspriesto jautājumu. Tādēļ tagad nav nekā vairāk, ko sacīt: tas, kurš vēlas kaut ko teikt, var to pasacīt, un tas, kurš nevēlas, var klusēt.

Tādēļ es uzskatu, ka šis jautājums ir atrisināts.

6.1. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Parlaments (A6-0184/2009, Paulo Casaca)

6.2. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Tiesa (A6-0151/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.3. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Revīzijas palāta (A6-0152/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.4. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Ombuds (A6-0156/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.5. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (A6-0154/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.6. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - EUROJUST (A6-0161/2009, Christofer Fjellner)

6.7. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Zāļu aģentūra (A6-0162/2009, Christofer Fjellner)

6.8. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (A6-0163/2009, Christofer Fjellner)

6.9. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (A6-0166/2009, Christofer Fjellner)

6.10. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (A6-0170/2009, Christofer Fjellner)

6.11. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrs (A6-0175/2009, Christofer Fjellner)

6.12. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs (CEDEFOP) (A6-0177/2009, Christofer Fjellner)

6.13. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs (A6-0178/2009, Christofer Fjellner)

6.14. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Padome (A6-0150/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.15. ES aģentūru finanšu pārvaldība un kontrole (A6-0148/2009, Christofer Fjellner)

7. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs. – Tagad es gribētu apsveikt Irākas delegāciju mūsu Parlamentā. Es gribētu sirsnīgi sveikt viņus ar piedalīšanos mūsu organizētajās parlamentu sanāksmēs.

(Aplausi)

Šo delegāciju vada Irākas Republikas pārstāvju palātas priekšsēdētāja pirmais vietnieks *Khalid Al Atiyah* kungs.

Man ir liels prieks norādīt uz Irākas daudzsološajiem panākumiem drošības un tiesiskuma jomā, ko apliecināja janvārī notikušās vēlēšanas provincēs, un mēs ceram, ka daudzās grūtības un sarežģītie gadi, ko ir pārdzīvojuši šī valsts, ļoti drīz būs pārvarēti.

Atļaušos apgalvot, ka Eiropas Savienība un tās Parlaments vienmēr atbalstīs šo valsti, lai palīdzētu tai konsolidēt mieru, demokrātiju un stabilitāti, uz kuru Irākai ir tādas pašas tiesības kā jebkurai citai valstij uz šīs planētas.

Es ceru, ka sanāksmes ar mūsu Parlamentu būs auglīgas un ka jūsu uzturēšanās šeit ļaus nostiprināt saiknes, kas vieno mūsu parlamentus.

(Aplausi)

8. – Balsošanas laiks (turpinājums)

8.1. Piekļuve autobusu pārvadājumu pakalpojumu tirgum (pārstrādāts dokuments) (A6-0215/2009, Mathieu Grosch)

8.2. Noteikumi autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai (A6-0210/2009, Silvia-Adriana Țicău)

8.3. Piekļuve starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (pārstrādāts dokuments) (A6-0211/2009, Mathieu Grosch)

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ņemot vērā to, ka mums jau ir simtiem balsu, varbūt jūs varat vienkārši paziņot „pieņemts” vai „noraidīts”, nevis nolasīt atsevišķus skaitļus.

Priekšsēdētājs. – Jā, Gahler kungs, es ļoti gribētu rīkoties tā, kā jūs sakāt, un patiesībā es agrāk esmu tā darījis. Šodien es to nedarīšu, jo Eiropas Žurnālistu savienība lūdz mūs detalizēt balsojumus. Ja mēs to nedarīsim, rezultātus nevarēs pienācīgi reģistrēt, un viņi pareizi apgalvo, ka, nezinot balsošanas rezultātu, viņi nevar politiski novērtēt Parlamenta nostāju.

8.4. Ēku energoefektivitāte (pārstrādāta redakcija) (A6-0254/2009, Silvia-Adriana Țicău)

– Pirms balsošanas:

Silvia-Adriana Țicău, referente. – Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pateikt tikai par 7. panta 57. grozījumu balsošanas sarakstā – tikai tad, ja pieņems pirmo daļu, nevarēs pieņemt 106. un 117. grozījumu.

Attiecībā uz 9. panta 102. grozījumu – ja tos visus pieņems, tad nevarēs pieņemt 60. grozījumu. Pretējā gadījumā mums ir jābalso par 60. grozījuma attiecīgo daļu.

Priekšsēdētājs. – Paldies, Țicău kundze! Mēs ņemsim vērā jūsu apsvērumus.

– Pirms balsošanas par 109 un 124. grozījumu:

Silvia-Adriana Țicău, referente. – Priekšsēdētāja kungs, mums ir jābalso arī par 109. un 124. grozījumu – atbilstošo daļu.

8.5. Kredītvērtējuma aģentūras (A6-0191/2009, Jean-Paul Gauzès)

– Pirms balsošanas:

Jean-Paul Gauzès, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Tikai vienu mirkli, lai pateiktu jums, ka šis ir svarīgs ziņojums, jo tas izveido Eiropas regulējumu par kredītvērtējuma aģentūrām un tādēļ ir daļa no reakcijas uz krīzi.

Gribu jums pateikt, ka šorīt Pastāvīgo pārstāvju komiteja pieņēma kompromisa tekstu, kas iesniegtus jums balsošanai. Lai Parlamenta balsojums būtu atbilstošs, jums labāk būtu noraidīt grozījumus, izņemot balsošanu par 172. grozījuma atbilstīgajām daļām. Gribu pateikties arī ēnu referentiem Pittella kungam un Klinz kungam un visiem tiem, kuri strādāja pie šī svarīgā jautājuma.

8.6. Pasažieru tiesības, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem (A6-0209/2009, Michel Teychenné)

8.7. Autobusu pasažieru tiesības (A6-0250/2009, Gabriele Albertini)

– Attiecībā uz 81. un 12. grozījumu:

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es domāju, ka mums ir liels vairākums par 81. grozījumu, un tādēļ 12. grozījums izkrīt. Vai jūs, lūdzu, varētu to vēlreiz apstiprināt?

Priekšsēdētājs. – Jā, jums taisnība, Jarzembowski kungs: 12. grozījums izkrīt.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šo otro grozījumu var uzskatīt tikai un vienīgi par papildinājumu. Šeit nav pretrunu. Šie grozījumi viens otru neizslēdz.

(Troksnis zālē)

Priekšsēdētājs. – Vai referents Albertini kungs varētu mums pateikt savu viedokli?

Gabriele Albertini, *referents*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es piekrītu tam, ko teica mūsu koordinators Jarzembowski kungs: 12. grozījums izkrīt.

8.8. Autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņi (A6-0070/2009, Brian Crowley)

– *Pirms balsošanas:*

Sharon Bowles (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Man žēl apgrūtināt kolēģus tik garā balsošanas sesijā, bet nupat balsošanas sarakstā ir atzīmēts, ka apsvērums 80. grozījums izkrīt, ja tiek pieņemts 28. grozījums. Grozījuma pirmā daļa ir tieši tāda pati, bet jaunā daļa – otrā daļa – ir atbilstīga. 81. grozījums, kas ir šī panta atbilstīgais grozījums, nav atzīmēts kā nepieņemts, ja tiek pieņemts attiecīgais šī panta grozījums – 55. grozījums. Tādēļ es gribētu lūgt balsot par 80. grozījumu kā par 37. grozījuma papildinājumu, ja deputāti tā vēlas – tā jau ir cita lieta, – jo šķiet, ka mēs tā darām arī ar 81. grozījumu.

Priekšsēdētājs. – Paldies, Bowles kundze! Mums tagad pienāktos uz klausīt referenta Crowley kunga viedokli.

Brian Crowley, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, es nedomāju, ka to var pievienot kā papildinājumu. Tas ir jāizskata atsevišķi.

8.9. Intelīgento transporta sistēmu ieviešana autotransporta jomā un saskarnes ar citiem transporta veidiem (A6-0226/2009, Anne E. Jensen)

– *Pirms balsošanas:*

Alexander Alvaro (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Ar vislielāko cieņu – esmu pārliecināts, ka jūs iegūtu lielu popularitāti un to uzņemtu ar sajūsmu, ja jūs varētu paātrināt balsošanas procedūru.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies par padomu, Alvaro kungs! Protams, ir skaidrs, ka jums šajā lietā nav nekādas pieredzes.

8.10. „Marco Polo II” programma (A6-0217/2009, Ulrich Stockmann)

8.11. Eiropas dzelzceļa tīkls konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem (A6-0220/2009, Petr Duchoň)

8.12. Pacienta tiesības pārrobežu veselības aprūpē (A6-0233/2009, John Bowis)

– *Pirms balsošanas:*

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Es vēlos izvirzīt jautājumu, pamatojoties uz 168. panta 2. punktu. Mūsu grupa ir iesniegusi grozījumu par tiesiskā pamata maiņu, un daudzas citas grupas ir rīkojušās tāpat. Šī maiņa nozīmē, ka tagad kā tiesiskais pamats ir iekļauts vienīgi 95. pants par iekšējo tirgu un tādējādi par ekonomiskajām interesēm, bet ne 52. pants par sabiedrības veselību, kurā par sākumpunktu tiek uzskatīts patients.

Principā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja lūdza Juridiskās komitejas atzinumu, taču šo atzinumu prasīja, tikai pamatojoties uz Komisijas sākotnējo priekšlikumu. J. Bowis ziņojumā tagad ir skaidri pateikts, ka pārmaiņas ir notikušas, kā rezultātā ir minētas arī pacienta tiesības, un tādējādi ir mainīts arī tiesiskais pamats. Taču šos grozījumus atzina par nepieņemamiem, un tādēļ fundamentālās pārmaiņas, ko grib īstenot Parlaments – citiem vārdiem sakot, no pievēršanās tikai tirgum uz pacientu tiesību iekļaušanu, – ir apdraudētas. Es gribēt lūgt nosūtīt šo ziņojumu atpakaļ Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai.

Priekšsēdētājs. – Liotard kundze! Tagad mēs balsosim par 158. grozījumu – priekšlikumu par noraidīšanu, un tiklīdz mums būs šis rezultāts, es atbildēšu uz jūsu apsvērumiem.

Es gribētu izteikt priekšlikumu par grozījumiem, kas attiecas uz tiesisko pamatu: prezidentūrai ir jāņem par šo grozījumu pieņemamību, konkrēti, par 159., 119., 116. un 125. grozījumu, bet šim lēmumam, bez šaubām, ir jābūt atkarīgam no direktīvas galīgā veidojuma, kas mainīsies balsošanas gaitā.

Tādēļ es ierosinu balsot par šo grozījumu pieņemamību beigās, jo tad prezidentūrai būs vajadzīgie fakti, lai izlemtu, vai tie ir vai nav pieņemami. Pretējā gadījumā mums būs jāņem tagad bez pietiekamas informācijas.

Tādēļ, ja godājamais pārstāvis piekrīt, balsošana par šiem grozījumiem notiks nobeigumā.

Philip Bushill-Matthews, referents. – Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu šim priekšlikumam, tomēr, skaidrības labad, vai jūs varētu nosaukt šos grozījumus, uz ko attiecas tiesiskais pamats – 159., 119. utt. „Un tā tālāk” ir jāiekļauj arī apsvērums – un tas ir 126. grozījums.

Priekšsēdētājs. – Tāpēc mēs balsosim par 80 grozījumiem, ko iesniegusi atbildīgā komiteja, un mēs zinām, ka *Bushill-Matthews* kungs vēlas iesniegt mutisku grozījumu 100. grozījumam.

- *Pirms balsošanas par 100. grozījumu:*

Philip Bushill-Matthews, referents. – Priekšsēdētāja kungs! Es atvainojos kolēģiem, ka tik vēlu iesniedzu šo grozījumu, taču iemesls ir viens vienkāršs noskaidrojums.

100. grozījums attiecas uz dalībvalstu pienākumu apmainīties ar informāciju par disciplināru un kriminālu izmeklēšanu pret veselības aprūpes darbiniekiem. Tas ir pilnīgi pieņemami, taču pēdējā brīdī mana uzmanība tika pievērsta tam, ka to varētu iztulkot tā, ka tad, ja šie veselības aprūpes darbinieki būtu iesaistīti, piemēram, satiksmes noteikumu pārkāpumā, dalībvalstu pienākums būtu dalīties ar informāciju par šo gadījumu. Tas noteikti nav šī grozījuma nolūks, un lai panāktu skaidrību, tagad ir ierosināta šāda redakcija: „Dalībvalstis nekavējoties un aktīvi apmainās ar informāciju par disciplināru un kriminālu izmeklēšanu, kas vērsta pret veselības aprūpes darbiniekiem, ja tā ietekmē šo darbinieku reģistrāciju vai tiesības sniegt pakalpojumus.” Tātad runa ir tikai par noskaidrojumu.

Priekšsēdētājs. – Līdz šim, balsojot par šo ziņojumu, mēs esam balsojuši par grozījumiem, kas skar 15., 16. un 17. pantu. Pieņemtie grozījumi, kas skar šos pantus, ir: 102., 103., 104., 105., 106., 107., 108., 109., 110. un 135. grozījums.

Debašu laikā komisāre *Vassiliou* kundze teica, ka viņa būs gatava pārskatīt tiesisko pamatu, ja viņai šķitīs, ka būs iemesli tā rīkoties, un tas būs atkarīgs no direktīvas grozījumiem. Mums ir jāizlemj par 159., 119., 116., 125. un 126.1 grozījumu pieņemamību, lai nodrošinātu Parlamenta pieņemtā galīgā teksta atbilstību tiesiskajam pamatam.

Ievērojot komisāres teikto un to, ka atbildīgā komiteja balsoja par šiem grozījumiem, tas nozīmē, ka atbildīgā komiteja un tātad arī atbildīgās komitejas priekšsēdētājs uzskatīja šos grozījumus par pieņemamiem; tā kā viņš atļāva balsot par šiem grozījumiem ņemot vērā visu to, par ko mēs šodien esam balsojuši saistībā ar 15., 16. un 17. pantu, es atzīmēju, ka direktīva ir mainījusi virzienu.

Ņemot to visu vērā, prezidentūra uzskata šos grozījumus par pieņemamiem, un tagad mums jāturpina balsošana par tiem.

Philip Bushill-Matthews, referents. – Priekšsēdētāja kungs! Es pieņemu jūsu lēmumu – jums ir tiesības pieņemt šādus lēmumus – bet tā kā *Liotard* kundze iepriekš teica, ka mums būtu vajadzīgs duāls tiesiskais pamats, jo pretējā gadījumā, ja tas būtu tikai iekšējais tirgus, tas nozīmētu, ka mēs balsojam tikai par ekonomikas jautājumiem, nemēģinot atkal sākt debates. Es gribētu tikai izlabot viņas teikto un pasacīt, ka viens tiesiskais pamats, kas mums ir tagad, nav tikai ekonomisks: runa ir par izvēles brīvību pacienta tiesībām. Tādēļ mūsu grupa balsos pret duālu tiesisko pamatu, gan par šiem sākotnējiem grozījumiem, gan arī par apsvērumu. Es gribētu aicināt pārējos kolēģus izvirzīt pacientus pirmajā vietā.

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Ļoti īsi – es cenšos būt noderīgs, bet mani moka izsalkums. Šie ir svarīgi balsojumi, un darba kārtība ir ļoti noslogota, un es pilnīgi jums piekrītu.

Es nupat biju lejā preses telpā un ievēroju, ka balsošanu faktiski klausās astoņi žurnālisti, citi varbūt vēro ekrānus, kur tiek pārraidīts katrs atsevišķs balsojums. Tādēļ es domāju, ka nevajag nolasīt katru balsojumu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – McMillan-Scott kungs, līdz šim mēs esam izkārtājuši runātājus. No šī brīža mēs virzīsimies uz priekšu daudz ātrāk un tādējādi apmierināsim ikvienu.

- *Pēc balsojuma:*

Philip Bushill-Matthews, referents. – Priekšsēdētāja kungs! Tas ir sakarā ar pēdējo runu – kas bija ļoti labvēlīga, – jūs atkāpāties no parastās prakses un nepateicāties referentam. Esmu pārliecināts, ka jūs gribat to izdarīt, jo īpaši viņa prombūtnē.

Priekšsēdētājs. – Šis tiešām ir piemērots brīdis, lai pateiktos par darbu referentam Bowis kungam un novēlētu viņa drīzu un pilnīgi izveseļošanos.

8.13. Pacientu drošība (A6-0239/2009, Amalia Sartori)

8.14. Eiropas pasākumi reto slimību jomā (A6-0231/2009, Antonios Trakatellis)

8.15. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Komisija (A6-0168/2009, Jean-Pierre Audy)

8.16. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - 7., 8. un 9. Eiropas Attīstības fonds (A6-0159/2009, Bogusław Liberadzki)

8.17. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (A6-0155/2009, Søren Bo Søndergaard)

8.18. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Reģionu komiteja (A6-0153/2009, Søren Bo Søndergaard)

8.19. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Izglītības fonds (A6-0157/2009, Christofer Fjellner)

8.20. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA) (A6-0158/2009, Christofer Fjellner)

8.21. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Policijas akadēmija (A6-0160/2009, Christofer Fjellner)

Christofer Fjellner, referents. – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Tā kā Parlaments ir nolēmis vienkārši apstiprināt Eiropas Policijas akadēmijas budžeta izpildi, pamatojoties uz maniem un komitejas ieteikumiem, es vienkārši gribētu aicināt kolēģus no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas apstiprināt Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā iesniegtos grozījumus. Nav iemesla, kāpēc lai tagad, kad mēs esam piešķīruši budžetu, mēs izlemtu neapstiprināt tā izpildi vai novilcinātu apstiprināšanu. Lai mēs varētu saglabāt konsekvenci, es ierosinu mūsu grupai atbalstīt Sociāldemokrātu grupas priekšlikumus un balsot par nākamajiem četriem grozījumiem.

8.22. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas GNSS uzraudzības iestāde (A6-0164/2009, Christofer Fjellner)

8.23. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Dzelzceļa aģentūra (A6-0165/2009, Christofer Fjellner)

8.24. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Jūras drošības aģentūra (A6-0167/2009, Christofer Fjellner)

8.25. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (A6-0169/2009, Christofer Fjellner)

8.26. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Vides aģentūra (A6-0171/2009, Christofer Fjellner)

8.27. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (A6-0172/2009, Christofer Fjellner)

8.28. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds (A6-0173/2009, Christofer Fjellner)

8.29. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūra (A6-0174/2009, Christofer Fjellner)

8.30. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (A6-0176/2009, Christofer Fjellner)

8.31. 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšana - Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūra (A6-0179/2009, Christofer Fjellner)

8.32. Atmežošanas un meža degradācijas radīto problēmu risinājumi cīņai ar klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības izzušanu (B6-0191/2009)

8.33. Rīcības plāns attiecībā uz mobilitāti pilsētā (A6-0199/2009, Gilles Savary)

8.34. Automatizēto transporta sistēmu rīcības plāns (A6-0227/2009, Anne E. Jensen)

9. Balsojumu skaidrojumi

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Es gribētu izteikt kādu priekšlikumu: tā kā daudzi no jums ir pieprasījuši vairākus balsojumu skaidrojumus, tad, kad es došu jums vārdu, lūdzu, izsakiet visus skaidrojumus pēc kārtas vienā runā.

Mutiski balsojumu skaidrojumi

– Ziņojums: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs! Ar katru dienu arvien vairāk un vairāk manu vēlētāju atklāj, ka ir gandrīz neiespējami savilkt galus kopā. Un tad es paņemu tādu ziņojumu kā šis un atklāju, ka EUR 1.6 miljardi nodokļu maksātāju naudas ir iztērētas šim monumentālajam veidojumam – Eiropas Parlamentam, pēc tam atklāju, ka EUR 9.3 miljoni ir izšķiesti politiskajām partijām Eiropas Parlamentā, un tad es paskatos un redzu vēlreiz apstiprinātu mērķi līdz 2020. gadam samazināt oglekļa emisiju par 30 %, taču neviens vārds nav teikts par visbriesmīgāko emisiju – to, kuru rada nevajadzīgie braucieni uz šo vietu 12 reizes gadā. Šis ziņojums ir satraucošs attiecībā uz tajā parādīto šī Parlamenta rīcību.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Atļaujiet man iekļaut kontekstā Allister kunga komentārus: Eiropas Parlaments katram iedzīvotājam izmaksā GBP 1.74 – es saku „mārciņas” Allister kunga ērtības labad – gadā. Salīdzinājumam – Pārstāvju palāta ikvienam iedzīvotājam izmaksā GBP 5.75 gadā, Lordu palāta – GBP 1.77 ikvienam Apvienotās Karalistes iedzīvotājam. Citiem vārdiem sakot, šis Parlaments ir daudz lētāks, strādājot uz vienu iedzīvotāju.

Tomēr tas nenožīmē, ka mums jādus uz lauriem. Bez šaubām, mums ir jābūt modriem un, bez šaubām, mums ir jāsamazina izdevumi. Tas, ko Allister kungs teica par ikgadējām 12 plenārsēdēm Strasbūrā, kas prasa tik daudz naudas, protams, ir pareizs apsvērums. Taču šo lēmumu nepieņem Eiropas Parlaments, to

pieņem dalībvalstis, kuras diemžēl – Edinburgā, kur priekšsēdētājs bija *John Major* – noteica, ka Eiropas Parlamenta juridisks pienākums ir ierasties šeit 12 reizes gadā. Es gribētu aicināt dalībvalstis vēlreiz pārdomāt šo lēmumu.

– **Ziņojums: Søren Bo Søndergaard (A6-0150/2009)**

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Runa ir par budžeta izpildes apstiprināšanu Padomei. Tas atkal izceļ gaismā pirms tiešajām vēlēšanām noslēgto džentlmeņu vienošanos, ka Parlaments un Padome kā divas organizācijas ar likumdevēju spēku būs pilnīgi atbildīgas katra par savu iekšējo budžetu un nepētīs, un nekritizēs viena otras budžetu.

Es domāju, ka mums ir pienācis laiks pārskatīt šo džentlmeņu vienošanos ne tikai tāpēc, ka Padomes budžetā tagad ir iekļauts ne tikai tās administratīvais budžets kā iestādei, kura kopā ar mums nosaka likumus, bet arī tāpēc, ka tai ir arī budžets – kas, iespējams, nākotnē palielināsies – izpildes funkcijām kopīgās ārpolitikas un drošības politikas jomā.

Nekad nebija domāts, ka šī džentlmeņu vienošanās attieksies uz izpildes funkcijām. Nekad nebija domāts pasargāt to no parlamentārās kontroles, un, manuprāt, ir pēdējais laiks sākt sarunu ar Padomi par šīs vienošanās pārskatīšanu.

– **Ziņojums: Paulo Casaca (A6-0184/2009)**

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāj kungs! Es atturējos no balsošanas par Eiropas Parlamenta 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, jo dažus šā ziņojuma punktus ir iespaidojusi plašsaziņas līdzekļos publicētā dezinformācija un nepatiesība, it īpaši šeit, attiecībā uz deputātu brīvprātīgo pensiju fondu.

Cohn-Bendit kungs var gulēt mierīgi, jo viņam kā nodokļu maksātājam neviens neprasīs nodrošināt ne to fonda dalībnieku tiesības, kuri jau ir pensionēti, ne arī to deputātu tiesības, kuri 14. jūlijā pārtrauks šeit strādāt.

Ja viņš domā, ka deputātiem, kuri iestājušies brīvprātīgajā pensiju fondā, nevajadzētu piedalīties balsošanā par budžeta izpildes apstiprināšanu, tad viņš darītu labi, ja satūrītu pats savu durvju priekšu. Turklāt viņš labprāt piedalās balsošanā par kredītiem no mūsu budžeta, ko izmanto viņa piemaksu finansēšanai, kaut gan nupat kļuvis zināms – kā to prasa pārredzamība, – ka viņš, piemēram, piecu gadu laikā tikai vienu reizi ir parādījies komitejā, kuras dalībnieks viņš ir. Viņa leģendārajām rūpēm par šī Parlamenta likumdošanas darbu – nepietiek skaļi izkliegt visādas blēņas un rīkot preses konferences – vajadzētu likt viņam kļūt diskrētākam, bet tā kā viņš ir 68. gada reliktis, no viņa, protams, nevar gaidīt neko vairāk.

Turklāt, priekšsēdētāja kungs, nekādi paziņojumi, pat ja tos izsaka grupas priekšsēdētājs, nemainīs neko Parlamenta juridiskajos pienākumos, kas ir kā akmenī iekalti.

– **Ziņojums: Christofer Fjellner (A6-0148/2009)**

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs! Nupat mēs balsojām par finansējumu ļoti daudzām Eiropas aģentūrām un nevalstiskām organizācijām – Zāļu aģentūrai, Ārējo robežu aģentūrai, Aviācijas drošības aģentūrai un tā tālāk, – un man šķiet, ka pret tām ir iebildumi trīs iemeslu dēļ. Pret tām ir eiroskeptisks iebildums, pret tām ir juridisks iebildums, un pret tām ir demokrātisks iebildums.

Neceru, ka eiroskeptiskajiem argumentiem būs liels spēks šajā Parlamentā. Tas ir ļoti skaidrs viedoklis, ka šīs lietas nav jākārtot Briseles līmenī. Es neceru, ka arī juridiskajam iebildumam būs liels spēks: ļoti daudzām no šīm aģentūrām nav pienācīga tiesiskā pamata, kaut gan Lisabonas līgums un Eiropas konstitūcija tām piešķir tiesisku spēku. Taču demokrātiskajam iebildumam, manuprāt, vajadzētu gūt zināmu atsaucību kā patiesībai pat no mūsu kolēģu – federālistu – puses: ja tāds parlaments kā šis iznomā politikas ikdienas pārvaldību organizācijām, kuras mēs tik tikko apmeklējam, kuras mēs gandrīz nekad neredzam – mēs veicam šo dīvaino komitejas apmeklējumu varbūt reizi gadā, – un mēs ceram, ka tās īstēnos politiku, bet mēs obligāti katru gadu parakstīsim čekus, tad mēs esam novājinājuši mūsu demokrātiju.

F. Hayek ir teicis, ka varas nodošana ārējām aģentūrām, kaut arī tā ir parasta iezīmē, tomēr ir pirmais solis virzībā uz demokrātijas pilnvaru atdošanu. Visiem kolēģiem – federālistiem vai eiroskeptiķiem – vajadzētu apzināties šos draudus.

– Ziņojums: Mathieu Grosch (A6-0215/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Man tiešām ir daudz komentāru. Es nekad iepriekš tā neesmu rīkojusies, taču uzskatu, ka ir svarīgi tā darīt šodien. Vispirms es gribētu runāt par Grosch kunga ziņojumu, kuru es atbalstīju balsojumā, un es atbalstīju arī transporta komitejas ieteikumus, jo uzskatu, ka attiecībā uz autobusu pakalpojumiem divu pašreizējo regulu vietā ir jābūt vienai atjauninātai regulai ar mainītu tekstu. Šāds solis palīdzētu nodrošināt skaidrību un samazināt birokrātiju.

– Ziņojums: Silvia-Adriana Ticău (A6-0210/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Nākamais ir Silvia-Adriana Ticău ziņojums, ko es arī atbalstīju, jo tas dod iespēju nodrošināt vēl vienotāku jaunās ceļa transporta regulas īstenošanu. Manuprāt, ņemot vērā šīs jomas starptautisko raksturu, mums ir jāparedz iespēja pieprasīt ziņas no reģistriem visā Eiropā, lai labāk pasargātu klientus no negodīgas konkurences.

– Ziņojums: Mathieu Grosch (A6-0211/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Arī es atbalstīju Grosch kunga ziņojumu, jo tas ir veltīts transportam un palīdz uzlabot iekšējā tirgus efektivitāti un tiesisko drošību autotransporta jomā, samazināt administratīvos izdevumus un nodrošināt godīgāku konkurenci. Es uzskatu, ka saistībā ar Eiropas kopējā tirgus integrāciju mums nākamajos gados ir jāatceļ arī piekļuves ierobežojumi dalībvalstu iekšējiem tirgiem.

– Ziņojums: Silvia-Adriana Ticău (A6-0254/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Ticău kundzes otrais ziņojums par ēku energoefektivitāti ieguva manu atbalstu, jo tas palīdzēs atrisināt problēmas, ar kurām Eiropa sastopas energopiegādes un pieprasījuma jomā. Tas nozīmē, ka, pateicoties palielinātai energoefektivitātei, tas palīdzēs ietaupīt 20 % no enerģijas patēriņa. Ieguldījumi energoefektivitātē palīdzēs atdzīvīnāt Eiropas šodienas ekonomiku, jo tie radīs gandrīz tikpat daudz un varbūt pat vairāk darbavietu kā ieguldījumi tradicionālajās infrastruktūrās. Energoefektivitātes palielināšana ir visefektīvākais veids, kā Eiropas Savienība var sasniegt CO₂ emisijas samazināšanas mērķi, radīt darbavietas un samazināt Eiropas Savienības arvien lielāko atkarību no enerģijas ārējiem piegādātājiem.

– Ziņojums: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Gauzès kunga ziņojums – neesmu pārliecināta, ka pareizi izrunāju viņa vārdu – attiecas uz vērtējuma aģentūrām, un es atbalstīju šo ziņojumu, jo trūkumi vērtēšanā un tās uzraudzībā ir veicinājuši pašreizējās finanšu krīzes izveidošanos. Tas, ka pastāv tikai dažas vērtēšanas aģentūras, to darbības lauks aptver visu pasauli, un centrālie biroji nereti atrodas ārpus ES, liek man šaubīties par Eiropas tiesību aktu efektivitāti šajā jomā. Es piekritu, ka šīs problēmas atrisināšanai ir jāpalielina sadarbība starp ES un trešajām valstīm un ka tas ir vienīgais veids, kā panākt saskaņotu regulatīvo pamatu.

– Ziņojums: Michel Teychenné (A6-0209/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Par ziņojumu par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru vai iekšzemes ūdensceļiem – regulējums šajā jomā ir ļoti vēlams, jo šis solis palīdzēs arī palielināt to eiropiešu tiesības, kuri ceļo ar šo transportu, un nodrošinās mūsu patērētājiem vienlīdzīgas tiesības, ja viņi izmantos cita veida transportu.

– Ziņojums: Gabriele Albertini (A6-0250/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Albertini kunga ziņojums par autobusu pasažieru tiesībām saņēma manu atbalstu, jo pasažieru aizsardzības pasākumi beidzot palīdzēs likvidēt Eiropas Savienībā valdošo nevienlīdzību un nodrošinās vienlīdzīgu attieksmi pret visiem pasažieriem, kā tas jau ir attiecībā uz gaisa un dzelzceļa transporta lietotājiem. Tā kā šis tiesību akts attiecas gan uz transporta operatoriem, gan uz pasažieriem un tajā ir noteikti daudzi jauni transporta operatoru pienākumi, labāku rezultātu nodrošināšanai ir saprātīgi noteikt ilgāku īstenošanas periodu pakalpojumu sniedzējiem.

– Ziņojums: Anne E. Jensen (A6-0226/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Jensen kundzes ziņojums par inteligentajām transporta sistēmām – šo sistēmu ieviešana ir pierādījusi savu efektivitāti, padarot transportu efektīvāku, daudz drošāku un palīdzot sasniegt politisko mērķi – panākt tīrāku transportu. Šo iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

– **Ziņojums: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) *Ulrich Stockmann* kunga ziņojumus par *Marco Polo II* programmu pelna atbalstu, jo tas dod iespēju samazināt autoceļu pārslodzi, uzlabot transporta sistēmu vides aizsardzības metodes un veicināt transporta veidu kombinēšanu. Tomēr bažas rada tas, ka ar katru gadu samazinās finansiālas palīdzības pieprasījumu un tādējādi arī plānoto projektu skaits, ko varētu finansēt saistībā ar šo programmu.

– **Ziņojums: Petr Duchoň (A6-0220/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Es atbalstīju *Duchoň* kunga ziņojumu, jo dzelzceļam pat tagad ir ļoti liela nozīme Eiropas transporta sistēmā, neraugoties uz preču pārvadājumu pastāvīgo samazināšanos. Es atbalstīju šo ziņojumu arī tāpēc, ka esmu vienprātis ar referentu, ka šis tiesību akts ir jāsagatavo tā, lai nākotnē dzelzceļa tīkls kļūtu efektīvs visiem lietotājiem.

– **Ziņojums: John Bowis (A6-0233/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Šorīt mēs spriedām un tikko arī balsojām par vairākiem ziņojumiem no veselības aprūpes tiesību aktu paketes. Es atbalstīju pacientu tiesību aizsardzību pārrobežu veselības aprūpē, jo uzskatu, ka Eiropas Parlamentā ievēlētie pārstāvji pārāk ilgi samierinājušies ar to, ka likumus šajā jomā veido juristi – likumi ir jārada politiķiem, tas ir, Eiropas vēlētajū ievēlētiem Parlamenta deputātiem. Šī ir pēdējā iespēja ar to nodarboties un nokārtot šo direktīvu.

– **Ziņojums: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) *Trakatellis* kunga ziņojums par retajām slimībām ir kā papildinājums ziņojumam par pacientu tiesībām, ko es atbalstīju, kaut gan es neatbalstīju ziņojuma 15. ieteikumu, jo šis ieteikums pieder pagājušajam gadsimtam, un politiķi nedrīkstētu ietekmēt gēnu pētniecību.

– **Ziņojums: Gilles Savary (A6-0199/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Ziņojums par pilsētas satiksmi un rīcības plānu šajā jomā saņēma manu atbalstu, jo pilsētas transportam ir ļoti liela nozīme ES kravu un pasažieru pārvadājumos. Tādēļ atsevišķas pilsētas transporta stratēģijas izveide ir pilnīgi pamatota.

– **Ziņojums: Anne Jensen (A6-0227/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Visbeidzot, es gribētu minēt *Anne Jensen* kundzes ziņojumu par automatizēto transporta sistēmu rīcības plānu, jo šis rīcības plāns pievēršas ģeogrāfiskajai konsekvencei.

– **Ziņojums: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)**

Daniel Hannan (NI). - Šodien mēs atzīmējam lielākā angļu un, iespējams, visas cilvēces dramaturga un rakstnieka dzimšanas dienu. Šekspīra darbiem raksturīgs tas, ka, lai kādu pieredzi mēs ar tiem saistītu, tie vienmēr izskaidro mūsu pieredzi labāk nekā mūsu pieredze izskaidro šīs lugas. Šodien es nevaru izdarīt neko labāku jā citēt Gontas Džona pirmsnāves vārdus no lugas „Ričards II”, kas ne tikai skaisti apraksta mūsu budžeta problēmas Lielbritānijā, bet arī mūsu situāciju Eiropā:

Pirmais, par budžetu:

„Šī dārgā zeme, dvēšļu īpašums [...]

Nu iznomāta – mirstu, sakot to, -

Kā kāda muižele vai nomas māja!”

Bet tagad paklausieties Lisabonas līguma vai Eiropas Konstitūcijas aprakstu:

„Jā, Anglija, ko ieslēdz lepnā jūra,

Tās klinšu krasti viļņus atgaiņā,

Nu viņu pergamentu važas sien

Un notraipītu parādzīmju saites.

Šī zeme, kas reiz citas uzveica,

Ar kaunu sakāvusi pati sevi.”

43 (*Atdzejojis Jēkabs Jansons*)

Ja ir kāds labāks apraksts, tad es to vēl neesmu dzirdējis.

Priekšsēdētājs. – Es nezinaju, ka jums ir tādas runas dotības. Jūs to nodeklamējāt ļoti labi.

– **Ziņojums: Silvia-Adriana Ticău (A6-0254/2009)**

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Kad mēs balsojam par Eiropas Parlamenta jautājumiem, mums vienmēr ir jābūt pārliecinātiem, ka mēs uzņemamies vadību.

Ir pilnīgi pareizi, ka mēs runājam par energoefektivitāti. Atklāti sakot, man ar to nav problēmu ne Eiropas, ne dalībvalsts, ne vietējā līmenī. Manuprāt, šajā jautājumā varētu vairāk darīt vietējās pašvaldības, tomēr ir labi, ja ir iespējams apmainīties ar labāko pieredzi un ierosmēm Eiropas un valsts līmenī.

Taču, uzņemoties šo līdera lomu, mums ir jādemonstrē morāla vadība. Kā mēs varam runāt par ēku energoefektivitāti, ja mēs joprojām darbojamies divās Parlamenta plenārsēžu zālēs – viena ir šeit, Strasbūrā, un otra ir Briselē? Kā ar Parlamenta CO₂ emisiju Strasbūrā, ja mēs runājam par tūkstošiem tonnu CO₂ emisijas katru gadu? Ir laiks izbeigt šo liekulību, rādīt priekšzīmi un slēgt Strasbūras Parlamentu.

– **Ziņojums: John Bowis (A6-0233/2009)**

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Atļaujiet man sākumā pateikties kolēģim *John Bowis*, un esmu pārliecināts, ka mēs visi vēlam viņam drīzu izveseļošanos. Paldies Dievam, ka viņš varēja izmantot citas valsts veselības aprūpes sistēmas priekšrocības. Viņš, būdams Lielbritānijas pilsonis, varēja izmantot lieliskus veselības aprūpes pakalpojumus Beļģijā.

Tie ir daži soļi pareizajā virzienā, lai visi Eiropas iedzīvotāji varētu izlemt, kurp doties, lai saņemtu veselības aprūpes pakalpojumus. Ja pacienti saņem informāciju par dažādu slimību izārstēšanas rādītājiem daudzās citās valstīs un viņiem ir dota izvēles iespēja, tad viņi var izvēlēties, kurā valstī viņi varētu vislabāk atveseļoties. Šo veselības aprūpes pakalpojumu priekšrocību izmantošana ir labs solis īstajā virzienā.

Es bieži esmu kritizējis šajā vietā apspriestās ierosmes, bet šī, manuprāt, ir pozitīva pārmaiņa. Mēs ar prieku gaidām izvēles un labāku pakalpojumu piedāvājumu pacientiem visā Eiropas Savienībā.

– **Ziņojums: Brian Crowley (A6-0070/2009)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arī es gribētu paskaidrot savu balsojumu par *B. Crowley* ziņojumu par autortiesību aizsardzības termiņiem. Es balsoju pret šo ziņojumu, kas bija nepietiekami pārdomāts, bet kas nākamos 45 gadus varētu ietekmēt cenu, ko patērētāji maksā par mūziku. Es gribētu palīdzēt ierindas māksliniekiem, un lai to izdarītu, mums ir vajadzīgi tiesību akti līgumu noteikumu un kolektīvās pārvaldības jomā, un ir jāizveido sociālās aprūpes sistēma, pensiju sistēmas vai licenču tarifu pārmaiņas. Ietekmes pētījumi liecina, ka tikai 2 % no ieņēmumiem tiek sadalīti ierindas māksliniekiem, bet pārējais nonāk pie ierakstu sabiedrībām un lielākajiem māksliniekiem. Turpmākā pārdale kaitēs daudzsološiem jauniem māksliniekiem, un arī patērētāji un nodokļu maksātāji maksās miljoniem eiro vairāk. Šis priekšlikums rada sarežģījumus bibliotēkām, arhīviem, mākslas skolām un neatkarīgajiem filmu producentiem. Ietekme uz audiovizuālajiem māksliniekiem nav skaidra. Visas juridiskās iestādes brīdina pret šo priekšlikumu, un tādēļ es balsoju pret to.

– **Ziņojums: Anne E. Jensen (A6-0226/2009)**

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par *Jensen* kundzes ziņojumu par direktīvas priekšlikumu par inteligēnto transporta sistēmu ieviešanu. Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt transporta sistēmās izmantoto informācijas un komunikācijas tehnoloģiju sadarbību.

Ir jāveicina inovācijas transporta jomā, it īpaši attiecībā uz transportlīdzekļu drošību. Patiesībā inovācijas zaudēs nozīmi, ja mēs nenodrošināsim iespējas to pielietošanai visā Eiropā.

Šī direktīva dod mums iespēju veicināt nāves gadījumu skaita samazināšanos uz Eiropas ceļiem, samazinot gan sadursmju risku, gan negadījumu smagumu. Es gribētu jums atgādināt, ka Eiropas Savienība ir nospraudusi mērķi līdz 2010. gadam uz pusi samazināt uz ceļiem bojāgājušo skaitu, salīdzinot ar 2000. gadu.

Attiecībā uz to man žēl, ka Eiropas Savienības transporta ministri joprojām nav pieņēmuši direktīvu par pārrobežu sadarbību satiksmes drošības jomā, ko mēs pieņemām pirms dažiem mēnešiem, jo arī tas ļautu glābt dzīvības, atvieglojot sodu piemērošanu transportlīdzekļu vadītājiem, kuri pārkāpj noteikumus dalībvalstī, kurā viņu transportlīdzeklis nav reģistrēts.

– Ziņojums: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Attiecībā uz Duchoň kunga ziņojumu es gribētu teikt, ka Eiropas Parlaments nupat ir pieņēmis ziņojumu par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem. Es balsoju par šo ziņojumu, kurš dos iespēju palielināt un uzlabot preču pārvadājumus pa dzelzceļu.

Bija vajadzīga Eiropas rīcība šajā jomā. Patiesībā dzelzceļa kravu pārvadājumi pašlaik darbojas neapmierinoši, piedāvājot sabiedrībām, kas vēlas pārvadāt preces pa dzelzceļu, pārāk maz garantiju attiecībā uz drošiem grafikiem.

Tagad mūsu uzdevums ir padarīt dzelzceļa pārvadājumus pievilcīgākus sabiedrībām, jo, ja dažu preču pārvadājumi no autoceļiem pāries uz dzelzceļiem, tas nozīmēs, ka samazināsies siltumnīcefekta gāzu emisija un mazāk kravas automobiļu iekļūs sastrēgumos uz ceļiem un automaģistrālēm.

Tādēļ es ceru, ka dalībvalstu transporta ministri sekos Eiropas Parlamenta uzsāktajai virzībai uz Eiropas dzelzceļa tīklu darbības uzlabošanu.

– Ziņojums: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret Trakatellis kunga ziņojumu skandalozā 15. grozījuma dēļ, kur slimību ārstēšana ir sajaukta ar nedzimušu cilvēku nonāvēšanu un kas ož pēc eigēnikas. Mums ir skaidri jāsaprot: cilvēkiem ir tiesības dzīvot no brīža, kad olšūna saplūst ar sēklu, līdz dabiskajai nāvei, un šajā grozījumā ir radikāli apšaubītas šīs tiesības uz dzīvību. Nedzimušam cilvēkam vairs nebūs tiesību dzīvot tikai tāpēc, ka viņš ir slim. Tas ir tiešs medicīnas pretexts – tā ir slepkavība.

Tādēļ Trakatellis kunga ziņojums ir nepieņemams, un šis grozījums ir skandāls, kas diskreditē šo Parlamentu, kuram citādi arvien ir bijuši lieli nopelni bioētikā un nedzimušu dzīvību aizsardzībā.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pirmo reizi, kopš esmu kļuvusi par šī Parlamenta deputāti, balsošanā par budžeta izpildes apstiprināšanu es balsoju pret Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanu, un es gribētu paskaidrot iemeslus, kāpēc tā rīkojos: lielākās bažas man rada veids, kā Eiropas Komisija vadīja divu jauno dalībvalstu – Rumānijas un Bulgārijas – pievienošanu.

Rumānijā un Bulgārijā mums ir jāreķinās ar ļoti daudzām problēmām – ar plaši izplatītu korupciju, ar lieliem Eiropas naudas zudumiem. Eiropas Komisija sāka iesaldēt šo naudu tikai 2008. gadā. Mēs zaudējām daudz naudas 2007. gadā, un tagad mums ir jāreķinās ar gandrīz neesošām kontroles sistēmām vai kontroles sistēmām, kas darbojas tikai laiku pa laikam. Rumānijā mums ir darīšana ar plašu korupciju un sarežģījumiem tiesu sistēmā. Par to visu vaina ir jāuzņemas pirmspievienošanās procesam.

Es gribu norādīt un pateikt Eiropas Komisijai, ka nākamajos pievienošanās procesos tai ir jārīkojas citādi, un pateikt arī to: ja tā agrāk būtu novērojusi citas valstis, tad, ja vien būtu gribējusi, tā būtu tikusi daudz tālāk.

Es gribētu aicināt Komisiju palīdzēt abām valstīm izveidot šā vārda cienīgas kontroles sistēmas un novērst šo valstu sistēmiskos trūkumus. Pretējā gadījumā mums šeit būs pastāvīga problēma un pastāvīgs rūpju bērns visai Eiropai.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

– Ziņojums: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Alexander Alvaro (ALDE), in writing. – (DE) Šodien Eiropas Parlaments balsoja par Casaca kunga ziņojumu par Eiropas Parlamenta 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu. Ziņojumā ir skarts arī jautājums par Eiropas Parlamenta pensiju fondu.

Eiropas Parlamenta pensiju fonds ir brīvprātīgs fonds. Tagad pensiju fondam ir finansiālas grūtības, un ir izveidojies deficīts.

Brīvo demokrātu partija Eiropas Parlamentā iebilst pret nodokļu ieņēmumu izlietošanu šī deficīta segšanai. Ir bezatbildīgi gaidīt, lai Eiropas nodokļu maksātāji maksā par šiem zaudējumiem. Šādi plāni ir jānovērš. Brīvo demokrātu partija Eiropas Parlamentā balsoja pret Eiropas Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanu. Nav pilnīgi izslēgta iespēja izlietot nodokļu ieņēmumus deficīta segšanai.

Richard James Ashworth (PPE-DE), rakstiski. – Britu konservatīvie nevarēja apstiprināt 2007. gada Eiropas budžeta izpildes I sadaļu – Eiropas Parlaments. Mēs stingri pieprasām, lai Parlamenta budžeta izmaksas būtu lietderīgas Eiropas nodokļu maksātājiem, un tādēļ mēs atbalstām lielāko daļu no referenta ziņojuma. It sevišķi mēs ar atzinību norādām uz panākumiem Parlamenta budžeta izpildē, kā norādīts Revīzijas palātas 2007. gada ziņojumā. Mēs atbalstām arī referenta piezīmes attiecībā uz deputātu brīvprātīgo pensiju fondu. Tomēr, ievērojot mūsu tradicionālo pieeju, mēs turpināsim balsot pret budžeta izpildes apstiprināšanu, kamēr neredzēsim reālu progresu attiecībā uz pozitīvas ticamības deklarācijas saņemšanu no Eiropas Revīzijas palātas.

Monica Frassoni (Verts/ALE), rakstiski. – Šodien Zaļo grupa balsoja par *Casaca* ziņojumu par EP 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu.

Mēs gribam uzsvērt, ka, pieņemot šo ziņojumu plenārsēdē, Parlamenta prezidijam ir jāpilda pienākums un nekavējoties jārikojas attiecībā uz pieņemto tekstu, ciktāl tas skar brīvprātīgo pensiju fondu; ir jāpieņem skaidri lēmumi, lai nekādā gadījumā nepieļautu brīvprātīgā pensiju fonda tiešu vai netiešu glābšanu ar papildu naudu no Parlamenta budžeta un lai nekavējoties tiktu publicēts fonda dalībnieku saraksts.

Ir skaidri jāpasaka, ka, tā kā Parlamentam ir jānodrošina deputātu tiesības uz pensiju, tam ir arī pilnā apjomā jākontrolē šis fonds un tā investīciju politika. Mēs ceram, ka šie lēmumi tiks pieņemti līdz 2009. gada aprīļa beigām.

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. – Es atturējos, jo esmu pensiju fonda dalībniece.

Jens Holm un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Ir trīs iemesli, kāpēc mēs balsojam pret *P. Casaca* ziņojumu par Eiropas Parlamenta 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu. Pirmkārt, mēs iebilstam pret to, ka Eiropas Parlamenta deputātu brīvprātīgo pensiju fondu finansē no nodokļu maksātāju naudas. Otrkārt, mēs iebilstam pret to, ka nodokļu maksātāju naudu var piešķirt privātam pensiju fondam, kura dalībnieku un saņēmēju skaits tiek turēts noslēpumā un nav publicēts.

Treškārt, mēs kategoriski iebilstam pret nodokļu maksātāju naudas vēl lielāku izmantošanu, lai segtu pensiju fonda pašreizējo deficītu, kas radies spekulatīvu ieguldījumu rezultātā. Mēs atbalstām *P. Casaca* ziņojuma 105. un 109. punktu, kurā ir novērsti daži no mūsu iebildumiem attiecībā uz brīvprātīgo pensiju fondu, taču *P. Casaca* ziņojums nemaina pašreizējo stāvokli; mēs balsojam pret budžeta izpildes apstiprināšanu attiecībā uz Eiropas Parlamenta budžetu 2007. gadam.

Kartika Tamara Liotard un Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – Ir trīs iemesli, kāpēc mēs balsojam pret *P. Casaca* ziņojumu par Eiropas Parlamenta 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu. Pirmkārt, mēs iebilstam pret to, ka Eiropas Parlamenta deputātu brīvprātīgo pensiju fondu finansē no nodokļu maksātāju naudas. Otrkārt, mēs iebilstam pret to, ka nodokļu maksātāju naudu var piešķirt privātam pensiju fondam, kura dalībnieku un saņēmēju skaits tiek turēts noslēpumā un nav publicēts.

Treškārt, mēs kategoriski iebilstam pret nodokļu maksātāju naudas vēl lielāku izmantošanu, lai segtu pensiju fonda pašreizējo deficītu, kas radies spekulatīvu ieguldījumu rezultātā. Mēs atbalstām *P. Casaca* ziņojuma 105. un 109. punktu, kurā ir novērsti daži no mūsu iebildumiem attiecībā uz brīvprātīgo pensiju fondu, taču *P. Casaca* ziņojums nemaina pašreizējo stāvokli; mēs balsojam pret budžeta izpildes apstiprināšanu attiecībā uz Eiropas Parlamenta budžetu 2007. gadam.

Toine Manders (ALDE), rakstiski. – (NL) Diemžēl man nācās nokavēt balsošanas sākumu, taču es pilnībā atbalstu vispārējo nostāju ziņojumos par budžeta izpildes apstiprināšanu un jo sevišķi *P. Casaca* ziņojumu. Būtu bezatbildīgi, ja tieši šajā laikā mēs būtu koriģējuši pensiju fonda deficītu ar nodokļu naudu. Fonda iespējamais deficīts ir fonda un tā dalībnieku un nevis Eiropas nodokļu maksātāju problēma.

Uz parlamentāriešiem skatās kā uz priekšzīmi, un viņiem ir jābūt piesardzīgiem, izlietojot Kopienas naudu. Tas attiecas uz viņu ienākumiem, pensijām un izdevumiem. Tādēļ es priecājos, ka Parlaments apstiprināja šo ziņojumu.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Es atsakot apstiprināt tādas iestādes budžeta izpildi, kura izšķiež vairāk nekā EUR 1 miljardu tādu papildu pensiju apdrošināšanai, no kurām divas trešdaļas finansē no sabiedrības līdzekļiem. Šajā papildu pensiju fondā iesaistītajiem Eiropas Parlamenta deputātiem ir jāsamierinās ar šo luksus pensiju samazināšanu, tieši tāpat kā cilvēki ar zemiem ienākumiem ir spiesti samierināties ar viņu pensiju samazināšanu. Budžeta izpildes apstiprināšana attiecas uz 2007. gadu, taču mēs nevaram vēl gadu gaidīt, lai izteiktu kritiku par 2008. gadā pieņemtu lēmumu par papildu maksājumiem šim pensiju fondam.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Es atturējos no balsošanas, jo izstājos no brīvprātīgā pensiju fonda 2009. gada 21. aprīlī, un tādēļ es negribēju ietekmēt balsošanas rezultātus.

Kathy Sinnott (IND/DEM), rakstiski. – Mūsu kā Eiropas Parlamenta deputātu uzdevums ir pārstāvēt Eiropas iedzīvotājus un kalpot viņiem. Visi mūsu vēlētāji pārcieš ekonomiskās krīzes sekas, it sevišķi pensiju zaudējumu un samazinājumu. Manā vēlēšanu apgabalā Mansterā, Īrijā, daudzus strādniekus gaida ļoti nedrošas vecumdienas, jo viņu iemaksātās pensijas ir zaudējušas lielu daļu vērtības, vai atsevišķos gadījumos viņi ir pilnībā zaudējuši pensijas reizē ar uzņēmumu slēgšanu.

Es balsoju par šo ziņojumu un ar prieku paziņoju, ka man ir intereses, kā to prasa Parlamenta Reglaments. Es kā dalībniece iemaksāju pensiju fondā. Tomēr es neuzskatu to par interešu konfliktu.

Manuprāt, ir nesaprātīgi cerēt uz Eiropas Parlamenta deputātu imunitāti, un mums vienlīdzīgi jānes ekonomiskās krīzes nasta. Es kā Eiropas Parlamenta deputāte vērtēju iedzīvotāju intereses augstāk par savējām.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – Ir trīs iemesli, kāpēc es balsoju pret P. Casaca ziņojumu par Eiropas Parlamenta 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu. Pirmkārt, es iebilstu pret to, ka Eiropas Parlamenta deputātu brīvprātīgo pensiju fondu finansē no nodokļu maksātāju naudas. Otrkārt, es iebilstu pret to, ka nodokļu maksātāju naudu var iedot privātam pensiju fondam, kura dalībnieku un saņēmēju skaits tiek turēts noslēpumā un nav publicēts.

Treškārt, es kategoriski iebilstu pret nodokļu maksātāju naudas vēl lielāku izmantošanu, lai segtu pensiju fonda pašreizējo deficītu, kas radies spekulatīvu ieguldījumu rezultātā. Es atbalstu P. Casaca ziņojuma 105. un 109. punktu, kurā ir novērsti daži no maniem iebildumiem attiecībā uz brīvprātīgo pensiju fondu, taču P. Casaca ziņojums nemaina pašreizējo stāvokli; es balsoju pret budžeta izpildes apstiprināšanu attiecībā uz Eiropas Parlamenta budžetu 2007. gadam.

- Ieteikumi otrajam lasījumam: Silvia-Adriana Ticău (A6-0210/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šajā priekšlikumā ir noskaidroti noteikumi, kā kļūt par autopārvadātāju.

Jauno noteikumu mērķis ir palielināt šīs darbības drošību un kvalitāti un nodrošināt šiem uzņēmumiem kopīgus finanšu vadības kritērijus.

Par jaunu pieeju šai darbībai liecina prasība, ka transporta uzņēmumu vadītājam jābūt attiecīgi izglītotam uzņēmējdarbībā un ir jāpierāda uzņēmuma finanšu situācija.

Vēl viens svarīgs elements šajā tekstā ir norādes uz personas datu aizsardzību, reģistra izveide ar publiskām un konfidencialām sadaļām un arī tā dēvēto „pastkastīšu” uzņēmumu likvidēšana.

Uzņēmējdarbībai izvirzītās prasības, proti, reputācija, finanšu stāvoklis un profesionālās zināšanas atbilst šīs uzņēmējdarbības precizēšanai, kas, kā mēs ceram, dos tai iespēju attīstīties pārredzamākā veidā, nodrošinot klientiem labāku aizsardzību un drošību.

- Ieteikumi otrajam lasījumam: Mathieu Grosch (A6-0211/2009)

Dirk Sterckx (ALDE), rakstiski. – Es iebilstu pret referenta un Padomes panākto kompromisu attiecībā uz piekļuves noteikumiem starptautisko kravas autopārvadājumu tirgiem. Mēs uzskatām, ka jaunu robežu un ierobežojumu noteikšana kabotāžai transporta nozarē nav risinājums grūtībām, ar kurām autotransporta nozare saskaras krīzes rezultātā. Turklāt no vides viedokļa mēs nevaram pieņemt tādus ierobežojumus kā prasību, lai ienākošā starptautiskā pārvadājumā transportētas preces tiktu pilnībā piegādātas pirms kabotāžas operācijas veikšanas. Tas absolūti neatbilst autopārvadājumu realitātei un traucē kravas transporta efektīvu organizāciju. Tā radīsies vēl vairāk tukšu kravas automobiļu.

Taču es noteikti atbalstu ļoti stingru pieeju attiecībā uz autopārvadātāju piekļuvi šai profesijai. Ja mums ir stingri noteikumi attiecībā uz piekļuvi šai profesijai, mums nav jābaidās no atvērtā Eiropas transporta tirgus.

– Ziņojums: **Silvia-Adriana Ticău (A6-0254/2009)**

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Es atzīstu vajadzību uzlabot ēku energoefektivitāti un esmu pārliecināts, ka ES var to labvēlīgi ietekmēt. Patiesībā es domāju, ka šajā ziņojumā nav pievērsta pietiekami liela uzmanība ēku energoefektivitātei plašākā nozīmē, risinot tādas vides problēmas kā klimata pārmaiņas.

Ēku energoefektivitātes uzlabošana ir nosacīti vienkārša, nosacīti lēta un nosacīti izdevīga. Ēku energoefektivitātes uzlabošana varētu labvēlīgi ietekmēt arī oglekļa emisiju ES. Taču Eiropas Komisija vienmēr ir pievēršusi mazāku uzmanību energoefektivitātei kā galvenajai politikas jomai, tā vietā nodarbojoties ar autorūpniecību. Esmu pārliecināts, ka uzvelt visu vainu par klimata pārmaiņām automobiļu ražotājiem ir ļoti kļūdaina un neefektīva politika.

Skumji, bet manā vēlēšanu apgabalā Anglijas ziemeļaustrumos Nissan nesen paziņoja par darbavietu zudumu un ražošanas samazināšanu. Būtu naivi ignorēt ES regulējumu nozīmi pašreizējā krīzē, kas skar autorūpniecību. Šo krīzi varētu lielā mērā novērst ar līdzsvarotākas ES vides politikas palīdzību, kurā ēku energoefektivitātei ir pievērsta pienācīga uzmanība.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *Țicău* kundzes ziņojumu, jo esmu pārliecināta, ka ēku energoefektivitātes uzlabošanai ir ārkārtīgi liela nozīme vides aizsardzībā un arī patērētāju ciesto enerģijas zaudējumu samazināšanā.

Tajā pašā laikā Eiropas iedzīvotājiem vieniem pašiem nav jāsedz visi izdevumi par ēku energoefektivitātes uzlabošanu. ES un dalībvalstīm ir jārezervē šim nolūkam vajadzīgie finanšu līdzekļi. Līdz 2014. gadam tām ir jānodibina energoefektivitātes fonds, ko finansēs Kopienas budžets, Eiropas Investīciju banka (EIB) un dalībvalstis, lai veicinātu valsts un privātos ieguldījumus ēku energoefektivitātes uzlabošanas projektos, piemērojot pievienotās vērtības nodokļa (PVN) samazinājumu ar energoefektivitāti saistītām precēm un pakalpojumiem un atjaunīgajai enerģijai, un paplašinot atbilstības kritērijus finansējumu saņemšanai no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) ne tikai dzīvojamā ēku energoefektivitātes uzlabošanai. Citi instrumenti ir tiešu valsts izdevumu projekti, aizņēmumu garantijas un subsīdijas un sociālie piešķirumi.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Energoapgādes cena un uzticamība ir ārkārtīgi nozīmīgi faktori ES konkurētspējai. Energoefektivitātes uzlabošana ir viens no rentablākajiem veidiem, kā Eiropas Savienība var sasniegt CO₂ emisijas samazināšanas mērķus, radīt darbavietas, samazināt uzņēmējdarbības izmaksas, risināt enerģijas cenu kāpuma sociālās sekas un samazināt ES arvien pieaugošo atkarību no ārējiem enerģijas piegādātājiem.

Ēku energoefektivitāte pašlaik nosaka aptuveni 40 % no enerģijas patēriņa, un, pārstrādājot šo direktīvu, būs iespējams uzlabot pašreizējo stāvokli. Visiem iesaistītajiem ir jābūt informētiem par energoefektivitātes uzlabošanas priekšrocībām un jānodrošina piekļuve attiecīgajai informācijai, kā to panākt. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai vietējām un reģionālajām iestādēm būtu pieejami ēku energoefektivitātes uzlabošanas atbalstam paredzētie finanšu instrumenti.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju ierosmi nodrošināt ēku energoefektivitāti. Protams, ir jāsaglabā līdzsvars starp nepieciešamību rīkoties, lai novērstu CO₂ emisiju, kur vien iespējams, un ekonomiskajām izmaksām. Ierosme par šādu ēku energoefektivitātes sertifikātiem ir viens no galvenajiem jautājumiem, kas var palīdzēt informēti pieņemt lēmumus par patēriņu.

– Ziņojums: **Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)**

Jens Holm Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Mēs pilnīgi atbalstām stingrākus noteikumus attiecībā uz finanšu darbību un kredītvērtējuma aģentūrām. Taču šodien mēs nolēmām balsot pret *Gauzès* kunga ziņojumu. Tas tādēļ, ka šis ziņojums ir nepietiekams un tajā nav pietiekami uzsvērti īstie jautājumi. Ir ļoti vajadzīgas publiskas kredītvērtējuma aģentūras, kas nestrādā peļņas dēļ, jo tas ir vienīgais veids interešu konflikta novēršanai vērtēšanas procesā. Ziņojumā šis jautājums nav pietiekami izcelts.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es bez šaubīšanās atbalstu *Gauzès* kunga ziņojumu. Viņš atkal ir parādījis prasmi sarunu vešanā. Laimīgā kārtā kompromisu par šo tekstu izdevās panākt ātri.

Nodrošinot regulatīvu sistēmu kredītvērtējumu aģentūrām, Eiropa ir izvirzījusi priekšgalā un rāda ceļu, kamēr Amerikas Savienotās Valstis šajā jomā faktiski vēl nav reaģējušas. Kapitāla tirgus uzticamība un palāvība uz to daļēji ir atkarīga no šo aģentūru veiktajiem un publicētajiem vērtējumiem.

Šodien izveidotās regulatīvās sistēmas uzdevums ir uzlabot šo vērtējumu sagatavošanas apstākļus, ja šos vērtējumus izmanto saistībā ar regulētas darbības uzraudzību.

Tomēr bija svarīgi, lai kompromisi neklūst par risinājumiem, kas neatkarīgi no iemesla aizliedz pamatoties uz vērtējumiem, kas nav veikti saskaņā ar šo regulu. Nemaz nerunājot par to, ka tas zināmā mērā ir pamatbrīvību, piemēram, vārda un tirdzniecības brīvības, pārkāpums, šāda pieeja, iespējams, būs atbalsts tirgiem ārpus Eiropas, kaitējot Eiropas tirgiem, un, iespējams, tiks veicināti slepeni finanšu darījumi, kaitējot pārredzamības noteikumiem pakļautajiem publiskajiem darījumiem. Tādēļ es pilnībā atbalstu izvēlēto risinājumu.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Stāvoklis pasaules ekonomikā joprojām ir nemierīgs, un vēl tikai vakar Starptautiskais Valūtas fonds paziņoja, ka finanšu krīze var kļūt vēl ļaunāka. Diez vai kādu pārsteigs, ka šis ir svētku laiks regulējumu un kontroles fanātiķiem.

Taču ir briesmīga kļūda sākt veidot finanšu tirgus darbības vispusīgas kontroles sistēmas vēl pirms šī tirgus izpētes un analīžu pabeigšanas. Daudzi nopietni tirgus dalībnieki, to skaitā arī Zviedrijas Banka, uzskata, ka Komisijai ne pārāk pārliecinošā veidā ir izdevies parādīt kļūdu tirgus darbībā, tādējādi attaisnojot kredītvērtējuma aģentūru papildu regulējumu.

Tas, bez šaubām, neuztrauc ES. Briseles likumdevēji ir sagatavojušies nevis pasaules tirgu satricinājumiem, bet gan tam, lai dotu ES iemeslu nostiprināt savas pozīcijas. Ja mūsdienu pasaulē ir kāda globāla sistēma šī vārda patiesajā nozīmē, tad tie ir finanšu tirgi. Tādēļ, piemēram, kredītvērtējuma aģentūru papildu kontrole, pat ja to vērtē kā nepieciešamu, ir jāuzsāk un jāplāno globālā mērogā. Tā kā šis Parlaments meklē risinājumus ES sadarbības ietvaros, es nolēmu balsot pret šo ziņojumu.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Es pilnīgi atbalstu stingrākus noteikumus attiecībā uz finanšu darbību un kredītvērtējuma aģentūrām.

Taču šodien es nolēmu balsot pret *Gauzēs kunga* ziņojumu. Tas tādēļ, ka šis ziņojums ir nepietiekams un tajā nav pienācīgi uzsvērti īstie jautājumi. Ir ļoti vajadzīgas publiskas kredītvērtējuma aģentūras, kas nestrādā peļņas dēļ, jo tas ir vienīgais veids interešu konflikta novēršanai vērtēšanas procesā. Ziņojumā šis jautājums izklāstīts neapmierinoši. Tas ir tikai viens ziņojuma trūkumu piemērs.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Tagad mēs slēdzam finanšu tirgu pelēkās zonas un nosakām stingrākas prasības, un tā nav pāragra rīcība. Taču tā ir tikai cīņa ar simptomiem nevis cēloņiem. Iepriekšējos gados veikta deregulācija ļāva izaugt jauniem – un to sarežģītības dēļ nepārredzamiem – kapitāla tirgus produktiem. Šajā ziņā es balsoju par stingrāku finanšu uzraudzību, pat ja ar to vien ilgam laikam nepietiks.

Ja mēs gribām novērst šādu kāršu namiņu būvi nākotnē, tad vienīgais ceļš ir aizliegt riskantus finanšu produktus. Taču mūsu pašu uzraudzības iestāde noteikti radītu tikai vēl lielāku birokrātiju, nevis gādātu par lielāku saimniecisku sapratni un likvidētu šo kazino mentalitāti.

John Purvis (PPE-DE), rakstiski. – Kaut gan kredītvērtējuma aģentūrām var pārņemt trūkumus sekundāro hipotēku kapitalizācijā, kas izraisīja finanšu krīzi, ir nedaudz žēl, ka AK Konservatīvo delegācija balsoja par *Gauzēs kunga* ziņojumā izstrādātajiem kredītvērtējuma aģentūru regulēšanas plāniem. Kredītvērtējuma aģentūras nevajadzētu uzskatīt par grēkāžiem, jo tieši tikpat vainīga bija banku darbības un regulējuma kultūra, kas atbīdīja riska stratēģijas aizmugurējā plānā.

Mēs ceram, ka ES, Amerikas Savienotās Valstis un kredītvērtējuma aģentūras var strādāt kopā, lai izveidotu pienācīgi darbojošos sistēmu. Lai tā notiktu, despotiskam regulējumam ir jāatkāpjas tāda regulējuma priekšā, kas atzīst riska elementus visos ieguldījumos un pieļauj zināmā mērā atzīt vērtējumus, kas izdarīti ārpus sistēmas, par ko mēs balsojam šodien. Galvenais, ir vajadzīga pietiekami liela elastība, lai pielāgotos jauniem apstākļiem un ļautu tirgum elpot.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Es nepiedalījos šajā balsošanā, tādēļ, ka man ir īpaša saistība ar kredītvērtējuma aģentūrām.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – G20 ieteikumi Finanšu pakalpojumu darba grupai nepārprotami prasa kredītvērtējuma aģentūru labāku pārredzamību un regulējumu. Šis ziņojums, kas ir Eiropas Parlamenta

atbilde uz G20, ir pareizais līdzsvars. Tomēr ir kāds jautājums, kas joprojām paliek EVRK kompetencē, kas tai būs jāparāda, ja tā vēlas būt šāda regulējuma galvenā noteicēja.

– **Ziņojums: Gabriele Albertini (A6-0250/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par šo ziņojumu.

Padomes (EK) Regulas Nr. 11/98 un Nr. 12/98 noteica vienotā tirgus izveidi starptautiskajiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem. Šī liberalizācija veicināja pastāvīgu izaugsmi šajā nozarē, kas piedzīvoja nepārtrauktu izaugsmi no 1990. gadu vidus līdz mūsdienām.

Taču šo pozitīvo tendenci nepapildināja pasažieru tiesību aizsardzība un ievērošana: pasažieri norādīja uz daudzām problēmām, tostarp reisu atcelšanu, faktisko vietu skaita pārsniegšana rezervācijā, bagāžas zudumu un kavējumiem.

Atšķirībā no pasažieriem, kuri izvēlas citus transporta veidus autobusu lietotāji joprojām ir neaizsargāti, jo Kopienas tiesību aktos ir trūkumi.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju Transporta un tūrisma komitejas priekšlikumu, kas ir mēģinājums noteikt pasažieru tiesības ar dokumenta palīdzību, par ko mēs gatavojamies balsot. Tieši šis priekšlikums ir sevišķi interesants, jo tajā ir paredzēta pārvadātāja atbildība nāves vai savainojuma gadījumā, noteikta kompensācija un palīdzība reisu atcelšanas un kavēšanās gadījumos, atzītas to cilvēku tiesības, kuriem ir ierobežotas kustības spējas vai citi traucējumi, un izveidotas organizācijas, kas atbild par šīs regulas pārraudzību un izskata sūdzības.

Tas ir svarīgs solis virzībā uz vienlīdzīgām tiesībām visiem pasažieriem.

Brian Crowley (UEN), rakstiski. – Eiropas Savienība ir izveidojusi veiksmīgu iekšējo tirgu ar līdz šim nepieredzētu kapitāla, pakalpojumu un cilvēku apriti. Tomēr nepietiek tikai ar šīs pārvietošanās brīvības izveidi. Mums ir jāaizsargā ES iedzīvotāji ceļojumos pa Eiropas Savienību, un mums ir jānodrošina vienlīdzīga piekļuve transporta pakalpojumiem.

Mēs esam redzējuši ES politikas panākumus pasažieru piekļuves tiesību un kompensācijas tiesību jomā gaisa transporta nozarē, un es tiešām atzinīgi vērtēju to, ka ES ir izvirzījusi līdzīgus priekšlikumus citās transporta nozarēs. Taču mums ir svarīgi vienmēr ievērot katras transporta nozares īpatnības. Kaut gan tie paši tiesību principi par vienlīdzīgu piekļuvi un vienādām tiesībām ir jāpiemēro visiem transporta veidiem, mums ir jāņem vērā katras atsevišķas nozares specifika. Pretējā gadījumā mēs zaudēsim gan pasažierus, gan pārvadātājus.

Es priecājos, ka ar šo šajā pasažieru tiesību paketi, kurā iekļauts gan jūras, gan iekšzemes ūdensceļu, gan autobusu transports, Eiropas Parlaments ir izveidojis tiesību aktu, kas izrādīsies ārkārtīgi efektīvs, aizsargājot un atbalstot pasažieru tiesības Eiropas Savienībā.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), rakstiski. – Konservatīvie atzinīgi vērtē vispārējo mērķi uzlabot pasažieru tiesības, piekļuvi transportam invalīdiem un izveidot vienlīdzīgus apstākļus starptautisko autobusu lietotājiem, un tādēļ konservatīvie balsoja par šo ziņojumu. Tomēr mēs būtu vēlējušies redzēt atbrīvojumu attiecībā uz reģionālajiem pakalpojumiem, jo AK ir liberalizējusi tirgus, kas pārgājuši no līgumiem par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu uz atklātu konkurenci. Turklāt šķiet, ka priekšlikumā nav atzīts tas, ka pierobežas apgabalos sniegtie autobusu pakalpojumi ir vietējie pakalpojumi. Konservatīvie pauž bažas arī par dažiem ierosinātās regulas aspektiem, jo īpaši par noteikumiem par atbildību. Atšķirībā no dzelzceļa un aviācijas nozarēm autobusu pārvadājumu nozari veido ievērojams skaits mazu un vidēju uzņēmumu ar ierobežotiem līdzekļiem.

Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Autobusu pasažieriem ir jābūt tādām pašām tiesībām kā dzelzceļa un aviācijas pasažieriem. Tāda ir šī ziņojuma filozofija.

Patiesībā vajadzēt ievērot principu par visu pasažieru vienlīdzību likuma priekšā.

Tomēr nākas izteikt arī daudzas iebildes.

Tās rada tieši šīs nozares specifika, jo tajā pārsvarā darbojas ļoti mazi uzņēmumi un MVU. Mūs nevar apmierināt plenārsēdē ierosinātie pasākumi, kad, aizbildinoties ar pasažieru tiesību aizsardzības uzlabošanu, autobusu vadītājiem vienkārši tiek noteikti neizpildāmi ierobežojumi un nenovēršami paaugstinās maksa par braucienu pašiem pasažieriem.

Kāpēc mums vajadzētu gaidīt, lai vadītājs, kura darbs ir droši braukt, apgūtu speciālu mācību kursu, kas ļaus viņam vai viņai sniegt palīdzību cilvēkiem ar ierobežotām kustības spējām vai invaliditāti?

Kāpēc mēs nevaram skaidri noteikt izņēmumu no šīs jaunās Eiropas regulas darbības jomas attiecībā uz parastajiem pilsētas, piepilsētas vai reģionālajiem transporta pakalpojumiem, uz kuriem attiecas sabiedrisko pakalpojumu līgumi?

Kāpēc censties nodrošināt tiesības uz kompensāciju 20 % apmērā no biļetes cenas gadījumos, kad iekāpšana transportā tiek liegta, ja ir pārdots vairāk biļešu nekā ir vietu?

Francijā *Fédération nationale des transporteurs de voyageurs* ir ierosinājusi pragmatiskus risinājumus visām šīm problēmām. Daži ir sadzirdēti. Nepavisam nē. Tas ir kauns.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) *Albertini* kunga ziņojuma mērķis ir palīdzēt izveidot noteikumus skaidrākai tiesiskai sistēmai attiecībā uz autobusu transporta lietošanu un darbību. Šis ziņojums veicina gan pasažieru, gan uzņēmumu drošības palielināšanu, atrisinot problēmas, kas saistītas ar invalidu tiesībām, un nosakot skaidrākus noteikumus pasažieru nāves vai savainošanas gadījumos, kā arī attiecībā uz bagāžas zaudējumu vai sabojāšanu. Ir norādīti arī risinājumi kompensācijas gadījumos un palīdzības sniegšanai, ja brauciens ir atcelts, aizkavēts vai pārtraukts.

Tādējādi ir radīti apstākļi pasažieru labākai informēšanai pirms brauciena, tā laikā un pēc brauciena. Ir noskaidrotas pasažieru tiesības un arī pārvadātāju pienākumi, lai paaugstinātu to konkurētspēju un darbības drošību.

– Ziņojums: **Brian Crowley (A6-0070/2009)**

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Brian Crowley* ziņojumu par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem, jo tajā ir atbalstīti Eiropas izpildītāji un mūziķi.

Šajā Eiropas Parlamenta priekšlikumā ir noteiktas plašākas priekšrocības izpildītājiem, kas būs aizsargāti līdz mūža galam tāpat, kā tas ir ASV, un saskaņā ar Eiropas principu augstu no vērtēt radošumu un kultūru.

Man šķiet, ka aizsardzības termiņa pagarināšana no 50 līdz 70 gadiem veicinās investīcijas muzikālajā inovācijā, un tā rezultātā palielināsies patērētāju izvēles iespējas, ļaujot Eiropai saglabāt konkurētspēju pasaules galvenajos mūzikas tirgos.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šīs nozares vadītāji Portugālē uzskata, ka šis ir ārkārtīgi svarīgs jautājums Eiropas un Portugāles mūzikas nozarei. Viņi apstiprina, ka Komisijas priekšlikums par termiņa pagarināšanu izpildītāju un ierakstu producentu tiesībām uz ierakstītajiem darbiem apmierinās viņu prasības un ļaus Eiropai saglabāt konkurētspēju pasaules galvenajos mūzikas tirgos.

Izpildītāji un producenti to nepārprotami atbalsta, jo gandrīz 40 000 izpildītāju un mūziķu ir parakstījuši lūgumrakstu, aicinot Eiropas Savienību novērst nelīdztiesību ar citām valstīm, kurās jau ir garāki aizsardzības termiņi.

Jācer, ka aizsardzības termiņa pagarināšana veicinās atkārtotus ieguldījumus jaunajā mūzikā, tādējādi palielinot izvēles iespējas patērētājiem. Jāpiebilst, ka skaņu ierakstu nozare dod milzīgu ieguldījumu arī nodarbinātības un nodokļu ieņēmumu ziņā, un tā ir lielākā intelektuālā īpašuma eksportētāja.

Tādēļ, kā aicināja iepriekš minētie vadītāji, es balsoju par šodienas balsošanai nodoto kompromisa tekstu. Šis apstiprinājums dos iespēju panākt vienprātību starp Padomi un Parlamentu un atvieglos Padomei jaunas direktīvas pieņemšanu.

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju par 79. grozījumu – atgriezt atpakaļ komitejai priekšlikumu par autortiesību 50 gadu termiņa pagarināšanu.

Manuprāt, Komisijas projekts ir jāsagatavo labāk, un tādēļ Parlamentam vajag vairāk laika lēmuma pieņemšanai. Komisijas projekta iepriekšējā variantā, šķiet, ir objektīvi pamatota mākslinieciņu monopolu izveide kultūras darbā.

Es pilnīgi piekrītu tam, ka daudzi mākslinieki iegūst pārāk maz no sava darba. Taču risinājums ir nevis būt iecietīgākiem pret producentu kompānijām, bet gan novirzīt to saņemtos ieguvumus uz māksliniekiem un izpildītājiem.

Arlene McCarthy (PSE), rakstiski. – Nav taisnīgi, ka dziesmu komponistu vai CD māksliniecisكو noformētāju tiesības tiek aizsargātas visu viņu dzīves laiku un vēl 70 gadus, bet izpildītāja tiesību aizsardzības termiņš ir 50 gadi pēc publicēšanas. Šis termiņš neatbilst paredzamajam cilvēka mūža ilgumam un nozīmē, ka mūziķi vairs neko neiegūst no sava darba, tiklīdz viņi ir pensionējušies un viņiem visvairāk vajadzīgi ienākumi. Pašreizējā sistēma apmāna talantīgus mūziķus. Trīsdesmit astoņi tūkstoši izpildītāju lūdz mūsu atbalstu šīs diskriminācijas novēršanā. Runa ir par vienlīdzīgām tiesībām parastajiem strādājošajiem mūziķiem.

Man žēl, ka par šo tiesību aktu ir daudz melīgu sūdzību. Ekonomikas lejupslīdes laikā mums ir jāatbalsta radošās nozares un mākslinieki, kuri dod ieguldījumu mūsu IKP, darbavietu izveidē, izaugsmē un pasaules eksportā. Šis likums būs liela palīdzība trūcīgiem mūziķiem, kuri ir pelnījuši vienlīdzīgu attieksmi. Es ceru, ka Padome un Komisija var pieņemt Parlamenta balsojumu, lai šis likums stātos spēkā vēl pirms šī Parlamenta pilnvaru beigām.

Ieke van den Burg (PSE), rakstiski. – (NL) Holandes Darba partija (Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā) atbalsta priekšlikumu ar grozījumiem, jo tajā iekļauti daudzi māksliniekiem labvēlīgi noteikumi, piemēram, mākslinieka integritātes aizsardzība un sesiju mūziķu fonds. Mēs balsojam par grozījumiem, kuru mērķis ir nodrošināt māksliniekiem 100 % ienākumus, kas radušies termiņa pagarinājuma dēļ. Panāktais kompromiss ir solis pareizajā virzienā, tomēr pagaidām noteikti ne vislabākais.

Tomēr Holandes Darba partija pauž nopietnas bažas par nepopulārāku mākslinieku stāvokli, kuriem apmaiņā pret ierakstu ir jāaizmirst visa veida ienākumi no ierakstiem, kas pārsniedz viņu avansu. Tādēļ mēs ceram, ka Komisija drīz nāks klajā ar priekšlikumiem par mākslinieku stāvokļa uzlabošanu attiecībā pret ierakstu kompānijām, tostarp attiecībā arī uz līgumiem, kas attiecas uz 50 gadus ilgām blakustiesībām.

Thomas Wise (NI), rakstiski. – Kaut gan es noteikti atbalstu ideju par autortiesību termiņa pagarināšanu, šis priekšlikums ir kļuvis mērķim nepiemērots. ES ir parādījusi savu nespēju loģiski un efektīvi risināt šo problēmu, un tāpēc es balsoju par tās noraidīšanu.

– Ziņojums: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Marco Polo otrās programmas izveide ir svarīgs solis, jo tā nodrošina vajadzīgo finansiālo palīdzību pasākumiem, kuru mērķis ir palielināt un uzlabot kravas transporta sistēmas ietekmi uz vidi.

Šis priekšlikums izriet no Marco Polo pirmās programmas efektivitātes novērtējuma, kurā secināts, ka pašlaik ir sasniegti tikai 64 % no modālās pārejas mērķa un vēl ir tālu līdz nospraustajiem mērķiem.

Ir izteikta cerība, ka Marco Polo jaunā programma izmantos uzlabotus finanšu noteikumus noteikto mērķu sasniegšanai, starp kuriem tagad ir arī ar jūras kuģu ceļiem saistīti projekti un pasākumu projekti satiksmes sastrēgumu samazināšanai.

Manuprāt, šī programma, kuras mērķis ir veicināt un atbalstīt projektus autotransporta pārejai uz jūras, dzelzceļa un iekšzemes ūdensceļiem, noteikti spēs palīdzēt sastrēgumu un piesārņojuma samazināšanā un nodrošināt efektīvu un ekoloģiski ilgtspējīgāku transportu.

– Ziņojums: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Transporta un tūrisma komitejas ziņojumā nav pievērsta pietiekami liela uzmanība dzelzceļa transporta patiesajai ieinteresētībai labāk izmantot pieejamās jaudas.

Infrastrukturā operatoriem ir noteikts pienākums tikla gada plānā saglabāt jaudas rezerves neplānotai satiksmei. Šī iepriekšējā prasība neļauj infrastruktūras operatoriem elastīgi pieņemt lēmumus par šādiem pasākumiem reālā laikā. Komisijas sākotnējais priekšlikums tiek padarīts vēl stingrāks, jo jaudas rezervēm ir jānodrošina atbilstīga starptautiski atviegloto kravu pārvadājumu trases kvalitāte.

Plānošanas vajadzībām nav iespējams aptuveni novērtēt to, kādā mērā tiks izmantots dzelzceļa sabiedrību pieprasījums pēc trasēm. Šīs jaudas jau priekšlaicīgi ir izslēgtas no plānošanas procesa, un tādējādi nav iespējams apmierināt citus vēlākus trases pieprasījumus. Ja dzelzceļa sabiedrības neaizmanto kaut nelielu daļu tīkla jaudas, tad rezultātā šī jauda pazūd, tādējādi kaitējot visiem lietotājiem. Šis regula panāktu tieši pretējo īstajam mērķim – pieejamo jaudu labākai izmantošanai.

Lai samazinātu nelabvēlīgo ietekmi uz pasažieru satiksmi un steidzami pieprasītajiem kravu pārvadājumiem, ir vajadzīgs regulējums, kas dod iespēju infrastruktūras operatoriem pieņemt lēmumus, ja šāds pasākums ir

piemērots, ņemot vērā dzelzceļa pasažieru satiksmes prasības vai arī to, kā labāk ievērot dzelzceļa kravu pārvadājumu vajadzības.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Arvien vairāk un vairāk kravu, ko pārvadā pāri robežai lielos attālumos, pāriet no dzelzceļa uz autoceļiem. Svarīgs iemesls šai parādībai ir jaunu autoceļu būve, tiek likvidēti tieši dzelzceļa savienojumi ar uzņēmumiem, un kravas autotransports nosacīti kļūst arvien lētāks. Šos iemeslus visi aizmirst. Visa mūsu uzmanība ir pievērsta diviem citiem iemesliem. Viens no tiem ir nepietiekamā koordinācija starp dalībvalstu dzelzceļa sabiedrībām, kā rezultātā kravas vagoniem ir nevajadzīgi ilgi jāgaida pievienošana lokomotīvei, kas tos vedīs tālāk. Tagad šai problēmai ir risinājums – tiešās satiksmes vilcieni ar regulāru braukšanas grafiku.

Otrs kritiskais punkts ir tas, ka šis transports ir lēns, jo tam ir jāgaida pasažieru vilcieni, kuriem ir prioritāte. *P. Duchon* ziņojuma nolūks bija atcelt pasažieru transporta prioritāti. Noslogotos ceļa posmos tas var nozīmēt ES noteiktu pienākumu regulāri pārskatīt grafikus, atmetot daudzus vilcienus. Vēlētāji drīz sapratīs, ka šis pakalpojums ir pasliktinājies, pateicoties Eiropai. Tā vietā, lai ierobežotu pasažieru transportu, ir vajadzīgs risinājums, kā tikt galā ar trūkumiem un nepietiekamu dzelzceļa jaudu. Ir labi, ka šis teksts ir pieklusināts šajā aspektā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Pašlaik kravu pārvadājumi galvenokārt ir koncentrēti uz autoceļiem, un dzelzceļa, ūdens vai gaisa pārvadājumu daļa samazinās. Laikā, kad peļņa arvien samazinās un konkurence kļūst arvien lielāka, kravas automobiļu pārņemšanas manevri apvienojumā ar pārgurušiem autovadītājiem un pārsniegtu pieļaujamo kravu rada nāvējošu briesmu kokteili. Papildus satiksmes negadījumu draudiem kravas transports, kam piemīt arī tendence lūzt, nav paciešams no noslogojuma, trokšņa un vides piesārņojuma viedokļa.

Ir pēdējais laiks pārcelt kravas uz dzelzceļiem, taču šim nolūkam mums vajadzēs labākus tehniskus risinājumus un loģistikas modeļus tīkla koordinēšanai un organizācijai. Šis ziņojums ir solis pareizajā virzienā, tādēļ es balsoju par to.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Patiesi starptautiska dzelzceļa tirgus izveide ir ārkārtīgi svarīga Eiropas transporta ilgtspējas politikas mērķiem vai, citiem vārdiem sakot, nākotnes Eiropai un tās transportam. Tā ir svarīga arī attiecībā uz šīs nozares iespējām iekļauties pasākumos, kas palīdzēs nodrošināt Lisabonas stratēģijas panākumus.

Kravu pārvadājumi pa dzelzceļu ir arī ļoti svarīgs faktors dažādās transporta darbības jomās.

Eiropas dzelzceļa tīkla izveide kravu pārvadājumiem ar netraucēti ritošiem vilcieniem un vienkāršām pārejām no vienas valsts tīkla uz otru, jācer, dos iespēju uzlabot infrastruktūru lietošanu un kravu pārvadājumu lielāku konkurētspēju.

Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi atbalstīt pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot stāvokli dzelzceļa nozarē, ar izredzēm šim sektoram kļūt pilnīgi integrētam un iekļauties Eiropas nākotnes transporta tīklā.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Apsveicu referentu un Eiropas Komisiju par drosmi, mēģinot piešķirt prioritāti kravu pārvadājumiem pa dzelzceļu visā ES.

Man pašam būtu labāk patīcis radikālāks ziņojums, kas nosaka stratēģiju ar konkrētiem prioritāriem virzieniem un pārējās dzelzceļa nozares apstiprinājumu, ka kravu transports ir svarīgs, tam ir vajadzīga attīstība un atbalsts.

Kravu pārvadājumus pa dzelzceļu Eiropā kavē divas jomas. Pirmkārt, īsts sadarbības trūkums it sevišķi signalizācijā; otrkārt, pati dzelzceļa nozare – it sevišķi pasažieru pārvadātāji un infrastruktūras nodrošinātāji, kas slepeni vienojas savā starpā, lai nodrošinātu kravu transporta atbīdīšanu aizmugurē, kad ir runa par sliežu pāreju piešķiršanu un kustības grafikiem.

Šis ziņojums vismaz ir sākums pašlaik pastāvošās ērtās aprēķina laulības šķiršanai, un tas dod dzelzceļa kravu pārvadātājiem vismaz izredzes attīstīt šo uzņēmējdarbību.

Ja mēs ļausim saglabāt *status quo*, pēc divdesmit gadiem kravu pārvadājumi pa dzelzceļu vispār būs izzuduši. Tagad mums ir jārikojas, lai dzelzceļa kravu pārvadājumi kļūtu dzīvotspējīgi, pievilcīgi un konkurētspējīgi, vai arī mums nekad neizdosies aizdabūt prom kravas no autoceļiem.

– Ziņojums: John Bowis (A6-0233/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Es sajūsminos par kolēģa *John Bowis* darbu pie šī dokumenta, kas ir pagrieziena punkts pacientu tiesībās. Konservatīvie atbalsta pacientu mobilitāti ES un uzskata to par sabiedrības veselības aprūpes stiprināšanas nosacījumu.

Iespējams, ir pamācoši, ka šis jautājums pirmo reizi parādījās atklātībā kāda gadījuma dēļ AK Valsts veselības dienestā. Kādai sievietei, kura pēc ilgas gaidīšanas vietējā iestādē nolēma doties uz Franciju, lai veiktu gurna protezēšanas operāciju, pēc atgriešanās mājās atteicās atmaksāt izdevumus. Taču viņa iesniedza šo lietu Eiropas Kopienų Tiesā, kas noteica svarīgu principu – pacientiem ir tiesības ceļot uz citu ES dalībvalsti, lai ārstētos, un pēc tam saņemt atlīdzību par izdevumiem no savas valsts sabiedrisko veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēja.

Es neįūsmoju par EKT, kas ir galvenais faktors, kāpēc ES iegūst arvien jaunas pilnvaras, bet šis lēmums bija ārkārtīgi nozīmīgs. Es ceru, ka daudzi no maniem vēlētājiem, kurus atstājusi nelaimē leiboristu valdības slikti pārvaldītā valsts veselības aprūpes sistēma, varēs izmantot savā labā šī ziņojuma idejas.

Anne Ferreira (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret ziņojumu par pārrobežu veselības aprūpes pakalpojumiem, jo tas neatbilst ne ES mērķim par augsta līmeņa veselību saskaņā ar Līguma 152. pantu, ne Eiropas iedzīvotāju prasībai saņemt drošu, kvalitatīvu veselības aprūpi tuvu mājām.

Ziņojumā nav noteikts, ka iepriekšēja atļauja ir noteikums, lai varētu saņemt medicīnisko aprūpi citā ES dalībvalstī. Iepriekšējā atļauja dod iespēju pārvaldīt sociālo sistēmu finanšu līdzsvaru, garantējot pacientiem apstākļus atlīdzības saņemšanai un sniedzot informāciju pirms slimnīcas aprūpes saņemšanas ārzemēs.

Nav pieņemams arī tas, ka uzlabojumus veselības aprūpē jāsasniedz, liekot konkurēt aprūpes sniedzējiem vai pierādot pacientu mobilitātes principu: tas galvenokārt ir atkarīgs no viņu veselības stāvokļa.

Pieņemtie grozījumi ir pārāk vāji, radot problēmas, kuras risina Eiropas Kopienų Tiesa.

Šī direktīva tikai pastiprina Eiropas iedzīvotāju nevienlīdzību veselības jomā, jo tikai tie, kuri spēs iepriekš apmaksāt veselības aprūpes izdevumus, varēs izvēlēties kvalitatīvus pakalpojumus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Svarīgākais jautājums ir tas, ka šis ziņojums ir pieņemts, negrozot 95. panta nostādni; citiem vārdiem sakot, šajā ziņojumā veselība iekšējā tirgū tiek uzskatīta par precī, un tas nav pieņemams. Tādēļ būtu bijis labāk noraidīt Komisijas priekšlikumu, kā mēs spriedām. Taču diemžēl vairākums nepievienojās mūsu nostājai.

Tā rezultātā pacientu tiesības pārrobežu veselības aprūpē neaizstāv dalībvalstu ekskluzīvo kompetenci attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par valsts veselības aprūpes sistēmu organizēšanu un finansēšanu. Tas attiecas arī uz dalībvalstu kompetenci izveidot iepriekšējās atļaujas sistēmas slimnīcas aprūpes saņemšanai ārzemēs.

Nav garantētas iedzīvotāju tiesības uz veselību un arī veselības aprūpes nozares darbinieku tiesības. Mums vajadzēja palielināt dažādu ES dalībvalstu sociālās nodrošināšanas sistēmu solidaritāti un koordināciju, it īpaši piemērojot, īstenojot un atbilstīgāk reaģējot uz veselības pakalpojumu saņēmēju tiesībām un vajadzībām.

Tādēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Christa Klač (PPE-DE), rakstiski. – (DE) ES balsoju par direktīvu par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē, jo tā sniedz pacientiem lielāku tiesisko drošību. Pacientu mobilitātes palielināšanai svarīga nozīme veselības aprūpes pakalpojumu uzlabošanā un to efektivitātes palielināšanā it sevišķi Eiropas Savienības pierobežas reģionos, piemēram, manā dzimtajā pilsētā, kas atrodas liela Vācijas, Beļģijas, Luksemburgas un Francijas reģionā, vai arī lauku apgabalos, kur trūkst medicīniskās aprūpes pakalpojumu.

Pacientu pārrobežu mobilitāte dos ieguvumu Vācijas veselības aprūpes nozarei, ja pacienti no citām ES dalībvalstīm vairāk izmantos mūsu medicīnas pakalpojumu augsto līmeni, piemēram, rehabilitācijā. Tomēr ir jāsauglabā dalībvalstu suverenitāte. Dalībvalstis pašas ir atbildīgas par medicīniskās aprūpes sniegšanu un veselības aizsardzības sistēmu organizēšanu. Ievērojot subsidiaritātes principu, direktīvai ir jāregulē tikai tās jomas, kas attiecas uz pacientu pārrobežu mobilitāti. Nedrīkst kompromitēt mūsu Vācijas augsto kvalitātes un drošības standartus. Nedrīkst apšaubīt ētikas normas, kuras dalībvalstis ievēro saprotamu iemeslu dēļ, piemēram, mākslīgajā apaugļošanā, DNS analizēs vai eitanāzijā.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju šā ziņojuma mērķus – atvieglot pacientu veselības aprūpi dalībvalstīs, kas nav viņu mītnes valstis, un noskaidrot ārstēšanas izdevumu kompensācijas procedūras, kas pašlaik nav noteiktas Eiropas tiesību aktos. Tādējādi ar dalībvalstu sadarbības sistēmas palīdzību visiem Eiropas iedzīvotājiem būs pieejama droša, efektīva un kvalitatīva ārstēšana.

Taču es gribētu pieprasīt, lai veselības aprūpes sistēmu organizācija un finansēšana būtu tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē. Iepriekšējā atļauja pirms ārstēšanās slimnīcā ir instruments, kas ir ārkārtīgi svarīgs, lai šīs pilnvaras izmantotu. Pats par sevi saprotams, ka, izmantojot šīs tiesības, ir jāievēro proporcionalitātes, nepieciešamības un nediskriminēšanas princips.

Attiecībā uz tiesisko pamatu es gribētu aizstāvēt divkāršu tiesisko pamatu, lai nodrošinātu valsts kompetences ievērošanu. Patiesībā Komisijas priekšlikumā atrodami daudzi mēģinājumi ielauzties šajā jomā pa sētas durvīm.

Galīgajam tekstam ir jānosaka taisnīgs līdzsvars starp pacientu tiesībām un dalībvalstu kompetenci veselības nozarē.

Linda McAvan (PSE), rakstiski. – Lielbritānijas Leiboristu delegācijas Eiropas Parlamentā vārdā es atzinīgi vērtēju daudzus pozitīvus aspektus šajā Parlamenta ziņojumā par priekšlikumu direktīvai par pārrobežu veselības aprūpi. Mēs sevišķi atbalstām grozījumus, kuros skaidri noteikts, ka valstu valdības joprojām būs pilnīgi atbildīgas par valsts veselības aprūpes sistēmu organizāciju un ārstēšanās noteikumu izveidi.

Tomēr mēs joprojām esam nobažījušies, ka šajā redakcijā noteikumi nav pietiekami skaidri. Pacientiem, kuri dodas ārstēties uz citu ES valsti, ir jāzina, vai viņi saņems kompensāciju, un viņiem ir jābūt pilnīgi informētiem par veselības aprūpes veidu un kvalitāti valstī, kurp viņi dodas. Tādēļ Leiboristu partijas delegācija aicina šajā direktīvā skaidri noteikt, ka dalībvalstis var izveidot iepriekšējās atļaujas sistēmu. Mēs atbalstām arī divkāršu tiesisko pamatu 152. un 95. pantā, lai nodrošinātu prioritāti veselības jautājumiem, nevis iekšējā tirgus rūpēm. Leiboristu delegācija atturējās galīgajā balsojumā, lai parādītu, ka otrajā lasījumā ir jāatrisina šie divi jautājumi.

Arlene McCarthy (PSE), rakstiski. – Balsošanā par šo ziņojumu es atturējos, jo tas nedod ne pietiekami lielas garantijas Lielbritānijas Valsts veselības aprūpes pakalpojumu (NHS) integritātes un finansējuma aizsardzībai, nedz arī sniedz drošību vai skaidrību tiem nedaudzajiem pacientiem, kuri var atļauties doties ārstēties uz citu ES dalībvalsti.

Toriju deputātiem Eiropas Parlamentā prātā ir tikai viens mērķis, kad viņi ierosina pa Eiropas sētas durvīm atkal ieviest savu diskreditēto veselības kuponu sistēmu; saskaņā ar viņu priekšlikumiem nedaudzi pārtikušie saņems kuponus, lai izvestu NHS naudu no AK un privāti ārstētos citā Eiropas daļā. Cilvēki, kuri maksā nodokļus, gaida, ka viņu nauda tiks ieguldīta NHS, lai maksātu par veselības aprūpi mājās, nevis lai to novadītu uz citām ES veselības aprūpes sistēmām. Nav pārsteigums, ka toriju deputāts *Dan Hannan* pavisam nesen aizstāvēja privatizētu pieeju veselības aprūpei.

Nesen notikušajās debatēs par pārrobežu maksājumiem starp Lielbritāniju un Īriju Toriju partijas ēnu veselības aizsardzības ministrs *Andrew Lansley* teica, ka NHS līdzekļi vienmēr ir dārgi, un uzbruka GBP 180 miljonu NHS naudas maksājumam Īrijai. Taču toriji neatbalstīja mūsu priekšlikumu par skaidru iepriekšējās atļaujas sistēmu, kam ir izšķiroša nozīme dārgo NHS līdzekļu un NHS pakalpojumu aizsardzībā.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret J. Bowis ziņojumu un Komisijas priekšlikumu, jo jau pats to tiesiskais pamats pierāda, ka finanšu intereses un nekontrolēts tirgus gūst pārsvaru pār pacientu tiesībām uz labāku un pilnīgāku veselības aprūpi. Šis priekšlikums noliedz paredzējumus par sociālu Eiropu un solidaritāti, un tas izraisīs situāciju, kad tikai visbagātākajiem būs iespēja piekļūt plaši izdaudzinātajai pārrobežu veselības aprūpei.

Rezultāts būs valsts veselības aprūpes sistēmu sabrukums, un pacienti tiks aizdzīti meklēt veselības aprūpi ārzemēs. Veselības aprūpe ir dalībvalstu atbildība, un tādai tai ir jāpaliek. Nav pieļaujams, ka pret veselības aprūpi izturas nevis kā pret sabiedrisku pakalpojumu, bet gan kā pret tirgus preci. Turklāt direktīvas projektā ierosināta pārrobežu veselības aprūpes izdevumu kompensācijas sistēma, kas ir pārmērīga, ņemot vērā to, ka kompensācijas par veselības aprūpes pakalpojumiem ieviesa 1971. gadā saskaņā ar regulu par sociālās apdrošināšanas sistēmu sadarbību.

Kathy Sinnott (IND/DEM), rakstiski. – Es atturējos balsot, jo izmisīgi vēlos, lai cilvēki saņem nekavējoties vajadzīgo ārstēšanu. Taču mani satrauc jautājums par iepriekšējām atļaujām. Šajā direktīvā noteiktās iepriekšējās atļaujas noliedz pacientu tiesības. Šā iemesla dēļ pacienti vispirms devās uz tiesām, un šo tiesu

spriedumi ir iemesls, kāpēc mēs šodien balsojam par pārrobežu veselības aprūpi. Iekļaujot šajā direktīvā iepriekšējā atļaujas, mēs atgriežamies tur, no kurienes sākām. Nāve ģeogrāfijas dēļ joprojām būs likums, un pacienti sastaps tos pašus šķēršļus, ko tagad, lūdzot atļauju doties ārstēties uz citu valsti.

Man patiesi žēl, ka šajā ziņojumā nav saglabāts tiesiskais pamats, kas izvirza pacienta tiesības pirmajā vietā. Tā vietā ir garām palaista iespēja, kur pacientu veselību izmanto peļņas nolūkos kā tirgus preci.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Svarīgākos grozījumus par iepriekšējo atļauju nepieņēma. Šie grozījumi bija ļoti būtiski NHS saglabāšanai Skotijā un visā AK. Mēs zaudējām balsojumā par divkāršu tiesisko pamatu, kas būtu devis iespēju iekļaut tajā sabiedrības veselību, un vienīgais tiesiskais pamats nebūtu vienotais tirgus. Tā kā šīs abas galvenās jomas tika zaudētas un šis ir pirmais lasījums, man nebija citas izvēles kā atturēties.

Marianne Thyssen (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Pacientu mobilitāte pastāv, bet pacientiem un veselības aprūpes darbiniekiem vēl nav tiesiskās noteiktības. Tāpēc Komisijas direktīvas priekšlikums ir laba lieta. Es novērtēju arī Bowis kunga pūles panākt kompromisu šajā velnišķīgi grūtajā jautājumā. Pateicoties viņa pūlēm, Komisijas priekšlikums ir ievērojami uzlabots. Neraugoties uz to, es nevarēju atbalstīt galīgo ziņojumu, jo tajā nebija iekļauti divi punkti par dalībvalstu kompetenci organizēt un finansēt valsts veselības aprūpes sistēmas.

Mēs aicinājam iestrādāt tiesisko pamatu, kas ļauj dalībvalstīm iekasēt no ārzemju pacientiem patiesās izmaksas un likt viņiem daļēji maksāt par aprūpi, ko viņi saņem mūsu zemē. Turklāt mēs vienmēr bijuši par iespēju dalībvalstīm zināmos apstākļos noraidīt pacientus, piemēram, ja ir garas pacientu rindas. Sevišķi svarīgi tas ir Beļģijā, mazā valstī ar nosacīti lielu ārzemju pacientu pieplūdumu.

Šodien šajā plenārsēdē pieņemtais teksts nedod tam pietiekamas garantijas. Tādēļ galīgajā balsojumā es atturējos.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) ES politika, kas vēsta pret vienkāršajiem cilvēkiem, un buržuāziskās valdības pazemina sabiedrības veselības pakalpojumu standartus, tādējādi radot stresu pacientiem, rindas, dažādu pakalpojumu trūkumu, lielus nodokļus, finansējuma trūkumu neapdrošinātām personām un imigrantiem un tā tālāk.

Sociālo labumu krasais samazinājums, veselības aprūpes sistēmu komercializēšana, pieaugošā privatizācija un uzbrukumi apdrošināšanas tiesībām dod iespēju lielajiem biznesa konglomerātiem gūt milzīgu peļņu no ienesīgās veselības nozares.

Direktīva par „pacientu mobilitāti” atbalsta vienoto veselības tirgu, Māstrihtas līgumā noteikto brīvību piemērošanu un pacientu un veselības aprūpes darbinieku mobilitāti, aizsargājot veselības komercializēšanu.

Atmaksājot daļu no aprūpes izmaksām ārzemēs, tiek izliktas lamatas, lai saņemtu vienkāršo cilvēku piekrišanu veselības komercializēšanai, daudzpakāpju veselības aprūpei un šķiru diskriminācijai attiecībā uz tiesībām uz dzīvību.

Pacientu tiesības var aizsargāt tikai sabiedrības veselības aprūpes bezmaksas sistēma, kas attiecas uz visu iedzīvotāju visām veselības prasībām (speciālistu un citām) neatkarīgi no viņu finansiālā vai apdrošināšanas stāvokļa. Tikai šāda sistēma, kas var attīstīties no tautas ekonomikas, no vienkāršās tautas spēka, var nodrošināt pakalpojumu kvantitatīvo atbilstību un kvalitatīvos uzlabojumus un efektīvi aizsargāt strādnieku veselību un dzīvību.

- Ziņojuma: Amalia Sartori (A6-0239/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu.

Nozaru pētījumi ir plaši parādījuši, kā katru gadu 10 – 12 % no pacientiem, kuri ierodas ārstēties Eiropas slimnīcās, saslimst slimnīcā iegūtu infekciju rezultātā. Pārvēršot skaitļos, šie procenti šķiet vēl draudīgāki: ir aprēķināts, ka Eiropas Savienībā to pacientu skaits, kuri ir ieguvuši infekciju slimnīcā, ir aptuveni 5 miljoni cilvēku.

Atgriežoties pie kolēģes Sartori kundzes teiktā, drošību un veselības aprūpes efektivitāti var uzlabot, izveidojot programmu, kurā ņemti vērā šādi svarīgākie jautājumi: 1) pieņemt darbā vairāk medmāsu, kas specializējušās infekciju kontrolē; 2) veicināt veselības aprūpes darbinieku un vidējā medicīnas personāla izglītību, īpašu uzmanību pievēršot nozokomiālajām infekcijām un vīrusu rezistencei pret antibiotikām; 3) veicināt jaunus atklājumus šādu slimību pētniecībā.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par priekšlikumu par pacientu drošību. Kaut gan, pateicoties medicīnas zinātnes panākumiem, veselības aprūpe Eiropā ir ievērojami uzlabojusies, medicīniskās procedūras reizēm var kaitēt pacientu veselībai. Reizēm nelabvēlīgu ietekmi rada novēršamas medicīniskas kļūdas vai ārstēšanas laikā iegūtas infekcijas.

Šajā ziņojumā ir iekļauti šādi svarīgi priekšlikumi: uzlabot informācijas apkopošanu vietējā un reģionālajā līmenī; pieņemt darbā vairāk medmāsu, kas specializējušās infekciju kontrolē; veicināt veselības aprūpes darbinieku apmācību; pievērst lielāku uzmanību slimnīcā iegūtām infekcijām. Es pilnībā atbalstu šos pasākumus.

- Ziņojuma: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Liam Aylward (UEN), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju ierosināto iniciatīvu par veselības aprūpes uzlabošanu cilvēkiem, kuri slimo ar retām slimībām. Šo slimību īpašā rakstura dēļ – piemēram, retas vēža formas, imunitātes saslimšanas, toksiskas vai infekcijas slimības – šajā jomā nav pietiekami daudz zināšanu un pieejamo līdzekļu, kaut gan tās ir skārušas 36 miljonus ES iedzīvotāju.

Sadarbības nostiprināšana starp Eiropas speciālistiem un pētniecības centriem un informācijas un pakalpojumu apmaiņa ir dabisks ceļš, kā Eiropas Savienība var palīdzēt saviem iedzīvotājiem. Tas ir tiešs ceļš, kā dot jums labumu. Šajā priekšlikumā ir izteikts aicinājums dalībvalstīm veidot jaunus centrus un mācību kursus, lai labāk izmantotu zinātnisko resursu iespējas reto slimību jomā, un savienot pašreizējos pētniecības centrus un slimību informācijas tīklus. Es atbalstu šos pasākumus un aicinu dalībvalstis vairāk sadarboties, palielinot pacientu un speciālistu mobilitāti, lai kalpotu jums, iedzīvotāji!

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par retajām slimībām, jo, manuprāt, ir ārkārtīgi vajadzīga Eiropas Savienības un dalībvalstu līmenī saskaņota rīcība reto slimību jomā. Kaut gan saslimstība ar katru atsevišķu reto slimību ir ļoti maza, tās skar miljoniem eiropiešu, jo reto slimību ir daudz.

Man šķiet, ka ir ārkārtīgi svarīgi atbalstīt neatkarīgas organizācijas, nodrošināt piekļuvi informācijai par retajām slimībām, veidot speciālistu centrus dažādās dalībvalstīs, mācību kursus jau esošajos centros un mobilizēt ekspertus un profesionāļus. Ir jāsniedz atbilstīgi līdzekļi, lai nodrošinātu tūlītēju rīcību reto slimību jomā.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju par Trakatellis kunga ziņojumu. Es apzinos, ka ir daudz retu slimību, ko pētniecība pametusi novārtā, jo medicīnas institūti darbojas izlases veidā, ignorējot to cilvēku bēdīgo stāvokli, kuri cieš no neparastām slimībām, kas maz ko var dot peļņas ziņā, salīdzinot ar iespējamo ieguvumu no parastām slimībām.

Iepriekš teiktais sevišķi attiecas uz retām ģenētiskām slimībām, kas ir iedzimtas. Es domāju, ka mums ir jāatbalsta pētniecība šajā jomā, nostiprinot pētniecības izmaksu faktoru. To sakot, es paziņoju par personīgo ieinteresētību, jo viena no šādām slimībām ir sastopama manā ģimenē.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), rakstiski. – (DE) 15. grozījumā ir izteiktais nepārprotamais aicinājums novērst retās slimības ar vecāku – slimības pārnēsātāju – ģenētiskās konsultēšanas palīdzību un izvēlēties veselos embrijus ar pirmsimplantācijas diagnostiku (PID) vairs nav pretrunā ar Vācijā spēkā esošajiem likumiem. Ņemot vērā tieši Vācijas vēsturi, jau principā varētu likties nepieņemami un nepieļaujami pieprasīt vai ieteikt invalīdu izskaušanu un atlasī, pat ja viņi vēl nav dzimuši.

Biedē tas, ka šie priekšlikumi un formulējumi atklāj pilnīgu cieņas trūkumu pret ikkatras cilvēka dzīvības vērtību neatkarīgi no tā, vai mēs runājam par slimiem, vai veseliem cilvēkiem. Iesniegtais papildinājums aizstāj aicinājumu ārstēt retās slimības ar mērķi novērst slimu cilvēku dzimšanu.

Tas nav savienojams ar Eiropas un starptautisko cilvēktiesību deklarāciju burtu un garu. Pārliecinošas Eiropas politikas īstajam mērķim vajadzētu būt palīdzēt cilvēkiem, kurus ir skārusi vai apdraud slimība, nevis viņu agrīna atļaušana, pamatojoties uz kvalitātes kritērijiem.

Šis ziņojums un tā atsevišķi grozījumi, sevišķi 15. grozījums, neatbilst manām kristīgajām vērtībām. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Šajā rezolūcijā ir daudz jautājumu, ko es atbalstu. Tomēr es nevarēju atbalstīt visu ziņojumu, jo tajā ir iekļauti jautājumi, kuriem, manuprāt, ir jābūt un kuri tiešām ir subsidiāri – tas ir, tie atrodas dalībvalstu kompetencē, – un tādēļ Eiropas Parlaments nevar pieņemt viedokli par tiem. Viens no šādiem tematiem ir jautājums par eīģēniskām praksēm, piemēram, kas tika iekļautas šajā

rezolūcijā, piemēram, pieņemot 15. grozījumu. Es neatbalstīju 15. grozījumu. Uz šo jautājumu attiecas subsidiaritāte, un Eiropas Savienība nedrīkst izdot tiesību aktus par eigēniskām praksēm. Tādēļ es nevarēju atbalstīt visu ziņojumu.

– **Ziņojums: Jean-Pierre Audy (A6-0168/2009)**

Richard James Ashworth (PPE-DE), rakstiski. – Britu konservatīvie nevarēja apstiprināt 2007. gada Eiropas budžeta izpildes III sadaļu – Eiropas Komisija. Mēs stingri pieprasām, lai Parlamenta budžeta izmaksas būtu lietderīgas Eiropas nodokļu maksātājiem, un tādēļ mēs atbalstām referenta ziņojumu. Sevišķi mēs atbalstām referenta kritiku par Komisijas nespēju nodrošināt, lai Bulgārija un Rumānija sasniegtu atbilstīgus finanšu kontroles standartus. Tomēr mums jānorāda, ka Eiropas Revīzijas palāta četrpadsmit gadu laikā nav varējusi sniegt pozitīvu ticamības deklarāciju par Eiropas vispārējiem norēķiniem. Eiropas Komisija ir galīgi atbildīga par norēķiniem, un tāpēc, ievērojot mūsu tradicionālo pieeju, mēs turpināsim balsot pret budžeta izpildes apstiprināšanu, kamēr neredzēsim reālu progresu attiecībā uz pozitīvas ticamības deklarācijas saņemšanu no Eiropas Revīzijas palātas.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es kopā ar pārējiem Rumānijas deputātiem PPE-DE grupā balsoju pret Jean-Pierre Audy ziņojumu par Eiropas Savienības budžeta izpildes apstiprināšanu 2007. finanšu gadam, jo netika pieņemts 13. grozījums. Eiropas Revīzijas palātas ziņojums par 2007. finanšu gadu attiecas tikai uz 2000. – 2006. gada projektiem, jo 2007. gads lielākoties bija sagatavošanas posms 2007. – 2013. gada programmu īstenošanai. Tādēļ vēl nav iespējams novērtēt, kāda ietekme ir 2007. – 2013. gada programmu periodam noteiktajiem jaunajiem regulējumiem, kuri ir vienkāršāki un stingrāki nekā līdz 2006. gadam piemērotie regulējumi.

Es gribētu uzsvērt nepieciešamību vienkāršot struktūrfondu realizēšanas procedūras, it īpaši pārvaldības un kontroles sistēmas. Šo sistēmu sarežģītība ir viens no dalībvalstu pārkāpumu cēloņiem. Es gribētu uzsvērt arī to, ka pārskatot noteikumus, ko piemēro struktūrfondu no 2007. līdz 2013. gadam kā atbildi uz pašreizējo finanšu krīzi, ir vajadzīgi Komisijas ierosinātie vienkāršošanas pasākumi. Šādas vienkāršošanas procedūras ir ārkārtīgi nozīmīgas administratīvā sloga samazināšanai valsts, reģionālajā un vietējā līmenī. Svarīgi nodrošināt, lai šādas vienkāršošanas procedūras nākotnē palīdzētu samazināt kļūdu daudzumu.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders un Jan Mulder (ALDE), rakstiski. – (NL) Holandes Tautas partija brīvībai un demokrātijai (VVD) balsoja pret Eiropas Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanu. VVD uzskata, ka Komisija ir sasniegusi pārāk maz valsts deklarācijas ieviešanā dalībvalstīs. Pašlaik to ir izdarījušas tikai četras valstis, un viena no tām ir Nīderlande. Turklāt VVD uzskata, ka ES dalībvalstīs joprojām pieļauj pārāk daudz kļūdu Eiropas naudas piešķiršanā, kā noskaidroja Eiropas Revīzijas palātas veiktās revīzijas. Revīzijas palāta izdeva negatīvu revīzijas atzinumu arī attiecībā uz lauku politiku, kohēzijas un struktūrālo politiku. VVD uzskata, ka ir jāuzlabo revīzijas sistēmas šajās nozarēs. Iepriekšējos piecos gados panāktais progress ir pārāk mazs.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par Komisijas 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu.

Tajā pašā laikā gribu pateikt, ka es balsoju pret ziņojuma tekstiem, kas attiecas uz apkopotiem ceturkšņa ziņojumiem par struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļu pārvaldību. Es balsoju pret, jo esmu cieši pārliecināta, ka gadījumos, kad mums ir vajadzīga pastiprināta kontrole, ir labi to īstenot vienlaicīgi un vienādā mērā visās dalībvalstīs, nevis tikai vienā vai divās no tām. Es pievienojos arī Parlamenta un referenta bažām par to, ka Eiropas Komisijas iesaldētie vai atsauktie līdzekļi Bulgārijai jau sasnieguši gandrīz EUR 1 miljardu.

Kā teikts ziņojumā, zaudējumus un līdzekļu iesaldēšanu galvenokārt radīja trūkumi uzaicinājumos piedalīties konkursos un attaisnotajos izdevumos, investīciju līdzekļu neizmantošana paredzētajam mērķim un arī administratīvās jaudas trūkums. Nobeigumā es gribu izteikt bažas, ka Bulgārijas iedzīvotājiem tiks atņemti Eiropas solidaritātes veicināšanas instrumenti un ka viņi nepelnīti maksās par valdības kļūdām.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju par Eiropas Komisijas 2007. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, tomēr ar zināmām iebildēm.

Pirms pieciem gadiem priekšsēdētājs J. M. Barroso apsoliya vēl pirms amata pilnvaru beigām nodrošināt tīru „sanitāro apliecību” attiecībā uz budžeta kontroli un ticamības deklarācijām. Neraugoties uz zināmu progresu, šajā procesā vēl ir trūkumi.

Pagaidām 22 valstis ir iesniegušas Finanšu regulas obligātajām prasībām atbilstošus ikgadējos kopsavilkumus, taču ne visi ir apmierinoši. Tikai 8 valstis ir nonākušas līdz noteiktajai atzīmei, sniedzot lielākā mērā oficiālu atbilstības paziņojumu analīzi, un diemžēl Īrija nav viena no šīm valstīm. Mums ir jānodrošina, lai, apstiprinot 2008. gada budžeta izpildi, būtu panākts ievērojami lielāks progress.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Rumānijas Liberālo demokrātu partijas (PD-L) pārstāvji PPE-DE grupā balsoja pret ziņojuma par Eiropas Savienības 2007. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu; ziņojumā ir norādes par Eiropas līdzekļu pārvaldi Rumānijā un Bulgārijā.

Ziņojumā par budžeta izpildes apstiprināšanu, kurā minēta arī piekļuve PHARE līdzekļiem pirms 2007. gada, ir saglabāts noteikums par īpaša ziņojuma sagatavošanu par Kopienas līdzekļu pārvaldību Rumānijā un pasākumiem korupcijas apkarošanai. Tādēļ PD-L grupa Eiropas Parlamentā balsoja pret šo ziņojumu.

Šis īpašais ziņojums tādā līmenī nav pamatots, jo jau ir pieejams sadarbības un pārbaudes mehānisms, ko Eiropas Padome pieņēma 2006. gada decembrī. Papildu ziņojuma sagatavošana mazina uzticību jau pastāvošajam sadarbības un pārbaudes mehānismam. Patiesībā pat Eiropas Komisijas reakcija ar tās pārstāvja Mark Gray starpniecību apstiprina šāda pasākuma nenopietnību, jo jau ir pieejami pārbaudīti un izmēģināti mehānismi pārkāpumu atklāšanai Kopienas līdzekļu pārvaldībā.

– Ziņojums: Søren Bo Søndergaard (A6-0153/2009)

Philip Claeyns (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret budžeta izpildes apstiprināšanu, jo Reģionu komiteju tās pašreizējā veidā neviens nevar uztvert nopietni. Reģionu komiteja ir ārkārtīgi nevienmērīgs veidojums arī jēdziena „reģions” neskaidrās definīcijas dēļ; tajā bez Eiropas valstīm ir pārstāvētas, piemēram, arī pilsētu aglomerācijas. Dīvaini ir arī tas, ka nesen reģioni ir apvienojušies politiskās grupās, nesaņemot no vēlētajiem nekādu demokrātisku atļauju šādām apvienībām.

– Ziņojums: Christofer Fjellner (A6-0176/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Britu Konservatīvie iebilst pret Eiropas Savienības Pamattiesību hartu. Es apstrīdu ideju, ka ES var piešķirt un regulēt pamattiesības. Es īpaši iebilstu pret Pamattiesību hartu arī tāpēc, ka ES to pieņēma, neraugoties uz to, ka nav ratificēts neviens no šīs hartas īstenošanai paredzētajiem instrumentiem – ne ES konstitūcija, ne Lisabonas līgums.

Aģentūras izveide Pamattiesību hartas uzraudzībai bija nodokļu maksātāju naudas kolosālas izšķiešanas un liekulības piemērs. Patiesībā to pašu varētu teikt par daudzām ES aģentūrām, kas dublē dalībvalstu darbu un nekaunīgi atbalsta ES federālisma programmu. Manā vēlēšanu apgabalā daudzi cilvēki uzskata milzīgās summas, ko tērē šai un citām aģentūrām, par spļāvienu sejā, it īpaši ekonomiskās krīzes laikā, kad viņi atdod arvien vairāk naudas nodokļos, maksājot par ES izšķērdību.

Philip Claeyns (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret budžeta izpildes apstiprināšanu, jo Eiropas Pamattiesību aģentūra ir nevajadzīga iestāde, kas turklāt naidīgi atteicas pret tiesībām uz vārda brīvību.

– Rezolūciju priekšlikumi (B6-0191/2009)

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par atmežošanas un mežu degradācijas radītajām problēmām, jo es uzskatu, ka atmežošana radīs ārkārtīgi lielus, grūti novēršamus kaitējumus videi, piemēram, pasliktinās ūdens stāvokli, veicinās tuksnešu veidošanos, ietekmēs klimatu un samazinās bioloģisko daudzveidību.

Mežu saglabāšanas politika un ilgtspējīgas pārvaldības politika ir vairāk jāsakāpo ar citām ES iekšpolitikas un ārpolitikas nozarēm. Tādēļ mums ir vajadzīgs ES enerģētikas (īpaši biodegvielas), lauksaimniecības un tirdzniecības politikas ietekmes novērtējums attiecībā uz mežiem.

Es domāju, ka ārkārtīgi liela nozīme ir arī finansiālajam atbalstam jaunattīstības valstīm, lai apturētu tropu mežu izzušanu. Atmežošanas samazināšanai būs ārkārtīgi liela nozīme, mazinot klimata pārmaiņas un pielāgojoties tām.

– Ziņojums: Gilles Savary (A6-0199/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu.

Transporta pārvaldība, pamatojoties uz iedzīvotāju vajadzībām un prasībām, ir viens no galvenajiem jautājumiem Eiropas Savienības politiskajās diskusijās. Izmantojot CIVITA programmu (uzsākta 2002. gadā), kuras mērķis bija veicināt pilsētas transporta paplašināšanos, un Balto grāmatu: „Eiropas transporta politika 2010. gadam: laiks izlemt” (publicēta 2001. gadā), kurā bija izteikts ierosinājums izveidot optimālāku pilsētas transporta sistēmu, Komisija jau ierosināja īstu rīcības plānu Eiropas transporta kvalitātes uzlabošanai. Tā izveidoja sistēmu mobilitātes prasību pieauguma un ekonomiskās izaugsmes atdalīšanai, lai vairāk vai mazāk efektīvi kontrolētu vides piesārņojumu, tajā pašā laikā neaizmirstot Eiropas ražošanas sistēmas aizsardzību. Tādēļ Komisija, apzinoties stāvokli, ir apņēmusies nodrošināt visiem Kopienas iedzīvotājiem efektīvu un tajā pašā laikā ārkārtīgi drošu transporta tīklu.

Ir pieci punkti, kam mums ir jāpievērš uzmanība: 1) pasažieru tiesību un pienākumu aizsardzība; 2) drošības palielināšana un ceļiem; 3) drošības veicināšana; 4) ceļu transporta ierobežošana, lai pārtrauktu sauszemes transporta pārslogošanu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Mūsdienų strauji augošās pilsētas un Eiropas iedzīvotāju koncentrēšanās pilsētu centros – tie ir fakti, ko mēģina analizēt šis Eiropas Parlamenta ziņojums, dodot savu ieguldījumu lielajā darbā, ko prasa šī joma.

Paturot prātā cieņu pret subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, šajā ziņojumā ir iekļauti, manuprāt, svarīgi priekšlikumi.

Visnozīmīgākais šajā Parlamenta pieņemtajā nostājā ir uzmanība, kas pievērsta tādu pasākumu izplatībai, kas ir nepieciešami saskaņoti ne tikai kā tiesību akti, bet jo īpaši nesaskaņota ir to īstenošana.

Es piekřitu, ka ir vajadzīga saskaņota pieeja, kas veicina dažādu transporta veidu optimizāciju pilsētu centros ar uzlabotas pilsētplānošanas palīdzību. Turklāt es atbalstu nepārtrauktu pētniecību un inovāciju šajā īpašajā jomā un Komisijas sadarbību ar dalībvalstīm, veicinot, kur tas nepieciešams, informācija apmaiņu par dažādās valstīs īstenotu labu praksi. Visbeidzot, es gribu uzsvērt Eiropas rūpniecības nozīmi tādu tehnoloģiju attīstībā, kas varētu uzlabot Eiropas pilsētu transporta pārvaldību, drošību un energoefektivitāti.

– **Ziņojums: Anne E. Jensen (A6-0227/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par A. E. Jensen ziņojumu, kurā sniegta visaptveroša politiskā sistēma un noteikti pasākumi inteligēnto transporta sistēmu (ITS) ieviešanai visā ES.

Satiksmes ceļu pārslodze, CO₂ emisijas palielināšanās un ceļu satiksmes negadījumi – tās ir lielākās problēmas, kas jāpārvar Eiropas transportam, un man šķiet, ka ITS ir galvenais instruments transporta efektivitātes, drošības un ekoloģiskās tīrības palielināšanai, tādējādi veicinot iedzīvotāju un ekonomikas ilgtspējīgu mobilitāti.

Arī es uzskatu, ka ITS var uzlabot Eiropas pilsoņu dzīves apstākļus un palielināt ceļu satiksmes drošību, samazināt kaitīgo emisiju un vides piesārņojumu. Esmu cieši pārliecināts, ka inteligēntās transporta sistēmas paaugstinās satiksmes efektivitāti, tādējādi samazinot satiksmi.

Kaut gan dažādiem transporta veidiem (dzelzceļa, jūras un gaisa transportam) ir izstrādāti vai piemēroti dažādi tiesību akti, autotransportam nav šādas saskaņotas Eiropas sistēmas.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 14.55 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA H. G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

11. Klimata un enerģētikas pakete un pakete par jūras transportu (dokumentu parakstīšana)

Priekšsēdētājs. – Premjerministra vietnieka un Eiropas Savienības prezidentūras pārstāvja Nečas kungs, komisār Rehn kungs, godātie referenti un komiteju priekšsēdētāji, dāmas un kungi!

Šodien mēs ar prieku kopīgi parakstām divas svarīgas tiesību aktu paketes: klimata un enerģētikas paketi un Eiropas Savienības integrētās jūrniecības politikas paketi. Ir sasniegts augstākais punkts saskaņotajā darbā, kuru mēs veicām kopā ar Padomi un Komisiju. Pieņemot šos divus likumdošanas projektus, Eiropas Savienība pierāda, ka spēj rīkoties izlēmīgi, lai kopīgiem spēkiem pārvarētu ilgtspējīgas attīstības, vides aizsardzības un jūras drošības problēmas šajās svarīgajās nozarēs. Šī publiskā parakstīšana palīdzēs uzsvērt Eiropas tiesību aktu nozīmi Eiropas iedzīvotājiem.

Klimata un enerģētikas paketē Parlaments un Padome ir izveidojuši pamatu Eiropas Savienības klimata mērķu sasniegšanai līdz 2020. gadam, un Eiropas Savienība joprojām atrodas priekšgalā cīņā pret klimata pārmaiņām. Klimata paketē ir iekļautas svarīgas tiesiskās sistēmas, kuras veicinās, piemēram, uzlabojumus emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā vai dalībvalstu centienus samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju un atbalstīt atjaunīgos enerģijas avotus vai oglekļa uzglabāšanas metodes. Referentes *Doyle* kundze un *Hassi* kundze ir, vai vismaz es pieņemu, ka ir, mūsu vidū; vismaz es redzu *Hassi* kundzi.

Šī pakete dos Eiropas Savienībai nepieciešamo uzticamību pirms starptautiskās konferences, kas decembrī notiks Kopenhāgenā, un sarunās par visaptverošu un saistošu nolīgumu.

Samierināšanas procedūrā Parlaments un Padome panāca vienošanos par astoņiem dokumentiem attiecībā uz jūras transportu. Tas ir trīs gadus ilga, intensīva darba rezultāts.

Šis iznākums liecina arī par Eiropas Parlamenta spēcīgo spiedienu, lai, uzlabojot kuģošanas drošību, nodrošinātu līdzīgu katastrofu novēršanu kā kuģa „*Erika*” avārija 1999. gadā un „*Prestige*” avārija 2002. gadā.

Šodien mēs varam redzēt, ka daudzi no Eiropas Parlamenta izveidotās Pagaidu komitejas kuģošanas drošības uzlabošanai priekšlikumiem ir kļuvuši par likumiem. Pateicoties šīm norādēm, ir uzlabota kuģu kontrole un pārbaude, jūras satiksmes uzraudzība un kuģu īpašnieku apdrošināšana, ir noteikta obligāta apdrošināšana, pastiprinātas izmeklēšanas prasības un atbildība avārijas gadījumā.

Priecājos, redzot, ka tagad mums ir pievienojusies arī referente *Doyle* kundze.

Visbeidzot, atļaujiet man izteikt pateicību Čehijas prezidentūrai, Komisijai, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai un Transporta un tūrisma komitejai un, galvenais, komiteju priekšsēdētājiem un referentiem, kuri intensīvi strādāja pie šiem svarīgajiem tiesību aktiem. Īpašs paldies jums, godātie deputāti, par klātbūtni šo svarīgo likumdošanas projektu parakstīšanā. Man ir īpašs prieks, ka divu grupu priekšsēdētāji ir pagodinājuši mūs ar savu klātbūtni šajā pusdienas stundā. Pateicos jums par to!

Tagad es gribētu lūgt izteikties Padomes priekšsēdētāju.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es gribētu pateikties jums par uzaicinājumus piedalīties šajā Eiropas Parlamenta plenārsēdē saistībā ar klimata un enerģētikas tiesību aktu paketes un jūras transporta tiesību aktu paketes svinīgo parakstīšanu. Tie ir divi ļoti svarīgi pasākumi, par kuriem dalībvalstis ir vienojušās, palīdzot Komisijai, Parlamentam un citiem partneriem. Sākumā vēlos Padomes vārdā pateikt dažus vārdus par klimata un enerģijas paketi.

Šī pakete apstiprina ES vadošo lomu pasaules cīņā pret klimata pārmaiņām, vienlaikus ievērojot pašreizējās iespējas un katras dalībvalsts ekonomiskos apstākļus. Klimata un enerģētikas paketei ir nozīmīga simboliskā vērtība, jo tā uzskatāmi parāda, ka pusmiljarda iedzīvotāju – 500 miljonu cilvēku – pārstāvjiem ir izdevies vienoties par dažiem ļoti konkrētiem pasākumiem, stratēģijām un mērķiem šajā ļoti svarīgajā un delikātajā programmā par spīti pašreizējiem sarežģītajiem ekonomiskajiem apstākļiem. Šī pakete ir vērtīga arī kā pozitīvs piemērs mūsu partneriem pasaulē. Es gribētu izmantot šo iespēju un pateikties visiem referentiem par šīs skaidri noteikto pasākumu kopas sagatavošanu, apspriešanu un iecerēšanu, pateikties arī Parlamentam par aktīvo un pozitīvo līdzdalību, pateikties Komisijai par atbalstu un sagatavošanu pieņemšanas procesā un Francijas prezidentūrai par ārkārtīgi plašo iesaistīšanos. Šī pakete paver iespēju mums kā eiropiešiem piedalīties sarunās par starptautiskiem nolīgumiem par klimata pārmaiņu stratēģiju, kas jānoslēdz šāgada decembra konferencē Kopenhāgenā. ES ir līdere klimata aizsardzības jomā, un šo ilgstošo pārkumu nedrīkst izšķiest, drīzāk tas ir jāpārvērš citā kvalitātē.

Dāmas un kungi! Tagad es gribētu pateikt dažus vārdus par to, cik nozīmīga ir trešā kuģošanas drošības tiesību aktu pakete, kas ir vēl viens tikpat svarīgs Padomes un Eiropas Parlamenta sadarbības rezultāts. Eiropas sabiedrība bija nopietni nobažījusies, kad 1999. gadā pie Lielbritānijas krastiem pārlūza uz pusēm tankkuģis „*Erika*”, kas veda 20 000 tonnu naftas; tas radīja ārkārtīgi lielu kaitējumu videi, un pēc trim gadiem tankkuģis „*Prestige*” pie Galīcijas krasta Spānijā iepludināja jūrā 120 tonnas naftas. Mēs visi atceramies plašsaziņas

līdzekļos publicētos traģiskos attēlus no cietušajiem piekrastes apgabaliem, kur tūkstošiem brīvprātīgo, kuri piedalījās netīrumu novākšanā, bezspēcīgi noskatījās, kā putni un citas dzīvas radības, un augi nosmok melnajos viļņos. Eiropas Savienībai bija skaidri jāpavēsta, ka pie Eiropas krastiem nav vēlami kuģi, kas ir sliktā tehniskā stāvoklī, neapdrošināti un neatbilstoši elementāriem drošības noteikumiem. 2005. gada novembrī Eiropas Komisija atbildēja, iesniedzot astoņus vērienīgus tiesību aktu priekšlikumus, tā dēvēto trešo kuģošanas drošības tiesību aktu paketi. Šī pakete dos Eiropai taustāmus rezultātus: labāku iespēju novērst negadījumus ar kuģiem, biežākas pārbaudes un skaidru pienākumu sadalījumu attiecībā uz kuģniecībā iesaistītajiem. Piedevām ievērojamajai ietekmei uz vidi – vērtību, kas pieder mums visiem – šīs Eiropas likumdošanas rezultātu augstu novērtēs ne tikai piekrastes valstu iedzīvotāji un uzņēmumi, kā varētu gaidīt, bet arī uz eksportu vērstas iekšzemes valstis, piemēram, mana valsts, jo ievērojamu daļu tās ražojumu izved no Eiropas pa jūras ceļiem. Arī iekšzemes valstis ir ļoti ieinteresētas, lai tādi kuģi kā „Erika” vai „Prestige” vairs nedrīkstētu kuģot gar Eiropas krastiem un lai jūras pārvaldājumi tiktu veikti efektīvā, drošā un ekoloģiski atbildīgā veidā.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Nobeigumā es gribētu pateikties Eiropas Parlamenta referentiem, Francijas prezidentūrai un Komisijai par lielo darbu pie kuģošanas tiesību aktu paketes. Šis veiksmīgais rezultāts, kas neapšaubāmi dod labumu Eiropas sabiedrībai, nebūtu iespējams bez viņu pūlēm un iesaistīšanās.

Priekšsēdētājs. – Paldies, ministra kungs! Tagad es gribētu lūgt jūs, komisār *Rehn* kungs, un referentus pienākt pie galda, kur mēs ar ministru *Nečas* kungu jūsu klātbūtnē parakstīsim šos dokumentus.

(Dokumentu parakstīšana)

12. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

13. G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes secinājumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Darba kārtības nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes secinājumiem.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! 2009. gada 2. aprīlī Londonā notika G20 valstu un valdību vadītāju tikšanās, kuras mērķis bija apspriest turpmākos pasākumus globālās ekonomikas atveseļošanai un šāda mēroga krīžu novēršanai nākotnē. Šajā sanāksmē valstu un valdību vadītāji apņēmas darīt visu, kas vajadzīgs uzticības, ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības atjaunošanai, finanšu sistēmas maiņai, lai atjaunotu kredītu plūsmu, nostiprinātu finanšu noteikumus, atjaunotu uzticību tirgum un finansētu un reformētu mūsu starptautiskās finanšu iestādes, lai tās spētu sniegt efektīvu palīdzību krīzes pārvarēšanā un turpmāko krīžu novēršanā. Tajā pašā laikā valstu un valdību vadītāji paziņoja, ka labklājības palielināšanai viņi veicinās pasaules mēroga tirdzniecību un ieguldījumus un atteiksies no protekcionisma un sagatavos ekonomiku integrētai, videi draudzīgai un ilgtspējīgai izaugsmei un atveseļošanai.

ES bija ļoti svarīga loma šajos priekšlikumos un noskaņojumā. Daudzās, ja ne pat visās jomās, ES un G20 grupas Eiropas valstis bija galvenās vai vienas no galvenajām iniciatorēm sagatavošanas grupu darbā, un tas ievērojami ietekmēja panāktās vienprātības vērienu un pieņemto priekšlikumu galīgo redakciju. Tas attiecās uz tādām jomām kā finanšu tirgus regulējums un uztraudzība, finanšu sistēmas pilnīga pārredzamība, atteikšanās no protekcionisma, prasība pabeigt Dohas Attīstības programmu un attieksme pret ekonomikas atveseļošanu, tajā skaitā arī uzsvars uz nepieciešamību „iztīrīt” finanšu nozari, likvidējot nevērtīgus aktīvus un izveidojot pamatu ilgtspējīgai ekonomikai nākotnē. Pēdējais, bet ne vismaznozīmīgākais jautājums ir ES valstu solījums iepludināt līdzekļus SVF, kas ne tikai ietekmēs citu valstu vēlmi uzņemties līdzīgas saistības, bet – vissvarīgākais – būs nozīmīgs un varbūt pat galvenais faktors, pieņemot lēmumu stabilizēt tautsaimniecības, kuras nespēj tikt galā pašas. Tas ir jādara nevis ar *ad hoc* risinājumiem un divpusēju palīdzību, bet gan sistemātiski izmantojot šim nolūkam pastāvošās starptautiskās organizācijas. Šādi mēs stiprināsim šīs organizācijas finansiāli un atjaunosim arī to cieņu un autoritāti.

Tādēļ es vēlētos paskatīties no zināma attāluma, ko G20 valstu augstākā līmeņa Londonas sanāksme varētu nozīmēt pasaules ekonomikai un jo īpaši ES.

Sākšu ar atskatu uz 1933. gadu. 1933. gada jūnijā Londonā tikās 66 valstu pārstāvji, lai mēģinātu izveidot kopīgu plānu pasaules ekonomikas atveseļošanai lielās ekonomiskās krīzes pašā vidusposmā. Londonas Monetāro un ekonomikas konferenci, kuras mērķis bija atdzīvināt pasaules mēroga tirdzniecību, stabilizēt cenas un atjaunot zelta standartu, organizēja Nāciju līga, un tikšanās laikā pasaules ekonomiskā situācija līdzinājās pašreizējai. Taču pēc mēneša šī konference beidzās ar neveiksmi un tai sekojošu uzticības zaudēšanu,

ekonomikas sabrukums turpinājās, daudzas valstis devalvēja valūtu, mēģinot nostiprināt pašas savu tautsaimniecību uz citu valstu rēķina. Eiropas valstis ierāvās sevī, un ASV ekonomika norobežojās izolācijā, kas ilga daudzus gadus. Tā kā lejupslīde izvēršās par dziļu depresiju, palielinājās bezdarbs un sociālā spriedze, un politiskā saspīlējuma sekas noveda pie Otrā pasaules kara. Vairākas nedēļas pirms augstākā līmeņa sanāksmes Londonā 2009. gadā bija grūti nemeklēt līdzības ar 1933. gada Londonas augstākā līmeņa sanāksmi. Laimīgā kārtā vismaz pagaidām šķiet, ka pasaule ir mācījusies no piedzīvojumiem.

Pēc daudziem nepiepildītu cerību un gaidu, neuzticības tirgum un arvien dziļākas lejupslīdes mēnešiem G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmei bija gandrīz vai politisks pienākums izdoties. Tas bija ārkārtīgi grūts uzdevums, ņemot vērā dažādu valstu un grupu ļoti atšķirīgās cerības un to, ka dažas no šīm cerībām nebija gluži reālas. Dāmas un kungi! Ir pārāgri pateikt, vai G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme ir izdevusies. Tomēr nedēļas, kas pagājušas pēc šī samita, dod iemeslu piesardzīgam optimismam, ka tas tiešām ir bijis pagrieziena punkts šajā globālajā lejupslīdē un var kļūt par galveno vēsturisko notikumu pasaules ekonomiskajā sadarbībā. Tas pat var izturēt laika pārbaudi un iegūt tādu pašu nozīmi kā Bretonvudas konference 1944. gadā, kas ceturtdaļgadsimtu noteica pasaules ekonomiskās sadarbības formu un ietekmē to vēl pēc 60 gadiem.

Taču G20 sanāksmē izvirzīto ideju vēsturiskā nozīme kļūs skaidra tikai tad, kad būs izpildīti visi sanāksmē noteiktie mērķi. Neraugoties uz šo nepieciešamo piesardzību, ir četri iemesli, kāpēc G20 valstu augstākā līmeņa Londonas sanāksmi var uzskatīt par veiksmīgu sākumu ekonomikas atveseļošanai un pārejai uz jaunu un ilgtspējīgāku pasaules ekonomiku un pasaules ekonomikas lēmumu pieņemšanas veidu.

Pirmais iemesls: G20 valstis tiešām veicināja uzticību ekonomikai un tirgiem. Pagaidām šis uzticības pieaugums vēl nav pārāk liels, taču pilnīga uzticības atgūšana, protams, prasīs laiku. No uzticības palielināšanas viedokļa vissvarīgākā bija G20 valstu izturēšanās. Sastopoties ar dziļu globālu krīzi, tās saglabāja vienotību un panāca plašu vienprātību.

Pašreizējā nedrošības periodā ārkārtīga nozīme bija arī tām, ka G20 dalībnieces apstiprināja dažas fundamentālas ekonomikas paradigmas: mūsu globālā ekonomikas plāna pamatam vai kodolam ir jābūt darbavietām, to cilvēku vajadzībām un interesēm, kuri nebaidās darba, un tas attiecas uz visu pasauli – ne tikai uz bagātām, bet arī uz nabadzīgām valstīm. Mūsu globālā atveseļošanas plāna pamatā ir jābūt ne tikai pašreizējās, bet arī nākamās paaudzes vajadzībām un interesēm. Atveseļošana nedrīkst notikt uz mūsu bērnu un bērnubērnu rēķina. Ilgtspējīgas globalizācijas un augošas labklājības vienīgais drošais pamats ir atvērta pasaules ekonomika, kas balstās uz tirgus principiem, efektīvu regulējumu un spēcīgām pasaules organizācijām.

Otrkārt, G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme bija ļoti spēcīgs vēstījums – bez šaubām, spēcīgākais 60 gadu laikā, – ka pasaule atgriežas pie daudzpusības visas pasaules ekonomiku ietekmējošu lēmumu pieņemšanā. Augstākā līmeņa sanāksmes secinājumos valstu un valdību vadītāji vēlreiz pauda pārliecību, ka labklājība ir nedalāma un ka valstu izaugsmei ir jābūt kopīgai, lai nodrošinātu ekonomikas ilgtspēju. Ja pašreizējā krīze kaut ko ir iemācījusi, tad to, ka mums visiem ir vienāds liktenis ekonomiskā ziņā. Mēs visi atrodamies vienā laivā – lielas un mazas valstis, atvērtas un slēgtas valstis. Iepriekšējos 10 – 15 gados mūsu ekonomiku savstarpējā saistība ir devusi ārkārtīgi lielu labumu – ilgu laiku nav bijis lielu konfliktu, valdījusi nepieredzēta ekonomiskā labklājība un straujākā ekonomiskā izaugsme cilvēces vēsturē, un simtiem miljoniem cilvēku ir bijusi iespēja izrauties no galējas nabadzības. Šis laiks ir nesis tirgus paplašināšanos mūsu ražotājiem, zemu inflāciju un zemu bezdarba līmeni. Mēs nekādā gadījumā nedrīkstam atteikties no šīm priekšrocībām. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi saskaņot mūsu politiku gan labos, gan sliktos laikos, un G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme to apstiprināja.

Treškārt, valstu un valdību vadītāji panāca vienprātību jautājumos, kuros vēl pirms gada vai pat pirms dažiem mēnešiem vienprātība nebija iedomājama. Londonā pieņemtās saistības vainagoja intensīvas, trīs mēnešus ilgas darba sarunas, un tās iezīmēja īstu izrāvienu. Ja šīs saistības tiks izpildītas un īstenotas dzīvē, tad tās neapšaubāmi būs labs pamats profilaksei, lai mēs varētu novērst šādu graužošu krīžu atkātošanos nākamajos gadu desmitos.

Ceturtkārt, šī augstākā līmeņa sanāksme radīja pārmaiņas pasaules ekonomiskās sadarbības telpā, izveidojot jaunu spēku sadalījumu. Tika pilnībā atzīta nozīme, kāda ir lielākajām no jaunajām ekonomikām. Attīstītās valstis un strauji augošās tautsaimniecības bija vienotas arī atziņā, ka visu interesēs ir nabadzīgo valstu un neaizsargātāko ekonomisko grupu stabilitāte visā pasaulē. Tas iezīmē stratēģiski nozīmīgu pārmaiņu. Tas nozīmē, ka Eiropai nāksies cīnīties ar jaunu redzējumu un sarežģītu politiku, lai saglabātu pozīcijas pasaules ekonomikas lēmumu pieņemšanā. Nepietiks tikai ar ES ekonomikas lielumu un pagātnes mantojumu, lai nākotnē saglabātu ES svarīgo stratēģisko nozīmi ekonomisko lēmumu pieņemšanā.

Neraugoties uz to, ES var uzskatīt augstākā līmeņa Londonas sanāksmi par neapšaubāmu panākumu. Šī sanāksme atbalstīja visas prioritātes, par kurām ES dalībvalstu vadītāji vienojās 2009. gada 19. – 20. marta Eiropadomē. G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme Londonā atteicās no protekcionisma, apņēmas veidot atbildīgu un ilgtspējīgu ekonomisko politiku, atbalstīja daudzpusību un apstiprināja visas ES dalībvalstu noteiktās galvenās prioritātes attiecībā uz finanšu nozares regulējumu. Kā jau teicu, G20 valstu sarunās ES dalībvalstis pirmās vai vienas no pirmajām ierosināja virkni jautājumu. Taču daudzi jautājumi ir palikuši bez atbildes arī pēc G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes.

Pirmkārt, neraugoties uz iepriekšējos mēnešos panākto ārkārtīgi lielo progresu, finanšu noteikumu un uzraudzības jomā joprojām nav atrisinātas daudzas problēmas, un pie tām joprojām rit darbs. Protams, ES līmenī pastāv skaidrs ceļvedis un grafiks nākamajiem diviem mēnešiem, un uzdevumu sadalījums starp Eiropas Komisiju, Eiropas Centrālo banku, Eiropas Finanšu komiteju, ECOFIN un jūnija Eiropadomi. Šajā programmā ir iekļauts arī steidzams uzdevums īstenot stingrus pasākumus finanšu pārskatu standartu jomā, kas Eiropas bankām dos iespēju darboties salīdzināmos konkurences apstākļos ar Amerikas bankām.

Otrkārt, G20 valstu vadītāji Londonā apstiprināja Vašingtonas sanāksmē iepriekš izteiktās saistības neveidot barjeras starptautiskās tirdzniecības jomā. G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme apstiprināja arī apņemšanos pabeigt Dohas Attīstības programmu „ar vērīgu un līdzsvarotu iznākumu”. Taču šīs saistības jau ir pieņemtas G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē pagājušā gada novembrī, kur valstu un valdību vadītāji pat solīja līdz 2008. gada beigām vienoties par Dohas Attīstības programmu. Tādēļ vēl ir jāredz, cik šīs saistības ir nopietnas šoreiz. Tomēr G20 valstu vadītāji Londonā nāca klajā ar jaunu paziņojumu, ka turpmāk viņi personīgi pievērsīs uzmanību Dohas Attīstības programmai, un garantēja, ka Dohai tiks pievērta politiskā uzmanība visās nākamajās politiskajās sanāksmēs, kuru kontekstā iekļausies šis jautājums. Šo nolīgumu noslēgšanas veicināšanai ir jābūt vienai no ES prioritātēm.

Treškārt, G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme apņēmas nodrošināt USD 1.1 triljonu ar SVF un daudzpusējo attīstības banku starpniecību, lai palīdzētu atjaunot kredītu plūsmu, ekonomisko izaugsmi un nodarbinātību pasaules ekonomikā. Tas vēl ir jānoskaidro un jāvienojas par šo saistību detaļām. Šajās saistībās ir noteikti īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa posmi, un īstermiņa posmā iekļauti EUR 75 miljardi, ko ES valstis apsolīja SVF maksājumu stabilitātes līdzsvarošanai valstīs, kurām neatliekami vajadzīga šāda palīdzība. Arī šīs saistības vēl ir detalizēti jāizstrādā, un mūsu valstu finanšu ministriem ir jāstrādā pie šo saistību formas un mehānismiem.

Attiecībā uz vidēja un ilgtermiņa saistībām nostiprināt daudzpusējās institūcijas pastāv saistības nodrošināt SVF nepieredzēti lielu daudzpusēju aizdevumu USD 500 miljardu apmērā. Turklāt augstākā līmeņa Londonas sanāksme paziņoja, ka G20 valstis atbalstīs jauno SDR (speciālās aizņēmumtiesības) jautājumu, citiem vārdiem sakot, jautājumu par SVF paša valūtu, ko SVF dalībvalstis var izmantot savstarpējos norēķinos. Šajās saistībās ir runa par SDR 250 miljardiem. SDR jautājums tāpat kā daudzpusējais kredīts ir saistīts ar nosacīti sarežģītiem tehniskiem regulējumiem, tostarp SVF oficiālu organizāciju apstiprinājumiem, sarunām ar iesaistītajām valstīm un nolīgumu ratifikāciju fonda dalībvalstu valstu parlamentos. Tas viss var prasīt vairākus gadus, un tādēļ mūsu cerībām joprojām ir jābūt drošām, taču reālām.

Minētās apņemšanās ir saistītas arī ar vienošanos, ka G20 valstis darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu 2008. gada aprīļa reformu ātru īstenošanu SVF lēmēju struktūrās, jo pašlaik lēmumu pieņemšanu aizkavē lēnā ratifikācija valstu parlamentos. G20 valstis lūdza SVF pasteidzināt arī dalībnieku daļu un balsstiesību reformu nākamo kārtu, lai tā būtu pabeigta līdz 2011. gada janvārim. ES valstīm ir jāpievērš pietiekami liela uzmanība šai gaidāmajai reformai, jo tās rezultātā daudzas lielas un mazas ES dalībvalstis var zaudēt iespēju to pārstāvjiem tieši vai netieši piedalīties SVF lēmumu pieņemšanā un tieši piekļūt informācijai. Ir gaidāma arī reforma, kuras mērķis ir SVF nozīmes palielināšana pasaules ekonomikas lēmumu pieņemšanā. Līdz šim daudzas dalībvalstis ir maz interesējušās par šo jautājumu, taču nākamajos mēnešos tām joprojām ir ļoti rūpīgi jāseko līdzi šim jautājumam.

Ceturtkārt, ir vēl viena joma, kas prasa nopietnas un rūpīgas diskusijas un risinājumu. Tā ir globālā nevienlīdzība un jautājums par pasaules valūtas sistēmu nākotnē. Šie jautājumi tika tiši izslēgti no augstākā līmeņa Londonas sanāksmes darba kārtības, un tādējādi tie joprojām ir nākotnē risināmo jautājumu lokā. Saistībā ar to ir vērts atgādināt, ka tieši nespēja vienoties par pasaules valūtas kārtību pazudināja 1933. gada Londonas samitu. Šodien šis jautājums nav vienkāršāks kā toreiz. ES tam ir jāvelta pietiekami liela uzmanība, jo šī jautājuma risinājums joprojām ir svarīgs ekonomikas ilgtspējīgai atveseļošanai un postošu pasaules krīžu novēršanai.

Dāmas un kungi! Nobeigumā es gribu pateikties Lielbritānijai, valstij, kura uzņēma G20 prezidentūru, par augstākā līmeņa sanāksmes organizēšanu un, galvenais, par nedēļām un mēnešiem ilgu darbu pie visa

diskusiju un sarunu procesa organizēšanas pirms šīs sanāksmes. Rīkotāji ir strādājuši lieliski, un viņi ir pelnījuši mūsu aplausus, jo ir ievērojami veicinājuši panākto progresu un vispārējo vienprātību noslēgumā.

Ir cerība, ka G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme ievadīs jaunu un veiksmīgu laikmetu pasaules ekonomiskajā sadarbībā. Esmu cieši pārliecināts, ka uz to ir ievērojamas izredzes. G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme ir lielisks sākumpunkts pasaules ekonomikas krīzes pēc iespējas ātrai apturēšanai. Ir radusies arī iespēja mainīt savstarpēji saistītās pasaules ekonomikas nākotnes formu, lai labāk sagatavotos ilgtermiņai ražošanai un saskaņotai ekonomisku lēmumu pieņemšanai. Daudz kas vēl palicis līdz galam nepadarīts, un ir jāizpilda daudz saistību. Nākamie mēneši un gadi parādīs, kādā mērā augstākā līmeņa Londonas sanāksme ir pelnījusi vietu vēstures grāmatās. Jebkurā gadījumā, G20 sanāksme iezīmējas stratēģisko pozīciju maiņu pasaules ekonomikā. Ir svarīgi, lai ES ieiet šajā jaunajā laikmetā ar skaidru un reālu redzējumu un politiku, kas nodrošinās Eiropai tādas pašas stratēģiskās nozīmes saglabāšanu, kāda tai bija agrāk un kādu pelna tās 500 miljoni iedzīvotāju.

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es labi zinu, ka pret Padomi neko nevar iesākt, tomēr pat ja tā, mūsu darbs ir ļoti aizkavēts.

Mūsu darba kārtībā ir daudz svarīgu diskusiju. Padomei ir rezervētas piecas minūtes, un tā runā 20 minūtes. Es uzskatu, ka tas liecina par necieņu pret Eiropas Parlamenta deputātiem.

Priekšsēdētājs. – Jūs zināt mūsu Reglamentu tikpat labi kā es, Berès kundze! Es varu lietot āmuriņu pret visiem deputātiem, taču es varu tikai lūgt Komisiju un Padomi izteikties tikpat lakoniski, kā nupat izteicāties jūs.

Komisāra kungs, es jūs ļoti lūdzu! Jūsu laiks nav ierobežots, tomēr jums jāzina, ka manā priekšā ir papīra lapa, kas man saka, ka piecas minūtes varētu būt pieņemamas.

Olli Rehn, Komisijas loceklis – Priekšsēdētāja kungs! G20 valstu augstākā līmeņa Londonas sanāksmei ir ievērojami rezultāti. Tie skaidri vēsta par globālo vienotību, lai strādātu kopā un izvestu pasaules ekonomiku no pašreizējās krīzes atpakaļ uz izaugsmes un darbavietu radīšanas ceļu.

G20 pievērsās trim plašiem darbības virzieniem, un es šeit aizvietoju kolēģi *Joaquín Almunia*, kurš šodien turpina paplašināt šos virzienus lielā SVF sanāksmē Vašingtonā un tādēļ nevar piedalīties šajā plenārsēdē.

Atļaujiet man sniegtu jums koncentrētu Komisijas vērtējumu par rezultātu un turpmāko rīcību attiecībā uz šiem trim darbības virzieniem.

Pirmkārt, ir skaidrs, ka valstu vadītāji vienojās darīt visu iespējamo, lai atjaunotu izaugsmi, un pašlaik pirmā un galvenā prioritāte ir atjaunot kredītu plūsmas kanālus. Attiecībā uz to ir nepieciešams tikt galā ar novājinātiem, indīgiem aktīviem, tādējādi atbalstot G20 valstu finanšu ministru martā pieņemtos principus, kas pilnībā atbilst Eiropas Savienības pieņemtajai attieksmei.

Tika panākta arī vienošanās nekavējoties īstenot deklarētos ekonomikas stimulēšanas pasākumus, un ES saskaņotais fiskālais stimulēšanas vairāk nekā 3 % - varbūt gandrīz 4 % - apmērā no IKP ir ļoti svarīgs pašai Eiropai un sniedz svarīgu ieguldījumu G20 īstermiņa makroekonomiskajā reakcijā uz krīzi.

G20 iznākumam ir jānodrošina arī atbilstīgs līdzsvars starp īstermiņa fiskālo ekspansiju, kas, bez šaubām, ir vajadzīga, un ilgtermiņa fiskālo ilgtspēju, kas aicina pakāpeniski noņemt stimulus, kad pienāk laiks. Arī šeit Eiropas vienprātība par nepieciešamību aizsargāt fiskālo ilgtspēju vidējā termiņā ievērojami veicināja līdzsvarota virziena pieņemšanu Londonā.

Tirdzniecības protekcionisms ir potenciāls apdraudējums jebkurā globālā lejupslīdē. Tādēļ bija svarīgi, lai G20 apstiprina saistības saglabāt tirdzniecības un investīciju atvērtību un izvairīties no jebkāda veida protekcionisma.

Otrais darbības virziens ir vērienīgs pasaules finanšu noteikumu pārveides plāns, un tika panākta vienošanās, ka nākotnē regulējumi ir jāpiemēro visām bankām vienmēr un visur. G20 spēra lielu soli uz priekšu virzībā uz pasaules regulatīvo konvergenci, ko jau sen pieprasa Eiropa.

Mums izdevās sasniegt šādus mērķus: uzlabotas prasības banku kapitāla un likviditātes rezervēm, pasākumi sviru veidošanas ierobežošanai; regulējumi par drošības fondiem un privātu kapitāla apvienošanu; vienošanās par kredīta atvasināto instrumentu tirgu labāku regulējumu un uzraudzību; vērienīgāks regulējums attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūrām; pasaules uzraudzības kolēģiju izveide visām lielajām pārrobežu bankām; Finansiālās stabilitātes padomes jauno principu pieņemšana par atbildību un prēmijām lielu finanšu iestāžu izpilddirektoriem. Valstis vienojās arī par radikālu rīcību attiecībā uz sadarbībā neieinteresētām ārzonās nodokļu paradīzēm. Tādēļ nākotnē fiskālie „zaķi” vairs nevarēs paslēpties nevienā pasaules daļā. Mēs jo īpaši atzinīgi vērtējam atsauci uz bankas darījumu noslēpumu atcelšanu.

Mēs atzinīgi vērtējam arī vairāku valstu neseno paziņojumu par virzību uz OECD standartiem attiecībā uz informācijas apmaiņu nodokļu vajadzībām. Vispārēji runājot, finanšu noteikumu jomā tagad ir panākts lielāks progress nekā visā pēdējā desmitgadē.

Treškārt, ir panākta vienošanās par starptautisko finanšu iestāžu reformu, lai nodrošinātu spēcīgas iestādes pasaules ekonomikai un atbilstīgu pārstāvniecību attīstības valstīm. Vienojās par SVF līdzekļu ievērojamu palielināšanu, un ES un tās dalībvalstis vada šo procesu un rāda ceļu šajā virzienā. Dažas valstis ir sekojušas ES un Japānas piemēram, solot līdzekļus SVF, tomēr vēl ir vajadzīgi solījumi, it sevišķi no Amerikas Savienotajām Valstīm un Ķīnas.

Nākamais, ir svarīgi ātri īstenot G20 lēmumus. Mēs nedrīkstam aizmirst arī līdzsvarotākas pasaules ekonomikas veidošanu un izvairīšanos no pagātnes kļūdām. Pasaules izaugsmes modelī būs vajadzīgas dziļas pārmaiņas – es runāju par ASV milzīgo budžeta deficītu un Ķīnas lielo tirdzniecības atlikumu, – lai pasaules ekonomika atgrieztos uz ilgtspējīgas izaugsmes ceļu.

Vadītāji vienojās par atkārtotu tikšanos līdz gada beigām, iespējams, septembrī. Būs vajadzīga efektīva koordinācija, lai Eiropa joprojām varētu vadīt G20 procesu, un tam ir jābūt mūsu pastāvīgajam mērķim.

Visbeidzot, cīņai pret pašreizējo krīzi ir vajadzīgi gan efektīvi, gan saskaņoti fiskāli stimuli un reformas kā finanšu noteikumos, tā arī starptautiskajās institūcijās.

Atcerēsimies, ka šo krīzi izraisīja pārmērības un alkatība finanšu tirgos, it sevišķi Volstrītā. Eiropai tas nozīmē jautājumu par atgriešanos pie Eiropas modeļa galvenajām vērtībām, kas prasa uzņēmēju iniciatīvu apvienošanu, cieņu pret ražojošu darbu un tiekšanos pēc solidaritātes. Citiem vārdiem sakot, mūsu kopējais izaicinājums tagad ir glābt Eiropas sociālā tirgus ekonomiku no finanšu kapitālisma sistemātiskajām kļūdām.

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Nečas kungs, Rehn kungs, dāmas un kungi! Mēs pārciešam visu laiku pirmo pasaules mēroga ekonomikas lejupslīdi. Šī lejupslīde prasa saskaņotu reakciju starptautiskā līmenī. Tas ir vienīgais veids, kā mēs visi varam no tās izkļūt.

G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē panāktā vienošanās palīdzēs mums atrast īsto ceļu uz izaugsmi un darbavietām. Londonā pasaules līderi trīskāršoja SVF piešķirtos līdzekļus, piešķīra papildu kredītus attīstības bankām un vēlreiz apliecināja atbalstu brīvai starptautiskai tirdzniecībai. Šī programma, kuras mērķis ir kredītu, izaugsmes un nodarbinātības atjaunošana, dos mums tirgus stabilizēšanai un, galvenais, uzticības atjaunošanai pasaules ekonomikai vajadzīgo laiku.

Taču mums ir jābūt modriem, un mēs nedrīkstam ļauties viegļu risinājumu kārdinājumam. Mēs nekādā ziņā nedrīkstam traucēt protekcionisma spoka atdusu. Ja mēs slēgsim robežas tirdzniecībai un apmaiņai, mēs vienkārši atkārtosim mūsu priekšgājēju kļūdas 1929. gada krīzes laikā.

Šodien vairāk nekā jebkad mums ir vajadzīga lielāka nevis mazāka tirdzniecība. Ja mums savā laikā būtu izdevies izveidot reālu transatlantijas ekonomiku bez barjerām ar mūsu galveno tirdzniecības partneri Amerikas Savienotajām Valstīm, mēs jau būtu radījuši papildu 3.5 % izaugsmi. Pie tā mums ir jāstrādā.

Mums ir jāveicina izaugsme ne tikai tādēļ, lai aizsargātu pašreizējās darbavietas, bet arī – un tas ir galvenais – tādēļ, lai radītu jaunas darbavietas. Mani kolēģi no kreisā spārna prasa lielākus sociālus ieguldījumus un lielāku sociālo drošību. Jādomā, ka viņi grib aizsargāt darbavietas, noslēdzot mūsu tautsaimniecības. Pārredzama ekonomika, kas dod iespēju katram cilvēkam izpaust viņa dotības, ir inovatīva un ilgtspējīga ekonomika. Mums ir vajadzīga sociāla tirgus ekonomika.

Mums ir jāamācās no dažu iepriekšējo mēnešu kļūdām, un viena no galvenajām problēmām finanšu nozarē bija finanšu noteikumu un uzraudzības trūkums. Tā ir – mēs nevarēsim atjaunot iedzīvotāju uzticību ekonomikai, kamēr nebūsim atjaunojuši uzticību finanšu sistēmai.

Lai to paveiktu, mums ir jāpaplašina visu finanšu iestāžu un visu finanšu instrumentu, tostarp riska ieguldījumu fondu, regulējums un uzraudzība. Mums ir jācinās pret nodokļu paradīzēm, jāatbrīvojas no banku noslēpumiem un jāpastiprina kredītvērtējuma aģentūru uzraudzība.

Globalizētajā ekonomikā, kur tirgi nekad negul, mūsu vienīgā aizsardzība ir pārredzamība. Ieguldītājiem ir jāzina, ka visā pasaulē tiek piemēroti vienādi standarti.

Visbeidzot, mēs esam atbildīgi arī jaunattīstības valstu priekšā. Šī krīze nedrīkst sagraut darbu, ko mēs gadu gaitā esam ieguldījuši šajā lietā. Tāpēc mums ir jāturpina spiediens, mudinot PTO nekavējoties pielāgoties 21. gadsimtam un jauniem noteikumiem.

Pasaules nabadzīgākajām valstīm ir vajadzīga palīdzība, lai tās kļūtu par īstām pasaules ekonomikas dalībniecēm. Šādā veidā pasaules ekonomikas pieaugums varēs būt USD 150 miljoni gadā. Lielāko daļu šīs naudas saņems jaunattīstības valstis.

Tāpēc mēs atbalstām G20 saistības piešķirt 850 miljardus papildu līdzekļu jauno tirgus ekonomikas valstu un jaunattīstības valstu izaugsmes atbalstam.

Dāmas un kungi! Mēs izklūsim no ekonomikas un finanšu krīzes tikai ar pārmaiņām – ja mainīsim starptautisko pārvaldību un mainīsim mūsu iecietīgo attieksmi pret tiem, kuri neievēro noteikumus.

Poul Nyrup Rasmussen, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Svarīgākais jautājums, bez šaubām, ir – ko tagad darīt? Kas jādod Eiropai, kad šā gada septembrī turpināsies G20 valstu sanāksme?

Man šeit ir SVF visjaunākās prognozes. Diemžēl man jāsaka komisāram *Rehn* kungam, ka pat ar visu to, ko mēs esam izdarījuši, ekonomiskā izaugsme eirozonā šogad pazemināsies par 4.2 %, un tikai Vācijā vien šis skaitlis būs 5.6 %. Mēs to esam transponējuši makroekonomiskajos aprēķinos, un varu jums pateikt, kolēģi, ka tas nozīmē, ka 2010. gada pavasarī mums Eiropas Savienībā būs 27 miljoni bezdarbnieku. Būtībā tas nozīmē, ka pēc diviem gadiem bezdarbs Eiropas Savienībā būs palielinājies par 10 miljoniem zaudētu darbavietu.

Tagad mums ir jārikojas ātri, saskaņoti un efektīvi, tieši tā, ka teica *Olli Rehn*. Secinājums pēc Londonas G20 ir tāds, ka ja vajag darīt vairāk, mēs esam ar mieru darīt vairāk. Es nevaru pateikt neko citu kā vien atkārtot šo skaitli – 27 miljoni cilvēku bez darba. Vai vajadzīgi vēl kādi argumenti, lai darītu vairāk?

Es gribētu ierosināt paveikt četras lietas, gatavojoties septembra G20: pirmkārt, sagatavot jaunus, saskaņotus pasākumus, lai mazinātu šos masveida bezdarba draudus; otrkārt, ievērot *Jacques de Larosière* grupas divus priekšlikumus – izveidot uzraudzības padomi un piešķirt plašākas pilnvaras tā dēvētajām korporatīvās sociālās atbildības (CSR) organizācijām; treškārt, īstenot efektīvus finanšu noteikumus, kas atteicas uz riska ieguldījumu fondiem un privātu pašu kapitālu; ceturtkārt, sagatavot Eiropu uzdevuma veikšanai jauna globāla nolīguma vecināšanā, tajā skaitā ar tām jaunattīstības valstīm, kuras vissmagāk skārusi ekonomiskā krīze.

Komisāra kungs, lūdzu, nestāstiet man vēlreiz, ka esat īstenojis 4 % finansiālu stimulu, tajā skaitā automātiskos stabilizatorus. Nākamreiz tie būs 5 %, kad bezdarbs palielināsies līdz 27 miljoniem nenodarbināto. Būsim godīgi un veidosim darbavietas. Mēs to varam darīt kopā.

Margarita Starkevičiūtē, ALDE grupas vārdā. – (LT) Arī es gribētu atzinīgi novērtēt Londonā panākto vienošanos, tomēr tajā pašā laikā uzsvērt, ka pasaules ekonomikai ir vajadzīga pasaules pārvaldība. Eiropas Savienība var uzņemties šāda vadītāja uzdevumu divu iemeslu dēļ, jo gan pēc kara, gan pēc Padomju bloka sabrukuma tā īsā laikā spēja pārstrukturizēt ekonomiku. Mums ir ievērojama pieredze šādu sarežģītu procesu pārvarēšanā.

To pamatā ir jābūt strukturālajām reformām. Mums ir jādod vieta jaunām ierosmēm. Ja mēs tagad koncentrēsim uzmanību uz tehniskām detaļām, uz noteikumu uzlabošanu – kas, bez šaubām, ir vajadzīga, – mēs zaudēsim iniciatīvu un telpu kustībai. Kustība un jaunas darbavietas rodas tikai tad, kad notiek strukturālas pārmaiņas. Kādas strukturālas pārmaiņas Eiropas Savienība var piedāvāt pasaulei?

Vispirms mums ir jāmodernizē pārvaldība, jāmodernizē Eiropas Savienības finanšu tirgi, mūsu atbalstam ir jābūt Eiropas kopējam tirgum, un mēs nedrīkstam slēpties savos nacionālajos stūrīšos. Ja mēs varēsim strādāt kopā Eiropas kopējā tirgū, tas būs lielisks piemērs pasaulei, ka mums nevajag piekopt protekcionismu, ka tieši atvērtība, sadarbība, kapitāla aprīte un makroekonomiskais līdzsvars, pamatojoties uz vispārējiem nolīgumiem, palīdzēs mums saglabāt stabilitāti un atdzīvināt ekonomiku. Eiropas pieredze šajā jomā ir nenovērtējama.

Man vienmēr ir bijis grūti saprast, kāpēc mēs to nedarām. Varbūt mēs pievēršam pārāk lielu uzmanību šiem riska ieguldījumu fondiem un pārāk mazu uzmanību cilvēku dzīvēm.

Roberts Zīle, UEN grupas vārdā. – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Mūsu rezolūcijas projektā par G20 samitu ir minēts, ka, pirmkārt, vairākas Eiropas Savienības valstis ir saņēmušas Starptautiskā Valūtas fonda atbalstu maksājumu bilances problēmu risinājumam un, otrs fakts, ka vairākas eiro zonas valstis, tieši pateicoties eiro, spēja izvairīties no valūtas kursa spiediena šajā situācijā. Taču diemžēl tās jaunās Eiropas Savienības dalībvalstis nevar šo valūtas riska spiedienu mazināt, jo viņas nevar iekļūt eiro zonā. Tai pašā laikā ekonomika tika pārkarsēta vairākās jaunās Eiropas valstīs tieši tāpēc, ka daudzas Eiropas bankas, cīnoties par tirgu šajās valstīs, ieludināja ļoti daudz naudas, un tagad viss valūtas risks ir palicis uz kredītņēmēju pleciem. Tāpēc mans aicinājums būtu — apsvērt, vai īpaši tās jaunās Eiropas dalībvalstis, kuras ir pievienojušās „exchange rate mechanism tool” sistēmai, tur fiksētu kursu, kas ļauj atmaksāt lielu daļu no šiem kredītiem atpakaļ Eiropas bankām, tomēr nenozīmētu, ka būtu jāpalīdz arī šīm valstīm ar eiro ātrāku ieviešanu. Vēl jo vairāk, ka solidaritātei ir ļoti svarīga nozīme arī grūtajos laikos, un mēs īstenībā esam vienā laivā, it īpaši tagad, kad, ja godīgi runā, Māstrihtas kritērijus nespēj izpildīt arī tās valstis, kas jau ir ieviesušas eiro, ar vairāk kā 10 % budžeta deficītu. Tā ka esam vienā laivā, un domāsim līdzīgi! Paldies!

Caroline Lucas, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! G20 bija vispārēji zaudēta iespēja vienlaikus atrisināt gan vides, gan ekonomikas krīzi – citiem vārdiem sakot, īstenot to, ko mēs dēvējam par „zaļo, jauno kursu”. Šai sanāksmei vajadzēja būt brīdim, kad tiek veikti jauni, plaši ieguldījumi atjaunīgajā enerģijā un energoefektivitātē, piemēram, ne tikai tāpēc, ka mums ir nekavējoties jārisina klimata pārmaiņu problēma, bet arī tāpēc, ka ieguldījumi zaļajās tehnoloģijās ir viens no labākajiem veidiem, kā atkal sagādāt cilvēkiem darbu.

Zaļā enerģija, piemēram, nozīmē daudz vairāk darbavietu, vairāk nekā ieguldījumi parastajā uzņēmējdarbībā, taču G20 pieņemtā pakete joprojām redzēs pasauli ekonomikā ar augstu oglekļa emisiju – tieši tajā laikā, kad mums būtu jāpāriet uz ilgtspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju. SVF un Pasaules Bankas vajadzībām tika atrasti miljardi eiro, bet ārkārtīgi svarīgajai pārejai uz zaļo ekonomiku nopietna nauda neatradās, bija vienīgi vārgas vēlmes – tikai runas par runām.

Paziņojuma vārdi par klimata pārmaiņām un zemas oglekļa emisijas ekonomiku bez īpašām saistībām kā maznozīmīgi tika minēti tikai divos punktos paziņojuma beigās. Tā ir traģēdija, ka tieši tajā brīdī, kad ekonomiskā sistēma un pasaules vide tuvojas sabrukumam, ir zaudēta šī izšķirošā iespēja mainīt virzienu un nodrošināt gan šīs krīzes pārvarēšanu, gan zaudēto darbavietu atgūšanu.

Francis Wurtz, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Nupat dzirdētais G20 sanāksmes rezultātu vērtējums – veiksmes stāsts, krīzes pavērsiena punkts, ārkārtīgs sasniegums Eiropas Savienībai un tā tālāk, – manuprāt, liek uzdot divus jautājumus.

Pirmais attiecas uz pašreizējās pasaules finanšu sistēmas, ar ko Eiropa, kā redzējām, ir cieši saistīta, analīzi. Runāsim skaidri – G20 valstu vadītāju vēlme par katru cenu raidīt tirgum un arī sabiedrībai uzmundrinošu vēstījumu lika viņiem lielā mērā mazināt pašreizējā stāvokļa nopietnību.

Patiesībā ar katru mēnesi arvien straujāk palielinās prognozes par aplēstajiem, taču joprojām pa lielākajai daļai slēptajiem banku zaudējumiem. Sliktākais nav mums aiz muguras, sliktākais ir mums priekšā. Pirms trim mēnešiem runāja par zaudējumiem USD 2 000 miljardu apmērā, un tas jau bija astronomisks skaitlis. Tagad SVF nosauc skaitli USD 4 000 miljardi.

Savukārt Komisija nupat nosauca skaitli EUR 3 000 miljardi, ko dalībvalstis, dažādi maskējoties, ir rezervējušas banku glābšanai; citiem vārdiem sakot, tā ir ceturtdaļa no dalībvalstu IKP. Tāda ir cena, kas jāmaksā par neprātīgo skrējieni pēc naudas peļņas dēļ un peļņas naudas dēļ.

Šī nepielūdzamā realitāte uzsver mana otrā jautājuma nozīmi. Kāda ir G20 Londonas sanāksmes noteikumu jomā panāktā progresa patiesā nozīme?

Kad *Joseph Stiglitz*, kurš, kā jūs zināt, bija iecelts par Apvienoto Nāciju Organizācijas neatkarīgās ekspertu komitejas finanšu krīzes jautājumos priekšsēdētāju, jautāja „Vai jūs piekrītat ekonomistam *Simon Johnson*, ka G20 regulatīvais aspekts gandrīz līdzinās nullei?”, *Stiglitz* kungs atbildēja: „Jā, piekrītu.”

Tinte uz Londonas paziņojuma vēl nebija nožuvusi, kad G20 valstu galvenā dalībiece ASV aicināja spekulatīvos fondus, kas ērti iekārtojušies nodokļu paradīzēs, par pazeminātām cenām pirkt indīgos aktīvus, kas bloķē ASV banku bilances. Mēs tiešām paceļam kapitālisma morāles standartus.

Patiesībā G20 sanāksme neizdarīja neko, lai apturētu liberālo globalizāciju. Tā ignorēja galveno jautājumu par starptautiskās monetārās sistēmas reorganizāciju. Tā atbalstīja SVF, nedomājot par tā pārveidošanu. Tā noklusēja krīzes izraisītās ārkārtīgi lielās sociālās problēmas. Tā parakstīja homeopātiskas zāles, kad acīmredzami bija vajadzīga radikāla ķirurģiska iejaukšanās.

Eiropai, manuprāt, ir tālu jāpārsniedz G20. Māja ir liesmās. Jūs dzirdat mūsu sabiedrības dusmu kliedzienus? Cilvēki prasa nevis mierinājuma vārdus, bet spēcīgu, praktisku rīcību – tagad!

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dāmas un kungi! G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes lēmums krīzes apkarošanai ieludzināt miljardiem dolāru SVF, manuprāt, ir neefektīvs un kaitīgs. Tam ir trīs tieši iemesli. Pirmkārt, šīs saistības uzliek kreditoru valstīm pienākumu vai nu ķerties klāt pašu valūtas rezervēm, vai iekļūt parādos.

Otrkārt, šīs saistības uzliek pienākumu ieguldīt līdzekļus šajā fondā pat tām valstīm, kuras ir ilgstoši cietušas zaudējumus SVF nekompetento analīžu dēļ. Piemērs tam ir Čehijas Republika, kuras iedzīvotājus es šeit pārstāvu. Kaut gan SVF prognozes attiecībā uz mūsu valsti ir absolūti neatbilstošas realitātei, Čehijas iedzīvotāji ieguldīs fondā USD 1.4 miljardus.

Treškārt, SVF aizdos naudu valstīm uz daudz vieglākiem noteikumiem nekā līdz šim, un nepieprasīs kā obligātu aizdevuma noteikumu, lai šīs aizņēmējas valstis plāno reālus pasākumus ekonomisko problēmu atrisināšanai.

Dāmas un kungi! Esmu cieši pārliecināta, ka tas novedīs pie starptautiskā kredītu tirgus kropļojumiem uz nodokļu maksātāju rēķina.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šī augstākā līmeņa sanāksme bija politisks panākums, un tā raidīja ļoti svarīgu vēstījumu, proti: pasaule sakļaujas kopā, un pastāv politiska griba kopīgi atrastu un piemērot globālas atbildes uz krīzēm un problēmām. Neraugoties uz to, es gribētu nepārprotami pateikt, ka mēs nedrīkstam pārspīlēt sanāksmes scenāriju nozīmi. Sanāksmes paziņo tikai par nodomiem; sanāksmes nepieņem lēmumus, sanāksmes nav likumdevējas, sanāksmēm nav tiesiska pamata.

Eiropas Savienībai ir izteikti vairāki aicinājumi. Mums ir nepieciešama godkāre stāties pasaules finansiālās un ekonomiskās kārtības izveides priekšgalā. Taču mēs varam uzņemties šo avangarda lomu tikai tad, ja mums ir Eiropas regulējumi un mēs varam piedāvāt modeļus. Mēs esam uz pareizā ceļa ar mūsu sociālo tirgus ekonomiku, ieguldījumu nodrošināšanu un šodien pieņemto regulējumu par kredītvērtējumu aģentūrām. Tomēr, manuprāt, augstākā līmeņa sanāksmes rezultātiem trūkst skaidras vienošanās par pašreizējo noteikumu ciklisko iedarbību Eiropas un pasaules līmenī, un parole ir Bāzele II..

Mums vēl ir daudz darba: riska ieguldījumu fondi, vadītāju algas, direktīva par banku darbību un Eiropas uzraudzību – ir nosaukti tikai daži jautājumi. Ar Komisijas starpniecību mēs esam šī kontinenta runasvīri. Neraugoties uz to, ir pārstāvētas arī nacionālās valstis. Uz pasaules skatuves Kopienas intereses stāv līdzās nacionālajām interesēm. Tā var būt gan iespēja, gan trūkums. Tādēļ tik ļoti svarīga ir koordinācija. Ja mūsu pārstāvji nedarbosies vienoti, mēs kļūsim vājāki pasaules līmenī.

Visbeidzot, mūsu panākumus noteiks nodomu paziņojumu politiskā transponēšana, to īstenošana un savlaicīgas un saturīgas īstenošanas koordinācija pasaulē. Rezultāti vēl ir jāasniedz.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme bija īpaši svarīga, jo tā izveidoja telpu daudzpusējam dialogam un lika cilvēkiem saprast, ka bez šīs daudzpusības krīzi atrisināt nevar. Taču tas bija sākums, nevis nobeigums. Ir jānostiprina un jānoskaidro Eiropas Savienības nozīme šajā procesā, un ES ir jārīkojas kā vadošajam spēkam. Pagaidām nav pazīmju, ka tas tā būs.

Mums ir ārkārtīgi svarīgs ceļvedis, proti, *Jacques de Larosière* ziņojums, taču Komisija vilcinās to īstenot un lēni reaģē uz to. Paskatieties, piemēram, uz riska ieguldījumu fondu rekaciju. Tajā pašā laikā Eiropas reālā ekonomika joprojām neizrāda nekādas atveseļošanās pazīmes, un ieturētā nogaidīšanas politika nozīmē sagaidīt sliktākus skaitļus un arvien nopietnāku stāvokli. Paskatieties uz Starptautiskā Valūtas fonda un OECD (*Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas*) jaunākajām prognozēm par 27 miljoniem bezdarbnieku, un tā ir ārkārtīgi liela problēma.

Komisija ir parādā paskaidrojumus Parlamentam par to, ko tā nodomājusi darīt, kādas ir tās ierosmes un kāda ir situācija ar dalībvalstu iniciatīvu koordinēšanas politiku. Mums vairs ilgāk nevajadzētu gaidīt. Tagad jau ir jābūt politiskai gribai rīkoties.

Rebecca Harms (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! G20 tiešām ir īstais ceļš uz priekšu; pēc kāda laika G20 būs jāizformē G8. Tad mums būs par vienu augstākā līmeņa sanāksmi mazāk. Eiropieši taču nav tikuši galā. Eiropas Savienība ar 27 dalībvalstīm tiešām ir īstā arēna jaunas finanšu tirgus kārtības organizēšanai.

Līdz šim mēs par to daudz runājām, bet skaidru lēmumu nebija. Mēs esam daudz dzirdējuši par nodokļu paradīžu iznīcināšanu, par riska ieguldījumu fondu kontroli un krāpniecisku finanšu tirgus produktu likvidēšanu. Ja eiropieši būtu devušies uz Londonu ar politisku nostāju, tad kurš patiesībā spētu stāties tiem pretī? Manuprāt, kā teica mana cienījamā draudzene *Lucas* kundze, tas ir īsts izmisums, ka Londonas augstākā līmeņa sanāksme vienkārši atlika jautājumu par klimata krīzi un energoapgādes krīzi. Tas ne tikai rada lielu kaitējumu klimatam un energoapgādes drošībai, bet arī pazudina iespēju izveidot tūkstošiem jaunu darbavietu.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es varu turpināt bez pārtraukuma. Tā ir traģēdija, ka šis kontinents nespēj panākt to, par ko runāja *Lucas* kundze. Ja tā būtu, mūsu stāvoklis būtu daudz labāks, un mēs varētu skatīties acīs nākamajām paaudzēm. Pašlaik mēs to nevaram.

Man jāizsaka pārmetums, ka debates par finanšu katastrofu un tas, kā gaidāmā vai jau reālā klimata katastrofa tiek atbīdīta malā, man atgādina Vācijas Bundestāgu pēc Otrā pasaules kara. Daudzi parlamenta deputāti un daudzi Bundestāga politiķi vairs neko negribēja zināt par to, kas notika līdz 1945. gadam. Tomēr pamazām viņiem nācās ieskatīties acīs pagātnei. Tas ir sākumpunkts: ja nepārvar pagātnei, nepārskata pagātnes kļūdas un neskatās nākotnē, virzības uz priekšu nav. ES un, vēl svarīgāk, politiskie darbinieki ir dramatiski izgāzušies šajā finanšu krīzē. Viņiem ir jāizdara secinājumi un jāiemācās tas, ko viņi pirms tam izdarīja nepareizi.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Rezolūcijā, ko mēs pieņemsim rīt, Parlaments atzinīgi novērtēs nostāju attiecībā uz kredītvērtējumu aģentūrām, to pārredzamības palielināšanu un sadarbības nostiprināšanu starp valstu uzraudzības iestādēm..

Attiecībā uz to Eiropa šodien pat ir parādījusi ceļu uz priekšu. Šorīt COREPER pieņēma dalībvalstu, Komisijas un Parlamenta panākto kompromisu. Šodien pusdienas laikā Parlaments, savukārt, pieņēma šo kompromisu ar pārliecinošu balsu vairākumu – 569 balsis pret 47. Tādēļ Komisijas pieņemtais un Parlamenta grozītais regulējums ātri stāsies spēkā.

Es gribētu uzsvērt, ka šis regulējums veido pamatu Eiropas uzraudzībai atbilstīgi *Jacques de Larosière* ziņojuma priekšlikumiem. CESR būs vienīgā vieta aģentūru reģistrācijai, un sākumā tas pildīs koordinatora uzdevumu.

Dažos nākamajos mēnešos Komisija ir apņēmusies nākt klajā ar likumdošanas iniciatīvu, kas dos iespēju galīgi izveidot Eiropas uzraudzības sistēmu.

Pirms beidzu, es gribētu uzsvērt, ka uzticības atgūšana – kas ir visu īstenoto pasākumu patiesais mērķis – acīmredzot ir atkarīga no labāka regulējuma, jo īpaši finanšu sistēmas regulējuma.

Taču mums ir jāņem vērā arī iedzīvotāju bailes un jāreaģē uz tām pozitīvi. Mums ir jāsaņem cilvēkiem reāli cerību vēstījumi. Ja mēs neuzlabosim mūsu iedzīvotāju morālo stāvokli, mēs neatjaunosim patērētāju uzticību, bez kuras nebūs iespējama ekonomikas atveseļošanās. Informācijai, ko mēs sniedzam iedzīvotājiem, ir jābūt līdzsvarotai un patiesai, tā nedrīkst izraisīt sakāves sajūtu, nestāstot par progresu, panākumiem un atveseļošanas plānu praktiskajām sekām, tajā pašā laikā ņemot vērā šo plānu rezultātu iegūšanai vajadzīgo laiku.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es gribēju pateikt *Daul* kungam, ka šodien ir pārsteidzoši dzirdēt, kā konservatīvie pārmet mums, sociāldemokrātiem, vēlmi palielināt sociālos izdevumus, ja viņu galvenais arguments, noraidot atveseļošanas plānus, ir Eiropas slaveno automātisko stabilizētāju esamība. Kas tad cits šie stabilizētāji ir, ja ne bezdarbnieku pabalsti, ko mēs esam tik vētrāni aizstāvējuši?

Kritizējot G20, es minēju vienu svarīgu punktu: viņi pieņēma J. M. *Barroso* metodi – salika kopā pašreizējos plānus un uzskatīja, ka tas ir atveseļošanas plāns. Tas nav atveseļošanas plāns. Turklāt kā kāds vispār var iedomāties, ka Eiropa var būt ar to apmierināta, ja aplūkot skaitļus, ko OECD norādīja vakar, SVF norāda šodien un Komisija norādīs rīt?

Mums ir vajadzīga reāla Eiropas atveseļošana, un vienīgā metode, kas jums ir, komisāra kungs, ir finansējums ar Eiropas aizdevumu. Jums ir pienācis laiks ķerties pie darba, pat ja turpmāk nebūs šī Parlamenta, kas jūs atbalsta šajā uzdevumā.

Visbeidzot, es atzīmēju, ka G20 bija jāveic kāds uzdevums, ievērojot *Dominique Strauss-Kahn* paziņojumu sanāksmes priekšvakarā: „Sistēma nevar atveseļoties, kamēr nav atrisināts jautājums par indīgajiem aktīviem.” Bez šaubām, tas nebija G20 kompetencē. Mums joprojām viss ir jādara pašiem.

Divi jautājumi: G20 secinājumos Dohas kārtas ieguvumi vērtēti ar USD 150 miljardiem. No kurienes radies šis skaits? Kā to var pamatot? Lūdzam jūsu paskaidrojumu, komisāra kungs!

Visbeidzot, attiecībā uz uztraudzību. Ja Eiropa grib iet pa pareizo ceļu, tad nekavējoties jāīsteno *Jacques de Larosière* grupas priekšlikumi.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs! G20 sanāksme ir raidījusi vērtīgu vēstījumu: labklājība nav dalāma, un vienīgi kopīga un visaptveroša atveseļošana ir ilgtspējīga.

Tagad mums tas ir jāpārvērš par realitāti. Mums jāturpina šis virziens. G20 sanāksme vēlreiz apstiprināja kopīgās prioritātes, vienojās par līdzekļu piešķiršanu Starptautiskajam Valūtas fondam, attīstības bankām un tirdzniecības veicināšanai. Tā īstenoja reformas pasaules finanšu pārvaldē un vērienīgus plānus attiecībā uz noteikumiem un uzraudzību, un guva panākumus cīņā pret nodokļu paradzēm.

Bez G20 stāvoklis būtu bezcerīgs, un pasaules ekonomikas slimība kļūtu hroniska.

Tomēr vissvarīgākais ir saprast, ka G20 iniciatīva ir nevis notikums, bet process. Eiropas Savienība ir visnozīmīgākā, visvairāk integrētā un līdzsvarotā ekonomiskā zona pasaulē, un tādēļ tai ir jāatrodas vadībā, jo tai ir liels potenciāls un tā var bagātināt pasaules programmu ar atziņu, ka mēs neatrodamies cikliskā krīzē, bet gan stājamies pretī krīzei, kam ir dziļāki cēloņi, un ir vajadzīga Eiropas Savienības iniciatīva.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Viens no pasākumiem, ko Starptautiskais Valūtas fonds iesaka paziņojumā par ES Centrāleiropas un Austrumeiropas valstu iespējām ātrāk izkļūt no krīzes, ir eiro ieviešana. Tas ir ierosināts valstīm, kurām ir valūtas robežas. Lietuvas līts ir piesaistīts eiro ar nemainīgu kursu jau četrus gadus, un tas ir divreiz ilgāk, nekā prasa valūtas pārvaldes režīms. Mums vajadzētu saīsināt līdz vienam gadam maiņas kursa režīma periodu arī citām valstīm, kas nav iekļautas eirozonā. Ekonomikas kritums ES un visā pasaulē prasa oriģinālus, ātrus un radošos lēmumus un kompromisus vēl jo vairāk tādēļ, ka desmit gadus, kamēr pastāv eiro, neviena no eirozonas valstīm nav izpildījusi visus eirozonas kritērijus un prasības – Māstrihtas kritērijus.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Es gribu izmantot šo iespēju un nosodīt zināmu liekulību attiecībā uz G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmi. Šī sanāksme ir pasludināta par vēsturisku nolīgumu, par kaut ko neticamu, par soli uz priekšu, piemēram, cīņā pret nodokļu krāpšanu un nodokļu paradzēm. Ir izveidots arī melnais, pelēkais un baltais saraksts.

Taču Eiropas Savienības liekulība slēpjas apstākļi – minot tikai vienu piemēru, – ka tikai pusotru nedēļu pirms G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes mēs noslēdzām ekonomiskās partnerības nolīgumu ar Karību jūras reģiona valstīm. Astoņas no šīm četrpadsmit valstīm ir nodokļu paradīzes, un mēs tomēr parakstījām tirdzniecības nolīgumu ar tām; nolīguma rezultāts būs brīvas tirdzniecības izveide un finanšu pakalpojumu liberalizācija, un liberalizācijas sekas būs toksisko kredītu un nelegālas naudas brīva plūsma no šīm nodokļu paradzēm uz Eiropas Savienību.

Tādēļ es gribētu izmantot šo iespēju un sūdzēties par liekulību – sarīkot labu izrādi plašsaziņas līdzekļiem – G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmi. To es vēlējos pateikt.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Dāmas un kungi! Liels paldies par šo diskusiju. Es gribētu skaidri pateikt, ka piekritu *Daul* kungam, kurš norādīja, ka galvenais faktors ir atteikšanās no protekcionisma. Protekcionisms ir kā vēzis, un tas var pilnībā sagraut mūsu ekonomiku, vēršoties pret ES iedzīvotājiem, ievēdot arvien dziļākā ekonomiskā krīzē un vēl vairāk pazeminot dzīves līmeni. Es pievienojos *Daul* kunga prasībai pēc pārredzamas ekonomikas ar efektīviem un jūtamiem regulējumiem un, bez šaubām, ar spēcīgākām starptautiskām finanšu iestādēm.

Rasmussen kungs un *Starkevičiūtė* kundze runāja par naudas iepludināšanu ekonomikā. Šeit man jāuzsver, ka mēs neiepludinām naudu ekonomikā, lai palīdzētu finanšu iestādēm. Ciktāl mēs to darām, mūsu mērķis ir veicināt nodarbinātību un palīdzēt cilvēkiem saglabāt darbavietas, jo mēs visi esam vienisprātis, ka viscieņīgākais veids, kā ES iedzīvotājiem nodrošināt iztikas līdzekļus, ir viņu darbs. Taču tajā pašā laikā, īstenojot šos finanšu stimula pasākumus ekonomikā, mēs nedrīkstam domāt tikai par sevi, mums ir jādoma arī par mūsu bērniem un mazbērniem. Citiem vārdiem sakot, šie pasākumi nedrīkst radīt dramatiskus ilgtermiņa apdraudējumus sabiedrības finansēm. Mūsu centieni jāpievērš nodarbinātības aizsardzībai, un

tādēļ Eiropas Komisija sadarbībā ar prezidentūru organizēs augstākā līmeņa sanāksmi par nodarbinātību, kur galvenā prioritāte būs pasākumi nodarbinātības jomā.

Es gribētu pateikt, ka nepiekrītu *Lucas* kungam. Es nekādā gadījumā nepiekrītu tam, ka G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme bija zaudēta iespēja, taču es gribu aicināt visus klātesošos parādīt zināmu politisku realismu. Pašlaik ekonomika ir slima. Tai ir vajadzīga ārstēšana, tai ir vajadzīga pirmā palīdzība, tai ir vajadzīga ilgstoša aprūpe, un tai ir vajadzīgs atveseļošanās periods. Mēs nevaram gaidīt, ka nākamajos trīs vai četros mēnešos pēkšņi parādīsies pozitīvi rezultāti. Problēmas, kas skar pasaules ekonomiku – un tādēļ arī Eiropas ekonomiku – ir dziļi iesakņojušās un ilglaicīgas. Tādēļ arī ārstēšanai ir jābūt ilgstošai, un tai būs vajadzīga pacietība. Esmu cieši pārliecināts, ka no šī viedokļa G20 augstākā līmeņa sanāksme ir pozitīvs solis.

Wurtz kungs kritizēja finanšu tirgu nolīgumu pavisrību. Es piekrītu, ka daudzos aspektos ES ir jāiedziļinās vairāk, un esmu cieši pārliecināts, ka tā arī notiek. Mums ir jāvēro ne tikai valstu un valdību vadītāju, bet arī finanšu ministru rīcība, jo tieši viņiem ļoti bieži uztic dažādu dokumentu pielikumus. Es gribētu norādīt arī to, ka Eiropas Komisija šonedēļ jau ir apspriedusi turpmākos konkrētos pasākumus. Taču es vēlreiz gribētu aicināt būt reālistiskiem. Mēs nevaram gaidīt brīnumainu izdziedināšanu nākamajos trīs vai četros mēnešos. Pasaules ekonomika ir iekļuvusi nelaimē, un ārstēšana būs ļoti ilga. Ir svarīgi norādīt, ka mums ir jārikojas saskaņoti pat ES ietvaros. Nevienam no mums nedzīvo izolācijā. Mēs varam veiksmīgi pārvarēt pasaules ekonomikas krīzes ietekmi tikai ar saskaņotu darbību.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pateikties jums par ļoti nopietnajām un konstruktīvajām debatēm. Es, protams, ziņošu par tām Komisijai, priekšsēdētājam J. M. Barroso un kolēģim Joaquín Almunia.

Man ir divi vai trīs komentāri vispirms par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu. Tāpat kā *Poul Nyrup Rasmussen* es, bez šaubām, rūpīgi iepazīšos ar SVF jaunāko ekonomikas pārskatu, kas tiešām ir ļoti drūma lasāmviela. Tajā pašā laikā ir svarīgi norādīt, ka mēs jau esam pieņēmuši ļoti saturīgus un svarīgus politiskus lēmumus Eiropas un pasaules ekonomikas stimulēšanai. Vispārēji runājot, tas jau ir palīdzējis apturēt finanšu tirgus sabrukumu. Bet, protams, ir tikai godīgi pateikt, ka kādu laiku mēs vēl saņemsim sliktas ziņas no reālās ekonomikas īpaši attiecībā bezdarba pieaugumu. Tādēļ mums ir jābūt ļoti vēriemiem un modriem. Mums pastāvīgi jāvērtē, kā darbojas un kādus rezultātus dod ekonomikas atveseļošanas pakete, fiskālie stimuli un finanšu reformas. Ja vajadzēs, nākamajos mēnešos mums nāksies strādāt vairāk un labāk.

Mēs veicam mājasdarbu pie finanšu tirgus reformas, reaģējot uz vairāku kolēģu teikto. Piemēram, Komisijas nākamās nedēļas darba kārtībā ir liela tiesību aktu pakete attiecībā uz finanšu tirgiem, it sevišķi uz direktoru atbalgojumu, un ieteikums par atbalgojuma politiku finanšu pakalpojumu nozarē. Tā ir ļoti svarīga finanšu tirgus reformas daļa.

Visbeidzot, kaut gan Eiropas un pasaules finanšu noteikumu reforma ir tiešām vajadzīga, lai labotu finanšu kapitālisma sistēmiskās kļūdas, tajā pašā laikā attiecībā uz pašu tirgus ekonomiku ir svarīgi kopā ar ūdeni neizliet no vannas arī bērnu. Citiem vārdiem sakot, mums ir jāsauglabā vienots tirgus – kas ir bijis Eiropas labklājības virzītājspēks – un jāstrādā pie jauna pasaules tirdzniecības līguma saistībā ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju. Kā teica *Daul* kungs, mums vajag tirgoties vairāk nevis mazāk. Tas ir īpaši svarīgi jaunattīstības valstīm, kuras ir ļoti smagi skārusi pašreizējā lejupslīdē un pasaules tirdzniecības tempa samazinājumus.

Nākamajā mēnesī, aizvietojo *Louis Michel*, arī es esmu iesaistīts šajā procesā saistībā ar saviem amata pienākumiem. Patiesi, jaunattīstības valstis ir tās, kuras visvairāk cieš no šīs ekonomikas lejupslīdes. Tādēļ mēs nedrīkstam palaist garām brīdi, lai ātri panāktu Dohas sarunu kārtas vērienīgu noslēgumu. Pašreizējā ekonomiskajā klimatā Dohas sarunu noslēgšanas vērtība ir ļoti cēlusies. Doha veicinātu pasaules ekonomiku un novērstu protekcionisma atjaunošanu. Tādēļ visām G20 valstīm jāskatās tālāk par savu politikas mazdārziņu un jāparāda reāla apņēmība virzīties uz priekšu Dohas sarunu kārtā. Manuprāt, no attīstības viedokļa ir svarīgi norādīt, ka arī G20 valstu vadītāji vienojās par tirdzniecības paketi USD 250 miljardu vērtībā divos gados, lai atbalstītu pasaules tirdzniecības plūsmu, ko Eiropa grib ievērojami veicināt.

Priekšsēdētājs. – Es gribētu norādīt, ka saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu esmu saņēmis sešus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾, kurus šo debašu noslēgumā iesniedza sešas galvenās Parlamenta grupas.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks piektdien, 2009. gada 23. aprīlī.

⁽¹⁾ Sk. protoklu.

14. Atbalsts Speciālajai olimpiādei Eiropas Savienībā (rakstiska deklarācija) (sk. protokolu)

15. Stāvoklis Moldovas republikā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojums par situāciju Moldovas Republikā, bet, pirmkārt, es domāju, ka *Watson* kungs vēlas pievērst Parlamenta uzmanību tam, ka mūsu vidū ir ievērojami Moldovas sabiedrības pārstāvji.

Graham Watson (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka šodien zālē atrodas Moldovas Parlamentu pārstāvošo triju opozīcijas partiju vadītāji, kas šeit piedalās debatēs: *Dorin Chirtoacă*, kas ir Kišiņevas mērs un Moldovas Liberāļu partijas priekšsēdētāja vietniece; *Vladimir Filat*, kas ir Liberāli demokrātiskās partijas priekšsēdētājs un *Serafim Urechean*, apvienības „Mūsu Moldova” priekšsēdētājs.

(Aplausi)

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, gan Padome, gan Parlaments ar lielu satraukumu seko notikumiem, kas izvērsušies Moldovā saskaņā ar 5. aprīļa parlamentārājam vēlēšanām. Mūsu tuvākajā kaimiņvalstī ir attīstījusies nopietna politiskā krīze, kas ir nopietns izaicinājums ES politikai Moldovā un visā reģionā kopumā. Šis faktors ir sevišķi satraucošs, tā kā ES pašlaik gatavojas izveidot Austrumu partnerattiecības. Mūsu visu interesēs ir nodrošināt, lai situācija Moldovā netraucētu Austrumu partnerattiecību ieviešanu. Mums skaidri jānodala prezidenta *Voroņina* paziņojumi un politisko pārstāvju rīcība no vienas puses un Moldovas pilsoņu intereses no otras.

Tūlīt pēc vardarbīgo protestu izcelšanās Kišiņevā 7. aprīlī ES nosūtīja īpašo pārstāvi *Kalman Mizsei* uz Moldovu. Kopš tā laika *Mizsei* kungs ir centies uzsākt politiskās sarunas starp dažādām Moldovas partijām. Partijām, kas ieguvušas vietas jaunajā parlamentā, jāvienojas par reālu risinājumu, kas ievēro demokrātiskus principus. Visā krīzes laikā īpašais pārstāvis uzturēja ciešu saikni ar prezidentūru un Augsto pārstāvi *Javier Solana*.

Jūs, iespējams, zināt, ka Čehijas premjerministrs *Mirek Topolánek* vakar arī apmeklēja Kišiņevu. Viņš aicināja Moldovas iestādes un opozīciju būt saprotošām un uzsākt politisku dialogu. Viņš tikās ar prezidentu *Voroņinu*, premjerministru *Greceanu* un opozīcijas pārstāvjiem. Prezidentūras galvenais vēstījums pilnībā saskanēja ar *Kalman Mizsei* ilgtermiņa darbībām. Moldovas sabiedrībai jānostiprina pilsoņu tiesības, valdībai jānodrošina, lai pilsoniskā sabiedrība pienācīgi funkcionētu, un tai jānodrošina vārda brīvība un citas galvenās cilvēktiesības. Turklāt Moldovas opozīcijai ir būtiski panākt piekļuvi galvenajiem plašsaziņas līdzekļiem, lai sekmīgi īstenotu savas idejas un iesaistītos politiskās diskusijās uz vienlīdzīgiem noteikumiem. No otras puses, opozīcijas pārstāvjiem ir nepieciešams konstruktīvi sadarboties ar valdošo partiju un respektēt vēlēšanu rezultātus. Premjerministrs *Topolánek* kā Eiropas Padomes priekšsēdētājs visiem pārstāvjiem uzsvēra, ka ir būtiski svarīgi vienmēr paturēt prātā Eiropas perspektīvas. Moldova nedrīkst novirzīties no demokrātijas ceļa. Moldovu šajā ceļā stiprinātu pievienošanās Austrumu partnerattiecību projektam.

Es vēlētos jums atgādināt, ka 8. aprīlī paziņotie oficiālie vēlēšanu rezultāti bija Moldovas komunistiskās partijas, kas ieguva gandrīz 50 % balsu, uzvara. Pārējās balsis sadalījās starp trim opozīcijas partijām. Pamatojoties uz šiem rezultātiem, komunisti jaunajā parlamentā iegūtu 60 no 101 vietas. Starptautisko vēlēšanu novērotāju misijas provizorisks vērtējums bija, ka vēlēšanas ir likumīgas, lai gan tika minētas vairākas kampaņas laikā novērotās problēmas.

Tomēr opozīcija un vairākas nevalstiskās organizācijas paziņoja, ka vēlēšanās bija krāpniecības gadījumi. Pagājušajā nedēļā Centrālā vēlēšanu komisija pārskaitīja balsis un secināja, ka vadošā komunistiskā partija patiesi ir ieguvusi 60 no 101 vietas parlamentā, tādējādi apstiprinot iepriekšējās balsu skaitīšanas rezultātus. Kas attiecas uz opozīciju, galvenā problēma nav balsu skaitīšana, bet vēlēšanu saraksti, kuros ļaunprātīgi iekļauti vairāki simti tūkstoši „mirušo dvēseļu” vai personas, kas vispār neeksistē. Opozīcija pārbauda vēlēšanu sarakstus, lai pierādītu šādu apsūdzību. Saskaņā ar Komisijas runasvīra teikto, balsu pārskaitīšanā netika konstatētas nekādas krāpniecības pazīmes. Opozīcija norādīja arī, ka vēlēšanu kampaņas laikā plaši tika izmantoti administratīvie resursi. Starptautiskie vēlēšanu novērotāji šajā sakarībā kritizēja Moldovas iestādes. ES pirms vēlēšanām vairākas reizes tika brīdinājusi Moldovas iestādes par šo problēmu. Īpaši tika vērsta uzmanība uz to, ka nav preses brīvības un represīvas iestādes vajā opozīciju.

Protestu rezultātā asi palielinājās spiediens uz neatkarīgajiem masu saziņas līdzekļiem. Žurnālistus apcietināja un vajāja. Dažiem ārzemju žurnālistiem tika liegts iebraukt valstī vai tie tika izraidīti. Ir ļoti nopietns iemesls turpmākām bažām. Krīzes laikā Moldovas iestādes nopietni pārkāpa cilvēktiesības. Saskaņā ar ziņojumiem

gandrīz 250 cilvēku tika apcietināti pēc vardarbīgiem protestiem 7. aprīlī. Daudzus no viņiem, galvenokārt jauniešus, policija piekāva, tika pielauta necilvēcīga izturēšanās un spīdzināšana, tika liegta pieeja juridiskai palīdzībai un netika atļauts informēt viņu tuviniekus. Trīs gadus jauni protestētāji nomira.

Mēs ļoti skaidri darījām zināmu Moldovas iestādēm, ka šādi cilvēktiesību un preses brīvības pārkāpumi ES nav pieņemami. Kišiņevā notikusi vardarbība nav attaisnojums valsts iestāžu cietsirdīgiem pasākumiem. Moldova ir apstiprinājusi Eiropas normas un vērtības, pieņemot tādus pasākumus kā ES un Moldovas Rīcības plāns. EU ir steidzami aicinājusi Moldovas iestādes ievērot cilvēktiesību un pamatbrīvību principus.

15. aprīlī Moldovas prezidents *Vladimir Voronin* rīkojās pareizi, izsludinot visu to personu amnestiju, kas tika apcietināti protestu laikā, izņemot tos, kas bija iepriekš krimināli sodīti. Viņš arī aicināja veikt notikumu pārredzamu un pienācīgu izmeklēšanu. Izmeklēšana jāveic sadarbībā ar atbildīgajām Eiropas un starptautiskajām iestādēm. ES un arī Eiropas Padome, kā arī OSCE un ANO stingri uzrauga cilvēktiesību situāciju. Ir svarīgi, lai šīs darbības tiktu koordinētas. Lai izmeklēšanu Moldovā varētu uzskatīt par uzticamu un godīgu, ir nepieciešama starptautiskā līdzdalība. Aso konfliktu un neuzticību, kas pēdējo nedēļu laikā ir valdījusi Moldovas sabiedrībā, var pārvarēt vienīgi pārredzamā procesā.

Ir būtiski šai krīzei rast politisku risinājumu. Moldovu ir piemeklējušas ļoti nopietnas ekonomiskas problēmas, ko izraisījusi globālā finanšu krīze. Politisko nemieru turpināšana valstij liegtu iespēju atrisināt ekonomiskās problēmas. Steidzami nepieciešama ir darboties spējīga valdība. Būs nepieciešama arī ārējā palīdzība, tostarp nopietni iesaistot SVF. Šajā posmā ir ļoti svarīgi lūkoties nākotnē pēc pašreizējās krīzes tiešo seku pārvarēšanas un apsvērt, kādai būtu jābūt mūsu politikai attiecībā uz Moldovu. Krīze skaidri parādīja, cik nepieciešami ir pastāvīgi un mērķtiecīgi pasākumi, lai ieviestu demokrātiskus standartus un iestādes Moldovā. No ES tiks prasīta lielāka palīdzība, kas koncentrētos uz iestāžu izveidošanu, veicot policijas un tiesu reformu un garantējot plašsaziņas līdzekļu brīvības un plurālismu. Moldovas politisko partiju nolīgumā par pašreizējās krīzes likvidāciju jāiekļauj saistības veikt dziļas reformas iepriekš minētajās jomās.

Dāmas un kungi, nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka daudzus gadus Moldova ir bijusi viena no attīstītākajām valstīm Austrumeiropā attiecībā uz demokrātisko standartu noturību un vēlmi tuvuoties ES. Mūsu interesēs ir palīdzēt Moldovai pārvarēt pašreizējo krīzi un turpināt tālāk šo ceļu. Projekts „Austrumu partnerattiecības” nodrošinās jaunu un mērķtiecīgu sistēmu, lai veicinātu ES palīdzību politisko un ekonomisko reformu īstenošanai Moldovā un citās šī reģiona valstīs. Mūsu visu interesēs ir nodrošināt, lai Moldovā tiktu stiprināta demokrātija un Moldova turpinātu tuvināties Eiropas Savienībai.

SĒDI VADA: MRS ROTHE

Priekšsēdētāja vietniece

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, atsaucoties uz Watson kunga paziņojumu, vispirms atļaujiet man silti sveikt mūsu viesus no Moldovas.

Situācija Moldovas Republikā ir patiešām satraucoša. Mēs cieši sekojam notikumu attīstībai un meklējam ceļus, kā veicināt dialogu un samierināt politiskos spēkus šajā valstī.

Kas attiecas uz nesenā vēlēšanu norisi, mana kolēģe *Benita Ferrero-Waldner* atzinīgi novērtēja vēlēšanu starptautiskās novērotāju misijas, ko vadīja OSCE, provizorisko vērtējumu. Misija secināja, ka vēlēšanas noritējušas plurālistiskā gaisotnē, vēlētajiem dota noteikta politiskā izvēles iespēja un ievēroti vairāki demokrātisku vēlēšanu starptautiskie standarti.

Tomēr tika konstatēti nopietni trūkumi, kas rada nopietnas bažas un par ko Komisija jau brīdināja krietnu laiku pirms vēlēšanām. Tie ir: nepamatota administratīvā iejaukšanās, nepietiekami ievērota vārda brīvība un visu partiju piekļuve plašsaziņas līdzekļiem, kā arī vispārējs sabiedrības pārliecības par demokrātisku vēlēšanu procesu trūkums. Šie trūkumi jānovērš vissteidzamākajā kārtā, jo vairāk, ņemot vērā 7. aprīļa notikumus.

Daudz satraucošāki ir ziņojumi par plašiem cilvēktiesību pārkāpumiem demonstrācijās, kas izcēlās pēc vēlēšanu dienas. Pēc nemieriem, kas sekoja 7. aprīļa demonstrācijām, Komisija stingri nosodīja pārlieku spēka piemērošanu un aicināja iesaistītos pārtraukt pielietot musinošu retoriku un vardarbību.

Mēs turpinām pievērst šim jautājumam stingru uzmanību. Cilvēktiesību ievērošana paliek galvenais nosacījums mūsu attiecību ar Moldovu turpmākai attīstībai. Ir izšķiroši, lai liecības par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem, ko veikušas drošības struktūras, tiktu izmeklētas rūpīgi un ātri. Gadījumos, kad liecības ir

pamatotas, iestādēm jārikojas, lai nodrošinātu par šādiem pārkāpumiem atbildīgo personu saukšanu pie atbildības.

Atzinīgi jāvērtē prezidenta *Voronin* piekrišana apmeklēt Eiropas Padomes Cilvēktiesību komisāru *Thomas Hammarberg*, kā arī sadarbība ar ESĪP šajos jautājumos. Tāpat pozitīva ir Moldovas ieinteresētība iespējā uzņemt ES faktu vākšanas misiju.

Lai gan šīs misijas nevar aizstāt valsts pienākumu izpētīt un apsūdzēt cilvēktiesību pārkāpumus, tām vajadzētu palīdzēt izgaismot pēdējās vēlēšanas un to sekas. Tām vajadzētu arī nedaudz veicināt politisko dialogu, lai atjaunotu sabiedrības uzticību.

Šodien situācija Moldovā ir ļoti trausla. Valsts ir pastāvīgi paudusi savu vēlēšanos padziļināt attiecības ar Eiropas Savienību. Pašreizējā krīze ir pārbaudījums tam, kā Moldova risinās šo jautājumu.

Mēs atzinīgi vērtējam to, ka Rumānija ir atturējusies spert attiecīgus soļus pēc lēmuma atkal ieviest vīzas Rumānijas pilsoņiem un pasludināt tās vēstnieku par *persona non grata*. Mums vajadzētu mudināt visus sabiedrotos ievērot vislielāko piesardzību un vienmēr paturēt prātā galveno mērķi — situācijas stabilizēšanu valstī.

Pašreizējā situācija rada nopietnas bažas, bet mums nevajadzētu zaudēt plašāku skatījumu. Atslēga Moldovas nākotnes stabilitātei un uzplaukumam ir tās attiecību padziļināšana ar Eiropas Savienību. Pirms Austrumu partnerattiecību projekta uzsākšanas mums jāparāda, ka mēs patiešām esam gatavi palīdzēt Moldovai pārvarēt pašreizējās grūtības, jo īpaši izkļiedējot saspīlējumus, veicinot dialogu un nostiprinot saites starp mums.

Moldovas Republika ir mūsu kaimiņš. Mēs esam strādājuši cieši blakus un uzticības gaisotnē ar Moldovas pilsoņiem vairāk nekā 15 gadus. Mēs pilnībā apzināmies Moldovas eiropēiskos centienus. Šajā kritiskajā situācijā mēs šodien esam saistīti ar Moldovas iedzīvotājiem un strādājam kopā ne tikai, lai pārvarētu izaicinājumus, kas radušies vēlēšanu periodā, bet arī tos, kas parādās globālās finanšu krīzes un ekonomiskās lejupslīdes rezultātā. Citiem vārdiem, mums rūp Moldova un tās pilsoņi.

Marian-Jean Marinescu, PPE-DE grupas vārdā. – (RO) Moldovas Republikai ir starptautiski pienākumi un saistības, kas nozīmē, ka tā ir uzņēmusies atbildību ievērot demokrātiju, likuma varu un cilvēktiesības. Tomēr nesenie notikumi mums ir parādījuši, ka ir notikusi nopietna atkāpšanās no visām šīm saistībām. Nejausi aresti, nolaupīšanas, pazudušas personas, arestēto neiedomājami tiesību pārkāpumi, necilvēcīga un pazemojoša attieksme, pilsoņu terorizēšana un draudēšana ar ieročiem ir nožēlojamas darbības, kas apdraud šīs valsts nākotni ES.

Pret masu saziņas līdzekļu pārstāvjiem un opozīcijas partijām uzsāktā kampaņa, kā arī žurnālistu aresti un izraidīšana ir nopietna, nožēlojama rīcība. Es nosodu šo pāridarījumu kampaņu, nopietnos cilvēktiesību pārkāpumus un nelegālās darbības, ko veikusi Moldovas Republikas valdība.

ES atbalsta, kas paredzēts laika posmam 2007-2010, mērķis ir atbalstīt demokrātijas attīstību un Moldovas labu pārvaldību, un tas paredz piešķirt vairāk nekā 50 miljonu eiro. Es ceru, ka nauda netika izmantota policijas apmācībām, kā īstenot vardarbību pret iedzīvotājiem. Es vēlētos aicināt Komisiju iesniegt Eiropas Parlamentam ziņojumu par visa ES finansējuma izmantošanu Moldovas Republikā.

Rumānijas mērķis ir un būs ievērot proaktīvu politiku, kuras mērķis ir atbalstīt Moldovas Republikas integrāciju Eiropas struktūrās. Tā iemesls ir ne tikai senās vēsturiskās saites ar šīs valsts pilsoņiem, bet galvenokārt ciešā pārlietība, ka Moldovas Republikas kā modernas, demokrātiskas valsts, kas pamatojas uz cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, liktenis ir saistāms ar Eiropu. Moldovas iestāžu apsūdzības pret Rumānijas valsti ir blēņas. Vīzu ieviešana Rumānijas pilsoņiem arī ir nepamatota un nepieņemama rīcība. Valsts vadība mainās, bet pilsoņi paliek.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienības interesēs ir, lai Moldovas Republika sekotu Eiropas ceļam, uzturot pilsoņu centienus dzīvot stabilā, drošā, demokrātiskā valstī. Šajā sakarībā Eiropas partnerattiecības ir efektīvs instruments un iespēja Moldovas Republikas pilsoņiem īstenot savus centienus Eiropā.

Marianne Mikko, PSE grupas vārdā. – (ET) Dāmas un kungi, es vienmēr esmu stingri atbalstījis Moldovu, bet pašreizējā krīze dara man lielas bažas. Lai gan Moldova ir neliela valsts, kas ir atkarīga no ārvalstu palīdzības, mēs nevaram izlikties aklī, ja tiek pārkāpti likuma varas principi.

Attiecības starp Eiropas Savienību un Moldovu mums joprojām ir ļoti nozīmīgas, bet nevajadzētu iedomāties, ka Eiropas Savienībā dzīvo zilacaini naīvi cilvēki, kas tic visam, ko Moldovas iestādes pasniedz mums kā

patiesību. Paredzētā Eiropas Parlamenta *ad hoc* misija uz Moldovu ir ļoti svarīga. Neviena temats nebūs tabu. Mēs vēlētos zināt, kā policija izturējās pret demonstrantiem pēcvēlēšanu periodā. Cilvēktiesību ievērošana ne tikai vārdos, bet arī darbos Eiropas Savienībai un arī tautas tieši ievēlētajiem pārstāvjiem ir ārkārtīgi svarīga. Diemžēl Moldovas Republika Ārlietu komitejas sanāksmē un Moldovas delegācija vakar signalizēja, ka Eiropai jābūt gatavai monologiem Kišiņevā. Mums tas nav pieņemami, tā kā Eiropas integrācija nozīmē atvērtu dialogu. Tādējādi partneri apspriež visu. Es ticu Austrumu partnerattiecībām, kā arī demokrātijas iespējai Moldovā. Tāpēc palīdzēsim Moldovai.

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, Moldovas valsts mums atgādina Eiropas bēdīgo pagātni: komunistiskās valdības sludina uzvaru uz saviem noteikumiem, protestētājus piekauj un nogalina, kaimiņvalstis apsūdz par pastāvīgiem nemieriem. Ja ir patiesi pierādījumi, ka Rumānijas Drošības dienests ir kurinājis vardarbību, tad starptautiskajai kopienai tas jāpārbauda.

Nākamnedēļ Parlamenta misijai jāatrod pierādījumi par it kā papildus nodrukātajiem 200 000 vēlēšanu biļeteniem, ziņām, ka 400 000 vēlētāju vēlēšanu dienā reģistrēti ar neatbilstošiem ID, kā arī sūdzībām, ka vēlētājiem Transnistrijā masveidā netika dotas vēlēšanu tiesības. Kamēr tas tiek izmeklēts, kamēr OSCE ziņos par rezultātiem, daudzi vienkārši tam netic, lai ko Moldovas tiesas nospriestu. Var būt tā, ka komisāra Ferrero-Waldner instinkatīvais optimisms izrādās nevietā.

Prezidentam Voroniņam arī vajadzētu nosodīt jauniešu, kas pēc protesta vienkārši bija sapulcējušies, aizturēšanu, piekaušanu un nogalināšanu bez tiesas sprieduma. Pietiek likt šķēršļus juristiem vai nevalstiskajām organizācijām, pietiek slēpt aizturēto vārdus un skaitu. Es gribētu, lai Komisija apstiprina, vai Moldovas rīcība, izraidot Rumānijas vēstnieku un pieprasot vīzas ieceļotājiem, ir nolīgumu, kas Eiropas Savienībai noslēgti ar šo valsti, pārkāpumi. Ja tā, kā Komisija rīkosies?

Prezidenta Băsescu paziņojums par pasēm arī palielināja saspīlējumus. Mums iecietīgi jāizturas pret divpusējām attiecībām, bet tajā pašā laikā jāpieprasa ievērot nolīgumus.

Šodien mūsu viesi no Moldovas aprakstīja valsti, kurā tik daudzos veidos tiek noliegta brīvība un demokrātija, kur dīvainā kārtā interneta darbība tiek traucēta, kur televīzijas kanāli pazūd no radioviļņiem, kur valsts televīzijā labāk rāda vēderdejas nekā ziņo par vardarbību uz ielām.

Lai gan mūsu Eiropas Savienība rūpējas par ģeopolitiku, tai jāizprot Moldovas politika, tās tautas centieni panākt demokrātiju un izvēles brīvību. Tā ir valsts, kas veic aktīvu tirdzniecību ar sev rietumos atrodošām valstīm, valsts, kuru ar Eiropas Savienības dalībvalstīm saista ģeogrāfiskas, vēsturiskas un kultūras saites. Nākamnēses, tā kā mūsu valstu vadītāji tiekas Austrumu partnerattiecību samitā, viņiem jābūt pārliecinātiem, ka viņi veido partnerattiecības, pamatojoties uz demokrātiju un cilvēktiesībām. Prezidentam Voroniņam un viņa līdzbiedriem jādod ieguldījums šim nolūkam. Mūsu Eiropas Savienībai tas jāpieprasa.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Starptautiskie ziņojumi par nemieriem Moldovā aprīļa sākumā un to sekas rada daudz jautājumu, tie ir jautājumi, kas Eiropas iestādēm jāuzdod Moldovas un Rumānijas iestādēm.

Es sākšu ar Kišiņevu. Vai Moldovas valdība patiesi plāno atklāt uguni uz demonstrantiem ārkārtas gadījumos, sākot no šodienas, arī turpmāk? Es vēlos pievērst deputātu uzmanību paziņojumam, ko premjerministrs izteica par valsts televīziju. Kā Moldovas valdība izskaidro radikālo pieeju maiņu, ko nacionālās drošības orgāni īstenoja pret demonstrantiem un citiem oponentiem? Tā bija radikāla pāreja no neizprotamas pasivitātes uz vandālismu un valdības ēku ļaunprātīgu dedzināšanu un izlaušanās līdz pat brutālai fiziskai vardarbībai pret neapbruņotiem iedzīvotājiem, kā rezultātā bija trīs aizdomīgas nāves gadījumi.

Galu galā, kā Moldovas Republika var attaisnot savu atbildību par šiem vissvarīgāko cilvēktiesību pārkāpumiem? Atbildot uz šo pēdējo un izšķirošo jautājumu, priekšsēdētājas kundze, noteikti ir jāņem vērā četrpadsmit Moldovas pilsoniskās sabiedrības aizstāvju vakar Čehijas prezidentūrai iesniegtā vēstule, kurā ir deviņi ieteikumi. Es ceru, ka Eiropas iestādes, komisārs Rehn un Čehijas prezidentūra ņems vērā šo vēstuli. Moldovas sabiedrības ievērojamas personas prasa izskaidrojumu. Mums jānostājas pret Moldovas iestādēm.

Vēl vairāk, Briselei vismaz jāpieprasa paskaidrojums no Bukarestes par priekšlikumu piešķirt Rumānijas pilsonību plašā mērogā tiem Moldovas pilsoņiem, kam vecvecāki ir rumāņi. Noteikti saprātīgi būtu Eiropas konsultācija par tālejošām sekām, ko šāds plašs lēmums varētu izraisīt.

Adrian Severin (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, vardarbība Moldovas Republikā nebija revolūcija, bet gan dumpis, kas notika revolucionārā atmosfērā sadalītā sabiedrībā. Šo vardarbību varētu arī uzskatīt par stratēģijas daļu, kas provocēta un izmantota ar mērķi no jauna pārcelt robežas starp Eiropas Savienību un Eirāziju.

Tāpēc šī problēma, kas mums jārisina, ir Eiropas problēma. Tā nav tikai starptautiska vai tikai dalībvalsts problēma. Tomēr risinājums šai problēmai nedrīkst būt atbildes represijas, bet gan spēku palielināšana Moldovas iesaistīšanā Eiropas ceļā. Risinājums nav arī mudināt Moldovas eliti atstāt valsti ar ārzemju pasi kabatā.

Tāpēc mums jānostiprina Eiropas Savienības misija, kas jānosūta uz Moldovu, gan tās apjoms, gan līdzekļi, jāpateidzina sarunas ar Moldovu par atvieglojumiem vīzu noteikumos un jāpadziļina sadarbība jomā, kas veicinātu gan sabiedriskās kārtības nostiprināšanu, gan cilvēktiesību ievērošanu. Mums jāstrādā kopā ar iestādēm, opozīciju un pilsonisko sabiedrību, bet arī kopā ar Krieviju, kurai ir svarīga ietekme reģionā. Mums jāizvairās uzskatīt šos notikumus par attaisnojumu vienpusēji pieņemtajam risinājumam attiecībā uz Transnistriju.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze, ir tādi, kas uzskata, ka mums jāpieņem rezolūcija par Moldovu, un tādi, kas uzskata, ka mums nevajadzētu to pieņemt. Tie, kas nevēlas šo rezolūciju, bieži atsaucos uz to, ka OSCE patiesībā pati apstiprināja vēlēšanas. Tomēr atļaujiet man sacīt, ka OSCE ziņojums nebija pilnīgi nekritisks. Taisni pretēji, tajā bija daudz kritisku piezīmju. Tomēr rezolūcija nav tikai par vēlēšanām, bet arī par to, kas notika pēc vēlēšanām un pavisam nesen.

Cilvēktiesības ir jāievēro. Plašsaziņas līdzekļiem ir jādod brīvība. Nekādā gadījumā nav attaisnojami uzbrukumi miermīlīgiem demonstrantiem. Šīs rezolūcijas apstiprināšana nozīmētu, ka mēs Moldovas iedzīvotājiem nosūtām skaidru signālu, parādot, ka viņi nav vieni paši, ka mēs redzam, kas tur notiek un mēs to nepieņemam. Tāpēc es mudinu jūs visus atbalstīt šo rezolūciju.

Victor Boștinaru (PSE). - (RO) Notikumus, kas risinājās Moldovas Republikā, varēja paredzēt jau sen. To sakot, es atsaucos uz faktu, ka 2008. gadā ES dialogā ar Moldovas Republiku tika minēti trīs galvenie jautājumi: a) iespēja opozīcijai brīvi piekļūt plašsaziņas līdzekļiem, kam *Voronin* režīms sistemātiski lika šķēršļus un izlietoja iestāžu varu; b) Venēcijas Komisijas prasības atturēties grozīt likumu par parlamenta vēlēšanām nepildīšana, Kišiņevas režīmam un tā sabiedrotajiem skaidri atsakoties to darīt; c) opozīcijas iesaistīšana galveno lēmumu par valsts politiku pieņemšanā, jo īpaši attiecībā uz tās Eiropas integrācijas politiku, tas bija vēl viens jautājums, kas tika skaidri noraidīts.

Tas, ka mūsu partneri Kišiņevā ignorēja vai sistemātiski noraidīja šos trīs galvenos tematus, patiesībā mums norāda, ka Moldova nostājas pret Eiropas Savienību jautājumos, kas ir ļoti svarīgi šīs valsts nākotnei. Notikumi, kas risinājās vēlēšanu dienā, bija tikai paredzamas beigas stāstam, par kuru, iespējams, gan Eiropas Savienība, gan Eiropas Parlaments abi ir nedaudz vainīgi.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mums ir trīs problēmas ar Moldovas Republiku, un visas ir nopietnas. Pamatojoties uz tām, mēs varam izstrādāt trīs veidu rīcību. Pirmais attiecas uz cilvēktiesībām. Mums ir simtiem jaunu cilvēku, kas ir aizturēti, dažreiz pat spīdzināti. Nākamais veids attiecas uz preses brīvību. Mums ir žurnālisti, kas tiek iebiedēti un nolaupīti uz ielām gaišā dienas laikā. Pēdējais veids attiecas uz vēlēšanu norises mehānismu. Mums ir ļoti daudz konkrētu datu, kas norāda uz krāpšanas vēlēšanās. Mums tikpat konkrēti jāpieņem lēmums par šo pēdējo aspektu. Opozīcijas partijas uzskata, ka krāpšanās dēļ rezultāti ir mainīti līdz pat 10-15 %. Moldovas Republikas pilsoņi joprojām ar lielām cerībām gaida mūsu lēmumus, mūsu reakciju. Tas ir viņu vienīgais ceļš, kā pārvarēt šo traģisko situāciju, kas viņiem jāpārdzīvo un kurai tikpat kā nav precedenta Eiropā.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) Mūsdienās Kišiņevā, priekšsēdētājas kundze, jums ir tiesības palikt klusu, jums ir tiesības darīt to, ko jums liek un jums ir tiesības maksāt nodokļus elitei, kam nav nevienam jāatskaitās, kā arī jums ir tiesības emigrēt, pakļauties un, ja nepieciešams, ienīst pēc komandas. Jums nav tiesību brīvi izpausties, pulcēties, rīkot publiskas debates un nav pat tiesību izlemt pašam savu identitāti. Komisār, tādi ir apstākļi, kādos jāstabilizē stāvoklis Moldovas Republikā, bet nav nekāda pamata optimismam.

Nostājoties uz šāda ceļa, vienīgais liktenis, kas var sagaidīt Moldovu, labākajā gadījumā ir tāds pat kā Baltkrievijai. Jau ilgu laiku pirms vēlēšanām Komunistiskā partija panāca un nostiprināja pilnīgu kontroli pār visiem masu saziņas līdzekļiem. Šie pasākumi padarīja demokrātiskā procesa saturu bezjēdzīgu un piespieda ceturto daļu no valsts iedzīvotājiem emigrēt. Uz šī fona vēlēšanas nebūtu varējušas notikt bez mazākajām šaubām. Kišiņevā īstenotās represijas tagad ir kļuvušas par veidu, kādā iestādes sazinās ar iedzīvotājiem.

Tāpēc tagad un turpmāk ES nevar atļauties ieņemt iecietīgu, divkosīgu attieksmi attiecībā pret režīmu Kišiņevā. Sākot ar šo brīdi, mūsu klusēšana vai šie divkosīgie paziņojumi norādīs uz to, ka mēs piekritam un līdzdarbojamies nosodījuma izrādīšanā pamatbrīvībām un demokrātiskai tiesu sistēmai, kā arī vardarbības

un represiju aktiem. Un pēdējais, bet ne mazāk svarīgais, krīze Kišiņevā parāda, ka mums jāuzlabo metodes, kādas mēs lietojam, lai novērotu un uzraudzītu vēlēšanas, un jāpārdomā mūsu pastāvīgā pārstāvja lomu tur.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, Moldova joprojām ir viena no visnabadzīgākajām valstīm Eiropā, kur prezidenta *Voronin* demokrātija ir ļoti trausla, jo viņš ir nemainīgs *Homo Sovieticus*, kas joprojām lepnī sauc sevi par komunistu un, cik bēdīgi, ieņem divkosīgu attieksmi attiecībā uz ES pat jautājumā par Austrumu partnerattiecībām.

Neskatoties uz to, viņš joprojām ir populārs, jo īpaši lauku rajonos un vecās paaudzes vidū, kurus mēs nostalģija pēc PSRS drošības šajos ekonomiski svārstīgos laikos.

Trīs OSCE iestādes, kuru sastāvā bija arī mūsu EP delegācija, pamatā atbalstīja viņa uzvaru, tāpēc mums atliek tikai pieņemt šo faktu, pat ja mums stingri jāprotestē pret represīvajiem, bargajiem pasākumiem, kas tika vērsti pret opozīcijas demonstrantiem, kas nosodīja valdību par plašsaziņas līdzekļu monopolizēšanu kampaņas laikā, novecojušu un nepilnīgu vēlēšanu reģistra izmantošanu, tostarp tādu cilvēku iekļaušanu, kas, iespējams, bija miruši, kā arī plašās diasporas ārzemēs nepielaišanu vēlēšanām.

Tieši tagad mums jākoncentrējas uz cilvēktiesību pārkāpumiem, ko Eiropas Savienības misijai pilnībā jāpārbauda, ja Moldova grib turpināt saņemt atbalstu saviem ES-Atlantijas centieniem.

Paul Rübīg (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, es esmu ļoti pateicīgs šodien par šīm debatēm, jo tās parāda, ka Eiropa ar 27 dalībvalstīm un 500 miljoniem iedzīvotāju noteikti ir autoritāte arī ārpus Eiropas robežām. Daudzi Moldovas iedzīvotāji ir sapratuši, cik svarīgi ir sadalīt varu, attīstīt demokrātijas pamatprincipus un cīnīties par to.

Šodien tas nav pats par sevi saprotams, ka iedzīvotāji aizstāv demokrātiju un var paust savus uzskatus publiski, par to netiekot izolēti vai pakļauti represijām. Tāpēc es uzskatu — un šeit es vēlētos pilnībā atbalstīt komisāru — ka mums Eiropā jāizmanto viss pašlaik pieejamais cīņā par atsevišķu pilsoņu brīvību, par preses brīvību un stabilu demokrātiju.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. - (CS) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, stāvoklis Moldovā joprojām ir saspīlēts un ES jāturpina īstenot tās neatlaidīgie centieni, lai panāktu pušu sēšanos pie sarunu galda. Tai arī jāstrādā ar tām, lai rastu kopīgu risinājumu, kas būtu visaptverošs, līdzsvarots un reāls un dotu ieguldījumu demokrātiskā procesa un demokrātisku iestāžu nostiprināšanā Moldovā. Es pilnībā piekritu *Graham Watson*, ka *Voronin* kungam jāievēro demokrātijas principi un jānosoda pret demonstrantiem pieļautā spīdzināšana un vardarbība. Es uzskatu, ka visiem būtu jānosoda žurnālistu arestus un vārda brīvības ievērojamos pārkāpumus. Šajā sakarībā mums ir arī svarīgi pilnībā atbalstīt ES īpašā pārstāvja darbu Moldovā.

Nevar būt nekādu šaubu, ka ES un Padome ir ļoti satrauktas par cilvēktiesību pārkāpumiem Moldovā krīzes laikā. Mēs aicinām Moldovas iestādes nekavējoties iesaistīties pārrēdzamā procesā, pilnībā sadarbojoties ar atbildīgajām Eiropas un starptautiskajām iestādēm, kā arī pārbaudīt un nosodīt cilvēktiesību pārkāpumus. Krīze ir parādījusi nepieciešamību pastiprināt ES palīdzību ar mērķi veikt turpmāku politisko un ekonomisko reformu Moldovā, lai stiprinātu Moldovas uzticību demokrātiskiem standartiem un vērtībām un ar ES atbalstu risināt jautājumu par Moldovas suverenitāti un teritoriālo integritāti. ES ir gatava sadarboties un tuvināt Moldovu ES. Tomēr pamats tam ir demokrātiska Moldova, tāda Moldova, kur tiek ievērotas cilvēktiesības, pastāv vārda brīvība un darbojas galvenās demokrātiskās iestādes.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. - Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos izmantot savu uzstāšanās laiku, lai atbildētu uz dažiem jūsu jautājumiem un komentāriem, jo šodien šeit, pēc manām domām, notiek ļoti atbildīga viedokļu apmaiņa.

Es sāksu ar *Watson* kunga piezīmēm par vīzām un cilvēktiesībām, bet vispirms man jā komentē viņa piezīmes par manu kolēģi *Benita Ferrero-Waldner*, kas ir atbildīga par mūsu attiecībām ar Moldovu. Jūs teicāt, ka *Benita* ir instinktīva optimiste. Es varu viņu un pirmām kārtām Komisijas nostāju aizstāvēt, sakot, ka patiesībā Komisijas nostāja ir ļoti reāla un līdzsvarota. Otrkārt, lai būtu par Eiropas komisāru, jums ir jābūt profesionālam optimistam, vismaz, ja jūs esat atbildīgs par ES paplašināšanu un attiecībām ar Dienvidaustrumeiropu.

Kas attiecas uz vīzu jautājumu, mūs patiešām samulsināja Moldovas lēmums sākt pieprasīt vīzas no Rumānijas pilsoņiem. Tas ir nepieņemami. Mēs pārbaudām šīs rīcības tiesiskumu. Mēs skatīsim šo jautājumu kopā ar Moldovas iestādēm 30. aprīlī, Darba svētku — 1. maija priekšvakarā Komisijas un Moldovas Kopējās Vadības komitejas, kas tika izveidota saskaņā ar nolīgumu par vīzu izsniegšanas veicināšanu, kontekstā.

Visbeidzot, kas attiecas uz vēlēšanām, to sekām un cilvēktiesību pārkāpumiem, Komisija stingri nosoda vardarbību, kas tika pielietota Kišiņevas ielās 7. aprīlī, kā arī plašo un pārmērīgo spēka pielietošanu, ko īstenoja tiesībsargājošās struktūras un, kā ziņots, privātās milicijas struktūras pēc vēlēšanām. Ziņojumi par plašajiem cilvēktiesību pārkāpumiem attiecībā uz aizturētajiem, kā arī nolaupīšanām, izraisa nopietnas bažas.

Mēs redzam, ka, patiesi, Moldovai ir ārkārti svarīgi dzīvot saskaņā ar tās Eiropas centieniem, apgalvojumus par cilvēktiesību pārkāpumiem pārbaudot rūpīgi un kopā ar visu politisko spēku piedalīšanos un, ja iespējams, pielietojot starptautisko kontroli. Jāpārbauda tie, par kuriem ir aizdomas, ka tie veikuši noziedzīgas darbības, tostarp cilvēktiesību pārkāpumus, un, ja šādi pārkāpumi atklāsies, jāpiedāvā tiesības veikt godīgu tiesu.

Visbeidzot, attiecībā uz vēlēšanu seku iespējamo ietekmi uz ES un Moldovas attiecībām, tās ir izvirzījušas priekšplānā Moldovas iekšējo reformu nepabeigto raksturu, jo īpaši attiecībā uz likuma varu un pamatbrīvību ievērošanu. Mēs sagaidām, ka visas Moldovas iesaistītās puses, oficiālās iestādes, kā arī politiskā opozīcija un pilsoniskā sabiedrība vienosies par pašreizējās krīzes risinājumu un sekmēs to, kas vairo, nevis mazinās demokrātiju un brīvību Moldovas tautai.

Tās, kas tagad ir kļuvusi par Eiropas Savienību, vēsture ir konkrēts pierādījums, ka dialogs un sadarbība, kā arī likuma vara var dot saskaņotus un ilgtspējīgus rezultātus — pamatbrīvību ievērošanu, politisko stabilitāti un ekonomikas uzplaukumu.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsošana par jebkādiem rezolūcijas priekšlikumiem notiks nākamās sesijas laikā.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Corina Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Laikā, kad komunistu iestādes Kišiņevā turpina turēties pie varas, izmantojot viltu un spīdzināšanu, ES prezidentūras valsts premjerministrs pārliecinoši raksturo krīzi pie ES robežām kā „satraucošu”. Pat pierādījumi par teroru un agresīvajiem uzskatiem pret Eiropas Savienības dalībvalsti nav izraisījuši tādu reakciju, kā Rumānijas leģitīma lēmuma izkropļošana paātrināt Rumānijas pilsonības atgūšanas procesu tiem, kas to pret savu gribu zaudēja traģiskajos vēsturiskajos apstākļos, par kuriem Rietumiem jānes sava daļa atbildības.

Es nespēju nepieminēt to politiku liekulību, kas tagad ceļ paniku par to, ka miljoniem moldāvu ir gatavi ieņemt Rietumus, tādā pat veidā viņi līdz 2007. gadam mala par rumāņu straujo uzbrukumu.

Kas attiecas uz demokrātijas un pamatbrīvību mīdīšanu kājām, mums būs iespēja apmainīties viedokļiem ar *Lukashenko* un *Voronin* kungiem pēc Austrumu partnerattiecību uzsākšanas. Ja šis sadarbības mehānisms neparedz uzturēt demokrātiskas reformas bijušajās padomju republikās, kuras ir izaicinātas, tas nozīmē, ka tas būs tukšs numurs.

Es nevaru kļūdīties, nonākot pie sāpīga secinājuma, ka dažiem eiropiešiem Tibeta ir tuvāk nekā Moldova. Tas tā notiek, iespējams, tad, ja ceļš uz Kišiņevu iet caur Maskavu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Pēc vēlēšanām, kas notika 2009. gada 6. aprīlī Moldovas Republikā, notika demonstrācijas. Diemžēl prese uzrādīja problēmas informācijas atspoguļošanā par to, kā risinājās notikumi. Es domāju, ka preses brīvība, vārda brīvība, cilvēktiesību ievērošana un likuma vara ir principi, ko mēs visi ievērojam, veicinām un aizstāvam.

Man šķiet, ka stāvoklis Moldovas Republikā ir ārkārtīgi nopietns. Es jo īpaši uzskatu, ka Eiropas Savienībai pret šo situāciju jāizturas nopietni un diplomātiski. Man šķiet, ka apsūdzības, kas vērstas pret Rumāniju, ir vērstas arī pret Eiropas Savienību. Tomēr Rumānijas vēstnieka Kišiņevā pasludināšana par *persona non-grata* un Moldovas Republikas pēkšņā, vienpusējā vīzu ieviešanas kārtība Rumānijas pilsoņiem ir nepieņemama.

Moldovas Republika ir Eiropas valsts gan vēsturiski, gan ģeogrāfiski. Tā ir viena no ES kaimiņvalstīm un attiecības starp ES un Moldovas Republiku jāturpina balstīt uz labām kaimiņattiecībām. Reģions, no kura es nāku, robežojas gan ar Moldovas Republiku, gan Ukrainu. Mēs esam iesaistīti daudzās kopīgās attīstības programmās, un es domāju, ka Rumānijai un Eiropas Savienībai jāturpina atbalstīt ekonomisko un sociālo attīstību Moldovas Republikā ar partnerību, kas balstīta ne tikai uz labu sadarbību, bet jo īpaši arī uz savstarpēju cieņu.

16. Stabilitātes un labklājības nostiprināšana Rietumbalkānos - Stāvoklis Bosnijā un Hercegovinā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopīgas debates par Rietumbalkāniem un īpaši *Ibrisagic* kundzes ziņojums (A6-0212/2009) Ārlietu komitejas vārdā par stabilitātes un labklājības nostiprināšanu Rietumbalkānos un Padomes un Komisijas paziņojumi par stāvokli Bosnijā un Hercegovinā [2008/2200(INI)].

Anna Ibrisagic, referente. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, ir pagājuši gandrīz 15 gadi kopš Bosnijas kara beigām un gandrīz tieši desmit gadu kopš NATO bombardēšanas kampaņa piespieda serbu karaspēkam atstāt Kosovu. Decembrī arī paies 17 gadi, kopš es pati iebraucu Zviedrijā kā bēgle no kara, kas lika man pamest manu iepriekšējo dzimteni un padarīja bosnijiešus, horvātus un serbus, kas pirms tam bija dzīvojuši kopā kā kaimiņi, par lieliem ienaidniekiem. Tas, ka nedz Bosnija, nedz Kosova vai kāda cita Rietumbalkānu valsts pēc tam nav atsākušas karadarbību, ir ES un NATO nopelns. Tomēr, lai gan ieroči ir aplukuši, kara mantojums turpina dzīvot šī reģiona politikā un sabiedrībā. Vienīgā iespēja ļaudīm šajās valstīs pārvarēt savu pagātni ir turpināt ceļu uz dalību ES. Vienīgi draudi un pielabināšanās, kas raksturo iestāšanās procesa galveno dinamiku, var likt šo valstu valdībām koncentrēties uz darbu un reformu veikšanu, kas reizi par visām reizēm var nostiprināt stabilitāti un uzplaukumu Rietumbalkānos.

Ziņojumā, ko es esmu sagatavojusi par šo tematu, un par kuru Eiropas Parlaments rīt balsos, es izpētu dažādas iniciatīvas un projektus, kuros ES un tās dalībvalstis ir iesaistītas vienā vai otrā veidā, lai censtos attīstīt sabiedrības, kas ir gatavas izpildīt visstingrākās prasības dalībai ES. Es negrasos iztīrīt sīkāk šeit ziņojumu, bet ir divas lietas, ko es īpaši vēlētos uzsvērt.

Pirmā — ir fundamentāla atšķirība starp valstīm, kas pašlaik ir iesaistītas paplašināšanās procesā un tām, kuras iestājās 2004. vai 2007. gadā. Rietumbalkānu valstis nopostīja plaša mēroga karš un etniskā tīrīšana mazliet vairāk kā pirms desmit gadiem. Par laimi, to pašu nevar teikt par Ungāriju, Igauniju vai Rumāniju. Tomēr tas nozīmē, ka ES nevar tā vienkārši rīkoties pēc iepriekšējās paplašināšanās scenārija un piemērot to Balkānu valstīm. Viens no piemēriem, ko es minēju savā ziņojumā, attiecas uz par noziegumiem aizdomās turēto personu, pret kurām ir izvirzīta apsūdzība citās valstīs, izraidīšanas aizliegumu. Šādi aizliegumi pašlaik ir spēkā visās Balkānu valstīs, bet ES patlaban neprasa to atcelšanu, pamatojot to ar faktu, ka nedz Slovākija, nedz Polija, piemēram, nav sniegusi šādus pieprasījumus. Būtu jābūt pašsaprotami, kāpēc šāda analogija te nav vietā. Es gribētu domāt, ka ir ārkārtīgi maz aizdomās turamo kara noziedznieku, kas slēpjas no tiesas Slovākijā, bet es varu jums pateikt, ka tādu ir ievērojami vairāk Serbijā un Bosnijā. Taisnīgums ir pamats, uz kura varētu balstīt samierināšanos. Kara noziedznieku nesodāmība ir pilnīgi nepieņemama, un tāpēc es vēlos mudināt Komisiju un dalībvalstis vēlreiz izvirzīt jautājumu par iespēju reģiona valstīm sākt veikt pasākumus, lai koordinētu šo aizliegumu atcelšanu.

Otrs jautājums, ko es vēlētos uzsvērt, ir, ka iestāšanās process ir ļoti stingrs un ar lielām prasībām, un tādām tam ir jābūt. Ja mēs neizvirzīsim stingras prasības un nepieprasīsim, lai tās pilnībā tiktu izpildītas, mēs patiesībā nesasnēsim nekādus reālus rezultātus. Kad prasības jau ir tik stingras un grūti izpildāmas, pēdējais, ko mums vajadzētu darīt, ir mest vēl sprunguļus to valstu ceļā, kas vēlas kļūt par dalībvalstīm, sprunguļus, kam nav nekāda sakara ar šo valstu spēju izpildīt ES dalības kritērijus.

Es domāju arī par tiem, kas uzskata, ka ES jau ir pabeigta, un nevar paredzamajā nākotnē pieņemt jaunas dalībvalstis. Lai gan, kā es norādīju savā ziņojumā, tehniski tas būtu pilnīgi iespējams turpināt uzņemt vēl jaunas dalībvalstis, pat, ja Lisabonas līgums nestātos spēkā. Tam ir nepieciešama politiskā griba, un tas ir mans un manu kolēģu Parlamenta deputātu darbs to panākt.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es esmu pateicīgs Eiropas Parlamentam par šīs svarīgās diskusijas organizēšanu šo pēcpusdien. Es ar lielu interesi izlasīju *Anna Ibrisagic* ziņojumu par stabilitāti un uzplaukumu turpmāk Balkānos, kā arī rezolūcijas projektu par Bosniju Hercegovinu, ko izstrādājusi *Doris Pack*. Padome piekrīt daudz kam, kas tika teikts ziņojumā, un mēs piekrītam daudziem viedokļiem un bažām, kas tika izteiktas saistībā ar stāvokli Bosnijā Hercegovinā.

Es vēlētos savus ievada komentārus veltīt tieši Bosnijai Hercegovinai, jo tās stabilitāte ir būtiska Rietumbalkāniem kā vienībai, un arī tāpēc, ka pašreizējā situācija joprojām rada bažas. Padome ir aktīvi formulējusi un īstenojusi stratēģiju, kas atbalsta drošību un vienotību Bosnijā Hercegovinā, kā arī aizstāvējusi reformas, kas nepieciešamas mierīgas un veiksmīgas nākotnes nodrošināšanā. Tāpēc es nepiekrītu apgalvojumam, ka Padome nevelta pietiekamu uzmanību Bosnijai Hercegovinai.

Mēs visi zinām, ka mēs joprojām piedzīvojam 1990-to gadu traģisko noztikumu sekas, kā arī *Ibriscagic* kundze to šeit minēja. Bosnija Hercegovina, kas desmitiem gadu bija nāciju, kultūru un reliģiju mierīgas līdzāspastāvēšanas simbols, kļuva par postoša konflikta zonu. Kopš tā laika ES bija jāstrādā pie stabilitātes un samierināšanas atjaunošanas, kas pamatotos uz solījumu sniegt Eiropas nākotni visam Balkānu reģionam. Neskatoties uz to, mēs joprojām tiekam konfrontēti ar nežēlīgu nacionālistisku retoriku, kas vērsta uz nacionālo atšķirību pastiprināšanu Bosnijā Hercegovinā un uz tautu samierināšanas nepieļaušanu. Lai gan ir pagājis laiks, tomēr vēl joprojām šie konflikti nav atrisināti, nav arī sadzijušas brūces starp trim tautām, kas veido Bosniju Hercegovinu.

Neskatoties uz to, pārsteidz tas, ka nacionālistu retorika un uzskati saskan ar visu Balkānu kopieni un to politisko pārstāvju kopīgajām interesēm attiecībā uz Bosnijas Hercegovinas nākotni Eiropā. Bosnijas Hercegovinas iedzīvotāji vienkārši cīnās par drošāku dzīvu un uzplaukumu. Tie vēlas virzīties uz priekšu un paļaujas, ka viņu valsts iekļausies Eiropā un citās struktūrās kā garantija nākotnes stabilitātei. Lai gan vietējie politiskie līderi daudz runā par Bosnijas Hercegovinas nākotni ES, viņu darbos ir grūti saskatīt kaut kādas reālas saistības šim mērķim. Interesu konflikts starp eiropēiskāku orientāciju un nacionālismu rada reālu risku, ka, kamēr pārējās Rietumbalkānu reģiona valstis iet uz priekšu, Bosnija Hercegovina atpaliks, saistīta savos iekšējos konfliktos.

Bažas par šādu nākotnes attīstību Bosnijā Hercegovinā ir nozīmējušas, ka šī valsts paliek mūsu rīcības plāna augšgalā un pastāvīgas uzmanības centrā. Bosnija Hercegovina ir bijusi un turpina būt intensīvu sarunu objekts visos Padomes līmeņos. Komisija un Padomes sekretariāts attīsta kontaktus ar partneriem valstī, cenšoties virzīt uz priekšu politisko procesu un palīdzēt Bosnijai Hercegovinai iet kopsolī ar pārējo reģionu. Daļibvalstis atbalsta Eiropas plānu, īstenojot savus centienus divpusējā līmenī. Mēs arī ļoti atzinīgi vērtējam šā Parlamenta Bosnijai Hercegovinai veltīto uzmanību. Es vēlētos paust savu pateicību daudziem EP deputātiem šeit šodien, kas ir atbalstījuši visas darbības, kas veicina stabilitāti un politisko briedumu Bosnijā Hercegovinā.

ES turpina veicināt eiropēisku nākotni visā reģionā, tostarp Bosnijā Hercegovinā. Tomēr iestāšanās kritēriji ES prasa ievērojamas pūles. Tas nozīmē attīstīt vienotu pieeju un būt gataviem veikt tālejošas izmaiņas. To nevar sasniegt vienas dienas laikā. Tas ir ne mazāk kā pilnīga politiska, ekonomiska un sociāla transformācija.

Bosnijai Hercegovinai jāveic nopietnas izmaiņas iekšējās struktūrās un lēmumu pieņemšanas procesos. Mēs esam vīlušies par progresa trūkumu Bosnijas Ministru padomes un Parlamentārās Asamblejas plānu īstenošanā. Tie tālu atpaliek no vajadzīgā. Steidzami nepieciešams nostiprināt un uzlabot valsts struktūras operatīvā līmenī tā, lai sasniegtu reālus rezultātus, tostarp ar ES saistīto programmu ievērojamu attīstību. Tas ir būtiski, jo ES var veidot attiecības ar Bosniju Hercegovinu kā vienu veselumu, nevis ar tās atsevišķām daļām. Eiropas partnerattiecību prioritātes arī ir skaidras. Eiropas Savienība vienmēr ir gatava palīdzēt, bet tā nevar uzņemties un neuzņemsies veikt uzdevumus, kas jāveic Bosnijas Hercegovinas politiķiem.

Neskatoties uz nacionālistisko politiku plānu turpināšanu, mēs apzināmies, ka Bosnijā Hercegovinā kompromiss un vienošanās ir iespējama. Mēs to redzējam agrāk, piemēram, pieņemot divus policijas likumus, kas sagatavoja augsni Stabilizācijas un asociācijas nolīguma parakstīšanai, vai arī Brcko jautājuma risināšanā, kas iezīmēja vienu no būtisku mērķu, ko noteica Miera īstenošanas padome, sasniegšanu. Tomēr pat šajos gadījumos progress tika panākts un nolīgumi parakstīti pēdējā brīdī un ievērojot starptautiskās kopienas ievērojamu spiedienu.

Ir nepieciešama daudz nobriedušāka pieeja. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai vietējie politiskie līderi izturētos atbildīgi, parādītu iniciatīvu un apzinātos, kam Bosnija Hercegovina patiesībā pieder un kas patiesībā ir atbildīgs par tās nākotni. Bosnijas Hercegovinas iedzīvotāji ir pelnījuši labākus rezultātus no vēlēšanām, kurās viņi piedalījās ar savu balsojumu. Šo aspektu jūs kā politiķi varat palīdzēt atbalstīt vairāk kā jebkurš cits. Šāda attīstība varētu ievērojami veicināt starptautiskas kopienas klātbūtni Bosnijā Hercegovinā. Izmaiņām ir izšķiroša loma. Ir tik daudz gadu pagājuši kopš miera līguma parakstīšanas un tagad Bosnijai Hercegovinai pašai jānostājas uz savām kājām, jāmaina savs „protektorāta” domāšanas veids un jāklūst par uzticamu un pilntiesīgu valsti. Lai šo mērķi sasniegtu, Miera īstenošanas padome, darbojoties starptautiskās kopienas vārdā, izstrādāja sarakstu, iekļaujot piecus uzdevumus un divus apstākļus, kas Bosnijai Hercegovinai jāizpilda, pirms veikt jebkādas izmaiņas. Tā ir īsta brieduma pārbaude, un to pilnībā atbalsta ES.

Saraksts 5+2 nav vienkārši kārtējais katalogs ar papildu noteikumiem un apstākļiem. Tas ir rūpīgi izstrādāts prasību saraksts, kas ir galvenās, ja Bosnija Hercegovina grib kļūt par modernu un pilntiesīgu valsti, atļaujot līdz galam īstenot Augstā Pārstāvja biroja atvēršanu. Katrā modernā valstī jābūt pienācīgi funkcionējošai tiesiskai sistēmai, efektīvām nodokļu iestādēm, lēmumiem par visiem ar valdības aktīviem saistītiem jautājumiem un visu pilsoņu vienlīdzīgai piekļuvei konstitucionālajai tiesai.

Mēs jau daudzkārt esam atzinīgi novērtējuši pagājušā gada novembra *Prud* deklarāciju, ko pieņēma trīs politiskie līderi, kurā viņi apņēmas kopīgi atbalstīt Bosnijas Hercegovinas attīstību. Mēs atbalstām panāktās vienošanās un mudinām politiskajiem pārstāvjiem turpināt centienus, lai panāktu nākamā Miera īstenošanas padomes vadības komitejas sanākumi, kas notiks jūnija beigās. Es stingri uzskatu, ka neatrisinātie jautājumi attiecībā uz valdības aktīviem ir atrisināmi un tiem nevajadzētu kļūt par šķērslī risinājumam. Tomēr politiskā līmeņa iniciatīvām ir nepieciešams plašāks atbalsts. Šā iemesla dēļ es vēlētos mudināt Bosnijas Hercegovinas sabiedrību kopumā ņemt dalību reformas īstenošanā. Jo īpaši plašsaziņas līdzekļu lomai jābūt konstruktīvākai.

ES misija ir skaidra. Politiskajai vadībai Bosnijā Hercegovinā ir ārkārtīgi svarīgi pat vēl ciešāk sadarboties, lai pārvarētu vēsturiskās atšķirības un vadītu savu valsti uz ciešāku iekļaušanos Eiropā. ES vienmēr vēlēšies atbalstīt šīs pūles, kas ir būtiski ne tikai pašai Bosnijai Hercegovinai, bet arī reģiona plašākai stabilitātei un drošībai. Es zinu, ka šajā procesā mēs varam palauties uz šī Parlamenta deputātu atbalstu. Dāmas un kungi, es pateicos jums par šo atbalstu.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es priecājos, ka Rietumbalkānu jautājums atkal ir Eiropas Parlamenta dienas kārtībā šonedēļ. Pēdējos gados šajā reģionā vērojama neatlaidīga situācijas stabilizēšanās, ne tikai pateicoties reģiona Eiropas perspektīvai, kuras galējais mērķis ir kļūt par ES dalībvalsti, tiklīdz visas valstis izpildīs noteikumus. Horvātijas sarunu process ir krietni pavirzījies uz priekšu. Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir kandidātvalsts, kas gatavojas uzsākt sarunas, un mums ir izstrādāts Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu tīkls. Stabilitāti Kosovā uzturēja pagājušā gada svarīgākie notikumi.

Mēs nedrīkstam riskēt ar šiem sasniegumiem, izturoties jebkādā veidā bezrūpīgi vai pašapmierināti, pievēršoties citiem, dažreiz varbūt daudz steidzamākiem jautājumiem. Daudziem būs jautājumi par ES paplašināšanos ekonomiskās krīzes laikā, un šķiet, ka diskusijas kļūs intensīvākas, tuvojoties šī Parlamenta nākamajām vēlēšanām.

Tas ir saprotami, un es sevišķi raizējos par saviem līdzpilsoņiem attiecībā uz viņu nākotni, darbavietām un labklājību. Tajā pašā laikā nepadārsim ES paplašināšanos par grēkāzi tam, par ko tai nav jānes atbildība. Mums nevajadzētu to vainot par pašu iekšējām ekonomiskajām un sociālajām problēmām. Tāpēc būtiskas ir labas, informatīvas sabiedrības debates, lai iesaistītu mūs visus un panāktu progresu šajā svarīgajā reģionā.

Tika izteikti aicinājumi Eiropas Savienībai konsolidēties. Tieši to mēs darām pēdējos gadus kopš vienprātības atjaunošanas paplašināšanās jautājumā, ko pieņēma Eiropas Padome un apstiprināja Eiropas Parlaments 2006. gada decembrī. Šīs atjaunotās vienprātības galvenā ideja ir nevis uzņemties jaunas saistības, bet izpildīt esošās saistības un ievērot tās. Citiem vārdiem, ja Rietumbalkānu valstis izpildīs izvirzītos noteikumus, tās var virzīties uz dalību ES.

Šajā sakarībā es ļoti atzinīgi vērtēju *Ibrisagic* kundzes ziņojumu. Tajā pareizi uzsvērts, cik fundamentāli svarīgi ir Rietumbalkāniem piedāvāt Eiropas nākotni. Tas ir galvenais virzošais spēks ļoti vajadzīgajai reformai un lielākai stabilitātei Rietumbalkānos. Desmit gadu pēc šausmīgajiem notikumiem Kosovā mums sev jāatgādina, kāds spēks ir Eiropas perspektīvai. Tā joprojām šodien palīdz konsolidēt stabilitāti un mieru reģionā, kas efektīvi ir mūsu pašu priekšpagalms — nē, nevis aizpagalms, bet priekšpagalms.

Mēs nevaram pārtraukt savu darbu miera un stabilitātes labā kontinentā. Kamēr Eiropas Savienība virza pati savu iestāžu reformu, mums paralēli jāturpina darbs pie rūpīgi vadīta un pakāpeniska iestāšanās procesa Rietumbalkānos, kas stiprina gan to iestādes, gan pilsonisko sabiedrību.

Līdz šim iestāšanās sarunas ar Horvātiju ritēja labi. Tāpēc Komisija 2008. gada novembrī ierosināja iniciatīvo ceļa karti, lai sasniegtu iestāšanās sarunu pēdējo posmu līdz 2009. gada beigām, pieņemot, ka Horvātija izpilda noteikumus. Vēl ir ļoti daudz darāmā, un Horvātijai jāievieš daudz reformu. Diemžēl pašlaik sarunas ir apstājušās, jo starp Horvātiju un Slovēniju risinās plašākas domstarpības. Tas ir divpusējs jautājums, kas *de facto* ir kļuvis par Eiropas problēmu.

Kopš janvāra, strādājot cieši kopā ar Čehijas prezidentūru un trim valdībām — Čehijas, Francijas un Zviedrijas, es esmu uzņēmis iniciatīvu palīdzēt panākt risinājumu. Mērķis ir panākt risinājumu plašākam jautājumam un ļaut turpināt Horvātijas iestāšanās ES sarunas. Šis darbs joprojām ir procesā un mums bija nepieciešama liela pacietība un mērķtiecība, lai panāktu virzību un attīstību. Vakar mums visu dienu bija sarunas ar Slovēnijas un Horvātijas, kā arī ar minēto triju valstu ārlietu ministriem. Es gribu ticēt, ka mēs esam tuvu tam, lai rastu turpmāko ceļu uz priekšu un pārvarētu šos šķēršļus, tā, lai mēs drīzumā varētu turpināt Horvātijas sarunas par iestāšanos ES.

Kas attiecas uz bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, es atzinīgi vērtēju vispārēji apmierinošo prezidenta un municipālo vēlēšanu gaitu. Pēdējo mēnešu laikā mēs pastāvējam uz to, cik svarīgas šīs vēlēšanas

ir šis valsts nākotnei Eiropā. Uz mūsu vēstījumu valsts atbildēja pozitīvi, tādējādi apstiprinot tās vēlmi virzīties uz priekšu savā iestāšanās procesā. Tomēr nevajadzētu aizmirst reformas galvenās prioritātes. Tagad patiešām ir laiks pielikt pūles, lai sasniegtu etalonuzdevumus, kas tika izvirzīti iestāšanās sarunu uzsākšanai.

Es vēlētos pateikties *Doris Pack* par viņas priekšlikumu un atzinīgi vērtēt iespēju apspriest Bosnijas un Hercegovinas jautājumu šodien šeit ar jums, ļoti izšķirošajā brīdī. Pagājušajā gadā Bosnijai un Hercegovinai bija progress Eiropas integrācijas ceļā, jo īpaši, parakstot SAA un stājoties spēkā starpposma nolīgumam. Pēdējo mēnešu laikā arī ir bijusi pozitīva attīstība, tostarp *Prud* nolīgums, progress Brcko jautājumā un virzība uz priekšu statistikai 2011. gadā. Arī SAA starpposma nolīguma īstenošana plaši rit uz priekšu.

Tā kā mums jābūt stingri pārliecinātiem par noteikumu „5+2” izpildi, lai īstenotu Augstā Pārstāvja biroja atvēršanu, tagad pastāv iespēja, ka tie varētu tikt izpildīti turpmākajos mēnešos. Nesenie soļi valsts īpašuma inventarizācijas veikšanā arī ir pozitīvs ieguldījums šajā sakarībā.

Tomēr šeit, kā arī pārējā reģionā nav iemesla pašapmierinātībai. Vispārējā reforma joprojām risinās lēni, tostarp galvenajās ES prioritātēs, un uzdevumi paliek spēkā. Joprojām ļoti aktīva ir nacionālā retorika, kas rada nevajadzīgu politisku spiedienu. Tas jāizbeidz, ja Bosnija un Hercegovina grib turpināt progresu uz Eiropas Savienību un neatpalikt no savām kaimiņvalstīm.

Serbijas valdība joprojām ir uzticīga turpināt savu Eiropas attīstības plānu, un pēdējā laikā šajā sakarībā ir bijuši vairāki pozitīvi notikumi. Tomēr, tā kā valstī aizvien vairāk ir jūtamas globālās finanšu krīzes negatīvā ietekme, ir būtiski, lai netiktu piemirsti galvenie reformas pasākumi. Strukturālās pielāgošanās procesam jāturpinās un valstij jāpilda tās saistības, jo īpaši tieslietu un likuma varas jomā.

Mēs pašlaik pārbaudām ceļus, kā mazināt finanšu krīzes ietekmi, cieši sadarbojoties ar manu kolēģi *Joaquín Almunia*. Mēs, piemēram, izskatām savu IPA programmu, kurā mēs apsveram iespēju pārvērst daļu 2009. gada finansējuma sadales pa dalībvalstīm tiešajā budžeta atbalstā, arī ar starptautisko finanšu iestāžu atbalstu.

Mēs augstu vērtējam Parlamenta ilgtspējīgo atbalstu ES centieniem Kosovā, kas paliek Eiropas prioritāte un centrālā un reģionālā stabilitāte. Eiropas Padome ir atkārtoti apliecinājusi, ka Kosova tāpat kā pārējās Rietumbalkānu valstis seko Eiropas perspektīvai. Padome ir aicinājusi Komisiju izmantot Kopienas instrumentus, lai veicinātu ekonomisko un politisko attīstību un ierosināt pasākumus šī virziena sekmēšanai.

Šajā sakarībā šoruden Komisija iesniegs pētījumu. Mēs pārbaudīsim, kā Kosova kā daļa no plašāka reģiona spēj progresēt ceļā uz integrāciju Eiropas Savienībā attiecībā uz stabilizāciju un apvienošanās procesu.

Visbeidzot, kopumā aplūkojot 2009. gadu un Rietumbalkānu reģionu, ir bijis diezgan labs progress vīzu liberalizācijas jomā, kas, pēc manām domām, pierāda, ka, ja iniciatīvas ir pareizas, valstis reaģē ar efektīvām reformām. Visticamākais, ka Rietumbalkānu vienkāršajiem cilvēkiem, vienkāršajiem pilsoņiem vissvarīgākais ir vienota ES politikas joma. Mēs ceram iesniegt priekšlikumu ceļošanai bez vīzām līdz Čehijas prezidentūras termiņa beigām tām valstīm, kas ir visattīstītākās šajā jomā un ir izpildījušas paredzētos noteikumus. Tas dotu iespēju Padomei pieņemt lēmumus ieviest ceļošanu bez vīzām visattīstītākajām valstīm līdz 2009. gada beigām.

Dārgie draugi, es paļaujos uz jūsu atbalstu šajā būtiskajā jautājumā par vīzām, kā arī, plašākā mērogā, par Rietumbalkānu Eiropas perspektīvu.

Bastiaan Belder, *Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (NL) *Ibrisagic* kundzes slavējamā ziņojuma atzinumā Starptautiskā tirdzniecības komiteja uzsver, cik svarīgas ir ES dalības materiālās izredzes Rietumbalkānu valstu politiskajai un ekonomiskajai attīstībai.

Ņemot vērā, ka ir iespējams ievērot monopolistisku tirgus varu būtiskajās tautsaimniecības nozarēs reģionā, šāda situācija rada divkāršus šķēršļus, protams, ja tas iet roku rokā ar partiju politiskajām saitēm. Iekšējā attīstība stagnē un Eiropas uzņēmumi stāv malā. Pirmais piemērs tam ir netraucēts *Delta Holding* uzplaukums Serbijā, kur tās ietekmīgais direktors *Miroslav Mišković* ir „astonkāja” priekšgalā. Komisārs tikās ar viņu iepriekš oktobrī.

Es jautāju Komisijai, kādus pretpasākumus jūs līdz šim esat veikuši pret Belgradu? Pirms tam 2007. gadā atnāca ziņojums no ASV vēstniecības, kurā viņi aicināja steidzami darīt galu *Delta Holding* monopolam, gan Serbijas pašas interesēs, gan šīs valsts Eiropas integrācijas dēļ. Komisārs runāja par attīstības dzinēju. Man jāsaka, ka šajā Serbijas dzinējā ir daudz smilšu.

Doris Pack, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pagājušā gada rudenī mums zuda visas cerības, ka pēc tā sauktā *Prud* nolīguma starp Bosnijas un Hercegovinas trīs galveno partiju pārstāvjiem par kopīgiem politiskiem pasākumiem vairākās politiskās jomās kaut kas reāli mainīsies politiskajā dzīvē. Kur mēs esam šodien? Lielākoties tie bija tukši spolījumi, kas, tuvāk aplūkojot, izkūpēja gaisā. Etniskā šķelšanās Bosnijā un Hercegovinā ir padziļinājusies. Aizvien vairāk zūd uzticība. Tā vietā, lai risinātu reālas problēmas, ar tautu manipulē, īstenojot bezatbildīgu politiku, kas pamatojas uz tīri etniskiem kritērijiem. Visiem Bosnijā un Hercegovinā jādod iespēja saņemt labu izglītību, visiem ir vajadzīga laba tiesu sistēma, ir vajadzīgas darbavietas, īsi sakot, viņiem ir vajadzīgas cerības uz labāku nākotni.

ES jau gadiem palīdz šai valstij ar lieliem naudas līdzekļiem un darbaspēku, bet acīmredzami viņiem ir vajadzīgas arī valsts administrācijas struktūras, kas to var uzņemties un izmantot. Es vēlētos minēt trīs galvenos punktus. Jāatrisina jautājums par valsts īpašumtiesībām. Jāievieš konstitucionāla reforma, pamatojoties uz plašu politisko un sociālo vienprātību. Vienīgi kā vienota valsts Bosnija un Hercegovina var iestāties Eiropas Savienībā.

Jāpabeidz ceļa karte vīzu liberalizācijai. Pilsoņi, tāpat kā viņu politiķi, vēlas brīvi ceļot. Tāpēc politiķiem jānodrošina, lai zaļā gaisma tiktu dota šā gada beigās. Visiem pilsoņiem ir vajadzīga darbojoša tiesu sistēma, nevis tāda, kas vienreiz spriež viena veida tiesu, citreiz atkal citādu. Visur valda bezcerība. Pilsoniskajai sabiedrībai steidzami ir nepieciešams stingrāk pacelt balsi visās jomās, lai atgādinātu politiķiem viņu pienākumus.

Tomēr ir grūti iznākt ārā no aizsega, jo partiju politiskais tīkls plešas pa visu valsti. Dažas darba vietas, ko varētu piedāvāt, ir atkarīgas no partiju labās gribas. Mēs vēlam Augstajam pārstāvim veiksmi politiku pasivitātes Gordija mezgla pārciršanā, *laissez-faire* un *laissez-aller*, lai beidzot atgrieztos miers un stabilitāte un tautas nākotne kļūtu rožaināka nekā patlaban.

SĒDI VADA: MR DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

Hannes Swoboda, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas vārdā vēlētos pateikties abiem referentiem. Atkal tika nolasīt augstvērtīgi ziņojumi, un tie saņems plašu atbalstu.

Es gribētu turpināt to, ko teica komisārs *Rehn*, jo man šķiet, ka tas bija vissvarīgākais vēstījums šodienas debatēs, proti, nevajadzētu pārtraukt integrācijas procesu, Dienvidaustrumeiropas valstu *attiecību atjaunošanu* ne tikai šo valstu interesēs, bet arī mūsu pašu interesēs. Komisārs teica, ka Komisijā jābūt reālistiem. Varbūt šajā Parlamentā mēs varētu būt mazliet ideālistiski, bet pēc pēdējās notikumu analīzes arī mums jābūt reālistiem. Tas ir garš un grūts ceļš un mērķis netiks sasniegts vienas dienas laikā. Tāpēc komentāri, ko es dzirdēju no dažām personām, piemēram, „lai Horvātija pievienojas un tad uz kādu laiku būs miers”, ir nepareizs signāls. Nekas no tā, uz ko *Pack* kundze aicināja un tieši pieprasīja, nepiepildīsies, ja cilvēkiem būs sajūta, ka, lai nāk kas nākdams, viņi nav vēlami Eiropas Savienībā un viņu iestāšanās jebkurā gadījumā tiks novilcināta.

Otrs punkts ir, ka mums skaļi un skaidri jāpasaka, ka divpusējās problēmas, kas pašlaik mūs nomāc, vismaz procedūra, process jāatrisina tādā pat veidā kā divpusējie jautājumi, turpmāk tie jārisina pirms sākušās sarunas, lai tās neapgrūtinātu visu sarunu procedūru.

Treškārt, tas, ko teica ministrs, arī ir ļoti svarīgi. Mēs nevaram darīt politiku darbu, nedz valstī dzīvojošo darbu viņu vietā. Valsts iedzīvotājiem pašiem jāveic savi pienākumi. Kā teica *Doris Pack*, politiskajiem spēkiem pašiem jāatrisina savas problēmas. Tad tiks pavērts ceļš uz Eiropas Savienību, un šim ceļam jābūt atkarīgam no šo valstu veikuma un nevis no mūsu vēlmes. Mūsu vēlme jāīsteno šeit.

Johannes Lebeck, ALDE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, *Ibrisagic* kundzes rezolūcijas par Rietumbalkāniem galvenais mērķis ir skaidrs. Viņa uzsvēra saistību starp reformām reģionā un valsts iespējamo iestāšanos ES. Tā ir dinamika, ko mēs tik vareni piemērojam pēdējās lielākās ES paplašināšanās laikā. Rezolūcija nosaka vairākas praktiskas jomas, kurās šīs valstis varētu uzlabot savu sniegumu, kā arī daudzas vispārzināmas problēmas, kas skārušas šo reģionu. Tomēr man tikpat svarīgi šodien ir arī uzsvērt šīm valstīm, viņu politiķiem un iedzīvotājiem, ka viņiem pašiem jāpieliek sava roka. Arī viņiem aktīvi jāiesaistās procesā, jo ne tikai Eiropas Savienībai jānāk ar labumiem. Turklāt šajās valstīs jāveicina arī integrācijas process. Tas nozīmē, ka tām jāapkaro korupcija un noziedzība un jārada spēcīga pilsoniskā sabiedrība, kā arī uz zināšanām balstīta tautasaimniecība un sabiedrība. Šādu procesu mēs vēlētos redzēt, lai sagaidātu, ka reiz visas

Rietumbalkānu valstis kļu par pilntiesīgām Eiropas Savienības locekļēm, kas būs pamats miera, drošības un sadarbības nodrošināšanai arī šajā Eiropas daļā.

Paul Marie Coûteaux, IND/DEM grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, nevar būt ne runas, ka mēs apstiprinātu šādu ziņojumu. Pirmkārt, tā pastāvīgā atsaukšanās uz Lisabonas līgumu ir nepieņemama, jo šis līgums nav ratificēts un, bez šaubām, nekad tāds nebūs. Jums ar to jāsamierinās: mehānisms, kura mērķis bija ieviest pilnīgus un perfektus pasākumus, kas pārsniedz valstu kompetences robežas, ko pirms astoņiem gadiem uzsāka lielā *Giscard* konvencija, ir skaisti un patiesi izgāzusies.

Pats galvenais, mēs nespējam pieņemt ziņojuma ironisko toni, kur jau pats virsraksts „Stabilitātes un labklājības nostiprināšana Rietumbalkānos” ir apstulbinoši liekulīgs. Būtībā liekulīgajā ziņojumā, kas acīmredzami cenšas sagatavot jaunās valstis, galvenokārt Bosniju, tā saukto Maķedoniju, Albāniju un — kāpēc ne? — Kosovu iestāšanai ES, tiek runāts tā, it kā pašreizējā situācija Balkānos būtu stabila, pilnībā ignorējot šausmīgo spēli, ko spēlē divas lielvaras — ASV un Vācija, kuras ļoti cieši iesaistījās visa reģiona politiskajā sagravē.

Es vēlos jums atgādināt, ka, lai panāktu šo sagravi, NATO karaspēks gāja tik tālu, ka bombardēja Belgradu, Eiropas valsts galvaspilsētu. Tuvojošā desmitā gadadiena kopš šīs jaunās epizodes, protams, tiks pavadīta klusumā, bet es vēlos to atgādināt šeit.

Kosova ir šīs politiskās sagraves mehānisma simbols. Viegli saskatāmas ir priekšrocības, ko šīs varas var iegūt no zonas, kur valda nelikumība, kas atvērta visa veida nelegālai tirdzniecībai un atrodas mūsu kontinenta sirdī, tā, protams, ir piemērota vieta, lai ierīkotu militārās bāzes.

Tomēr Kosova atklāj uz Eiropas balkanizāciju vērstās politikas īsto seju. Tā ir Eiropa vācu gaumē, Eiropa ar reģioniem vai etniskajām grupām, Eiropa ar simtiem karogu, kas, likvidējot valstis, pamazām likvidēs tautu gribu, lai tās padarītu nekaitīgas un nodotu visa veida oligarhijām.

Ziņojumā par to nav teikts ne vārda. Klusējot, maskējoties aiz parastā labo nodomu aizsega, ka Eiropa tiek balkanizēta un neitralizēta tā, lai pazustu no vēstures lappusēm. Tomēr vēsture tiesās visu. Pašlaik, dāmas un kungi, es atstāšu jūs pie jūsu darbiem.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, *Ibrisagie* ziņojums, protams, uzsver, ka stabilitāte Rietumbalkānos ir mūsu galvenā prioritāte. Būtībā, pēc manām domām, dalība ES ir līme, kas satur kopā reģionu mierā un stabilitātē. Mēs joprojām sagaidām, ka Horvātija būs nākamā valsts, kas pievienosies ES, ja Slovēnija nokārtos savu robežu strīdu, ja vien mazā Islande nepasteigsies priekšā.

Tomēr patiesībā lietas ir nedaudz āķīgākas, ņemot vērā to, ka pēc *Dayton* Bosnija un Hercegovina ir tālu no tā, lai kļu par īstu nāciju un Grieķija kavē Maķedonijas progresu nosaukuma jautājumā. Vēl mums ir jāizšķiras par kredītiem, kā arī pastāv Vācijas un Francijas vispārēji iebildumi jebkādi tālāki paplašināšanās iespējai, kamēr Lisabonas līgums nav ratificēts, lai gan, pēc manām domām, tas ir tikai iemesls, lai vispār pārtrauktu paplašināšanos.

Daudzu ES valstu un ASV lēmums atzīt Kosovu par neatkarīgu valsti arī ir radījis jaunas sadalošas līnijas reģionā, kas tik nožēlojami ir cietis no sadalīšanas jau agrāk. Mēs jau zinām, ka Kosova nespēj pievienoties ES, jo dažas dalībvalstis to neatzīs, un līdzīgs stāsts ir par pievienošanos ANO. Turpretī kaimiņos esošās Serbija, Melnkalne un Maķedonija lēnām virzās uz iespējamo iestāšanos ES. Tā Kosova galu galā varētu kļūt par izolētu anklāvu, kurai būtu atņemta dalība ES, bet ko nākamās desmitus gadu finansētu ES nodokļu maksātāji.

Mēģinājums risināt jautājumu ar starptautiska vienpusēja dekrēta palīdzību ir radījis vairāk problēmu nekā risinājumu, jo īpaši pašā reģionā. Sabalansētāka un nosvērtāka pieeja galu galā varētu ļaut Kosovai tautai izmantot iespēju kļūt par ES dalībvalsti. Pacietība visās lietās, ne tikai ārpolitikā, ir vērtība.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dāmas un kungi, pat ekonomiskās krīzes laikā ES nedrīkst aizmirst savas saistības pret Rietumbalkāniem attiecībā uz ES paplašināšanos nākotnē. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šīs debates un skaidro apstiprinājumu saistībām nākotnē veikt paplašināšanos. Eiropas integrācija ir visu Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāju vitālās interesēs, šai valstij mēs šodien debatēs pievēršam īpašu uzmanību. Šajā sakarībā ir jāatzīmē, ka solījums uzņemt Bosniju un Hercegovinu ES tika dots Bosnijai un Hercegovinai kā vienotai valstij un nevis tās atsevišķām daļām. Šā iemesla dēļ — un mēs to šeit esam atkārtājuši vairākas reizes — jāīsteno efektīvas reformas, kas nepieciešamas, lai iestātos ES. Bosnijas un Hercegovinas konstitucionālās reformas rezultātā vajadzētu būt funkcionējošai centralizētai valstij ar atbilstīgu likumdošanas, budžeta, izpildu un tiesu varu, kas ļautu uzturēt funkcionējošu kopējo tirgu, ieviest politisku, ekonomisku un sociālo kohēziju, un aizsargāt valsts intereses aiz robežām, kā arī reiz kļūt par ES dalībvalsti. Nobeigumā es vēlētos aicināt

Rietumbalkānu valstis, Padomi un Komisiju palielināt centienus, lai tiktu atcelts vīzu režīms. Kontakti bez vīzām un personu brīva pārvietošanās būtu liels ieguvums Rietumbalkānu valstīm ceļā uz to dalību ES.

Jules Maaten (ALDE). – (NL) Es tikai turpināšu runāt par Bosnijas tematu un *Pack* kundzes rezolūciju, ko mēs ar prieku rīt atbalstīsim.

Runāt par Bosniju vienmēr ir bēdīgi, un es esmu gandarīts, ka arī komisārs varēja nosaukt dažus pozitīvus momentus attiecībā uz Bosnijas attīstību. Neskatoties uz to, jūs dažreiz nevarat saprast, vai glāze ir līdz pusei pilna vai līdz pusei tukša. Es pat dažreiz brīnos, kur tā glāze ir, ja ir runa par Bosniju.

Swoboda kungs tikko teica, ka saistībā ar attīstību ir tāda problēma, ka rodas sajūta — lai kādas izmaiņas tiktu veiktas, valsts tomēr neiestāties Eiropas Savienībā. Tomēr, kad es runāju šeit ar cilvēkiem, man rodas pilnīgi pretējs iespaids, proti, ka viņi domā tā: „Pat ja mēs neko nemainīsim, mēs vienalga pievienosimies, jo viņiem tik ļoti mūs vajag.” Lai par kuru no šiem nepareizajiem jēdzieniem mēs runātu, mums jātiek vaļā no tiem abiem.

Ja reformas tiek veiktas un ļaudis ķeras pie cienījamās tiesiskās sistēmas izveidošanas un birokrātijas apkarošanas, tad Eiropas nākotne ir reāla, bet ja tā nenotiek, tad ne. Šis vēstījums ir skaidri jāpasaka, un man šķiet, ka *Pack* kundzes rezolūcijā tas ir teicami izdevies.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, stabilitāte un uzplaukums Balkānos — tas ir viens mērķis, un tas ir mērķis, jo aiz visa tā stāv jautājums par mieru mūsu zonā.

Jā, iestāšanās process ir instruments, bet to nevajadzētu lēnām pārvērst par Penelopes pārkļāju, kur mēs naktī izārdām to, ko dienā esam uzauduši.

Balkānu dabiska vēlme ir pievienoties Eiropas Savienībai. Tā ir skaidra politiskā griba, tā ir gaisma, kas, jo īpaši tautai, nozīmē signālu.

Es nerunāju par paplašināšanos, bet pats galvenais, kas ir vajadzīgs, ir sekmēt valstu un reģionu apvienošanos Balkānos. Jā, mums jāparāda, ka mēs esam prasīgi, ka mēs pieprasām demokrātiju un taisnīgumu, bet pastāvīgi izmantot šīs prasības, lai noraidītu integrāciju, manuprāt, ir liela politiska kļūda. Es runāju par šiem jautājumiem cita starpā, lai pierādītu divpusējos konfliktus. Mums jāvienojas par procesu — un tas ir arī ziņojumā — divpusējo problēmu risināšanai, bet bez visa, kas kavē iestāšanās procesu. Tas ir viens veids, kā veidot un pārveidot mūsu Eiropas Savienību, kas tiek paplašināta, lai iekļautu visas Balkānu valstis.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikt komisāram *Rehn* par pārskata sniegšanu, kas notiek Rietumbalkānos šodien.

Es esmu tikko atgriezies no Maķedonijas un Kosovas un vēlētos pieskarties trim jautājumiem. Pirmais ir Eiropas Savienības sašķeltība. Ja tā pastiprināsies kopējā ārpolitikā un drošības politikā, mums stabilitātes nebūs un mēs nespēsīm pārvarēt etnisko sadalīšanos Balkānos.

Otrkārt, Vācijas konservatīvo stratēģija CDU ir uzkrītusi Balkāniem kā bumba, jo tā atņem uzticamību Eiropas perspektīvai un, ja Eiropas vēlēšanu kampaņa ir jāizcīna šādā veidā, Balkānos atkal būs konflikts.

Treškārt, un tāpēc mums jārikojas tūlīt, ne tikai, lai uzturētu perspektīvu, bet arī lai tā kļūtu realizējama. Grieķijai jāatceļ Maķedonijas bloķēšana dalībai NATO un mums jāapvienojas, lai atzītu Kosovas neatkarību, citādi EULEX misija cietīs sakāvi.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Bosnija un Hercegovina patiesībā ir kabatas lieluma Dienvidslāvija, federācija, kurā dažādām tautām ir jāizvēlas, vai dzīvot kopā draudzīgi, vai izcīnīt iekšējos konfliktus visā teritorijā.

Kopš Dienvidslāvija sadalījās 1992. gadā, ir bijuši mēģinājumi pārvērst Bosniju un Hercegovinu vienotā valstī, bet veltīgi. Es sagaidu, ka tas nebūs iespējams tuvā vai tālā nākotnē. Vienošanās starp trijām tautām un viņu līderiem par efektīvu pārvaldību ir iespējama tikai tad, ja neviens vairs nejūtas apdraudēts no citiem vai no ār pasaules. Tikai tad, kad ES Augstais pārstāvis un ārvalstu karaspēks būs atstājuši šo valsti, būs iespējams kompromiss. Līdz tam turpināsies stagnācija.

Tāpēc es nebalsoju par ierosināto rezolūciju par šo valsti, kas var vienīgi novest pie protektorāta turpināšanās un līdz ar to stagnācijas. Mums jāpatur prātā, ka Bosniju un Hercegovinu principā apdzīvo trīs tautas, no kurām neviena nav vairākumā šajā valstī un dažas no kurām jūtas saistītas ar Serbiju, daļēji ar Horvātiju, kamēr citas grib uzsvērt konkrēti Bosnijas identitāti. Mums tas jāņem vērā.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, man ir prieks piedalīties šī dokumenta apspriešanā, kurš uzsver, ka vislabākais pamats visu reģiona valstu nākotnei ir to pilnīga integrācija kā dalībvalstīm Eiropas Savienībā.

Balkāni ir bijuši un vienmēr būs Eiropas reģions. Sadarbības veicināšanai reģionālā līmenī arī jābūt vienam no Eiropas Savienības politikas pamatvirzieniem. Es šeit vēlētos vērst uzmanību uz nepieciešamību atbalstīt starpparlamentāro dialogu reģionālajā līmenī kā svarīgu elementu Eiropas integrācijas procesā.

Šā reģiona ES dalībvalstīm var būt svarīga loma šajā procesā. Atbalsts Sadarbības Reģionālā centra darbībai ir jo īpaši svarīgs, kas sekmīgi turpinās un uztur Stabilitātes Pakta politiku un principus, lai Rietumbalkānu reģionu pārvērstu drošības un stabilitātes zonā.

Es atbalstu vīzu režīma atcelšanu kā svarīgu soli ceļā uz Rietumbalkānu apvienošanos.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pateikties jums par ļoti noderīgajām debatēm. Es esmu arī iepriecināts, ka ES dalībvalstis kopumā ir atbalstījušas ideju par vīzu liberalizāciju Rietumbalkānu valstīm. Es no visas sirds vēlētos paust savu piekrišanu tam, ko teica Rouček kungs, kurš šajā sakarībā izteica ļoti kvēlu aicinājumu, jo personīgo kontaktu stiprināšana Rietumbalkānu valstu pilsoņiem un ES pilsoņiem noteikti ir pozitīvs solis, kas palīdzēs pārvarēt izolācijas sajūtu, ko dažas no šīm valstīm izjūt, un kas palīdzēs radīt Eiropu bez barjerām. Es arī cieši ticu, ka ekonomiskā krīze, ko mēs šodien piedzīvojam, nedrīkst būt par attaisnojumu paplašināšanās procesa palēnināšanai, kā to arī šeit minēja daži runātāji, piemēram, Rouček kungs. Taisni pretēji, reģiona stabilitātei ir jo īpaši svarīgi, lai process nezaudētu virzītājspēku.

Es esmu arī iepriecināts, ka ir sasniegts progress sarunās par Melnkalnes iesniegumu pievienoties ES, ko Padome ir tikko nodevusi Komisijai izskatīšanai. Prezidentūra uzskata šo soli par ļoti nozīmīgu signālu visam reģionam. Mēs arī uzskatām par svarīgu to, ka sarunas par Horvātijas iestāšanos atkal ir atjaunotas. Mēs uzskatām, ka nav lietderīgi apgrūtināt paplašināšanās plānu ar divpusējiem jautājumiem. Progress Eiropas integrācijai ar Serbiju joprojām ir izaicinājums un tas ir atkarīgs no pilnīgas sadarbības ar atbildīgo starptautisko tribunālu, tostarp atlikušo apsūdzēto aresta un nodošanas. Prezidentūra rūpīgi strādā pie pagaidu vienošanās par tirdzniecības un komerciālajiem jautājumiem, kas jāievieš no ES puses, kā arī pie Stabilizācijas un asociāciju nolīguma, kas parakstīts pagājušajā gadā, ratifikācijas procesa. Nav nekādu šaubu, cik svarīgs ir stabilizācijas un asociācijas process reformai Serbijā un dominējošās Eiropas valdības atbalstam. Prezidenta un vietējās vēlēšanās bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā ir ievēroti lielākā daļa starptautisko standartu un vispārēji atzīto noteikumu brīvu un demokrātisku vēlēšanu norisei. Tomēr ir skaidrs, ka nerodot risinājumu divpusējam strīdam par valsts nosaukumu, tās progress ceļā uz kandidāta statusu paliks minimāls.

Kas attiecas uz Bosniju un Hercegovinu, valstij jāiet uz priekšu. Atkarība no starptautiskās kopienas nepalīdz, bet drīzāk gan vājina atbildības principu un noņem atbildību no vietējiem politiķiem, kā šeit pareizi izteicās Swoboda kungs. Es vēlētos izmantot šo izdevību un aicināt Bosnijas un Hercegovinas politiskos līderus aktīvi apvienot spēkus ar mērķi vadīt savu valsti uz labāku nākotni. Nav mērķtiecīgi doties atpakaļ pie politikas, kas pamatojas uz etniskiem principiem, kā to pareizi norādīja Doris Pack. Plānotā pāreja no Augstā Pārstāvja biroja uz stingrāku ES Īpašā Pārstāvja biroju nenožīmē, ka starptautiskā kopiena vai ES pamet Bosniju un Hercegovinu. Taisni pretēji, ES ir šeit, lai palīdzētu, un tā pilnībā apzinās to, ka Bosnija un Hercegovina nav tikai vēl viens kandidāts, bet patiesībā ir ļoti īpašs gadījums ar ļoti jūtīgiem jautājumiem un problēmām. ES kā daļu no savas stratēģijas plāno izveidot biroju un politiku mieram un ir gatava pārņemt visas sadarbības aktivitātes no starptautiskās kopienas Bosnijā un Hercegovinā. Tomēr mēs to darīsim tikai tad, ja Bosnija un Hercegovina pati parādīs, ka ir gatva šādām nozīmīgām kvalitatīvām izmaiņām. Pirmais svarīgais solis ceļā uz Eiropu bija, parakstot Stabilizācijas un asociāciju nolīgumu, bet tas bija tikai sākums. Mēs esam gatavi turpināt sniegt palīdzību šajā nešaubīgi ilgajā procesā.

2009. gads ir nozīmīgs gads, un tas varētu būt izšķirošs Bosnijai un Hercegovinai. Pirmkārt, tuvojas pāreja no Augstā Pārstāvja biroja uz ES Īpašā Pārstāvja biroju. Tas ir nozīmīgs solis prom no Bosnijas un Hercegovinas atkarības. Otrkārt, laika periods pēc nākamajām vispārējām vēlēšanām 2010. gadā būtu pilnībā jāizmanto būtisku reformu plāna sekmēšanai, tostarp konstitucionālajai reformai, kā Pack kundze pareizi atzīmēja. Treškārt, viss reģions attīstās. Bosnija un Hercegovina vienkārši nevar atļauties atpalikt. Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nobeigumā es vēlētos pateikt to, ko mēs visi gribam. Mēs gribam, lai Bosnija un Hercegovina sasniegtu progresu. Mēs atzinīgi vērtējam atbalstu, ko saņemam no godājamajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, lai sasniegtu šo mērķi.

Olli Rehn, Komisija. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pateikties visiem par šīm atbildīgajām debatēm un atbalstu Eiropas perspektīvai Rietumbalkānos. Es pievienojos bažām, ko šajā diskusijā pauda deputāti, piemēram, *Pack* kundze, *Swoboda* kungs un *Maaten* kungs attiecībā uz Bosnijas un Hercegovinas politisko attīstību.

Dažreiz šķiet, it kā Bosnijai un Hercegovinai būtu neizsmeļamas spējas izraisīt un patiesi atjaunot politisku saspīlējumu, pat ja veselais saprāts saka, ka mums būtu jāsaģaidā uzlabota attīstība, lai dotos citā virzienā, un politiska samierināšanās, lai rastu vietu Bosnijas un Hercegovinas politiskajā nākotnē.

Es piekrītu *Maaten* kungam, ka visas Rietumbalkānu valstis piekrīt uzskatam, ka reiz tās visas spēs pievienoties Eiropas Savienībai, ja izpildīs noteikumus dalībai Eiropas Savienībā, kas balstās uz Kopenhāģenas kritērijiem. Tas arī attiecas uz Bosniju un Hercegovinu; tai piemērotajos noteikumos nebūs nekādas atlaides vai kaulēšanās, un, ja kāds domā, ka būs, viņš vai viņa kļūdās. Ir ļoti svarīgi, lai šis pareizais domāšanas veids tiktu pilnībā atbalstīts Bosnijas un Hercegovinas pašas politiskajās debatēs, lai tās pilsoņi var izdarīt paši savus secinājumus par to, kādu politiku viņiem ir tiesības sagaidīt no demokrātiski ievēlētajiem politiķiem.

Es Bosnijas un Hercegovinas nākotni redzu šādu, un mans viedoklis pamatojas uz sadarbību ar *Javier Solana*, ar kuru mums ir bijušas vairākas pārrunas par šīs valsts nākotni un Eiropas Savienības lomu tajā. Pirmkārt, mūsu mērķis ir pāriet no *Dayton* ēras uz Briseles ēru, tas ir, no starptautiskās kopienas Augstā Pārstāvja ēru uz Eiropas Savienības nostiprinātu klātbūtni Bosnijā un Hercegovinā. Tas, iespējams, nozīmē arī „divu cepuru” sistēmu, ES Īpašā pārstāvja un Eiropas Komisijas pārstāvniecības vadītāja gadījumā, lai mēs varētu izmantot Eiropas Savienības politiskos un ekonomiskos resursus vislabākajā iespējamā veidā.

Protektorātu, acīmredzami, nevar piemērot dalībai ES, un šā iemesla dēļ pāreja ir organiska sastāvdaļa, Bosnijas un Hercegovinas ciešāku attiecību ar Eiropas Savienību būtisks elements, un tas ir arī tāpēc, ka tas ir valsts politiķu un jo īpaši tās pilsoņu interesēs, lai tiktu ievēroti šā pārmaiņu procesa noteikumi un apstākļi.

Šim jautājumam ir arī politiska nozīme, jo ir pārāk vienkārši vainot starptautisko kopienu Bosnijas un Hercegovinas problēmās, kad ļaudis nevēlas ieskatīties spogulī. Ir pārāk vienkārši vainot Augsto Pārstāvi, kad vajadzētu vest sarunas un censties panākt vienošanos ar savas valsts līdzpilvēkiem. Es ceru, ka šajā sakarībā Bosnijas un Hercegovinas politiskā kultūra uzlabosies un nobriedīs un valsts plašsaziņas līdzekļi arī uzņemsies atbildību, lai nodrošinātu, ka vairs nav vietas negatīvām, nacionālistiskām runām, kā tas ir pašlaik valstī.

Otrkārt, valstij ir nepieciešama tās konstitūcijas reforma, lai spētu izveidot dzīvotspējīgu valdības sistēmu. Pašlaik Bosnijas un Hercegovinas valdības sistēma ir pārāk dārga, pārāk neefektīva un vienkārši neder dalībai Eiropas Savienībā. Tāpēc konstitūcija jāreformē — evolūcijas, ne revolūcijas ceļā — un es esmu gandarīts, ka ir signāli, ka vadošie politiķi apspriež jautājumus šajās vadlīnijās.

Treškārt, un visbeidzot, vīzu atcelšana ir izšķiroša Bosnijas un Hercegovinas nākotnei Eiropā, un es esmu pārliecināts, ka ar šādu bagāžu valsts spēs iekļauties Eiropas vairākumā, kas noteikti ir pašas valsts, tās pilsoņu un arī Eiropas Savienības interesēs.

Anna Ibrisagic, referente. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties *Nečas* kungam par iesaistīšanos šajās debatēs šovakar. Es arī vēlētos pateikties *Rehn* kungam par divpusēju disputu uzsākšanu, kas ir kļuvusi *de facto* par Eiropas problēmām, un par to, ka viņš uzsvēra, cik svarīgi mums ir nepieļaut ziedot paplašināšanos finanšu krīzes rezultātā.

Divpusējie disputi pašlaik kavē Horvātijas un Maķedonijas iespējas turpināt ceļu uz dalību ES, jo tās īsteno nepieciešamās reformas. Līdz ar manu ziņojumu Eiropas Parlaments pievienos savu balsi to korim, kas pieprasa, lai divpusēji disputi paliktu tieši divpusēji, un netiktu jaukti ar iestāšanās procesu.

Vidbeidzot, es vēlētos pateikt, ka es uzskatu, ka Rietumbalkānu paplašināšanās ir pārāk svarīga mūsu pašu kontinenta mieram, brīvībai un uzplaukumam, lai to apdraudētu.

Tāds ir vēstījums, ko es vēlētos ar savu ziņojumu nodot 500 miljoniem eiropiešu, kuriem drīz jāizvēlas jaunais Parlaments, dalībvalstu valdībām, Komisijai un Rietumbalkānu tautai un politiķiem. Tas ir vēstījums, ko jo īpaši svarīgi ir nodot laikā, kad ekonomiskā krīze rada draudus, ka aizvien vairāk cilvēki un politiķi vēlēšies aizvērt durvis aiz sevis un neļaut citiem cilvēkiem dzīvot, strādāt un tirgoties, kur viņi grib mūsu kontinentā. Tāpēc es arī ceru, ka tas ir vēstījums, kuru mani kolēģi, šī Parlamenta deputāti aiznesīs sev līdz tuvojošajā vēlēšanu kampaņā. Ja Eiropa ir kļuvusi saltāka un vairāk uz sevi vērsta, tad mūsu primārais uzdevums šeit šajā Parlamentā ir strādāt, lai tā atkal kļūtu pretimnākoša un atvērta.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks piektdien, 2009. gada 24. aprīlī.

Written statements (Rule 142)

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Starp valstīm, ar kurām Eiropas Savienībai ir attiecības, Rietumbalkānu reģions ir īpašs gadījums. Šis reģions ir saskāries ir ļoti daudzām problēmām, kuru risināšanā vēl jāiziet daudzi etapi pirms integrēšanas procesa pabeigšanas. Tomēr tas ir reģions ar skaidru un nepārprotamu perspektīvu saistībā ar pievienošanos ES.

Gan mani kolēģi, gan es vēlējāmies nodrošināt, lai rezolūcija principā un detalizēti ES mijiedarbībā ar šī reģiona valstīm apliecinātu šo faktu. Kā jau atzīmēts manos grozījumos, mēs esam nobažījušies par virkni jautājumu: vīzu režīms, pilsoņu informēšana par ES procesu, ekonomiskā sadarbība ar Rietumbalkānu valstīm, minoritāšu tiesības, studiju programmas ES šī reģiona jauniešiem, kā arī dialoga starp parlamentiem stiprināšana vēl pirms šo valstu pievienošanās ES.

Mēs uzskatām, ka tad, ja Eiropas apvienošanas process ir palēninājies institūciju līmenī, to var turpināt pilsoņu līmenī. Vēl es uzskatu, ka, vērtējot apstākļus no šādas perspektīvas, mēs varam paust savas bažas saistībā ar reģiona stabilitāti no praktiskā viedokļa, nevis no retoriskā vai vēsturiskā skatupunkta.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), rakstiski. – (HU) Eiropas Savienības paplašināšanās politika ir labākais pieejamais instruments stabilitātes saglabāšanai un miera nodrošināšanai Rietumbalkānu reģionā. Mēs ceram, ka 2011. gadā Ungārijas prezidentūras laikā varēsim uzņemt Horvātiju, taču tas ir atkarīgs no Horvātijas galīgās vienošanās ar Slovēniju par divpusējām sarunām ar starptautisku mediāciju saistībā ar Piranas līča sadalīšanu. Sarunu par Piranas līci mērķis ir atrisināt pašreizējo strīdu par robežām, kas pastāv starp abām valstīm, jo pretējā gadījumā Horvātija pavisam noteikti nevarēs kļūt par Kopienas locekli. Nākamais nosacījums ir, ka Horvātijai ir pilnībā jāsadarbojas ar Starptautisko Krimināltiesu Hāgā, meklējot un izdodot kara noziedzniekus.

17. Kodolieroču neizplatīšana un Kodolieroču neizplatīšanas līguma (KNL) nākotne (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir A. Beer Ārlietu komitejas vārdā iesniegtais ziņojums (A6-0234/2009), kas satur:

priekšlikumu Eiropas Parlamenta ieteikumam Padomei par kodolieroču neizplatīšanu un Kodolieroču neizplatīšanas līguma (KNL) nākotni [2008/2324(INI)].

Angelika Beer, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tūkstošiem pastāvošo kodolieroču ir bīstams Aukstā kara mantojums. Tie nav mani vārdi, tie ir ņemti no prezidenta B. Obama nesenās runas Prāgā, kurā viņš atzīmēja lielāko apdraudējumu, ar ko esam saskārušies. 21. gadsimtā drošības jomā nav cita tik būtiska jautājuma, kā šis.

Pēdējo gadu laikā esam dzirdējuši līdzīgus viedokļus, piemēram, no ASV stratēģiem H. Kissinger un Sam Nunn, kuri izstrādāja īpašas vadlīnijas, lai panāktu, ka pasaulē vairs netiek izmantoti kodolieroči. Augsta ranga Eiropas politiķi ir pievienojušies tai un ANO ģenerālsekrētārs ir pat sastādījis kodolatbrūņošanās piecu punktu plānu. Nav labāka laika, kā tagad, lai beidzot atkal sāktu runāt par kodolatbrūņošanu.

Neaizmirsīsim, ka pēdējo gadu laikā šajā jautājumā ir bijuši tikai šķēršļi. Sarunas KNL pārskata konferencē 2005. gadā bija pilnībā neveiksmīgas. Tas nedrīkst atkārtoties šogad. Tagad mums eiropiešiem ir jāparāda, ka esam nopietni apņēmušies īstenot atbrūņošanu. Ja ES turpina attīstīties, tā var noteikt standartu, un šī iemesla dēļ man nav saprotams, kādēļ vairākums šī Parlamenta locekļu nevēlas atbalstīt šos godkārtīgos mērķus mazināt masu iznīcināšanas ieroču daudzumu.

Ārlietu komitejas konservatīvo partiju grupas ierosināto grozījumu pārpilnība ir pavērsusi kājām gaisā manu ziņojumu un tā mērķi apspriest atbrūņošanu un iesniegt ieteikumus Padomei un pārvērta to par nesaturīgu tekstu. Parlamenta pienākums ir ieņemts stingru nostāju, un mēs nedrīkstam pārcelt šo jautājumu uz vēlāku laiku vai nodot izskatīšanai citiem parlamentiem.

Mēs cenšamies sekmēt atbalstu Kodolieroču konvencijai un Hirosimas-Nagasaki protokolam, jo atbrūpošanās ir iespējama. Tā nav muļķīga, no realitātes attālināta ilūzija. Mēs varam to īstenot, ja pēc iespējas drīzāk atrisināsim šo jautājumu. Mēs nevēlamies, lai dokumenti būtu pretrunā ar KNL, jo tie papildina KNL un tādējādi to stiprina. Mums ir nepieciešams skaidrs politisks paziņojums, un es aicinu visas grupas saistībā ar rītdienas balsojumu pārdomāt jau šodien, kāds ir pareizais ceļš virzībai uz priekšu.

Zinu, ka KNL satur arī civilus elementus, taču šodien mēs nerunājam par civilās kodolenerģijas renesansi, bet gan par kodolatbrūpošanos. Kā delegācijas attiecībām ar Irānu priekšsēdētāja un runātāja ārlietu politikas jautājumos, es vēlētos arī teikt, ka ikviens, kurš pēdējo gadu laikā nav guvis mācību no krīzes Irānā, kas mūs bieži vien pakļāva militāras eskalācijas riskam, jo civilā kodolenerģijas izmantošana nav atdalāma no ļaunprātīgās militārās izmantošanas un kodolieroču izplatīšanās, nav sapratis pēdējo gadu ārlietu politiku kopumā, kā arī apdraudējumus un to, kāds izaicinājums ir kodolatbrūpošanās.

Mums visiem ir zināms, ka mērķis nav sasniedzams vienas nakts laikā, tomēr ir nepieciešams sākt rīkoties. Mēs nevaram pavadīt desmitgades, pieprasot no amerikāņiem pilnīgi vienotu kodolatbrūpošanos, bet tagad, kad prezidents B. Obama saka, ka ir gatavs to īstenot, un arī prezidents D. Medvedev saka, ka ir gatavs to īstenot, šajā Parlamentā esošo konservatīvo partiju pārstāvju vairākums atsakās sekot šim piemēram. Tādēļ, kā Ārlietu komitejas pārstāve, es pavisam nopietni vēlos jūs atkārtoti mudināt nejaukt jautājumus par civilo kodolenerģijas izmantošanu ar jautājumu par kodolatbrūpošanās potenciāla atdzimšanu. Ikviens, kurš aizvērs kodolatbrūpošanās iespējas durvis, vēlāk nespēs pateikt, kad atvērsies citas. Es vēlos lūgt ikvienu, kurš rītdien balsos pret PSE un mūsu ierosinātajiem grozījumiem, paust saviem vēlētājiem vēlēšanu kampaņās, kādēļ viņš uzskata, ka kodolieroču esamība Eiropā ir laba lieta.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, esmu iepriecināts, ka varu piedalīties šīsdienas debatēs. Īpaši vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par saistībā ar šo jautājumu izrādīto interesi un Angelika Beer par viņas darbu kā referentei, sastādot šo interesanto ziņojumu. Padome noteikti rūpīgi izskatīs ziņojumā ietvertos ieteikumus.

Kā jau ir skaidri norādīts ziņojumā, būtiskākais ir arī turpmāk panākt progresu kodolieroču neizplatīšanās. Viena no galvenajām prioritātēm ir nodrošināt pozitīvu un skaidru nākamā gada Kodolieroču neizplatīšanās līguma pārskata konferences iznākumu. Būtisks solis šīs konferences sagatavošanā ir maijā gaidāmā Kodolieroču neizplatīšanās līguma sagatavošanas komitejas sanāksme. ES turpinās sniegt pozitīvu ieguldījumu pārskata procesā saskaņā ar tās kodolieroču neizplatīšanās stratēģiju masu iznīcināšanas ieročiem un saskaņā ar tās neseno starptautiskās drošības stiprināšanas deklarāciju, ko Padome pieņēma 2008. gada decembrī.

Mēs esam ieinteresēti līdzsvarotā pārskatā, kura mērķis ir panākt vispārēju līdzsvaru, kas balstīts uz kodolieroču neizplatīšanās režīmu un kas piešķir vienādu nozīmi visiem trim Kodolieroču neizplatīšanās līguma pīlāriem, proti, kodolieroču neizplatīšana, atbrūpošanās un izmantošana miermīlīgiem mērķiem. Mēs uzskatām, ka pārskata konference būs veiksmīga tikai tad, ja būs līdzsvarota pieeja.

Es apzinās Kodolieroču neizplatīšanās līguma sniegtās jaunās iespējas, īpaši saistībā ar dialoga atjaunošanu ar Krieviju un ASV un atjaunoto apņemšanos īstenot Vispārējo kodolieroču izmēģinājumu aizlieguma līgumu un uzsākt starptautiska mēroga pārrunas par ticamu līgumu, kas ierobežotu skaldāmu materiālu ražošanu kodolieročiem. Vēl ES ar interesi novēro atjaunotās publiskās debates par Kodolieroču neizplatīšanās līgumā noteikto mērķu sasniegšanu.

Viens no iemesliem, kādēļ pārskata process ir tik būtisks, ir fakts, ka KNL režīms ir saskāries ar nopietnām problēmām. Šīs problēmas, galvenokārt, ir cēlušās no Ziemeļkorejas, Irānas un Sīrijas. Mums ir tās jāizskata un jāatrisina, stiprinot ievērošanas uzraudzības mehānismu. Kā mums visiem zināms, ES aktīvi rīkojas šajā jomā un kopā ar partneriem turpina īstenot vadošu funkciju, īpaši centienos rast diplomātisku risinājumu jautājumam par kodolenerģiju Irānā.

Kā jau norādīts ziņojumā, papildus jautājumam par kodolieroču neizplatīšanu mums ir jākoncentrējas uz jautājumu par kodolatbrūpošanos. Mēs esam apņēmušies šajā būtiskajā jomā īstenot noteicošo lomu. Es ir pilnībā apņēmušies sekmēt kodolatbrūpošanos un tādējādi īstenot KNL 6. pantā paredzētos mērķus. Šī ir īpaši būtiska tēma ES, jo divu tās dalībvalstu rīcībā ir kodolieroči. Mēs aicinām starptautisko sabiedrību pievienoties mums iniciatīvās, kas veicina skaidru, reālistisku atbrūpošanos, ko ES 2008. gadā ierosināja ANO Ģenerālajā asamblejā.

Vienlaikus mums ir jārisina jautājums par kodolenerģiju. Ir būtiski, lai kodolenerģijas attīstība miermīlīgiem mērķiem īstenojas maksimāli drošos apstākļos, aizsargāti un pie kodolieroču neizplatīšanās nosacījumiem. ES ir gatava stiprināt šajā jomā starptautiska mēroga sadarbību, gan gaidāmās KNL pārskata konferences

ietvaros, gan arī citu forumu ietvaros. Īpaši daudzpusēja pieeja kodoldegvielas piegādātājiem var sniegt drošu alternatīvu individuālo valsts programmu attīstībai jutīgu kodoltehnoloģiju jomā. Mums ir jāpadara pievilcīgāks kodoldegvielas piegādes daudzpusējais mehānisms, īpaši jaunattīstības valstīm, jo aizvien lielāks skaits šo valstu apsver iespēju uzsākt kodolenerģijas programmas.

Ziņojumā pamatoti ir uzsvērtā Līguma par vispārējo kodolizmēģinājumu aizliegumu ratificēšanas nozīme. Īpaša nozīme ES skatījumā ir ratifikācijas procesa progresam, un tā tieksies pēc progresa, lai panāktu šo mērķi. Prezidentūra apmeklēja augsta līmeņa vizītes šīs deviņas dalībvalstīs, kurās ratifikācija joprojām būtiska, lai līgums varētu stāties spēkā. Mēs strādājam pie tā, lai septembrī Ņujorkā gaidāmā konference noritētu veiksmīgi saskaņā ar Līguma 14. pantu, tādējādi atbalstot līguma stāšanos spēkā. ES ir būtisks ieguldītājs līguma uzraudzības sistēmas attīstībā un tādējādi pastiprina turpmākās līguma pārbaudes sistēmas ticamību. Vēl mēs uzskatām, ka ļoti lietderīgi būtu uzsākt sarunas par ticamu skaldmateriālu izslēgšanas līgumu.

Ļoti uzmundrinoša ir ASV nesen pieņemtā pozitīvā pieeja attiecībā uz Vispārējo kodolieroču izmēģinājumu aizlieguma līgumu un skaldmateriālu izslēgšanas līgumu un kodolatbrūņošanās jomā. Mēs patiesi ticam, ka šī pieeja tuvākajā nākotnē pamudinās ļoti konkrētus pasākumus. Kopumā vērtējot, šī jaunā iespēja var kļūt ļoti nozīmīga KNL pārskata procesa virzīšanā pareizajā gultnē.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, masu iznīcināšanas ieroču izplatīšana pēdējo gadu laikā ir kļuvusi par nopietnu izaicinājumu, un starptautiskajai sabiedrībai ir jābūt gatavai ar stingru pārliecību stāties pretī šiem izaicinājumiem un pilnībā tos uzveikt.

Mūsuprāt, saistībā ar sarunām ar ASV jauno valdību par Kodolieroču neizplatīšanas līgumu (KNL) ir panākts neliels progress, un pozitīvai attīstībai ieroču kontroles jomā starp Krieviju un ASV vajadzētu sekmēt jauna pamata veidošanos kodoljautājumiem.

Eiropas Savienībai KNL ir pamatots uz trijiem pilāriem, kas viens otru pastiprina: ieroču neizplatīšana, atbrūņošana un kodolenerģijas izmantošana miermīlīgiem mērķiem. *Beer* kundzes ziņojums par kodolieroču neizplatīšanu sniedz man iespēju aprakstīt Kopienas atbildību un darbības, kas veicamas saskaņā ar šiem pilāriem.

Saskaņā ar *Euratom* līgumu Komisijas pienākums ir pārbaudīt, vai skaldāmos kodolmateriālus, piemēram, plutoniju, urānu un toriju izmanto tikai paredzētajiem mērķiem, kā tos deklarējuši gan tie Kopienas lietotāji, kas darbojas kodolrūpniecībā, gan citi, piemēram, pētniecības centri un medicīnas iestādes.

Komisija šobrīd sastāda rīcības plānu labākai ķīmiskā, bioloģiskā, radioloģiskā un kodolterorisma draudu apkarošanai. Šo politiku iesniegs šī gada vidū, ar ieteikumiem par turpmākajiem stiprināšanas pasākumiem aizsardzības un drošības kultūras jomā visās 27 dalībvalstīs. Turklāt ES eksporta kontroles sistēma ir vēl viens būtisks masu iznīcināšanas ieroču novēršanas politikas komponents.

Komisijas darbības saistībā ar ieroču neizplatīšanu un atbrūņošanu nebeidzas pie Savienības robežām. Ar jaunajiem stabilitātes un kodoldrošības instrumentiem – kam kopā nepieciešami finanšu līdzekļi 1 miljarda eiro apmērā – Komisijai ir iespējams uzlabot tās pasaules mēroga ieguldījumu ieroču neizplatīšanā, turpmākajos gados visā pasaulē sekmējot aizsardzību un drošību.

Kopienas instrumentu mērķis ir attīstīt pilnīgas draudu mazināšanas programmas, kas trešajām valstīm sniegtu pieeju visām sadarbību iespējām eksporta kontroles, robežu uzraudzības, kuģošanas uzraudzības, zinātnieku pārorientēšanas, biozinātnes un kodoldrošības jomā. Saskaņoto programmu loģika lielā mērā saskan ar G8 Globālās partnerības 2002. gadā noteiktajiem mērķiem, kuros Komisija apsolīja desmit gadu periodā no 2002. līdz 2013. gadam nodrošināt 1 miljardu eiro.

Visbeidzot, ir nepieciešams veicināt arī iniciatīvas jauna civilās sadarbības kodolenerģijas jomā modeļa izveidošanu, lai valstis gūtu pieeju kodolenerģijai, nekāpinot ieroču izplatīšanās risku. Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (IAEA) degvielas banka, kurā Komisija plāno ieguldīt 20 miljonus eiro, ir solis pareizajā virzienā ar nosacījumu, ka varēsīm sniegt šo programmu loģisko pamatu.

Nobeigumā vēlos piebilst, ka Komisija smagi strādā pie visu triju Kodolieroču neizplatīšanas līguma pilāru atbalsta, un gan pašreizējais brīdis, gan situācija starptautiskajā mērogā patiešām ir nobriedusi, lai mainītu pieeju kodoljautājumiem. Komisija ir gatava sadarboties ar citiem un izmantot esošās lieliskās iespējas, un šajā sakarā censties izveidot aizsargātāku un drošāku pasauli.

Josef Zieleniec, PPE-DE grupas vārdā. – (CS) Šodien ikviens pieminēs ASV prezidentu *B. Obama*, īpaši saistībā ar viņa Prāgā 5. aprīlī noturēto runu. Tomēr mūsu mērķis nav novērtēt jaunās ASV valdības pieeju, bet gan sniegt ieteikumus Padomei, kas sastāda ES turpmāko pieeju saistībā ar kodolieroču neizplatīšanas nākotni. Parlamentu šajās debatēs uztvers nopietni tikai tad, ja tas sekmēs risinājumu, kas ir visos aspektos skaidrs un reālistisks. Tādēļ mūsu politiskās grupas ieteikums ir, izmantot visus pieejamos starptautiskos instrumentus, nevis veidot jaunus. Tas nozīmētu, ka nepieciešams stiprināt visus trīs Kodolieroču neizplatīšanas līguma pīlārus, citiem vārdiem sakot – kodolatbrūņošanas, kodolieroču neizplatīšanu un miermīlīgu sadarbību kodoltehnoloģiju jomā. Tādēļ ir ļoti būtiski atbalstīt reālistiskas atbrūņošanās iniciatīvas, kas ietver skaidras uzraudzības un pārbaudes procedūras saistībā ar esošo ieroču iznīcināšanu, kā arī to ražošanas iekārtām. Saistībā ar pīlāru par sadarbību kodoltehnoloģiju izmantošanā miermīlīgiem mērķiem stiprināšanu mēs patiesi atbalstām urāna bagātināšanas cikla internacionalizēšanu, īpaši – izveidojot Starptautisku degvielas banku.

Esmu iepriecināts, ka mūsu viedokli skaidri atspoguļo balsojums komitejā. Esmu pārliecināts, ka pēc prezidenta *B. Obama* runas nekas nespēs mainīt komitejas rezultātus. ASV prezidents apliecināja, ka priekšā vēl ir garš ceļš, un ir nepieciešams vairāk reālisma un mazāk naivuma, un nav nekā būtiskāka par skaidriem un īstenojamiem pasākumiem. Tomēr sarunās ar jauno ASV valdību mēs saskaramies ar būtisku un vienlaikus sarežģītu uzdevumu. Mums ir jāuzstāj, lai par šiem jautājumiem aiz ES muguras lemtu ne tikai kodolenerģijas lielvalstis. Tas ir liels izaicinājums Eiropas diplomātijai.

Ana Maria Gomes, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos apsveikt *Beer* kundzi ar izcilo un savlaicīgo ziņojumu. Šis ir gads, kad debatē par visiem kodoljautājumiem. ASV gatavo tās pārskatu par stāvokli kodolenerģijas jomā, NATO pārskata tās stratēģijas koncepciju un pasaule gatavojas 2010. gadā gaidāmajai KNL pārskata konferencei.

Tas viss notiek īpaša konteksta ietvaros. ASV atkal vada prezidents, *Barack Obama*, kurš atbalsta vīziju par pasauli bez kodolieročiem. Šobrīd nav īstais laiks biklumam vai svārstībai. Mūsu vēlētāji būtu neizpratnē, ja Parlaments sastādītu mazāk ambiciozu ziņojumu par KNL nekā pašreizējā ASV valdība.

Protams, ASV vadība šajā jautājumā ir vēlama. Galu galā ASV un Krievija neapšaubāmi ir pasaules mēroga hegemoni kodolenerģijas jomā. Tomēr Eiropa nevar palikt pasīva, kamēr Maskavā un Vašingtonā apspriež tās nākotnes stratēģiju. Mums ir nepieciešams prezentēt savu KNL redzējumu, kas pamatots uz stingru līdzsvaru starp kodolieroču neizplatīšanu un atbrūņošanās darbu kārtībām. Šis ziņojums ietver minētos aspektus un tie atspoguļo Sociāldemokrātu grupas plenārsēdes laikā iesniegto grozījumu ideju.

Kādēļ neatbalstīt Kodolieroču konvencijas paraugu un Hirosimas-Nagasaki protokolu, ja tos pasaules mērogā sekmē pilsoniskās sabiedrības organizācijas un politiskie vadītāji? Mūsu uzdevums kā parlamentāriešiem, neņemot vērā izpildvaras apmēru un ierobežojumus, ir parādīt šajā jomā valdībām un, tas nozīmē, Padomei pareizo virzienu. Ceru, ka Parlaments atbalstīs PSE grozījumus.

Janusz Onyszkiewicz, ALDE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ir diezgan paradoksāli, ka kodolieroči ir ievērojami sekmējuši to, ka Trešajā Pasaules karā Aukstais karš nebeidzās. Tā tas notika tādēļ, ka abas puses bija pārliecinātas, ka kodolieroču lietošana izraisītu abu pušu pilnīgu iznīcību.

Šodien situācija ir mainījusies. Protams, kodolieročus nevajadzētu vērtēt no šāda skatupunkta, tomēr mums jāapzinās, ka daudzas valstis uzskata kodolieročus par ļoti būtiskiem. Daudzām valstīm kodolieroči ir varas simbols, citām – galējais iebiedēšanas līdzeklis, piemēram, Izraēlā, un vēl citās tiek kompensē tradicionālo ieroču vājumu, kā tas, piemēram, ir Krievijā.

Ņemot vērā minēto, kodolatbrūņošanās – pēc kuras mums noteikti ir jātiecas – nevar būt ātri īstenojams process, un prezidents *B. Obama* to ļoti labi saprot. Šobrīd būtiskākais ir kodolieroču neizplatīšana, un mums jāapzinās, kādus draudus rada atsevišķas grupas. *Bin Laden* to ļoti skaidra pauda, kad teica, ka masu iznīcināšanas ieroču iegādāšanās ir reliģisks pienākums. Kodolieroču neizplatīšana ir ļoti būtiska.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, programmas, kas ļāva Irākai, Irānai un Ziemeļkorejai iegūt kodoltehnoloģijas, nosaukums bija "Atomi mieram" (*Atoms for Peace*). Šajā programmā piedalījās Austrumi un Rietumi. Mēs redzējam, kurp tas noveda Irāku, kur uz sākotnēji civilo tehnoloģiju balstītās kodolapbrūņošanās rezultātā norisinājās šausmīgs karš. Šobrīd man nav iespējams pateikt, kurp tas novedīs Irānu. Koreja ir pametusi kodolieroču neizplatīšanas kopieni.

Tajā pat nedēļā, kad Ziemeļkoreja agresīvi paziņoja savus jaunus plānus un beidzot padzina IAEA no valsts, IAEA savukārt paziņoja, ka uzsāks jaunas sarunas ar 30 līdz 50 jaunattīstības valstīm par civilo apbrūņošanu.

To dēvē par aprikojumu, taču es to saucu par apbruņošanu. Šis ir nāvējošs cikls. Ja mums neizdosies apturēt civilo apbruņošanu, mums neizdosies panākt kontroli pār kodoltehnoloģijas izplatīšanu, tajā skaitā militārās tehnoloģijas.

Tobias Pflüger, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tagad ir pienācis laiks, lai beidzot pieliktu punktu kodolieroču izmantošanai uz šīs planētas un īstenot Kodolieroču neizplatīšanas līgumā atbruņošanās pienākumu, īpaši 6. pantu. Jaunais ASV prezidents, *Barack Obama*, ir paziņojis, ka vēlas kodolatbruņošanu. Tagad ir jārikojas Eiropas Savienības valdībām un īpaši – jāuzsāk kodolatbruņošanās.

Tas patiesībā nozīmē, ka Lielbritānijas un Francijas kodolieroču modernizēšanas vietā ir veicama atbruņošanās. Vēl tas nozīmē, ka ir nepieciešams apturēt Vācijas kodollīdzdalību, proti, ASV kodolieroču izņemšana no aprites Eiropā, piemēram, Reinzemes-Pfalcas federālās zemes pilsētā Bihelē. Eiropas Parlamenta vairākumam un tik tālu tikušajai Ārlietu komitejai nevajadzētu tērēt laiku ar balsojumiem par virspusējiem ziņojumiem un būtu jāveicina īpašie aicinājumi atbruņoties, kas sākotnēji bija iekļauti ziņojumā. Man rodas iespaids, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa un Eiropas Demokrātu grupa joprojām dzīvo pagātnē. Mums ir nepieciešami spēcīgāki atbruņošanās komponenti KNL, un par to mums rītdien būtu jābalso.

Philip Claeys (NI). – (NL) A. *Beer* ziņojuma saturs ir ļoti vispārīgs, kas ir diezgan saprotams, jo Kodolieroču neizplatīšanas līgums ir nenozīmīgs, ja to neievēro un neīsteno visas valstis. Tomēr, no vienas puses, es uzskatu, ka ziņojumā varēja skaidrāk atsaukties uz diviem īpašajiem gadījumiem, proti, Ziemeļkoreju un Irānu, jo ir visnotaļ acīmredzams, ik ievērojamu apdraudējumu rada šīs divas valstis.

Eiropas Savienībai kopā ar citām starptautiskām institūcijām, piemēram, NATO un, ja iespējams, ANO Drošības padomi ir skaidri jānorāda totalitārajiem režīmiem, kādi pastāv, piemēram, Ziemeļkorejā un Irānā, ka kodolieroču ražošanu turpmāk vairs nevar akceptēt. Šajā sakarā ir būtiski aktīvi mudināt tādas valstis kā Ķīna un Krievija viennozīmīgi izbeigt visa veida sadarbību ar valstīm, kas attīsta kodolieročus, ja nepieciešams arī ar negatīviem pasākumiem. Ja Ziemeļkoreja un Irāna nevēlas pašas mainīt savu nostāju, tad tās katrā ziņā ir jāizolē no visiem iespējamajiem kanāliem, kas varētu palīdzēt attīstīt kodolieročus.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kad sabruka Padomju Savienība, daudzi uzskatīja, ka līdz ar to arī vairs pasaulei nav jābaidās no kodolapdraudējuma, taču bailes no kodolieročiem parādījās atkal – šoreiz reģionālā, nevis pasaules līmenī. Pietiek, ja pieminēšu tikai situāciju Irānā, Ziemeļkorejā, Indijā un Pakistānā. Diemžēl pat KNL nav izdevies to novērst. Patiesi bīstami ir tas, ka kodolieroči var nonākt teroristu vai kriminālnoziedznieku rokās vai bezatbildīgās valsts iekārtās.

H. Kissinger un *G. P. Shultz* iniciatīva un *B. Obama* runa Prāgā ir radījuši šim jautājumam jaunu pamatu. Tas ir ļoti būtiski. Ir kļuvis skaidrs, ka pat kodolvalstis ir gatavas samazināt savus arsenālus, un tas bija prezidenta *B. Obama* deklarācijas jaunais aspekts. Šobrīd ir būtiski, lai Eiropa paustu vienotu viedokli, lai Eiropas, tās kodolvalstis un citi dalībnieki paustu vienotu viedokli.

Pirmais solis šajā sakarā ir fakts, ka *Solana* kungs visu Eiropas valstu, kā arī citu valstu ārpus Eiropas robežām vārdā vada sarunas ar Irānu. Es uzskatu, ka mums ir pie tā jāpieturas. Mēs nedrīkstam gaidīt ātrus, brīnumainus risinājumus, kā to dara *Beer* kundze, tomēr, ja mums šodien pastāv kaut mazākā iespēja pakāpeniski samazināt šo apdraudējumu, tad mums noteikti to jāizmanto.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pateikties jums par lielisko diskusiju. Kā jau minēju debašu sākumā, Kodolieroču neizplatīšanas līguma un ieroču kontroles procesa vēsturē ir noticis pavērsiens. Es vēlos pateikties visiem runātājiem par viņu komentāriem. Vēlos paust, ka patiesi piekrītu idejai, ko minēja *Zieleniec* kungs, īstenot šajā jomā atbalstu uzticamiem, konkrētiem un reālistiskiem pasākumiem, un vēl vēlos apstiprināt *Onyszkiewicz* apgalvojumu, kurš sacīja, ka atbruņošanās ir lēns process un tādēļ ir vēl būtiskāk atbalstīt tieši reālistiskus pasākumus. Vienlaikus es piekrītu *Harms* kundzes teiktajam, ka ir vitāli būtiski pievērst uzmanību visa veida programmas, kas paredzēta skaldmateriālu ražošanai miermīlīgiem mērķiem, ļaunprātīgai izmantošanai. Piekrītu arī *Claeys* kungam, ka ir svarīgi īstenot konkrētus pasākumus pret valstīm, kuras ļaunprātīgi izmanto programmu, iespējams, lai pašas apbruņotos. Vēlos uzsvērt, ka ES turpinās piedalīties KNL pārskatos un sniegs aktīvu ieguldījumu, lai process kopumā būtu veiksmīgs.

Maija sagatavošanās sanāksmē Ņujorkā ES paudīs konkrētus priekšlikumus saistībā ar turpmāko rīcības plānu pārskata konferencei 2010. gadam visu trīs līguma pilāru ietvaros. Mēs iesniegsim priekšlikumus katram pilāram kopēju deklarāciju veidā un darba dokumentu veidā. 2010. gadā gaidāmās pārskata konferences sagatavošanās darbu ietvaros Padome plāno sastādīt pārskatītu un atjauninātu kopējo nostāju.

ES strādās pie tā, lai sasniegtu veiksmīgus rezultātus un pirms sagatavošanās komitejas sanāksmes sadarbosies ar galvenajiem partneriem, lai nodrošinātu mūsu mērķiem plašu atbalstu.

Vienlaikus mums kodolatbrūņošanās jomā ir jāizmanto jaunas iespējas, un ES ir apņēmusies nebūt pasīvs novērotājs. ES ir dalībvalstis, kuru rīcībā ir kodolieroču, un dalībvalstis, kurām nav šādu ieroču, kā arī dalībvalstis, kuras izmanto kodolenerģiju, un dalībvalstis, kuras ir pret kodolenerģijas izmantošanu. ES kopumā var īstenot būtisku funkciju un tā ir apņēmusies to darīt. Padome ir nolēmusi regulāri informēt Eiropas Parlamentu par turpmāko attīstību saistībā ar sagatavošanās komitejas diskusiju rezultātiem un vispārīgākā līmenī arī nākamā gadā gaidāmās sanāksmes sagatavošanās darbu ietvaros.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem, kuri piedalījās šīs dienas konstruktīvajās debatēs. Šis ir patiešām ļoti nozīmīgs jautājums. Komisija, no savas puses, turpinās darbu, atbalstot KNL, pārbaudot, vai skaldmateriālus kodolieročiem izmanto paredzētajiem mērķiem atbilstoši *Euratom* līguma noteikumiem.

Izmantojot stabilitātes un kodoldrošības instrumentu ietvaros pieejamos pamatresursus un stiprinot Kopienas tiesisko regulējumu divējāda lietojuma eksporta preču kontroles jomā, atbalstot IAEA centienus aizsargāt jūtīgus kodolmateriālus un apkarot kodolieroču kontrabandu, kas ir ļoti būtiski, un pasaules mērogā sekmējot kodolaizsardzību un kodoldrošības, ir izdevies izjaukt teroristu plānus gūt pieeju ķīmiskiem, radioaktīviem un kodolmateriāliem.

Es ar prieku gaidu turpmāko sadarbību ar Parlamentu, turpinot īstenot šos mērķus, un es paļaujos uz mūsu turpmāko sadarbību.

Angelika Beer, *referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, mēs šeit nenoturam ideoloģiskas debates. Pēc militārajiem izgudrojumiem, ko Amerika pavērsa pret Irāku, Afganistānu un citiem reģioniem, mēs attapāmies aizvien pieaugošu krīžu laikmetā un pat ar perspektīvu, ka praktiski nav jēgas sapņot vai cerēt uz sarunām par kodolatbrūņošanu. Šobrīd ir parādījusies unikāla iespēja. Nezinu, cik ilgi šāda iespēja pastāvēs, tomēr mūsu pienākums ir nodrošināt nākotnes paaudzēm mierīgu pasauli, kurā dzīvot.

Panākumu priekšnosacījums jomās, ko *Rehn* kungs tikko norādīja, ir dubultstandartu neakceptēšana ES ietvaros. Tas nozīmē ka mūsu, eiropiešu, pienākums ir panākt, lai atkal uzsāktos kodolatbrūņošanās process. Ļaujiet man atgādināt mūsu debates pagājušā gada decembrī, kad šeit bija *Javier Solana* un mēs apspriedām drošības stratēģijas pārskatīšanu. Kā vienu no galvenajiem apdraudējumiem viņš minēja masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu, un Parlaments piekrita šim viedoklim.

Tādēļ es vērsos pie jums ar atkārtotu lūgumu. Apskatieties vēlreiz trīs grozījumus, ko ierosinājušas Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā un Zaļo grupa/Eiropas Brīvā alianse, lai iekustinātu atbrūņošanu un kontroles procesu un padarītu pieejamus instrumentus KNL atbalstam, piemēram, Kodolieroču konvenciju. Vēlreiz apsveriet, vai varat balsot par tiem, jo gadījumā, ja pieņems PPE grozījumu, mūsu grupa nevarēs balsot par šo ziņojumu.

Nobeigumā vēlos pateikties starptautiskajām organizācijām, piemēram, Pilsētu mēru kustībai miera nodrošināšanai, Starptautiskajai fiziķu organizācijai atomkara novēršanai (IPPNW) un Starptautiskajai kodolieroču likvidēšanas kampaņai (ICAN). ICAN pastāvēja ilgi pirms *B. Obama* kļuva par prezidentu kā starptautiska mēroga kampaņa kodolieroču likvidēšanai.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks piektdien, 2009. gada 24. aprīlī.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Neskatoties uz atsevišķiem pozitīviem aspektiem, šis priekšlikums Eiropas Parlamentam ieteikumam neatbilst pamata prasībām saistībā ar kodolatbrūņošanu, īpaši tādēļ, ka pilnībā koncentrējas uz kodolieroču neizplatīšanu.

Nepieciešama un vajadzīga ir vesela programma, kas aizliegtu kodolieroču lietošanu un ražošanu, sekmējot to pilnīgu demontēšanu, izveidojot teritorijas, kurās šādu ieroču nav, atjaunojot sarunas par kodolatbrūņošanu un strikti piemērojot Kodolieroču neizplatīšanas līgumu, tajā skaitā pašreizējām kodolvalstīm.

Mums ir nepieciešama kodolatbrūņošanās programma, ko jāpapildina starptautisko attiecību demilitarizēšanai, ANO Hartas ievērošanai, koloniālisma izbeigšanai, neiejaukšanās principu ievērošanai un starptautiska mēroga konfliktu risināšanai mierīgā ceļā.

Mums ir nepieciešama programma ar šādām prasībām: kosmosa demilitarizēšana; tradicionālo ieroču daudzuma un militāro izmaksu samazināšana (nevis to paaugstināšana, ko pēdējā NATO samītā atbalstīja ASV valdība); ārvalstu militāro bāžu likvidēšana; atteikšanās militarizēt ES un pārvērst to par politisku un militāru bloku; NATO subordinēšana ANO drošības jautājumos; un politisku un militāru bloku likvidēšana.

18. Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām - Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām - Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām (fakultatīvais protokols) (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopējas debates par

- par Padomes paziņojumu par Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām;

- par R. Jeleva Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā iesniegto ziņojumu (A6-0229/2009) par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (COM(2008)0530 – C6-0116/2009 – 2008/0170(CNS));

- par R. Jeleva Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā iesniegto ziņojumu (A6-0229/2009) par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām fakultatīvo protokolu (COM(2008)0530 – C6-0117/2009 – 2008/0171(CNS));

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, iesākumā es vēlos pateikties referentei Rumiana Jeleva par diviem izciliem ziņojumiem, ko viņa sastādīja. Domāju, mani komentāri par ziņojumiem un to secinājumiem būs diezgan īsi.

2007. gada 11. jūnijā pirmajā invaliditātes lietu ministru neformālajā sanāksmē Padome ieņēma skaidru nostāju, atbalstot ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām. Šajā sanāksmē Padome apstiprināja, ka ANO konvencija ir pamatsolis personu ar invaliditāti atbalstīšanā, aizsardzībā un atbilstošā cilvēktiesību un pamatbrīvību īstenošanā. Viena laiku ministri apņēmās turpināt attiecīgo politiku attīstīšanu, ar mērķi nodrošināt pilnīgu minētās konvencijas īstenošanu. Viņi aicināja Komisiju nodrošināt, lai jaunās Eiropas Rīcības plāna prioritātes invaliditātes jomā sekmētu efektīvu ANO konvencijas īstenošanu.

Savā 2007. gada decembrī pieņemtajā rezolūcijā par pasākumiem saistībā ar 2007. gada Eiropas vienlīdzīgu iespēju gadu visiem Padome aicināja Komisiju un dalībvalstis turpināt ANO konvencijas parakstīšanu, noslēgšanu un ratificēšanu saskaņā ar to pilnvarām. 2008. gada 10. martā Padome pieņēma rezolūciju par personu ar invaliditāti stāvokli Eiropas Savienībā. Šajā rezolūcijā Padome aicināja dalībvalstis un Komisiju atbilstoši to pilnvarām nodrošināt, lai personām ar invaliditāti būtu iespēja izmantot visas savas cilvēktiesības. Tas ietver sevī ANO konvencijas ratificēšanu, noslēgšanu un īstenošanu, kas satur kopējos Eiropas risinājumus pārvaldītas un koordinētas pieejas konvencijas īstenošanai ietvaros. Pēc tam Padome saņēma no Komisijas Padomes lēmuma projektu par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar fizisku invaliditāti tiesībām. Šo priekšlikumu uzsāka pārskatīt pagājušā gada beigās, un Padome joprojām to turpina izskatīt.

Dāmas un kungi, kā jau ir uzsvērts ziņojumā, no tā izriet virkne būtisku jautājumu saistībā ar pārvaldes iestādēm, un ir nepieciešams šos jautājumus vēl apspriest Padomē. Tomēr prezidentūra ir apņēmusies pēc iespējas drīzāk pacensties uzsākt un īstenot sarunas, lai Kopiena pēc iespējas drīzāk noslēgtu konvenciju. Es vēlos pateikties Parlamentam par šim jautājumam veltīto interesi. Prezidentūra turpinās informēt par sarunu attīstību, kas norisinās Padomē.

Olli Rehn, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ir pirmā konvencija, ko Eiropas Kopiena ir parakstījusi līdz ar dalībvalstīm. Tas bija nepieciešams, lai varētu būt iespējams šo konvenciju pilnībā īstenot Eiropas Savienībā, tajā skaitā politiku jomās, kuras ir Eiropas Kopienas kompetencē.

Tā kā konvencija un tās fakultatīvais protokols stājās spēkā pirms gada, 2008. gada 3. maijā, šobrīd prioritāte ir, lai dalībvalstis un Kopiena tos pēc iespējas drīzāk noslēgtu. Patiesībā uz šo brīdi septiņas dalībvalstis jau ir to izdarījušas.

Vēlos paust pateicību Parlamentam un īpaši referentei *Jeleva* kundzei par viņu atbalstu saistībā ar to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un tās fakultatīvo protokolu. Esmu iepriecināts par to, ka Parlaments var apstiprināt abus priekšlikumus.

Ņemot vērā, ka konvencija ietilpst Kopienas un dalībvalstu kopējā kompetencē un tā ir saistoša arī ES institūcijām, esmu iepriecināts, ka visi ir gatavi sadarboties, lai nodrošinātu atbilstošu konvencijas īstenošanu.

Konvencijas mērķi ir ļoti būtiski, lai vispārēji varētu sekmēt pozitīvu ietekmi uz mūsu līdzcilvēku ar invaliditāti dzīvi, uzlabotu konkrētu, Kopienas kompetencē ietilpstošo noteikumu konsekventu juridisko interpretēšanu un nodrošinātu visā Eiropas Savienībā vienotu personu ar invaliditāti tiesību pamata aizsardzību, ņemot vērā no konvencijas izrietošos pienākumus.

Mums ir nepieciešams sadarboties, lai aizsargātu personu ar invaliditāti cilvēktiesības, un to panākt un realizēt mērķi ir iespējams ar efektīvu ANO konvencijas īstenošanu. Es paļaujos uz to, ka kopīgiem spēkiem tieksimies īstenot šo mērķi.

Rumiana Jeleva, referente. – (BG) Ministra kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, šodien, kad mēs apspriežam Eiropas Parlamenta ziņojumus par ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, tās fakultatīvo protokolu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas paziņojumus par abiem dokumentiem, es vēlos atgādināt, ka personas ar invaliditāti veido vairāk kā 10 % no Eiropas Savienības un pasaules iedzīvotājiem. Saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas datiem šie procentuālie rādītāji turpina pieaugt, kam par iemeslu kalpo pasaules iedzīvotāju skaita palielināšanās kopumā, medicīnas jomā esošās problēmas un pasaules mērogā novērojamā novecošanas tendence.

Šī ANO konvencija, ko šodien izskatām, ir pirmā šāda veida konvencija cilvēktiesību jomā, kas ir atvērta tam, lai Eiropas Kopiena pievienotos un formāli apstiprinātu. Ta sir arī unikāls pirmais solis Eiropas Parlamenta aktivitātēs. Konvencijas mērķis ir veicināt, aizsargāt un nodrošināt to, lai visas personas ar invaliditāti varētu pilnīgi un vienlīdzīgi izmantot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības, un vienlaikus nodrošinātu tām piemītošās cieņas ievērošanu.

Esmu ļoti iepriecināts par to, ka Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā noritošo diskusiju laikā mēs strādājām kopā, paužot labu gribu un vēlmi sadarboties. Uzskatu, ka ir ļoti būtiski, ka es un mani kolēģi parlamentārā komitejā nolēmām paust ko vairāk, kā tikai "jā" saistībā ar ziņojumiem par konvenciju un protokolu, un sagatavojām rezolūcijas priekšlikumu.

Godātie kolēģi, Eiropas Parlaments vienmēr ir konsekventi atbalstījis visu centienus, ko īstenojusi Kopiena, sastādot, ieviešot un īstenojot tiesību aktus saistībā ar vienlīdzīgām iespējām un nediskrimināciju attiecībā pret personām ar invaliditāti. Kad izvirza jautājumu par personām ar invaliditāti, mūsu politiskās domstarpības izzūd, ja runa ir par galveno mērķi, proti, mūsu mērķi nodrošināt augstas kvalitātes dzīvi un darbu. Protams, pastāv dažādi viedokļi par veidu, kā īstenot šo mērķi, tomēr, pieņemot gandrīz vienprātīgu lēmumu, jo tikai viens balsojums bija "pret", Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja pierādīja, ka domstarpības ir jāatrisina, rodot jutīgus, ilgtermiņa un ilgtspējīgus risinājumus.

Godātie kolēģi, es uzskatu, ka mūsu lēmums, Eiropas Parlamenta lēmums, ir ļoti nozīmīgs personām ar invaliditāti Eiropas Savienībā. Šajā sakarā vēlos pievērst jūsu uzmanību faktam, ka kompetences attiecībā uz ANO konvencijas un fakultatīvā protokola īstenošanu ir sadalītas starp Kopienas un tās dalībvalstīm. Fakultatīvā protokola īstenošana ir būtiska, jo tādējādi nodrošinātu personām vai personu grupām iespēju personu ar invaliditāti vārdā informēt ANO Komiteju par viņu no konvencijas izrietošām tiesību pārkāpumiem. Ir būtiski uzsvert, ka šī iespēja būs pieejama, ja būs izsmelti visi valsts tiesiskās aizsardzības instrumenti.

Kā jau norādīts ziņojumā par fakultatīvo protokolu, mums būs nepieciešams, lai Eiropas Komisija un dalībvalstis ik pēc trim gadiem informētu par tā piemērošanu atbilstoši to kompetences jomām. Es uzskatu, ka tā kā Eiropas Parlaments ir vienīgā institūcija Eiropā, kuras locekļus ir ievēlējuši tieši ES pilsoņi, tam ir pilnvaras un arī galvenā atbildība saistībā ar visu pilsoņu tiesību ievērošanu.

Vēlos uzsvert, ka, kad 2008. gada beigās uzsāku darbu pie ziņojumiem, tikai četras valstis bija ratificējušas konvenciju un protokolu - Austrija, Spānija, Slovēnija un Ungārija, savukārt trīs valstis – Zviedrija, Vācija un Itālija, to pašu izdarīja darba norises laikā.

Es uzskatu, ka, pateicoties šodienas debatēm un balsojumu rītdien, kas, kā ceru, būs "par", mēs nošausim divus zaķus ar vienu šāvienu: apstiprināsim Komisijas priekšlikumus Padomes lēmumiem un dosim dalībvalstīm pozitīvu, uzmundrinošu signālu turpināt ratificēšanas un/vai pievienošanās procesu.

Nobeigumā vēlos atkal pateikties visiem maniem godātajiem kolēģiem, kas bija iesaistīti ziņojumu un rezolūcijas priekšlikuma sastādīšanas darbā. Vēl vēlos pateikties kolēģiem no Eiropas Komisijas par nodrošināto sadarbību, kā arī personu ar invaliditāti organizāciju pārstāvjiem par iesniegtajiem ierosinājumiem.

Hiltrud Breyer, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sastādītāja*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, sievietes un meitenes ar invaliditāti pieredz daudzkārtēju diskrimināciju un ir acīmredzams, ka invaliditātes jomā pastāv skaidras atšķirības, kas saistītas ar dzimumu. Mums ir jāpievērš lielāka uzmanība sievietēm un meitenēm ar invaliditāti un, galvenokārt, jānodrošina, lai tām pievērstu lielāku uzmanību ES līmenī.

2007. gadā pieņemtajā rezolūcijā par sieviešu ar invaliditāti stāvokli Eiropas Parlaments padarīja man skaidrus ļoti būtiskus jautājumus. Īstenojot ANO konvenciju, ir pilnvērtīgi jāņem vērā sieviešu un meiteņu ar invaliditāti īpašais stāvoklis. Diemžēl šobrīd tikai 4 ES dalībvalstis ir ratificējušas konvenciju un protokolu. Mums ir nepieciešama dzimumu līdztiesības integrētā pieeja ES politikās par personām ar invaliditāti, īpaši saistībā ar pieeju darbam un integrēšanu darba vietā. Ir jānodrošina izglītība, nediskriminācija un tiesības strādāt.

Galvenā problēma ir vardarbība, un mums tai ir ļoti skaidri jāparāda sarkanā karte. Sievietes un meitenes ar invaliditāti ir pakļautas ļoti lielam vardarbības riskam, tajā skaitā seksuālajai vardarbībai – gan savās dzīvesvietās, gan ārpus tām. Bieži vien viņu tiesības uz seksualitāti un maternitāti ir ierobežotas vai arī viņas pakļauj piespiedu abortiem un sterilizācijai. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāpieņem tiesisks regulējums, kas pasargātu viņas no vardarbības un sniegtu upuriem labāku atbalstu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Rovana Plumb, *PSE grupas vārdā*. – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, ministra kungs, pirmkārt, es vēlos pateikties savai kolēģei *Jeleva* kundzei par efektīvo sadarbību, sastādot šo ziņojumu, kā arī citiem kolēģiem un personu ar invaliditāti apvienībām.

Es vēlos uzsvērt, ka mums ir nepieciešams nodrošināt skaidru aizsardzību grupām, kas atrodas nelabvēlīgā situācijā, īpaši tādēļ, ka debates norisinās laikā, kad skaidri jūtama ekonomiskās krīzes ietekme.

Vēlos uzsvērt, ka Eiropas Savienība sekmē aktīvu personu ar invaliditāti integrēšanu un pilnīgu viņu līdzdalību sabiedrībā. Šī pieeja ir ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām kodols. Tādēļ mēs aicinām steidzami ratificēt šos starptautiskos dokumentus Eiropas Savienības dalībvalstīs, kā arī aktīvi iesaistīt šo dokumentu uzraudzības un īstenošanas procesā personas ar invaliditāti un viņus pārstāvošās organizācijas. Vēl mēs mudinām dalībvalstis un Kopienas izpildvaras pārstāvjus nodrošināt brīvu pieeju un izplatīšanu ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Elizabeth Lynne, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlētos pateikties referentei par sadarbību laikā, kad pie ziņojuma strādāja Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja. Kā jums zināms, 2003. gadā es biju ANO konvencijas Eiropas Parlamenta referente, kad sastādīja ANO konvenciju.

Kopš tā laika esam sastādījuši saistošu konvenciju, kas, manuprāt, ir vēsturiska. Tā ir pavērsiena punkts, taču es atkārtošu to, ko teicu 2003. gadā. Ja ES vēlas panākt šajās debatēs ticamību, tai ir jārada piemērs. Starptautiskiem cilvēktiesību nolīgumiem pilnībā nav nozīmes, ja valstis tos neparaksta, neratificē un neīsteno. Jā, visas valstis ir parakstījušas konvenciju, taču ne visas ir parakstījušas protokolu. Vairums no tām nav ratificējušas šos dokumentus un pavisam noteikti nav īstenojušas, un to mēs esam vairākkārt aicinājuši veikt parlamentārajos ziņojumos.

Piemēram, Apvienotās Karalistes – manas valsts – valdība pagājušajā gadā atkal ir nokavējusi pašas noteikto konvencijas ratificēšanas termiņu, kas ir pilnībā apkaunojoši. Man tas šķiet apkaunojoši. Es vēlētos redzēt, ka Komisija un Parlaments turpina izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm, lai tās veiktu ratificēšanu un īstenošanu. Šī konvencija potenciāli var piešķirt tiesības miljoniem personu ar invaliditāti, kuras dzīvo ES. Mums ir jādara viss iespējams, lai tas taptu īstenība.

Elisabeth Schroedter, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pateicoties konvencijai, starptautiskā mērogā ir nodrošinātas personu ar invaliditāti tiesības uz viņu cilvēka cieņas aizsardzību un atzīšanu un pilnīga līdzdalība sabiedrībā. Šobrīd

ir vēl būtiskāk, lai Padome iesniegtu ANO ratifikācijas aktu ne vēlāk kā šī gada Starptautiskajā personu ar invaliditāti dienā.

Vienlaikus mēs aicinām visas dalībvalstis ratificēt fakultatīvo protokolu, lai ANO konvencija varētu izveidot starptautisku sūdzību komiteju. Varu tikai norādīt, cik būtisks šis jautājums ir saistībā ar manu valsti. Līdz šim personām ar invaliditāti ir bijusi liegta vienlīdzīga pieeja izglītībai. Tikai 15 % no bērniem ar invaliditāti ir integrēti skolu sistēmā. Sūdzības par pieejas iespējām personām ar invaliditāti manā valstī ir apietas, izmantojot tulkošanas trikus. Tādēļ mums ir jāprotestē pret to, ka kas tāds joprojām notiek un nākotnē jānodrošina personām ar invaliditāti pilnīgu līdzdalību sabiedrībā visās ES dalībvalstīs.

Richard Howitt (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, esmu lepns par to, ka 2001. gadā biju *Sadler's Wells*, kur aizsākās ANO konvencijas kampaņa. Esmu lepns par to, ka šī Parlamenta deputāti ir pildījuši būtiskas funkcijas, atbalstot konvencijas izveidošanu. Esmu ļoti lepns par to, ka kopā ar Cilvēktiesību apakškomiteju biju Ženēvā Cilvēktiesību komisijā un padomē, lai agitētu par šo nolīgumu. Esmu ļoti lepns par to, ka Eiropas Komisija un Eiropas Kopienas ir pirmo reizi parakstījušas cilvēktiesību instrumentu. Esmu ļoti lepns par to, ka šī ir visātrāk apstiprinātā konvencija ANO vēsturē, bet galvenokārt esmu lepns par to, ka personas ar invaliditāti un organizācijas, kas tās pārstāv, ir pilnvērtīgi piedalījušās izskatīšanas un apstiprināšanas procesā.

Mūsu ratifikācijas atbalstā šonedēļ ir jāpadara skaidri tīrs punkti. Pirmkārt, kļūstot par astoto ratificētāju, Eiropas Savienība dalībvalstīm skaidri norādīs, ka arī tām ir jāratificē un jāīsteno konvencija, tajā skaitā fakultatīvo protokolu.

Otrkārt, komisāra kungs, mums un Eiropas Komisijai līdz ar citām tās kompetencēm būtu jāpārbauda pastāvošās politikas un procedūras, lai pārliecinātos ka ievērojam konvenciju un atbilstoši rīkojamies.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arī es atzinīgi vērtēju faktu, ka mēs šodien šeit debatējam un gatavojamies pieņemt Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un vienlaikus aicinām dalībvalstis ņemt vērā tās fakultatīvo protokolu.

Tas ir nozīmīgs solis uz priekšu personu ar invaliditāti tiesību aizsardzības un sekmēšanas jomā, respektējot viņu cilvēka cieņu. Tomēr nav gana ar to, ka valstis ir parakstījušas konvenciju vai pat gatavas ņemt vērā tās fakultatīvo protokolu. Šīm valstīm konvenciju ir arī jāratificē un jābūt gatavām pēc iespējas drīzāk piemērot konvenciju un fakultatīvo protokolu.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es domāju, ka visi esam vienprātīgi par to, ka, kaut arī pēdējo gadu un desmitgažu laikā ES ir panākusi ievērojamu progresu personu ar invaliditāti diskriminācijas apkarošanā, situācija joprojām nav apmierinoša. Šodien un ik dienu, šo mēnesi, šo nedēļu un šobrīd tūkstoti, desmitiem tūkstoti ES pilsoņi ar invaliditāti cieš no diskriminācijas. Viņi izjūt diskrimināciju darba tirgū, pakalpojumu sektorā un transportā. Viņus diskriminē, ierobežojot pieeju sabiedriskajiem pakalpojumiem, un ļoti bieži diskriminē saistībā ar atsevišķiem valsts sabiedriskajiem pakalpojumiem, piemēram, izglītības jomā visos līmeņos. Esmu diezgan pārliecināts, ka galvenā problēma, ar ko saskaramies šajā jomā ir mūsu līdzpilsoņu ar invaliditāti sociālā atstumšana. Lai to atrisinātu, mums ir nepieciešama vesela virkne tiesību aktu, kas novērstu diskrimināciju, bet vienlaikus arī funkcionējoša sabiedrisko pakalpojumu sistēma, kas kalpotu par galveno instrumentu sociālās atstumtības ierobežošanai, kā arī tās pilnīgai izskaušanai. Protams, lielākā problēma, ar ko saskaras personas ar invaliditāti, ir daudz augstākie bezdarba rādītāji.

Šobrīd laikā, kad ES ietekmē ekonomiskās problēmas, mēs visi zinām, ka tieši mūsu līdzpilsoņi ar invaliditāti visvairāk cieš no situācijas pasliktināšanās darba tirgū. Nodarbinātības iespēju pieejamība viņiem šobrīd ir daudz ierobežotāka, nekā labklājības laikā. Bieži vien viņi cieš no tā, ka ir zemāk kvalificēti un mācās mazāk labās izglītības struktūras, nekā pārējie iedzīvotāji, un tam, protams, ir negatīva ietekme uz iespējām integrēties darba tirgū. Kā pareizi atzīmēja *Schroedter* kundze, bieži vien viņi saskaras ar daudz sliktāku pieeju izglītības iespējām, parastām skolām un izglītības iestādēm. Vēl es vēlētos teikt, ka, kā norādīja *Breyer* kundze, mēs pilnībā apzināmies daudzkārtējo diskrimināciju, kas skar daudzas personas ar invaliditāti. Un šajā sakarā vēlos piebilst, ka konvencija, par ko debatējam, satur īpašu pantu, kas piemērojams sievietēm, kas nozīmē, ka nav aizmirsts par daudzkārtējo diskrimināciju. Šobrīd mums, protams, vajadzētu aplaudēt 7 dalībvalstis, kuras ir ratificējušas konvenciju. Tās kalpo par paraugu citām dalībvalstīm, kas vēl nav pabeigušas procedūru. Bet ir *Lynne* kundzes skaidrais aicinājums paātrināt ratifikācijas procesu, taču, no otras puses, mums ir jāievēro to, ka pastāv ratifikācijas procesa noteikumi, ka tos ir jāievēro un ka šie noteikumi bieži vien ir atsevišķajās dalībvalstīs ļoti atšķirīgi un ka tas ir jāievēro.

Vēl vēlos paust atzinību paziņojumiem, ko šodien dzirdējām, piemēram, *Plumb* kundzes teiktajam, kura norādīja brīvprātīgā sektora partneru būtisko lomu politiku attīstīšanā un īstenošanā saistībā ar mūsu līdzpilsoņiem ar invaliditāti, kuri cenšas ierobežot diskrimināciju pret tām, sociālo atstumtību un sociāli viņas integrēt. Es vēlos teikt, ka Padome ir veltījusi lielu uzmanību šim jautājumam un ka prezidentūra liek lielu uzsvaru uz brīvprātīgā sektora partneriem. Atbilstoši mūsu moto "Eiropa bez šķēršļiem" mēs uzaicinājam uz visiem ar šo jautājumu saistītajiem pasākumiem arī visus personu ar invaliditāti pārstāvjus. Saņemot finansiālo nodrošinājumu no prezidentūras, invalidu organizācijas ir noorganizējušas virkni pasākumu.

Es vēlos pieminēt Eiropas Invaliditātes foruma padomes sanāksmi, kas noritēja laikposmā no 2009. gada 28. februāra līdz 1. martam. Vēl šonedēļ notika starptautiska konference ar nosaukumu "Eiropa bez šķēršļiem". To noorganizēja Čehijas prezidentūra personām ar invaliditāti. Konference noritēja tiešā prezidentūras aizbildniecībā un bija viens no prezidentūras pasākumiem. Kā vien no dalībniekiem varu apliecināt, ka ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām bija viens no galvenajiem punktiem konferences darba kārtībā. Prezidentūra ir apņēmusies attīstīt šajā jomā nozīmīgus pasākumus, tajā skaitā pastāvīgu kontaktu ar brīvprātīgo sektora pārstāvjiem visas Eiropas mērogā.

Nobeigumā vēlos norādīt Eiropas rīcības plāna invaliditātes jomā un ANO konvencijas konvergenci, kā arī pēc rīcības plāna īstenošanas sasniegtos rezultātus, kurā īpašs uzsvars likts uz cilvēka cieņu, pamattiesībām, aizsardzību pret diskrimināciju, tiesiskumu un sociālo vienotību. Šobrīd ir vispārēji apzināts, ka pamatnosacījums jautājumu saistībā ar invaliditāti atrisināšanai ir tā atbilstoša izskatīšana. Šajā saistībā rīcības plāns invaliditātes jomā pamudināja un atbalstīja pieeju sabiedriskajiem pakalpojumiem un palielināja pieeju precēm un pakalpojumiem. Es pavisam noteikti ticu, ka ES turpinās pozitīvus pasākumus, ko vēlas īstenot, lai panāktu pilnīgu sociālo integrāciju un mūsu līdzpilsoņu ar invaliditāti integrāciju.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos vēlreiz pateikties visiem, kuri piedalījās šajās interesantajās debatēs, īpaši referentei *Jeleva* kundzei, jo īpaši par rezolūciju, ko pieņems rītdienas plenārsēdē. Vēl vēlos pateikties Padomei par atkārtotu apstiprinājumu, ka Čehijas prezidentūra tieksies panākt ātru ratifikācijas un procesa kopumā pabeigšanu.

Vēl vēlos pateikties Parlamentam par neseno atbalstu Komisijas priekšlikumam par horizontālo diskriminācijas novēršanas direktīvu. Šī direktīva, ja Padome, kurā nepieciešama vienprātība, to pieņems turpinās personu ar invaliditāti tiesību konsolidēšanu Eiropas līmenī, kas, es ticu, ir mūsu kopējais mērķis gan Padomē, gan Parlamentā, jo tas pavisam noteikti ir Komisijas mērķis.

Rumiana Jeleva, *referente*. – (BG) Dāmas un kungi, es vēlos pateikties visiem par līdzdalību un paustajiem viedokļiem. Es vēlos domāt, ka varam vērtēt šīs dienas debates plašākā kontekstā, īpaši sasaistot ar faktu, ka ANO Ekonomikas un sociālo lietu padome pagājušo gadu pieņēma lēmumu, pateicoties kuram laikposmā no 2009. līdz 2010. gada pārskatu un politiku ciklos galvenais jautājums būs sociālā integrācija.

Īpaša vieta šajā sociālās integrācijas politikas ciklā ir iedalīta Pasaules Rīcības programmai attiecībā uz cilvēkiem ar invaliditāti. Vēl es ticu, ka šīs dienas debates pamudinās dalībvalstis, kuras vēl nav ratificējušas konvenciju un/vai fakultatīvo protokolu, tuvākajā laikā to izdarīt. Esmu pārliecināts, ka balsojums par ziņojumiem palīdzēs mums veikt pozitīvus soļus pareizajā virzienā, un šajā punktā es vēlos piekrist Padomei.

Eiropas Parlamentam ir jāpilda savi pienākumi saistībā ar personu ar invaliditāti dzīves apstākļu uzlabošanu. Kā jau uzsverām šo debašu laikā, mums patiešām ir nenogurstoši jāstrādā un jāveic visas iespējamās kontroles, lai atbilstoši īstenotu mūsu sastādītos tiesību aktus un lai neesam atbildīgi par labu tiesību aktu pamatu un vāju īstenošanu.

Vēlreiz vēlos pateikties visiem kolēģiem no dažādajām politiskajām grupām par atbalstu, kā arī kolēģiem no Eiropas Komisijas un NVO, ar kuriem kopā strādāju visa sastādīšanas procesa laikā.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu ⁽²⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks piektdien, 2009. gada 24. aprīlī.

(2) Sk. protokolu.

SĒDI VADA: Diana WALLIS*Priekšsēdētāja vietniece***Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)**

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Personu ar invaliditāti tiesības pastāvīgi pārkāpj. Nesen manā dzimtajā pilsētā Poznaņā bija atgadījums ar līdzīgu simptomātiku. Polijas valsts parlamenta deputāts novietoja savu automašīnu vietā, kas paredzēta invalīdiem. Paradokssāli ir tas, ka šim deputātam ir draugs invalīds. Kādēļ es to pieminu? Tādēļ, ka likumi, konvencijas vai dokumenti neuzlabos personu ar invaliditāti stāvokli, ja valsts ierēdņi atklāti un nesodīti pārkāps noteikumus, kas radīti īpaši tam, lai palīdzētu invalīdiem dzīvot un funkcionēt. Konvencijas, protams, ir ļoti būtiskas, taču tikpat būtiska ir patiesa, uzticama un pilnīga īstenošana. Personas ar invaliditāti nav laimīgas ar tiesībām, kas pastāv tikai uz papīra. Personas ar invaliditāti ceru uz patiesām pārmaiņām, kas sniegtu viņām vienlīdzīgas iespējas. Liels paldies!

19. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir jautājumu laiks (B6-0227/09).

Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 2 (**Gay Mitchell**) (H-0130/09)

Temats: pret Lisabonas līgumu vērstā retorika

Pasaules finanšu krīze ir parādījusi mums, cik vitāli būtiski ir, lai Eiropas Savienība ir stipra. Īrijā mēs ātri vien apguvām to, ka situācijā, kad sarūk ekonomika un palielinās bezdarba līmenis, mīti un dezinformācija par Lisabonas līgumu sniedz minimālu komfortu. Čehijas Republikai pārņemot ES prezidentūru un šis valsts prezidentam sekmējot pret Lisabonas līgumu vērstu retoriku, kā Padome plāno saskaņot šos vēstījumus ar aizvien lielāko nepieciešamību nodrošināt lielāku, nevis mazāku sadarbību ES ietvaros?

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Padome vienmēr ir atklāti paudusi apņemšanos stiprināt sadarbību ES ietvaros, īpaši krīzes laikā. Čehijas prezidentūra, turpinot sava priekšgājēja iesāktos darbus, smagi strādā pie tā, lai atrisinātu problēmas, ko izraisījusi finanšu un ekonomiskā krīze, un šajā sakarā ir pieņēmusi pasākumus dažādos līmeņos. Tā izveidoja kopēju sistēmu dalībvalstīm, par ko, piemēram, liecina banku glābšanas plāns, Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns, finanšu tirgus reglamentēšana un uzraudzība. Arī Eiropas Parlaments ir sniedzis savu ieguldījumu šajos pasākumos, atbalstot ieguldījumus infrastruktūrā un īpaši ar dažādām aktivitātēm starptautiskajā mērogā. 19. un 20. marta sanāksmē Padome galveno uzmanību pievērsa finanšu krīzes pārvarēšanai un reālās ekonomikas problēmām un skaidri pauda, ka Eiropa spēj stāties pretī šīm problēmām un apturēt pašreizējo krīzi tikai, rīkojoties vienoti un koordinēti vienota tirgus struktūras un ekonomiskās un monetārās savienības ietvaros. 19. marta sanāksmē Padome nolēma, ka cieši koordinētai ES rīcībai Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna ietvaros ir jāmobilizē visus pieejamos instrumentus, tajā skaitā Kopienas resursus, un ka tai ir pilnībā jāintegrē izaugsmes, nodarbinātības, sociālās integrācijas un sociālās drošības stratēģijas.

Saistībā ar Lisabonas līgumu Padome pagājušā gada decembrī panāca vienošanos attiecībā uz turpmāko attīstību. Pēc Īrijas lūguma dalībvalstis piekrita nodrošināt īpašas juridiskas garantijas saistībā ar jautājumiem, kas radīja bažas pagājušā gada referendumā Īrijā. Vēl Padome piekrita, ka, ja Lisabonas līgums stāsies spēkā, tad saskaņā ar pamata juridiskajām procedūrām pieņems lēmumu par katras dalībvalsts pārstāvību Komisijā. Tajā pat laikā Īrijas valdība apņēmās strādāt pie tā, lai Lisabonas līgumu ratificētu līdz pašreizējā Komisijas pilnvaru termiņa beigām, neskaitot detalizētu ar šo jautājumu saistītu pasākumu pabeigšanu līdz 2009. gada vidum un pieņemot, ka realizēsies apmierinoša īstenošana. 19. un 20. marta sanāksmē Eiropadome bija informēta par situāciju saistībā ar šo jautājumu un tā pieņēma lēmumu atgriezties pie tā izskatīšanas 2009. gada jūnijā sanāksmē.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, atļaujiet man pateikties ministra kungam par atbildi.

Es uzskatu, ka mēs šeit Parlamentā un institūcijās kopumā pārāk aizstāvamies, kad runa ir par Lisabonas līgumu un Eiropas Savienību kopumā. Ir pienācis laiks pievērsties tiem, kas vērsas pret Eiropas aizstāvību. Kas notiktu, ja mums nepastāvētu Eiropas Centrālā Banka? Kas notiktu ar tām dalībvalstīm, kas pievienojušās eirozonai, ja eirozona nepastāvētu?

Tas, kas mums trūkst, ir atpazīstams Eiropadomes vadītājs, kurš varētu runāt par ekonomikas atveseļošanas jautājumiem, un es domāju, ka ir skaidrs, ka ir patiešām būtiski, lai Lisabonas līgumā būtu noteikums, kas paredzētu šādas amatpersonas iecelšanu. Ja šāda amatpersona jau būtu iecelta, mums nebūtu jālikločo starp ik pēc sešiem mēnešiem viena otru nomainošajām prezidentūrām.

Iespējams ministra kungs varētu savā atbildē pateikt, kādu viņš redz perspektīvu Lisabonas līguma ratifikācijai Čehijas Republikā.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Es atbildēšu uz visiem jautājumiem vienā reizē.

Priekšsēdētāja. – Mūsu parastā procedūra ir, ka vispirms atbildat jautātajam un uz viņa papildjautājumu un pēc tam es kā parasti apkopošu pārējos papildjautājumus un nodošu tos jums, un tāds ir mans lēmums.

Es būtu pateicīga, ja Jūs vispirms atbildētu.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Dāmas un kungi, es atbildēšu uz jautājumu. Vēlos atzīmēt, ka ciktāl tas skar Lisabonas līguma ratifikāciju Čehijas Republikā, divas parlamenta palātas, ko veido Pārstāvju palāta un Senāts, ļoti smagi strādā pie šī Līguma, un šī gada 18. februārī Pārstāvju palāta to apstiprināja. Šajā sakarā man jāuzsver, ka saskaņā ar Čehijas konstitucionālajām tiesību normām Līgumu var apstiprināt tikai ar konstitucionālu vairākumu. Čehijas parlamenta Senāts, iespējams, balsos par Līgumu 6. maijā, tomēr Senāts apstiprināšanai ir paredzējis nosacījumu, ka ir jāsastāda atbilstoši tiesību akti, saskaņā ar kuriem kvalificēta vairākuma balsojuma līmeņa pilnvaru nodošanai ir nepieciešama abu parlamenta palātu piekrišana. Tas ir tā dēvētais nosacījumu mandāts. Attiecīgie tiesību akti ir jau sastādīti un apstiprināti, un mēs ceram, ka 6. maijā Senāts balsos par tiem un, kad tie būs apstiprināti, Lisabonas līgums saņems parlamentāru ratifikāciju.

Richard Corbett (PSE). – Vai Čehijas prezidentūra nepiekrīt tam, ka Lisabonas līguma gadījumā problēma ir nevis informācijas trūkums, jo informācija par to pastāv un ir pieejama, bet gan ievērojama apmēra dezinformācija, ko apzināti izplatījuši Līguma oponenti?

Ņemot vērā, ka Eiropas institūcijas neparakstīja Līgumu, bet gan atrunāja dalībvalstis, vai prezidentūra nepiekrīt arī tam, ka valstu valdībām būtu jāiegulda vairāk pūļu, lai kļiedētu mītus un dezinformāciju, ko pieminēja Mitchell kungs, un labi jāsagatavojas šai debatei, kas ir vitāli būtiska Eiropas nākotnei.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Ministra kungs, esmu pārliecināts, ka Jūsu valstī tāpat kā Īrijā vēlēti izjūt un ir nobažījušies par šobrīd notiekošo informācijas sagrozīšanu saistībā ar ES. Viņi nav muļķi un zina, ka Komisija nodarbojas ar mahinācijām saistībā ar tās likumdošanas programmu, lai Īrijas plašsaziņas līdzekļos nenokļūtu sliktas ziņas.

Ir ļoti žēl, ka Mitchell kungs, Corbett kungs un citi ir tik apžilbuši no spožajiem veiksmīgu eirokrātu panākumiem, ka nav pamanījuši būtiskāko: proti, ka Īrijas iedzīvotāji jau ir snieguši savu lēmumu. Iespējams, kungs, jūs varat panākt, ka Padome dod rīkojumu Komisijai pārtraukt masīvo sakaru un informācijas, vai citiem vārdiem sakot – propagandas dienestu pieaugumu, un atļaut pastāvēt Īrijas iedzīvotāju rezultātiem un pierādīt, ka Eiropas Savienībā eksistē demokrātija.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Man ir jāuzsver, ka mums visiem vajadzētu būt tik drosmīgiem, lai atzitu paši sevi, ka ES pilsoņi ļoti maz zina par to, kā darbojas ES. Bieži vien ES ietekmē tās pilsoņus abstraktā veidā, un tās institūcijas ir grūti izprotamas. Jo zemāks informētības līmenis, jo lielāka iespēja izveidoties apstākļiem, kas sekmē, piemēram, dezinformāciju, kas ļoti ātri pārņem cilvēku prātus tieši tā iemesla dēļ, ka viņi nav pietiekami informēti par ES darbību. Manuprāt, atrisinot demokrātijas deficītu un faktu, ka pilsoņi ne vienmēr identificējas ar ES un tās institūcijām, novērstu iespēju, ka izplatās dezinformācija un meli. Es patiesi ticu, ka katras ES dalībvalsts valdības pamatpienākums ir izteikt skaidru viedokli par dezinformāciju un meliem. Tajā pat laikā dalībvalstu valdībām būtu pastāvīgi jāinformē to pilsoņi par visiem jautājumiem saistībā ar Eiropas integrāciju. Es patiesi ticu, ka tikai tādā gadījumā mēs panāksim īstu demokrātijas progresu.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 3 (**Manuel Medina Ortega**) (H-0132/09)

Temats: nodokļu divkārša uzlikšana

Ņemot vērā Eiropas Kopienų Tiesas neseno judikatūru saistībā ar nodokļu divkāršu uzlikšanu, kādus pasākumus Padome plāno ierosināt, lai saskaņotu Eiropas nodokļu tiesību aktus, lai Eiropas pilsoņiem nebūtu jāmaksā divreiz par vienu un to pašu ar nodokli apliekamo darījumu?

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, saistībā ar pašreizējo stāvokli Kopienā šobrīd Kopienas līmenī vēl nav pieņemti pasākumi nodokļu divkāršas uzlikšanas novēršanai tiešo nodokļu jomā, izņemot Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvu 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs, 1990. gada 23. jūlija Konvencijai par nodokļu divkāršas uzlikšanas novēršanu sakarā ar asociēto uzņēmumu peļņas korekciju un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvu 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem. Tā tas ir tādēļ, ka šī joma ietilpst dalībvalstu kompetencē, ar nosacījumu, ka tās ievēro Kopienas tiesību aktus. Nolīgumi par nodokļu divkāršas uzlikšanas novēršanu, kas noslēgti divpusēji starp dalībvalstīm saskaņā ar iepriekš norādītajām autonomajām pilnvarām un saderīgi ar ESAO Paraugnolīgumu, acīmredzot nav pietiekami, lai novērstu visus likumīgas nodokļu divkāršas uzlikšanas gadījumus ES.

Komisija, kurai ir ekskluzīvas tiesības ierosināt Kopienā tiesību aktus saistībā ar tiešo nodokļu jomu, šobrīd izvēlas pieiet šim jautājumam pragmatiski, ņemot vērā subsidiaritātes principu, kas piemērojams Kopienas tiesību aktiem tiešo nodokļu jomā, un vienprātības nosacījumu. Šai pragmatiskajai pieejai vajadzētu pamudināt dalībvalstis sadarboties, lai nodrošinātu, ka viņu valsts nodokļu sistēmas, tajā skaitā divpusējie nolīgumi par aplikšanu ar nodokļiem darbojas nevainojami. Citu starpā tas ir pieminēts Komisijas paziņojumā paziņojumam par dalībvalstu tiešo nodokļu sistēmu koordinēšanu iekšējā tirgū, īpaši tā galīgajā redakcijā COM 2006/823. Padome apstiprināja šo Komisijas uz koordinēšanu balstīto pieeju 2007. gada 27. marta secinājumos. Tā uzsvēra, ka iekšējā tirgus darbību var uzlabot, dalībvalstu līmenī sadarbojoties nodokļu jomā un gadījumos, kad nepieciešams, arī Eiropas līmenī, vienlaikus ievērojot dalībvalstu pilnvaras. Padome paziņoja, ka pieņemams risinājums ir rodams dažādos veidos, ievērojot subsidiaritātes principu.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, informāciju, ko mums sniedzat, ir pareiza, bet kā Parlamenta locekļiem un pavisam noteikti Eiropas pilsoņiem mums rodas iespaids, ka Kopienas tiesību aktos ir bīstamas nepilnības.

Šobrīd, kad visās dalībvalstīs nodokļu prasības turpina kļūt intensīvākas, mobilitāte ir gandrīz neiespējama.

Kad lūdzam Komisiju paskaidrot pragmatisko pieeju, šķiet, ka Padome neatbalsta Komisiju. Šķiet, ka atrodamies burvju lokā, kurā Komisija liek vērsties pie Padomes, bet Padome – pie Komisijas, taču tajā pat laikā realitāte ir tāda, ka Eiropas, ko cenšamies veidot, pilsoņiem nav iespējams uzturēties citās dalībvalstīs vai veidot darījumu attiecības lielā nodokļu sloga dēļ, ko izraisa fiskālās sistēmas nesaskaņošana.

Vai Padome spēj īstenot kādus pasākumus, kas pārtrauktu šo burvju loku?

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Pirmkārt, es vēlos uzsvērt, ka ilgtermiņa mērķis ir risinājums direktīvas vai daudzpusēja nolīguma veidā. Tikai šādi mēs spēsim efektīvi attīstīt šo sistēmu, vērtējot no juridisko principu skatupunkta. Komisija ir ierosinājusi risinājumu būtiskākajām problēmām, kas saistītas ar iekšējo tirgu, izmantojot uzlabotu koordinēšanu starp dalībvalstu nodokļu tiesisko regulējumu un uzlabotu lēmumu pieņemšanas procesu. Komisija savā paziņojumā (COM(2006) 823) par nodokļu sistēmu koordinēšanu puda priekšlikumu izveidot mehānismu efektīvai strīdu risināšanai saistībā ar starptautiskā mēroga nodokļu divkāršas uzlikšanas problēmām ES, taču nepietiekamā atbalsta no dalībvalstu puses dēļ, ko jau šeit pieminēja Parlamenta deputāti, Komisija atcēla šo lūgumu par labu citām iniciatīvām. Komisija pilnībā apzinās nodokļu divkāršas uzlikšanas ietekmi uz iekšējo tirgu un tā uzsāks gatavoties publiskai apspriešanai 2009. gadā. Pamatojoties uz šīm apspriedēm, Komisija sastādīs paziņojumu par rezultātiem un priekšlikumu pieņemamam pastāvošo problēmu risinājumam.

Padome vairākkārt ir centusies risināt šo problēmu dažādu iniciatīvu ietvaros. Pirmā bija Direktīvas 90/435/EK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, darbības jomas paplašināšana, veicot tajā grozījumus ar Direktīvu 2003/123/EK, lai novērstu ekonomisko un likumīgo nodokļu divkāršo uzlikšanu pārrobežu dividenžu plūsmai Kopienas ietvaros. 1990. gadā pieņēma arbitražas līgumu ar mērķi novērst nodokļu divkāršu uzlikšanu, ko izraisa saistīto uzņēmumu iekšējo cenu noteikšana. Tomēr šī direktīva neizrādījās pietiekami efektīva, daļēji tādēļ, ka tai ir starptautiska nolīguma, kas noslēgts starp dalībvalstīm, nevis Kopienas juridiska instrumenta raksturs. 2003. gadā pieņēma Direktīvu 2003/49/EK, kas ir paredzēta, lai novērstu nodokļu divkāršu uzlikšanu procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs, un atļauj tikai maksājuma īpašuma beneficiāra dalībvalstij piemērot maksājumam nodokļus. Jautājums par šīs direktīvas darbības jomas paplašināšanu tiks ielauts turpmākajās Padomes sarunās. Saistībā ar diviem Komisijas paziņojumiem par koordinētām dalībvalstu tiešo nodokļu sistēmām iekšējā tirgū un pensiju nodokļiem Ekonomikas un finanšu padome (ECOFIN) pieņēma Padomes 2008. gada decembra rezolūciju par pensiju nodokļiem. Šīs rezolūcijas mērķis ir novērst nodokļu divkāršu

uzlikšanu un koordinēt valstu procedūras pensiju nodokļu jomā, lai, kad norit ekonomiskās aktivitātes starp dažādām dalībvalstīm un fizisku vai juridisku personu aktīvus pārceļ no valsts, kurā piemēro izceļošanas nodokli, saņēmēja valsts piemērotu aktīvu tirgus vērtību, ko samainīja aktīvu pārceļšanas brīdī no izceļošanas valsts, kā izmaksas, kas radušās aktīvu pārdošanas brīdī.

Syed Kamall (PPE-DE). - Mēs visi saprotam, ka šie jautājumi par aplikšanu ar nodokļiem var būt ļoti tehniski, taču kopumā ministra kungam būtu jāpiekrīt tam, ka ikvienam, kurš izprot šos jautājumus, ir skaidrs, ka nodokļu sistēmu saskaņošana nav būtiskākais, lai novērstu nodokļu divkāršu uzlikšanu? Zinu, cik tehniski tas ir, tomēr viss, kas ir nepieciešams, ir dalībvalstu vēlme īstenot labāku sadarbību. Ņemot vērā naudas summas, ko valdības šobrīd atņem no nodokļu maksātājiem, kas atrodas apgrūtinātos apstākļos, pavisam noteikti ir pienācis laiks sekmēt nodokļu konkurenci, lai visā Eiropas Savienībā samazinātu strādājošo ģimeņu slogu.

Paul Rübigh (PPE-DE). - (DE) Padomes priekšsēdētāja kungs, uzskatu, ka Čehijas prezidentūra šajā jautājumā īsteno ļoti pozitīvu un proaktīvu pieeju. Es vēlos apsveikt Jūs ar to, jo, protams, ir būtiski pasargāt pilsoņus un mazos un vidējos uzņēmumus, lai tiem sniedzot pakalpojumus būtu iespējams arī atgūt atbilstošus ienākumus. Nodokļu divkāršai uzlikšanai nav nekāda sociāla attaisnojuma. Tādēļ man ir šāds jautājums: vai uzskatāt, ka Eiropas Kopienas Tiesa varētu noteikt šajā jomā standartus?

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. - (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Eiropas Kopienas nolēma, ka tieša Kopienas tiesību aktu, pārvietošanās brīvības un nediskriminācijas principa piemērošana neuzliek dalībvalstīm pienākumu novērst likumīgu nodokļu divkāršu uzlikšanu, kas izriet no dažādu nodokļu sistēmu savstarpējās mijiedarbības pārrobežu darījumu gadījumos Kopienas ietvaros. Šī nostāja izriet no Eiropas Kopienas Tiesas sprieduma lietā C-513/04, *Kerckhaert Morres*. Tiesa jau ir spriedusi par šo jautājumu, un es patiesi ticu, ka šajā ziņā ir atlicis ļoti mazs darbības lauks. Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas judikatūru, nolīgumiem, kas novērš nodokļu divkāršu uzlikšanu, ir jāatbilst iekšējā tirgus nosacījumiem un īpaši tie nedrīkst viest diskrimināciju vai pretrunas saistībā ar pamatbrīvībām, kas izriet no Eiropas Kopienas dibināšanas līguma. No otras puses, es uzskatu, ka nodokļu divkāršas uzlikšanas risks ievērojami sarežģī nodokļu sistēmas un, galvenais, sarežģī mazo un vidējo uzņēmumu darbību, kuriem dažkārt ir ļoti grūti izprast atsevišķu valstu tiesību aktu sarežģītās sistēmas. Tieši MVU ir visvairāk pakļauti šim riskam, jo MVU ir augstākas izmaksas, jo tiem nav iespējams izmantot dārgu konsultantu vai juridisku firmu pakalpojumus, ko var atļauties lielas sabiedrības, īpaši starptautiskās. Tādēļ šīs sarežģītās nodokļu sistēmās vislielāko slogu rada tieši MVU. Es esmu pārliecināts, ka godīgākais risinājums būtu visām dalībvalstīm izveidot vienkāršāko, pārredzamāko tiešo nodokļu sistēmu, un, manuprāt, tajā būtu jānosaka pēc iespējas zemāki nodokļi.

Priekšsēdētāja. - Jautājums Nr. 5 (**Marian Harkin**) (H-0136/09)

Temats: mājputnu gaļa

Ņemot vērā Komisijas priekšlikumu COM(2008) 0336 Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju attiecībā uz mājputnu gaļas tirdzniecības standartiem, vai Čehijas prezidentūra piekrīt tam, ka pārtikas un patērētāju drošības, izsekojamības un produktu kvalitātes interesēs visiem mājputnu gaļas izstrādājumiem, ko pārdod svaigā veidā, patērētājiem ir jānodrošina svaiguma garantija. Vai prezidentūra piekrīt tam, ka saistībā ar mājputnu gaļu pastāv nopietna problēma, jo putnus nokauj un sasaldē trešajās valstīs, pēc tam transportē un atsaldē – un atsevišķos gadījumos apstrādā – ES valstīs, un vēlāk laiž apgrozībā kā svaigu ES ražotu gaļu? Vai tā piekrīt, ka šāda situācija nav pieņemama un ka ES ražotāji maldina un īsteno negodīgu rīcību attiecībā pret patērētājiem, kaut arī tiem ir stingri jāievēro ES vadlīnijas? Kādus pasākumus šobrīd veic Čehijas prezidentūra, lai nodrošinātu veiksmīgu šīs regulas pieņemšanu?

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. - (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, prezidentūra vēlas apliecināt godātājam kolēģim, ka pievērš lielu, augsta līmeņa nozīmi pārtikas un patērētāju drošībai Kopienas ietvaros, neatkarīgi no tā, vai izstrādājums ir vietējais ražojums vai importēts no trešajām valstīm. Šajā sakarā prezidentūra vēlas atsaukties uz Padomes 2008. gada 18. un 19. decembra sanāksmes secinājumiem par importētu lauksaimniecības un pārtikas produktu drošību. Padome savos secinājumos saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem aicināja Komisiju iesniegt Padomei un Eiropas Parlamentam līdz 2010. gada beigām ziņojumu par importētās pārtikas higiēnas un fitosanitāro pārbaužu efektivitāti un piemērošanu. Ņemot vērā tās pienākumu, īstenojot Kopienas politikas, nodrošināt augsta līmeņa veselības aizsardzību, Padome 2008. gada decembrī noraidīja Komisijas priekšlikumu Padomes regulai, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 853/2004 attiecībā uz pretmikrobu vielām, ko izmanto mājputnu liemeņu attīrīšanai no virsmas piesārņojuma. Padome uzskatīja, ka šo vielu izmantošana potenciāli varētu piesegt nepietiekamas

higiēnas praksi. Eiropas Parlaments pauda savus iebildumus pret priekšlikumu 2008. gada 19. jūnija rezolūcijā un lūdza Padomi priekšlikumu noraidīt. Saistībā ar Komisijas priekšlikumu par tirdzniecības standartiem mājputnu gaļai prezidentūra vēlas apliecināt, ka priekšlikumu šobrīd izskata Padomē, ar mērķi nodrošināt augsta līmeņa patērētāju aizsardzību un novērstu to, ka mājputnu gaļu pārdod kā svaigu, lai gan patiesībā tā iepriekš bijusi sasaldēta. Prezidentūra var apliecināt godātajam deputātam, ka veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu ātru šīs regulas pieņemšanu pēc tam, kad Eiropas Parlaments būs sniedzis savu atzinumu.

Marian Harkin (ALDE). - Es pateicos prezidentūrai par atbildi, jo patiešām sapratu, ka Čehijas prezidentūra rīkosies šajā jautājumā. Man ir prieks dzirdēt, ka šo jautājumu apspriež Padomes ietvaros, ka veiksi pasākumus, lai novērstu tādas mājputnu gaļas tirdzniecību, kas bijusi sasaldēta, bet tiek pārdota kā svaiga, jo tas, protams, nozīmē, ka daudzi ES ražotāji – patiesībā visi ES ražotāji – nedarbojas saskaņā ar vienotiem darbības noteikumiem.

Tādēļ mans jautājums prezidentūrai droši vien ir šāds: cik drīz ir sagaidāma atbilde no Padomes šajā jautājumā, un vai varat sniegt norādes, kādus konkrēti pasākumus veiksi šajā lietā?

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šo problēmu šobrīd atrisināja Padomes struktūras sarunu par ierosināto Padomes regulu ietvaros, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju attiecībā uz mājputnu gaļas tirdzniecības standartiem. Čehijas prezidentūra ierosināja kompromisa tekstu, ko atbalstīja vairākums Padomes Lauksaimniecības komitejas locekļu. Šo tekstu konsultāciju ar tirdzniecības partneriem ietvaros iesniegs novērtēšanai PTO. Ja rezultāts būs pozitīvs un vienlaikus Eiropas Parlaments plenārsēdes sesijā apstiprinās ziņojumu, kam vajadzētu notikt, Čehijas prezidentūra iesniegs Padomei kompromisa tekstu. Padomes oficiālais pienākums ir sagaidīt, kad Eiropas Parlaments iesniedz savu atzinumu, kaut arī tai lēmumā nav jāatsaucas uz to. Kompromisa tekstā ir norādīts, ka attiecībā uz izstrādājumiem, kas ražoti no mājputnu gaļas atbilstoši šai regulai, dalībvalstis var izvēlēties nedaudz atšķirīgus temperatūras nosacījumus, kas piemērojama ļoti īsu laiku un tikai tādām nolūkam, lai ražošanas uzņēmumi mājputnu gaļas izstrādājumu ražošanas laikā gaļu varētu apstrādāt un sagriezt. Mēs ceram, ka Padome pati pievērsīsies šim priekšlikumam maijā, un, balstoties uz pašreizējām sarunām, ceram uz pozitīviem rezultātiem.

Avril Doyle (PPE-DE). - Pēc pirms dažiem gadiem liellopu sektorā notikušās transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) krīzes mēs ieviesām Eiropā pilnīgu identificēšanas un izsekojamības sistēmu liellopu produktiem. Vai Padome nepiekrīt tam, ka mums ir jārikojas ātri, ne tikai mājputnu gaļas, bet arī jēra un cūkgaļas joma, jāsniedz patērētājiem informācija un patiešām jānodrošina izsekojamība gadījumos, ja ir pieļauti pārkāpumi.

Vasaras ziņojumu par informāciju patērētājiem šobrīd izskata Eiropas Parlaments, un, iespējams, Padome piekritīs man, ka papildus marķējums - kas sekmētu izsekojamību – varētu būt veids kā to sasniegt.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mājputnu gaļas izcelsmes vietas norādīšana nav daļa no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 14. pielikuma un tādēļ nav daļa no priekšlikuma, ko šobrīd apspriežam. Izcelsmes vietas norādīšana ir ietverta Komisijas Regulā (EK) Nr. 543/2008, un tādēļ šis jautājums ietilpst Komisijas kompetencē un ir apspriests komitejā. Vēlos arī norādīt, ka labi saprotu šo jautājumu, jo, paveroties uz apdraudējumu, ko inficēto liellopu gadījumā izraisīja tā dēvētā govju trakumsērga, ņemot vērā patieso ietekmi uz ES dalībvalstu iedzīvotāju veselību, ir jāsaņem, ka dažas no slimībām, ko var izraisīt mājputnu gaļa, piemēram, salmonella rada daudz vairāk veselības problēmu un var izraisīt pat daudz vairāk nāves gadījumu, nekā govju trakumsērga. No otras puses, atkārtoti vēlos uzsvērt, ka izcelsmes valsts norādīšana ir Komisijas atbildība, un mēs nedrīkstam aizmirst, ka izcelsmes vietas uzraudzība mājputnu gadījumā, protams, ir daudz sarežģītāka, nekā liellopu gadījumā. Mums būtu jāizvērtas no situācijas, kad centieni aizsargāt patērētājus tādā apmērā, lai pilnībā izslēgtu visas šaubas un potenciālos riskus, rada sistēmu, kas ir administratīvi tik sarežģīta, ka sekmē ievērojamu pārtikas produktu cenu paaugstinājumu. Es vēlētos vēlreiz šeit atkārtot, ka Komisija nes pamata atbildību saistībā ar obligāto prasību norādīt izcelsmes valsti, nevis Padome.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 9 (**Marie Panayotopoulos-Cassiotou**) (H-0144/09)

Temats: krīzes pārvaldība un mazie un vidējie uzņēmumi

Eiropas krīzes pārvaldības programma ietver atbalstu maziem uzņēmumiem atbilstoši Mazās uzņēmējdarbības aktam. Vai šajā sakarā šobrīd ir veikti pasākumi un kādi pasākumi tiek plānoti turpmāk?

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pagājušā gada decembrī Eiropadome piekrita Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānam. Šis plāns satur konkrētus pasākumus mazo un vidējo uzņēmumu atbalstam, no kuriem būtiskākie ir pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot pieeju finanšu iespējām un samazināt uzņēmumiem administratīvo slogu. Vienlaikus Eiropadome atbalstīja pastiprinātu iesaistīšanos no Eiropas Investīciju bankas puses laikposmā no 2008. līdz 2011. gadam, īpaši saistībā ar algām mazos un vidējos uzņēmumos, kur, salīdzinot ar pašreizējām kredītsaistībām šajā sektorā, konstatējams pieaugums 10 miljardu apmērā. Papildus tam Eiropadome atbalstīja pagaidu sliekšņa vērtību pārsniegšanu uz vismaz diviem gadiem saistībā ar valstu atbalstu, ietverot summas līdz 500 000 eiro, un grozījumus valsts atbalsta sistēmās, kas ir būtiskas, lai palielinātu atbalstu uzņēmumiem, īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem. Eiropadome aicināja arī izmanto paātrinātas procedūras, kas ir atļautas saskaņā ar Eiropas Kopienas tiesību aktiem, valsts iepirkuma līgumu piešķiršanai un uzņēmumiem piemērotā administratīvā sloga samazināšanai. Eiropadome atbalsta arī pilnīgu Komisijas rīcības plāna par Mazās uzņēmējdarbības akta iniciatīvu īstenošanu, ko Padome pieņēma 2008. gada 1. decembrī. Rīcības plānam par Mazās uzņēmējdarbības akta iniciatīvu ekonomiskās nestabilitātes laikā ir jāpalīdz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem uzlabot pieeju algām, samazināt administratīvo slogu, jāpalīdz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem izmantot iekšējā tirgus priekšrocības un jāpalielina to konkurētspēja ārvalstu tirgos. 5. martā Padome secināja, ka rīcības plānu ir pēc iespējas drīzāk pilnībā jāīsteno Kopienas un dalībvalstu līmeni, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu.

Papildus tam Padome atkārtoti norādīja, cik būtiski ir turpmākie uzlabojumi finanšu resursu, ar to es domāju algas, garantijas, mezonīnfinansējumu utt., un arī riska kapitāla pieejamībā tikko dibinātiem, inovatīviem uzņēmumiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru gadījumā nepieciešams ņemt vērā pašreizējās finanšu krīzes ietekmi. Mums ir jāstiprina pieeja tirgum maziem un vidējiem uzņēmumiem, galvenokārt pastiprinot tirgus un atsevišķo sektoru uzraudzību, lai konstatētu un novērstu iekšējā tirgus šķēršļus. Ir nepieciešams ievērojami vienkāršot un paātrināt pārskatu iesniegšanas nosacījumus un uzņēmumu dibināšanas procedūras. 19. un 20. marta sanāksmē Eiropadome vienojās par šādiem pasākumiem: pastāvošo šķēršļu likvidēšana un jaunu šķēršļu rašanās novēršana, pilnībā funkcionējoša iekšējā darba tirgus izveidošana, papildus administratīvā sloga samazināšana, rūpniecības pamatnosacījumu uzlabošana, lai panāktu spēcīgu rūpniecisko pamatu uzņēmumiem, īpašu uzsvaru liekot uz maziem un vidējiem uzņēmumiem un inovācijām, partnerību starp dažādām uzņēmējdarbības jomām atbalstīšana, pētījumi, izglītība un apmācība un investīciju kvalitātes uzlabošana pētījumos, zināšanās un izglītībā.

Dāmas un kungi, es vēlētos arī teikt, ka 2009. gada 10. martā Padome panāca politisku vienošanos, ka, pamatojoties uz izmaiņām Direktīvā 2006/112/EK, visām dalībvalstīm ir jābūt iespējai ieviest ilgtermiņā pazeminātas PVN likmes darbietilpīgiem pakalpojumiem, un parasti tos, protams, īsteno mazie uzņēmumi. Līdz ar citiem tiesību aktu priekšlikumiem, kas izriet no Mazās uzņēmējdarbības akta iniciatīvas, Padomei vajadzētu pieņemt regulu par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem, kas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem padarītu vieglāku pārrobežu saimnieciskās darbības īstenošanu. Padome izskatīs arī direktīvas par maksājumu kavējumu novēršanu pārskatīšanu, ar mērķi nodrošināt, ka mazajiem un vidējiem uzņēmumiem savlaicīgi veic apmaksu par visiem komerciālajiem darījumiem. Saistībā ar darbu labāka regulējuma jomā Komisija pagājušajā gadā iesniedza 11 jaunas, paātrinātas metodes administratīvā sloga samazināšanai uzņēmējdarbībai, ar mērķi līdz 2012. gadam panākt ES tiesiskā regulējuma radītā sloga samazinājumu par 25 % no pašreizējā sloga, tādējādi varētu ietaupīt aptuveni 30 miljardus eiro, un lielākās priekšrocības gūtu mazie un vidējie uzņēmumi. Šī gada 10. martā Padome aicināja Komisiju ierosināt īpašus, jaunus pasākumus sloga samazināšanai saistībā ar rīcības plāna 13 pamata prioritārajām jomām. Faktiskās darbības šajā sakarā ietver priekšlikumu par trešās un sestās direktīvas vienkāršošanu, ko piemēro uzņēmumu apvienošanās un sadalīšanās gadījumiem, pieņemšanu Eiropas Parlamentā pirmajā lasījumā un arī ceturtais un septītais direktīvas pārskata apstiprināšanu. Tomēr šo nopietno darbu ir jāturpina ar mērķi panākt administratīvā sloga samazinājumu par 25 %, un Komisijai ir pēc iespējas drīzāk jāpabeidz tās visu pastāvošo tiesību aktu pārskatīšanu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos ministra kungam par atbildi, kurā viņš uzskaitīja visus plānotos pasākumus. Protams, tagad šiem piemērotajiem pasākumiem ir jāsniedz īstus rezultātus visiem tiem Eiropas Savienībā, kuriem ir mazi un vidēji uzņēmumi, kas cieš no krīzes sekām, un visiem tiem, kuri vēlas dibināt jaunus mazus un vidējus uzņēmumus. Tieši šajā sakarā es vēlētos, lai ministra kungs sniegtu informāciju, ja ir pieejami statistikas dati par jaundibinātiem uzņēmumiem, kā arī dati par izzūdošiem uzņēmumiem. Mani interesētu salīdzināt šos rādītājus, ja ne šodien, tad kādā turpmākā atbildē.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Pirmkārt, es vēlētos uzsvērt, ka izjukušo un jaundibināto uzņēmumu rādītāji, kā arī īpašie dibināšanas nosacījumi atsevišķajās ES dalībvalstīs ievērojami atšķiras. Dažās dalībvalstīs mazu vai vidēju uzņēmumu ir iespējams nodibināt dažu dienu laikā, bet citās dalībvalstīs šis process diemžēl var aizņemt vairākus mēnešus. Protams, ir iespējams sastādīt detalizētu kopsavilkumu ar informāciju, ko lūdzāt, *Panayotopoulos-Cassiotou* kundze, un mēs to iesniegsim rakstiskā veidā.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 10 (**Avril Doyle**) (H-0145/09)

Temats: Eiropadomes pavasara samita par finansējumu globālo klimata pārmaiņu mērķu īstenošanai rezultāti

Ņemot vērā pagājušajā nedēļā notikušo pavasara samitu, vai prezidentūra ir apmierināta ar sarunu rezultātiem, kas noritēja saistībā ar finansiālā atbalsta sniegšanu jaunattīstības valstīm, lai sekmētu globālo klimata pārmaiņu mērķu noteikšanu gaidāmajā 15. sadarbības valstu konferencē (COP15) Kopenhāgenā.

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, 19. un 20. marta sanāksmes secinājumos Padome norādīja, ka pielāgošanās un ietekmes mazināšanas pasākumiem būs nepieciešami ievērojami iekšzemes un finanšu resursi, īpaši pašās apdraudētākajās jaunattīstības valstīs, un ka ES nodrošinās jaunattīstības valstīm šiem pasākumiem pienācīgu daļu finansējuma. Komisijas aprēķinos, kas balstīti uz nesenajiem pētījumiem, ir norādīts, ka, ja emisijas ir jāsamazina līdz ES mērķiem atbilstošam līmenim, papildu valsts un privātajiem ieguldījumiem līdz 2010. gadam jāpalielinās līdz gandrīz 175 miljardiem eiro.

Pašreizējie pētījumi arī liecina, ka vairāk nekā puse no šiem ieguldījumiem ir jāveic jaunattīstības valstīs. ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām sekretariāts papildus ir izvērtējis, ka jaunattīstības valstīs 2030. gadā izmaksas par pielāgošanās pasākumiem svārstīsies no 23 līdz 54 miljardiem gadā. Padome ir pieņēmusi skaidru nostāju saistībā ar ietekmes mazināšanas pasākumiem jaunattīstības valstīs. Ar attīstīto valstu palīdzību jaunattīstības valstīm ir jāpastāda stratēģijas un plāni ekonomikas ar zema oglekļa satura emisijām izveidošanai. Šīm stratēģijām un plāniem ir jāizšķir starp pasākumiem, ko iespējams pieņemt neatkarīgi, jo tie neskar eirozonu vai ir ar ļoti zemām izmaksām, vai, ja patiecoties tiem, vidējā termiņā iespējami neto ieguvumu, un pasākumiem, kuri radīs pozitīvas papildu izmaksas, ko valstis pašas nespēs segt.

Lai īstenotu Kopenhāgenas nolikumu, ir būtisks pietiekams, paredzams un savlaicīgs finansiāls atbalsts. Starptautiskajai finanšu struktūrai, kas šo atbalstu nodrošina, ir jābūt balstītai uz efektivitātes, piemērotības, vienlīdzības, pārredzamības, atbildības, vienotības, paredzamības un atbilstoša finanšu menedžmenta principiem. Saistībā ar finansējuma resursiem Padome apstiprināja iespējas, ko iespējams izvērtēt starptautiskās sarunās un kas ietvers sevī uz atrunāta apmēra ieguldījumiem balstītu pieeju, tirgus pieeju, kas balstīta uz līgumu izsolēm, vai šo abu un citu iespēju kombinācijas. Turklāt pārejas uz pasaules oglekļa tirgu laikā emisiju samazināšanas finansēšanā jaunattīstības valstīs un valstīs, kurās ekonomika mainās, būtisku funkciju turpinās pildīt elastīgs mehānisms, tūras attīstības mehānisms un kopējā īstenošana. Saistībā ar minēto ir būtiski stiprināt integritāti no vides perspektīvas, ieguldījumus ilgtspējīgā attīstībā un taisnīgā ģeogrāfiskā izplatībā. Vēl ir nepieciešams paplašināt oglekļa tirgu, lai raidītu skaidrus signālus saistībā ar oglekļa izmaksām. Tas ietver sevī pašus izmaksu ziņā efektīvākos veidus emisiju samazināšanai, vienlaikus nodrošinot acīmredzamu stimulu pārejai uz ekonomiku ar zema oglekļa satura emisiju. Arī saistībā ar ES nolikumu par klimata un enerģētikas paketi Padome uzsver šīs paketes ieguldījumu ES centienos nodrošināt finansējumu pasākumiem klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanai un pielāgošanās pasākumiem. Ir skaidrs, ka finansēšanas jomā mums ir jādara vēl daudz vairāk. Padome ir nolēmusi atgriezties pie šī jautājuma jūnija sanāksmē, lai turpinātu definēt nostāju saistībā ar noritošajām starptautiskā mēroga sarunām.

Avril Doyle (PPE-DE). – Es vēlētos pateikties Padomes Čehijas prezidentūras priekšsēdētājam par liekulīgo atbildi. Patiesībā es to šodien jau saņēmu rakstiskā veidā, jo viņi uzskatīja, ka netiksim līdz 10. jautājumam.

Vai varu uzskatīt, ka tas, ko tikko paudāt un kas tika protokolēts, patiešām ir Čehijas valdības viedoklis, jo šādas domas mani patiešām uzmundrinātu? Es pateicos jums, jo tas nozīmē, ka Čehijas valdība, kopš prezidentūras termiņa sākuma, ir paveikusi garu ceļu klimata pārmaiņu jautājumos.

Atskaitot Padomes jūnija sanāksmi, vai varat norādīt atlikušo darba grafiku nolīguma noslēgšanai par tā dēvēto "pienācīgo daļu" no ES finansējuma trešajām valstīm ietekmes mazināšanas un pielāgošanās pasākumiem? Starp citu, es pilnībā piekritu Jūsu teiktajam par oglekļa tirgu un tā ieguldījumu.

Priekšsēdētāja. – Paldies, *Doyle* kundze! Mani ieintrigēja fakts, ka jau iepriekš bijāt saņēmusi atbildi. Tā ir prakse, ko jau ilgu laiku vēlējos, lai sekmētu gan Padome, gan Komisija, tādēļ apsveicu ar šiem panākumiem.

(*Starpsauciens no Avril Doyle: "Tas notika tādēļ, ka viņi uzskatīja, ka mēs netiksim līdz 10. jautājumam!"*)

Petr Nečas, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Dāmas un kungi, jo mazāk laika atlicis līdz Čehijas prezidentūras termiņa beigām, jo vairāk šķiet, ka tas paiet ātrāk, un tas, iespējams, ir iemesls, kādēļ cenšamies pasteidzināt un risināt visus administratīvos jautājumus vienlaikus. Atbildot uz godājamās deputātes jautājumu, es vēlos teikt, ka Padome šo jautājumu atkal apspriedīs šī gada jūnijā. Padome uzskata, ka ir būtiski pievērst vairāk uzmanības klimata pārmaiņu apkarošanas finansēšanas mehānismam. Pirms Kopenhāģenas sanāksmes Padome publicēs ES pieeju dažādiem ietekmes mazināšanas un pielāgošanās pasākumu finansēšanas veidiem, jaunu tehnoloģiju atbalstam un šo plānu īstenošanai atbilstošas vides veidošanai. Padome arī parādīs, kādā veidā ES sniegs ieguldījumu saistībā ar šiem plāniem un paskaidros, kā izmaksas tiks dalītas starp dalībvalstīm, kā arī pasākumus šo mērķus īstenošanai. Viss minētais būs balstīts uz Komisijas aktuālajiem priekšlikumiem.

ES ir darījusi skaidri zināmu to, ka attiecībā uz atsevišķām citām problēmām saistībā ar pasaules mēroga nolīgumu par cīņu pret klimata pārmaiņām vēlas šajā jautājumā uzņemties samērīgu daļu atbildības. Turklāt ES ir izveidojusi pamatprincipus saistībā ar finansēšanu un ir darījusi skaidri zināmu, ka plāno šīs iespējas apspriest ar tās globālajiem partneriem. Tomēr vēl ir acīmredzot par agru atklāt visas mūsu kārtis, publicējot atsevišķus skaitļus. Tas nebūtu apdomīgi un piesardzīgi, un nebūtu taktiski. Mums ir savs priekšstats par to, cik daudz līdzekļu būs nepieciešams pasaules mēroga plāna īstenošanai. Tomēr mums ir vismaz aptuveni jāzina kāda veida ietekmes mazināšanas pasākumus trešās valstis plāno īstenot. Šajā sakarā vēlos teikt, ka 2007. gadā ES pauda brīvprātīgu apņemšanos samazināt emisijas par 20 %, bet veiksmīga pasaules mēroga nolīguma gadījumā – par 30 %, un tā tika pausta ilgi pirms atsevišķās pasaules valstis sāka publicēt jebkādas ietekmes mazināšanas priekšlikumus.

Priekšsēdētāja. – Kamēr man ir šāda iespēja, vēlos uzsvērt jau minēto aspektu, jo uzskatu, ka, ja gadījumos, kad pieļaujam, ka nepagūsim atbildēt uz konkrēto jautājumu, atbildes iespējams nodrošināt iepriekš rakstiski, tad neredzu šķēršļus, kas liegtu izsniegt iepriekš rakstiskas atbildes uz jautājumiem, kurus pieļaujam, ka pagūsim izskatīt, jo tādējādi – tāpat kā pirms brīža – mēs nodrošinātu labāku un lietderīgāku informācijas apmaiņu. Paldies jums abiem par piemēru, kas pierādīja to, ko daudzi no mums jau ilgu laiku vēlējās pierādīt.

Jautājumi, uz kuriem laika trūkuma dēļ nav sniegta atbilde, saņems rakstisku atbildi (sk. Pielikumu).

Jautājumu laiks tiek slēgts.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.10 un atsāka plkst. 21.00.)

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

20. Ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības jautājums ir ziņojums (A6-0004/2008), ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā iesniedza M. I. Csibi par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0399 – C6-0277/2008 – 2008/0151(COD)).

Magor Imre Csibi, referents. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties ēnu referentiem par viņu sadarbību, panākot kompromisa vienošanos ar Padomi saistībā ar ekodizaina direktīvas pārstrādāto redakciju.

Tas bija izaicinājumiem piesātināts process, galvenokārt pārstrādāšanas procesa ierobežojošās dabas dēļ. Tiesību aktu priekšlikums, kura gadījumā Parlaments praktiski neko nedrīkst grozīt, nav piemērots pamats koplēmumam. Mēs vairs neesam institūcija, kurai atļauts sniegt tikai piekrišanu, un šis nav veids, kādā Parlaments vēlas nākotnē strādāt pie pārskatīšanas.

Tomēr esmu iepriecināts, ka, neskatoties uz šīm problēmām, mums izdevās panākt kompromisu, kas atbilst Komisijas priekšlikuma pamatprincipiem, piemēram, ar enerģiju saistīto ražojumu darbības jomas paplašināšanu, kā arī sniedz lielāku skaidrību un uzsvāru uz visiem ar vidi saistītajiem parametriem.

Tādējādi kompromisa tekstā ir uzlabota “ražojumu, kas saistīti ar enerģiju” definīcija, paskaidrojot, kuriem izstrādājumiem var piemērot īstenošanas pasākumus, piemēram, logus izolējošiem materiāliem vai atsevišķiem ūdeni patērējošiem izstrādājumiem, piemēram, dušas galvām vai krāniem. Un es uzstāju uz faktu, ka šie piemēri nenozīmē, ka direktīva piemērojas šiem izstrādājumiem automātiski.

Sākotnēji tiem veiks īpašu ietekmes novērtējumu, un īstenošanas pasākumus attīstīs tikai tiem izstrādājumiem, kuriem ir būtiska ietekme uz vidi, kuriem ir ievērojams potenciāls uzlabojumiem un kuriem nav piemēroti citi tiesību akti, kas spēj tos pašus mērķus panākt vēl ātrāk un ar zemākām izmaksām.

Turklāt kompromiss paredz īstenošanas pasākumu sagatavošanai izmantojamās metodoloģijas novērtējumu, lai labāk īstenotu efektīvu resursu izmantošanu un aprites cikla pieeju. Laikā, kad samazinās dabas resursi, mums ir jātiecas panākt ne tikai energoefektivitāti, bet arī uzlabot resursu izmantošanu kopumā. Vēl mums ir jācenšas samazināt mūsu izstrādājumu ietekmi uz vidi ne tikai tad, kad tos izmantojam, bet visa aprites cikla laikā, sākot no izejmateriāla izvēles līdz ražošanai, iepakojšanai, lietošanai un kalpošanas termiņa beigām.

Pat ja tagad direktīvas darbības joma skar tikai ar enerģiju saistītus izstrādājumus, mums ir jābūt gataviem, ka tā nākotnē paplašināsies, ietverot citus vēl produktus. Gan Vides komiteja, gan arī Rūpniecības komiteja ir pieprasījušas skaidru apņemšanos pēc pārskatīšanas 2012. gadā paplašināt direktīvas darbības jomu, lai tā ietvertu ne tikai ar enerģiju saistītus izstrādājumus.

Atbildot uz šo prasību, Komisija apņēmas, ja nepieciešams, pieņemt pašreizējo metodoloģiju, ņemot vērā, ka nākotnē darbības joma paplašināsies, ietverot visus izstrādājumus. Tomēr mēs nesaņemām skaidru apņemšanos saistībā ar direktīvas darbības jomas paplašināšanu pēc pārskatīšanas 2012. gadā. Es būtu vēlējies, lai Komisijai ir skaidrāka un vizionārāka pieeja, īpaši ņemot vērā, ka šobrīd mums ir pieejami visi instrumenti un šī bija labākā iespēja, ko konstatēja ietekmes novērtējumā. Šajā sakarā, man šķiet, ka mēs palaidām garam iespēju paveikt vairāk vides labā, pieļaujot mazāk birokrātijas.

Vēl būs pārskatīšana 2012. gadā. Mēs pavisam noteikti nestrīdēsimies par faktu, ka mums nepieciešams mainīt mūsu patēriņu un ražošanas ieradumus, pārejot uz videi draudzīgākiem ražojumiem. Pārmaiņas ir nepieciešamas, tomēr tās ir iespējamas arī bez uzņēmumu un mājsaimniecību pārslogošanas.

Veidojot ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju un efektīvu resursu izmantošanu, mēs varam sniegt jaunu impulsu konkurētspējai. Ekodizaina direktīva ir ievērojama iespēja rūpniecībai, lai veidotu konkurētspējīgākus uzņēmumus, kas pamatā izmanto videi draudzīgas tehnoloģijas. Tā rada vienlīdzīgus spēles noteikumus visā Eiropā, samazinot birokrātijas un ražošanas izmaksas. Vēl tā nodrošina rūpniecībai elastību, jo pašregulējošus pasākumus var uzskatīt par reglamentējošo īstenošanas pasākumu alternatīvu.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais aspekts ir, ka tika veiktas konsultācijas ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un tās tika piesaistītas īstenošanas pasākumu definēšanā un pārskatīšanā un pašregulēšanās pasākumu novērtēšanā. No konsultācijām ar ieinteresētajām personām es sapratu, ka perspektīvi domājoši uzņēmumi negaida uz regulām, lai varētu tās atbilstoši īstenot, bet gan īsteno proaktīvus pasākumus. Daži uzņēmumi dara to aiz altruisma, taču nedara to tādēļ, ka ekoloģiskā domāšana ir laba biznesam.

Tomēr mums ir nepieciešams dot rūpniecībai pareizos signālus. Kaut arī manu redzējumu par ekodizaina direktīvas nosacījumu paplašināšanu, ietverot visus izstrādājumus, neatbalsta visi mani kolēģi, esmu pilnībā pārliecināts, ka vides degradāciju ir iespējams apturēt tikai, ja pāriesim uz videi draudzīgākiem ražojumiem.

Vairāk kā 80 % no visas izstrādājumu izraisītās ietekmes uz vidi rodas tieši dizaina veidošanas procesā. Uzlabots izstrādājumu dizains palīdzētu izvairīties no atkritumiem un nodrošinātu patērētājus ar efektīvākiem, drošākiem un ilgāk kalpojošiem produktiem.

Ekodizaina direktīvas nosacījumu piemērošanas jomas paplašināšana attiecībā uz ar enerģiju saistītiem izstrādājumiem ir pirmais solis pretī vēl ambiciozākai pieejai un ilgtspējīgu produktu politikai ES līmenī.

Dažkārt pat pavisam mazi darbi spēj sekmēt lielus sasniegumus. Es ceru, ka apstiprināsiet šo kompromisa vienošanos, kas kalpo par soli uz priekšu, un turpināsiet izdarīt spiedienu, lai uzlabotu visu vides uzlabošanas potenciālu un sekmētu videi draudzīgu produktu dizainu.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godātie kolēģi, es vēlētos iesākumā pateikties referentam Csibi kungam par izcilo darbu, kas paveikts saistībā ar šo priekšlikumu, un vēlos paust, cik iepriecināts esmu, ka, pateicoties viņa darbam, vienošanās ir panākta pirmajā lasījumā.

Priekšlikuma saturs ir no pragmatiski juridiskā viedokļa ierobežots. Pamatā tas sastāv no ierosinājuma paplašināt ekodizaina direktīvas darbības jomu, lai to varētu piemērot ne tikai enerģiju patērējošajiem ražojumiem, bet arī visiem ar enerģiju saistītajiem izstrādājumiem. Tomēr no politiskā skatupunkta šie grozījumi ir ļoti būtiski. Tie atspoguļo būtisku soli pretī trešajai industriālajai revolūcijai Eiropā, pretī pārejai no Eiropas valstu ekonomikām uz valstu ekonomikām ar zemām oglekļa emisijām.

Man ir savs priekšstats par to, kādi nākotnē izskatīsies Eiropas izstrādājumi. Eiropas izstrādājumi nākotnē, kuriem būs uzlīme "Ražots Eiropā", būs paši inovatīvākie, drošākie un enerģiju un resursus taupošākie izstrādājumi visā pasaulē. Es esmu pārliecināts, ka, Eiropas vadošajai lomai energoefektivitātes un saimnieciskas resursu izmantošanas jomā, labumu gūs ne tikai vide, bet uzlabosies arī nodarbinātības rādītāji. Neskatoties uz krīzi, videi draudzīgi produkti un videi draudzīgi procesi šobrīd piedzīvo ekonomisku uzplaukumu, un ir paredzams, ka tā tas turpināsies.

Manuprāt, šī direktīva ir labs integrētas produktu politikas piemērs. Tā jau ir pierādījusi savu vērtību, un mēs varam redzēt labus rezultātus enerģiju patērējošo izstrādājumu jomā. Direktīva nodrošina sistēmu ekodizaina nosacījumu noteikšanai, kuros ņemta vērā izstrādājuma faktiskā ietekme uz vidi visa aprites cikla laikā. Kā jau Csibi kungs norādīja, direktīva paver ceļu brīvprātīgām rūpniecības iniciatīvām. Tā ierobežo oficiāli specificētus nosacījumus produktiem, ar kuriem iespējams ievērojami īstenot taupīšanas potenciālu ekonomiski ilgtspējīgā veidā.

Pašreiz spēkā esošā direktīva jau sniedz ievērojamu ieguldījumu Eiropas samazināšanas mērķu sasniegšanā, atceļot elektriskās spuldzes, boilerus un virkni citus energoneefektīvus plaša patēriņa produktus. Paplašinot direktīvas darbības jomu, lai ietvertu visus ar enerģiju saistītus izstrādājumus, paver ievērojamu potenciālu turpmākajai enerģijas patēriņa samazināšanai un tādējādi arī oglekļa emisiju samazināšanai.

Rezumējot, tagad visi izstrādājumi, kas saistīti ar enerģijas patēriņu, ietilpst direktīvas piemērošanas jomā. Tādēļ tā attiecas arī uz tiem produktiem, kas to lietošanas laikā netieši patērē enerģiju, taču to ietekme uz enerģijas patēriņu ir netieša. Tagad, piemēram, var noteikt nosacījumus izstrādājumiem, kas izmanto ūdeni, un logiem. Lūk viens piemērs: tikai palielinot logu ar dubultiem stikliem īpatsvaru, varētu līdz 2020. gadam panākt ievērojamu enerģijas ietaupījumu par papildus 30 %. Tas pielīdzināms ietaupījumam 55 000 gigavatstundu apmērā, kas savukārt nozīmē oglekļa ietaupījumu 27 megatonnu apmērā vai salīdzināms ar divu vai trīs atomelektrostaciju jaudu. Tas pierāda, cik lielu ietekmi sevī slēpj šādu pārmaiņu acīmredzamais nekaitīgums.

Komisija plāno turpināt uzsāktu darbu saistībā ar aptuveni 25 īstenošanas pasākumiem ekodizaina direktīvai, kas bija norādīti darba plānā laikposmam no 2009. līdz 2011. gadam. Papildus tam pēc konsultācijas ar Ekodizaina apspriežu forumu atbilstoši direktīvas 16. pantam, tā noteiks, kurus produktus ir jāiekļauj otrajā darba plānā līdz 2011. gada 21. oktobrim.

Līdz 2012. gadam Komisija saskaņā ar 21. pantu arī pārskatīs, vai būtu atbilstoši paplašināt direktīvas piemērošanas jomu, ietverot ar enerģijas patēriņu nesaistītus produktus, bet kas var ietekmēt resursu saglabāšanu.

Kā jau atrunāts sarunās, kuru rezultātā vienošanos panāca pirmajā lasījumā, Komisija izdos paziņojumu. Parlamentam ir zināms šis paziņojums. Pēc sēdes tas to nodos birojam.

Nemot vērā priekšlikuma ātro pieņemšanu pirmajā lasījumā, Komisijai tagad ir iespējams īstenot tās ilgtspējīgo rūpniecības politiku un nekavējoties ķerties pie darba saistībā ar nākamajiem īpašajiem pasākumiem enerģijas taupīšanas un oglekļa emisiju samazināšanas vajadzībām.

Ļaujiet man nobeigumā atzīmēt, ka sarunu gaitu paātrināja ciešā sadarbība starp Parlamentu, Padomi un Komisiju. Esmu ļoti iepriecināts, ka varu teikt, ka Komisija ir pārliecināta, ka var atbalstīt visus referenta Csibi kunga iesniegtos grozījumus. Paldies!

Anders Wijkman, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties referentam Csibi kungam.

Manuprāt, mūsu kopīgo centienu rezultāti ekodizaina direktīvas pārskatīšanā lielā mērā ir neizmantota iespēja. Protams, ir labi paplašināt darbības jomu no enerģiju patērējošiem izstrādājumiem līdz ar enerģiju saistītiem izstrādājumiem. Taču kādēļ apstāties pie šī punkta? Problēmas, ar ko saskaramies saistībā ar resursiem, skar ne tikai enerģiju. Komisāra kungam būtu tas jāzina.

Problēma ir vispārējais spiediens uz ekosistēmu un dabas resursu bāzi. Daudzi zinātniskie ziņojumi satur pierādījumus, tajā skaitā mūsu tematiskā dabas resursu stratēģija. Ir aprēķināts, ka divas trešdaļas no lielākajām pasaules ekosistēmām ir pārtērētas, un mēs izsmeļam mūsu dabas kapitālu. Šī problēma aizvien saasinās, jo pieaug ekonomikas un iedzīvotāju skaits. Fakts ir, ka pašreizējais izaugsmes modelis un koncepcija nav ilgtspējīgi. Kurš gan cits, ja ne Eiropas Savienība varētu palīdzēt pārveidot šo konceptu par ilgtspējīgāku?

Manuprāt, ekodizaina direktīva paver ceļu virzībai uz priekšu. Līdzīgi kā energoefektivitātes jomā mēs varētu izveidot standartus un tiesību normas par izejmateriāliem, produktu dizaina veidošanu, sekmēt otrreizējo

pārstrādi un atkārtotu izmantošanu un palielināt resursu izmantošanas efektivitāti. Labāk ātrāk, nekā vēlāk, jo mums būs jārisina jautājums par resursu efektivitāti. Esmu redzējis Komisijas priekšlikumu projektus, kas saturēja jautājumus par resursu efektivitāti, un man nav saprotams, kādēļ šie priekšlikumi nav apstiprināti.

Pasakiet man, kurā vēl jomā ES tiesību aktos ir resursu efektivitāti sekmējoši pasākumi? Mums ir nepieciešamas politiku sistēmas, kas visaptveroši sekmē efektīvu resursu izmantošanu, mudina uzņēmumus izmēģināt jaunus uzņēmējdarbības modeļus, piemēram, funkcionālu domāšanu, piedāvājot pakalpojumus, nevis produktus, un kuru ietvaros ienākumus gūst, pateicoties pakalpojumu kvalitātei, nevis tikai palielinot tirdzniecības apjomus.

Kā jau norādīju, direktīva varēja ietvert visu minēto. Es paredzu, ka pēc dažiem gadiem mēs nožēlosim to, ka šodien nebijām proaktīvāki. Kā jau teicu, tā ir neizmantota iespēja.

Dorette Corbey, PSE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, iesākumā es vēlētos pateikties referentam. Es apbrīnoju un augsti vērtēju viņa nodošanos un apņemšanos, un es arī ļoti novērtēju viņa ātro rīcību. Ciktāl tas skar mani, viss varēja notikt mazliet ātrāk, un ir ļoti žēl, ka viņa darbu tik ievērojami aizkavēja.

Eiropa šobrīd cīnās ar ekonomisko krīzi, bet patiesībā mēs visi jau vairākus gadus cīnāmies ar inovāciju trūkumu. Citi kontinenti bieži vien ir inovatīvāki par Eiropas Savienību. ASV ir tādas, jo iegulda daudz vairāk naudas pētījumos un attīstībā – gan no valsts, gan arī no privātā sektora. Japāna ir ļoti inovatīva valsts, daļēji tās "līdera" pieejas dēļ. Mūsu ekodizaina direktīvas mērķis ir inovācijas. Tas ir labi gan videi, gan ekonomikai. "Ražots Eiropā" patiešām vajadzētu simbolizēt videi visdraudzīgākos produktus.

Inovācijas ir jārealizē dažādos virzienos: zemāks enerģijas patēriņš, mazāks ražošanas un patēriņa radīts piesārņojums, labāka dabas resursu apsaimniekošana un uzmanības pievēršana atkārtotai izmantošanai vai otrreizējai produktu pārstrādei, kad beidzies to kalpošanas laiks. Jautājums par enerģiju patērējošajiem izstrādājumiem nav vienkāršs, tāpat arī jautājums par ar enerģiju saistītajiem izstrādājumiem, un es pilnībā piekritu referentam, ka patiesībā direktīva būtu jāpiemēro visiem izstrādājumiem.

Citiem vārdiem sakot, resursi ir būtiski. Ja pēc divdesmit gadiem Zemes iedzīvotāju skaits sasniegs gandrīz deviņus miljardus un viņi visi velēsies sapratīgu labklājības līmeni, tad ir būtiski labi un taupīgi apsaimniekot dabas resursus. Pastāv iedvesmojošas koncepcijas, piemēram, *Michael Braungart* iesniegtā "no sākuma līdz beigām" koncepcija, kas satur radikālas idejas pilnīga materiālu atkārtotai izmantošanai.

Šodien būtiskākais jautājums ir: vai ekodizaina direktīva patiešām darbojas? Labākais, zināmais piemērs saistībā ar ekodizaina direktīvu ir kvēlspuldžu aizliegums, kas ir nepopulārs, bet ļoti pozitīvs lēmums. Diemžēl joprojām pastāv neskaidrības saistībā ar gaismas diodžu spuldžu energoefektivitāti, jo tās šķiet tomēr ir mazāk izdevīgas, nekā propagandē ražotāji.

Vēl viens nožēlojams ekodizaina direktīvas piemērs ir enerģijas patēriņa marķējums. Šobrīd pastāv AA, A+, A20, A40, un drīz vien visiem produktiem būs kāda A kategorija. Tajā pat laikā pilnībā nav skaidrs, ko tas nozīmē, kas nav labs ekodizaina piemērs.

Dārgie kolēģi, šī pārskatītā redakcija diemžēl nevar atrisināt visu. Mēs esam iestrēguši paši savās procedūrās un nolīgumos, un šī patiešām ir neizmantota iespēja. Ceru, ka novērtējums sniegs iespēju uzlabojumiem. Ir būtiski, lai ekodizaina direktīva pēc iespējas drīzāk tiktu pilnībā novērtēta. Vai tā patiešām sekmē tās inovācijas, pēc kurām tiecamies? Vai tā ierindo Eiropas Savienību un Eiropas ražotājus tirgus līdera pozīcijās? Vai tā sekmē enerģijas taupīšanu? Vai tā palīdz samazināt atkritumu daudzumu un dabas resursu patēriņu? Un pats galvenais: vai šo ietekmi var izvērst plašāk, ietverot izstrādājumus, kas nav saistīti ar enerģiju, un visus izstrādājumus?

Holger Krahmer, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār *G. Verheugen*, dāmas un kungi, man ir daži brīdinājumi sakāmi saistībā ar šo kompromisu, ko panāca ļoti ātri, patiesībā pārsteidzoši ātri.

Mēs tik dedzīgi virzījāmies uz priekšu, ka varējām pieņemt šo direktīvu praktiski jau šovakar, nenoturot debates. Tam ir jābūt vienam no iemesliem, kādēļ tik maz deputātu gatavojas uzstāties. Es vēlos brīdināt, ka plānojam paplašināt šīs direktīvas darbības jomu brīdī, kad mums ir visai maz informācijas par direktīvas līdzšinējo īstenošanu. Vēl es vēlos visiem atgādināt, ka Parlamentā mēs debatējam par darbības jomu, un Parlaments vēlējas to paplašināt, ietverot visus izstrādājumus. Es uzskatu, ka tas būtu nepareizais ceļš. Tas nav pieņemami vai lietderīgi pakļaut visus ES ražotos izstrādājumus atbilstības vides prasībām vērtējumam, un ir ļoti žēl – vismaz, ciktāl man redzams – ka šis priekšlikums ir iekļauts tekstā kā iespēja 2012. gadam.

Vēlos brīdināt, ka mums ir jāpasargā sevi no tā, ka Eiropas Komisija kļūst par produktu plānošanas iestādi. Poliņķi un administratīvās amatpersonas nezina, kā labāk ražot produktus un ko inženieris, iespējams, varētu darīt labāk, tajā skaitā arī pēc finanšu un ekonomiskās krīzes ietvaros gūtās pieredzes. Nobeigmā vēlos arī visiem atgādināt, ka šo tiesību aktu izstrādājumu jomā pieaugošā sarežģītība apgrūtinās mazos un vidējos uzņēmumus. Šie uzņēmumi nespēs īstenot daudzas no šīm prasībām, un tas, ko darām šodien, uzliks tiem papildu slogu, tās būs praktiskās sekas, kuras, man šķiet, mēs neesam pietiekami apdomājuši.

Satu Hassi, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, izsaku dziļu pateicību referentam Csibi kungam par izcilo darbu.

Ekodizaina direktīva nav viens no tiem jautājumiem, par ko satrauktos plašsaziņas līdzekļi vai sabiedrība kopumā, taču patiesībā tā ir ļoti būtiska, kaut arī es piekritu Wijkman kunga viedoklim, ka perspektīvu nepieciešams paplašināt, lai ietvertu efektīvu resursu izmantošanu kopumā.

Visi pētījumi, kuros veica klimata aizsardzības izmaksas, liecina par to, ka visātrāk samazināt emisijas un vislētāk iespējams, ietaupot enerģiju. Ja noteiksim energoefektivitātes nosacījumus iekārtām un izstrādājumiem, mēs ievērojami ietaupīsim enerģiju, bez nepieciešamības radīt sabiedrībai liekas papildu neērtības.

Ir aprēķināts, ka ēkas veido 36 % no siltumnīcefekta gāzu emisijām ES. Saskaņā ar ziņojumiem, ko visi esam redzējuši, ēku energoefektivitātes uzlabošana ir viens no ekonomiskākajiem veidiem, kā aizsargāt klimatu. Tagad mēs paplašinām ekodizaina direktīvas darbības jomu, nosakām energoefektivitātes prasības, piemēram, logiem un sienām, un ēku izolācijas elementiem. Tas ir tikai pareizi, un, es domāju, ka tas ir izcili, ka mēs neesam pieļāvuši, ka ķīmijas rūpniecības aģitētāji rada šķēršļus šim ļoti vajadzīgajam lēmumam. Šī direktīva mums lielā mērā palīdzēs sasniegt mērķi ietaupīt enerģiju par 20 %.

Vēl viens būtisks līdzeklis, kas atrodas mūsu rīcībā, ir enerģijas patēriņa marķējums uz iekārtām. Tā ir patoloģiska muļķība, ka Komisijai vajadzētu atcelt A līdz G kategoriju, kas līdz šim ir tik ļoti darbojušās, ko patērētāji ir ļoti apguvuši un kas ir kalpojušas par paraugu citur pasaulē. Esmu iepriecināts, ka Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja šonedēļ pieņēma stingru nostāju, lemjot par labu A līdz G kategorijas saglabāšanai un atjauninot to kritērijus atbilstoši tehnoloģiju attīstībai. Es ceru, ka Komisija beidzot pievērsīs uzmanību Parlamenta stingrajam un skaidrajam viedoklim.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Godātie kolēģi, šo debašu diskusijas nav saistītas ar energoefektivitāti. Domāju, ka visi piekritīs, ka Komisijas priekšlikums palīdzēs spert lielu soli energoefektivitātes palielināšanas, enerģijas ietaupīšanas un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas virzienā. Tieši tam ir paredzēts šis priekšlikums. Šis priekšlikums ir saistīts ar mūsu klimata un enerģētikas politiku. Esmu mazliet pārsteigts par plašo kritiku, ko tikko dzirdēju. Man šķita, ka šodien ļoti skaidri izteicos, ka integrētajā produktu politikā, ko īsteno Komisija, energoefektivitāti un resursu saglabāšanu uzskata par neatdalāmi saistītām jomām. Šajā sakarā resursu saglabāšanai ir absolūti vitāli būtiska loma iesniegtajā priekšlikumā, kas ir pats par sevi saprotams. Šķiet, ka šis fakts nav pamanīts.

Vai atļausiet man arī norādīt, ka saistībā ar īstenošanas pasākumiem direktīvas 1. pielikums jau satur visus vīdēi būtiskās atbilstošās izstrādājuma visa aprites cikla īpašības – tādējādi ietverot drīzāk resursu efektivitāti, nevis vienkārši energoefektivitāti – un ka Komisija šos faktorus ņem vērā, kad ar īpaši izveidotas metodoloģijas palīdzību nosaka, kuri ekodizaina parametri ir jāreglamentē īstenošanas pasākumos enerģiju patērējošo izstrādājumu ekodizainā. Saistībā ar īpašajiem īstenošanas pasākumiem panākumu atslēga pavisam noteikti ir jautājums par resursu efektivitāti.

Tomēr atļaujiet man vispārēji piebilst par politiku šajā jautājumā. Es uzskatu, ka šo jauno produktu politiku, kura ievērojami ietekmēs patērētāju uzvedību, rūpniecisko ražošanu visā mūsu ekonomikas kultūrā, nebūs iespējams īstenot vienā piegājienā, to ir jāpanāk pakāpeniski. Papildus tam vienmēr ir lietderīgi noteikt ar likumu noteikumus, ja ir vismaz minimāla pieredze, taču mums šobrīd ir nepietiekama pieredze saistībā ar plaša patēriņa preču resursu efektivitātes standartu. Tomēr mēs esam skaidri noteikuši virzienu, kurp dodamies, un esmu diezgan pārliecināts, ka nākamreiz, kad izskatīsim direktīvu, uzsvars vairs netiks likts uz energoefektivitāti, bet gan drīzāk resursu saglabāšanu.

Es būtu pateicīgs jums visiem, ja pašreizējā situācijā mēs šoreiz rīkotos saprātīgi un kopīgi apzinātu, kas ir patiešām būtisks un ilgtspējīgs ieguldījums enerģijas patēriņa samazināšanā un kas tādējādi sekmētu mūsu mērķa sasniegšanu, padarot Eiropu par pasaules līderi energoefektivitātes un oglekļa emisiju samazināšanas jomā.

M. I. Csibi ziņojums (A6-0096/2009)

Komisija paziņo, ka ierosinātās Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem, darbības jomas paplašināšanas pieņemšana neietekmēs pašreiz izveidotās darba programmas īstenošanu.

Turklāt Komisija atbilstoši ņems vērā pieredzi, kas iegūta direktīvas ietvaros, sastādot darba programmu un ierosinot jaunus īstenošanas pasākumus direktīvas pārskatīšanas ietvaros. Saskaņā ar direktīvas 15. panta 2. punkta c) apakšpunktu un labāka regulējuma principiem Komisija īpaši tieksies nodrošināt, lai panāktu ES tiesību aktos par produktiem vispārēju konsekvenci.

Papildus tam Komisija, izvērtējot direktīvas darbības jomas paplašināšanu, lai ietvertu ar enerģiju nesaistītus izstrādājumus atbilstoši 21. pantam, ņem vērā vajadzību pieņemt metodoloģiju šādiem produktiem būtisku vides parametru konstatēšanai un piemērošanai.

Magor Imre Csibi, referents. – Priekšsēdētāja kungs, kompromisi nekad nav viegli, un šodienas debātes pierādīja, ka mums ir dažādi viedokļi, tomēr arī vidusceļu nav viegli atrast starp Eiropas Parlamenta progresivitāti un ģenerāldirektorātu un Padomes realismu.

Tāču es vēlētos no sirds pateikties kolēģiem no ģenerāldirektorātiem par viņu elastību. Vēl es vēlos pateikties komisāram G. Verheugen par atbalstu un labajiem vārdiem, un ēnu referentiem, kas palīdzēja man šajā likumdošanas procesā.

Vērtējot no sava skatupunkta, mans viedoklis ir, ka esam guvuši panākumus, atrodot šajā priekšlikumā vidusceļu un rodot veidu, kā strādāt ar paketi, kas nepārslogos Eiropas rūpniecību un arī palīdzēs mums sasniegt Eiropas rūpniecībā lielāku energoefektivitāti un resursu efektivitāti.

Tāču vēlos atkārtot atsevišķus aspektus, ko minēja mans kolēģis Krahmer kungs, un paust savu cerību, ka priekšlikuma īstenošana būs tikpat ātra kā mūsu likumdošanas darbs.

Tas nozīmē, ka es vēlētos redzēt ātru īstenošanu, ātrus rezultātus un rezultātus, kas primāri kalpo Eiropas iedzīvotāju interesēm un tikai pēc tam Eiropas rūpniecības interesēm.

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt plkst. 12.00 pēcpusdienā.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Pašreizējā finanšu krīze tikai palīdz nostiprināt ES atbildību par tās saistību izpildi enerģētikas un vides aizsardzības jomā. Ir jāveic daudzi pasākumi (piemēram, ekodizaina jomā), lai preču patēriņš un ražošana Eiropā kļūtu ilgtspējīgāka, neradot papildu izmaksas uzņēmumiem un pilsoņiem.

Ekodizains attiecas uz ražojuma dzīves cikla pirmo posmu. Jaunās koncepcijas mērķis ir mazināt ražojumu un ražošanas procesa radīto ietekmi uz vidi. Ražojuma projektēšanas posmā var veikt aprēķinus attiecībā uz aptuveni 80 % no ražojuma radītās ietekmes uz vidi un izmaksām, kas rodas tā dzīves cikla laikā. Tādu zināšanu apkopošana un izplatīšana, ko gūst ražotāji, īstenojot ekodizaina pasākumus, ir viens no būtiskākajiem Ekodizaina direktīvas reformas ieguvumiem.

Patērētāju informēšanai par energoefektivitātes jautājumiem un resursiem ir jāklūst par būtisku ražotāja pieņemto lēmumu elementu. Energoefektivitātes uzlabošana ir ātrākais un lētākais veids siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai. Lai nodrošinātu lielāku pārredzamību patērētājiem, nozares pārstāvjiem un atbildīgajām iestādēm un veicinātu savlaicīgu datu apkopošanu patērētāju un MVU vajadzībām, ir jāizveido pieejama datu bāze.

Es atbalstu Komisijai iesniegto aicinājumu izveidot publisku ekodizaina tiešsaistes datu bāzi.

21. Saskaņoti būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumi (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debātes par Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā sagatavoto Catherine Neris ziņojumu (A6-0068/2009) par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes

regulai, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus (COM(2008)0311 – C6-0203/2008 – 2008/0098(COD)).

Catherine Neris, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, šovakar mēs tuvojamies Komisijas priekšlikuma par būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumiem izskatīšanas pirmā posma noslēgumam.

Šai sakarībā es vēlos pateikties Komisijai par tās sniegto tehnisko atbalstu, kā arī visiem ēnu referentiem par viņu atvērtību un vēlmi iesaistīties dialogā, kas ļāva mums pakāpeniski nonākt pie vienotas nostājas un vienoties par šā jautājuma būtiskākajiem aspektiem.

Lai gan mēs pilnībā atbalstām reformas mērķus, proti, uzlabot tirgus darbību, veicināt EK marķējuma uzticamību un vienkāršot sistēmu, un lai gan mēs visi neapšaubāmi esam ieinteresēti panākt vienotas tehniskās terminoloģijas izmantošanu, lielākā daļa leksējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas locekļu vēlējās darīt zināmas savas bažas.

Šo bažu pamatā, pirmkārt, ir mūsu kopējā vēlme izvairīties no procedūru vienkāršošanas un to nozīmes mazināšanas, tādējādi mazinot ražojumu un prasību izpildes kontroli.

Otrkārt, tās ir saistītas ar Komisijas pausto nostāju, kuru, mūsaprāt, apmierina situācija, kad ražojumu novērtēšanas kritēriji daļēji tiek atstāti dalībvalstu ziņā, veicinot to, ka EK marķējuma patiesā nozīme ir atkarīga no valsts, kurā ražojumi tiek tirgoti, tādējādi radot uzticamības problēmas.

Un, treškārt, mūsu iebildumi ir saistīti ar to, ka laikā, kad mēs vēlamies, lai Eiropa izvēlētos videi draudzīgas ekonomikas ceļu, mums iesniegtajā tekstā nav minēta ne ražojumu energoefektivitāte, nedz arī to kaitīguma līmenis lietotājiem.

Lai likvidētu šīs bažas, leksējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja ir ieviesusi vairākas izmaiņas. Es minēšu piecas prasības.

Vispirms mēs ierosinām saglabāt prasību tirgū piedāvātiem būvizstrādājumiem iegūt EK marķējumu, lai garantētu, ka attiecībā uz visiem Eiropā pārdotiem ražojumiem ir veiktas atbilstīgas kontroles procedūras.

Šāda prasība nedrīkst radīt papildu slogu mazāk spēcīgiem uzņēmumiem, traucējot to darbībai. Tieši tādēļ mēs uzstājam, lai tiktu saglabātas vienkāršotas procedūras maziem uzņēmumiem, un ieviesām noteikumu par nelielu amatniecības uzņēmumu atbrīvošanu no obligātas prasības iegūt EK marķējumu.

Otrā prasība attiecas uz vienkāršotām procedūrām, lai atvieglotu EK marķējuma iegūšanu. Taču mēs nolēmām nodrošināt pieeju šādām procedūrām būvizstrādājumu ražotājiem, nevis importētājiem. Šāds risinājums, kura mērķis ir uzlabot tirgus uzraudzību, ļaus novērst zemas kvalitātes ražojumu importu, ko veic apšaubāmi importētāji.

Trešā būtiskākā prasība attiecas uz minimālā saskaņošanas līmeņa noteikšanu būvizstrādājumu novērtēšanas kritērijiem Eiropā. Šādas izmaiņas nodrošinās to, ka visās valstīs, kurās ražojums tiek tirgots, EK marķējumam ir viena nozīme.

Kur vien tas iespējams, mēs patiesībā vēlētos panākt, lai produktu novērtēšanas prasības Eiropā būtu vienādas visās dalībvalstīs. Šai sakarībā mēs ierosinājam arī izstrādāt jaunus novērtēšanas kritērijus, kas attiecas ne tikai uz tehniskiem rādītājiem, bet ko var izmantot arī, lai noteiktu ražojumu ekspluatācijas īpašības saistībā ar vispārējas nozīmes aspektiem, piemēram, vides aizsardzību, drošību un veselības apdraudējumiem.

Šai sakarībā — šis ir mūsu ceturtais ierosinājums — mēs noteicām prasību ievērojami paplašināt informāciju, ko ražotājs sniedz lietotājam ekspluatācijas īpašību deklarācijā. Ražotājiem būs īpaši jānorāda ražojumos izmantotās kaitīgās vielas, kas noteiktas pievienotajā sarakstā un no kurām vairākas ir minētas REACH direktīvā.

Nobeigumā es vēlos pieminēt — un šī ir pēdējā prasība —, ka leksējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas deputāti mēģināja uzlabot pārredzamību attiecībā uz būvizstrādājumu sertifikācijas noteikumiem, uzlabot pārredzamību attiecībā uz uzņēmuma lomu sertifikācijas procesā, kā arī uzlabot pārredzamību attiecībā uz noteikumiem par EK marķējuma piešķiršanu, skaidri nošķirot divus zīmes iegūšanas veidus — zīmes iegūšana ražojumiem, uz ko attiecas saskaņotais standarts, un ražojumiem, uz ko saskaņotais standarts neattiecas un kas bieži tiek uzskatīti par inovatīviem produktiem.

Patiesībā darbs saistībā ar šo jautājumu tuvojas nobeigumam, bet mēs neesam paveikuši tik daudz, cik vēlējamies. Problēmas, ar kurām saskārās Padome, formulējot nostāju, lika domāt, ka par to nav iespējams vienoties, lai gan ir īstenota efektīva sadarbība ar Francijas prezidentūru un Čehijas prezidentūru.

Šodien man ir ļoti žēl, ka tas tā notika, taču es esmu pārliecināta, ka, izmantojot mūsu rīcībā esošo laiku, mēs otrajā lasījumā spēsim panākt lielāku vienprātību un, kas ir visbūtiskākais, padarīt diskusijas, kurās tiks runāts par jautājumiem saistībā ar šo nozari, saturiski nozīmīgākas.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, es vēlos pateikties referentei K. Neris par ieguldīto darbu saistībā ar šo visaptverošo un tehniski sarežģīto priekšlikumu. Šā tiesību akta izstrādes process bija liels izaicinājums mums visiem, bet mums ir jāsaprot, ka mēs šeit runājam par ārkārtīgi būtiskas nozares nākotni.

Būvizrādājumi vien veido līdz pat 3 % no Eiropā saražotajiem produktiem, un, ņemot vērā arī būvniecību, būvniecības nozare nodrošina 10 % no saimnieciskās darbības ieņēmumiem Eiropas Savienībā. Tādēļ ir pilnīgi skaidrs, ka centieni uzlabot šīs nozares konkurētspēju — it sevišķi pašreizējos krīzes apstākļos — ir ārkārtīgi būtiski.

Nākot klajā ar šo priekšlikumu, mēs vēlamies izveidot stabilu pamatu būvizrādājumu iekšējā tirgus nostiprināšanai. Tikai tādā veidā mēs varam nodrošināt nepieciešamo izaugsmi un darbavietas arī pēc ekonomikas atlabšanas perioda beigām. Lai sasniegtu šo mērķi, ir jānodrošina spēkā esošās Būvizrādājumu direktīvas atbilstība efektīvāka likumdošanas procesa principiem.

Es vēlos jūs informēt par to, ko mēs cenšamies panākt. Mēs vēlējamies precizēt pamatjēdzienus un EK marķējuma izmantošanas principus, vienkāršot procedūras, lai mazinātu izmaksas uzņēmumiem, it sevišķi maziem un vidējiem uzņēmumiem, un uzlabot visas sistēmas uzticamību.

Es personīgi vēlējos, lai mēs neradītu nevajadzīgu papildu slogu uzņēmumiem, it sevišķi maziem uzņēmumiem. Tādēļ es uzskatu, ka ir būtiski, lai netiktu ieviestas jaunas administratīvas vai novērtēšanas procedūras, un tas ir ārkārtīgi svarīgi maziem vietējiem uzņēmumiem.

Saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības akta principiem, ko, es vēlos uzsvērt, šis Parlaments pavisam nesen novērtēja ārkārtīgi pozitīvi, Komisijas priekšlikumā ir piedāvātas vienkāršotas procedūras maziem uzņēmumiem attiecībā uz ražojumiem, kas nerada bažas par būtiskiem drošības noteikumu pārkāpumiem. Es nevēlos, lai šī pieeja tiktu mainīta, — tā ir viena no būtiskākajiem priekšlikuma aspektiem. Tā ir būtiska tāpēc, ka praksē vairāku veidu būvizrādājumu, piemēram, logu, iekšdurvju un grīdas segumu, ražošanas jomā mazo ražotāju pastāvēšana ir ārkārtīgi svarīga, lai nodrošinātu tirgus darbību un patērētāju interešu ievērošanu. Šo mazo ražotāju potenciāls ir efektīvi jāizmanto Eiropas būvniecības nozares interesēs.

Es nepiekrītu tam, ka ir nepieciešams noteikt bīstamo vielu deklarāciju, kas pārsniedz to noteikumu darbības jomu, ko mēs jau esam iekļāvuši REACH regulā. Es patiešām varu jums apliecināt, ka REACH regulas noteikumi aptver visus aspektus — mums nav nepieciešami vēl papildu noteikumi būvniecības nozarē, jo visus šeit minētos aspektus pilnībā aptver REACH regula. Es patiešām nesaprotu, kādēļ mēs pieņemām visaptverošu un integrētu tiesību aktu par ķīmiskām vielām, ja mēs gatavojamies izstrādāt un pieņemt jaunus un atšķirīgus noteikumus konkrētiem produktiem. Komisija nekādā ziņā neatbalstīs šādu priekšlikumu.

Nobeigumā es vēlos runāt par EK marķējumu un dalībvalstu marķējumu atcelšanu. Attiecībā uz šo jautājumu ir skaidrs, ka valsts marķējuma iegūšana ir saistīta ar tādu papildu kontroles prasību izpildi būvizrādājumiem, kas pārsniedz saskaņoto Eiropas standartu prasības, bet šāds marķējums nerada pievienoto vērtību satura ziņā. Tas tikai rada papildu birokrātiju un vairāk darba iesaistītajiem uzņēmumiem. Šāda situācija ir tieši pretēja priekšlikuma galvenajam mērķim.

Situācija būvniecības nozarē atšķiras no situācijas citās tradicionālajās nozarēs, kurās mēs esam izmantojuši „jauno pieeju likumdošanas procesam”, ko mēs nesen piemērojām iekšējā tirgus tiesību aktu kopumam. Mēs nevaram vienkārši kopēt risinājumus, kas piemēroti citās nozarēs, kurās īstenota „jaunā pieeja likumdošanas procesam”, un izmantot tos attiecībā uz būvniecības nozari, tāpēc ka tās struktūra ir pilnīgi atšķirīga un tajā tiek izmantoti pilnīgi citi materiāli.

Saprotamu iemeslu dēļ es nerunāšu par visiem grozījumiem. Mēs rakstiski informēsim Parlamenta dienestus par Komisijas nostāju attiecībā uz pārējiem Parlamenta iesniegtajiem grozījumiem.

Priekšlikums regulai par būvizstrādājumiem ir, pēc manām domām, ļoti būtisks priekšlikums. Manuprāt, arī šodienas debates ir būtiskas, un es piekrītu referentes teiktajam, ka, izmantojot doto laiku, mums joprojām ir lielas iespējas kopā sasniegt rezultātu un panākt pieņemamu kompromisu.

Den Dover, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma referents*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos teikt, ka komisārs parādīja patiešām labu izpratni par būvniecības nozarē notiekošo. Es tikai vēlos piebilst, ka, pēc manām domām, tā veido lielāku daļu no kopējā IKP — aptuveni 12 vai 13 %, un materiāli veido 4 vai 5 % no IKP, tādēļ tā patiešām ir ļoti būtiska nozare.

Es pēc profesijas esmu inženieris, un es biju pagodināts, saņemot uzdevumu izstrādāt atzinumu Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā. Es biju gandarīts par to, ka galu galā mūsu atzinums saņēma pilnīgu un vienprātīgu atbalstu. Mēs pievērsām lielāku uzmanību tehniskiem, nevis tirdzniecības jautājumiem, tāpēc ka būtībā mēs šovakar diskutējam par iekšējā tirgus pieeju.

Būvniecības nozarei patiešām ir nepieciešama regula, tāpēc ka attiecīgā direktīva ir spēkā jau 20 gadus. Es vēlos uzsvērt nepieciešamību paplašināt EK marķējuma piemērošanas jomu, kas ir ārkārtīgi būtiski. Mēs nevēlamies, lai tiktu izmantoti citi dalībvalstu izstrādāti standarti, un es vēlu veiksmi šā procesa virzītājiem nākotnē. Šis ir ļoti nozīmīgs solis ļoti nozīmīgā nozarē.

Zita Plešinská, *PPE-DE grupas vārdā*. – (SK) Pašlaik pastāv lielas atšķirības starp dažādu valstu prasībām attiecībā uz būvizstrādājumiem un to izmantošanu būvniecībā.

Tā kā būvniecība ir nozare, kurā visbiežāk tiek pārkāpts savstarpējas atzīšanas princips, es atzinīgi vērtēju ierosināto regulu par būvizstrādājumu tirdzniecību. Tas ir visaptverošs tiesību akts, kura mērķis ir atjaunināt pirms 20 gadiem pieņemto direktīvu par būvizstrādājumiem un vairākas regulas. Ar šo regulu tiek grozīta atbilstības prasību deklarācija, saskaņoti juridiskie termini un noteikti izņēmumi maziem un vidējiem uzņēmumiem. Saskaņā ar manā rīcībā esošo informāciju celtniecības materiālu ražotāji ir patiešām ieinteresēti izmantot EK marķējumu. Turklāt tas ievērojami vienkāršotu administrēšanas procedūras eksportētājiem un importētājiem, un tam ir nozīme izstrādājumu tirdzniecībā.

Piemēram, kaļķu, cementa un ķieģeļu ražotāji jau tagad izmanto EK marķējuma sniegtās priekšrocības. Būvniecības nozarē EK marķējums neliecina par drošības prasību izpildi, un valstu marķējumi nerada papildu vērtību izstrādājumu lietotājiem. Tā vietā tie rada šķēršļus iekšējā tirgū. Valstu marķējumi nenorāda uz to, ka ir pārbaudītas citas izstrādājuma īpašības, kā arī tie neliecina par būvizstrādājuma kvalitāti. Tomēr ražotājiem bieži vien ir jāmaksā par pārbaudēm un par tiesībām marķēt savu produktus, izmantojot valstu marķējumus.

Es neiebilstu pret brīvprātīgu marķēšanu, kuras mērķis ir pārbaudīt izstrādājuma kvalitātes raksturlielumus, piemēram, pret ekodizaina marķējuma izmantošanu. Es esmu pārliecināta par to, ka mums ir jānostiprina EK marķējums un prasība to izmantot. Komisār *Verheugen* kungs, es atzinīgi vērtēju jūsu viedokli par valstu marķējuma izmantošanu būvizstrādājumiem, bet kā ēnu referente es atbalstu Komisijas sākotnējo priekšlikumu.

Saskaņoti standarti ir efektīvāks un piemērotāks instruments ražotājiem būvizstrādājumu tirgū, un tādēļ es lepojos ar to, ka varēju šeit Eiropas Parlamentā piedalīties regulējuma izstrādē Eiropas standartu ieviešanas finansēšanai. Es vēlos pateikties referentēm *Neris* kundzei, *Fourtou* kundzei un *Rühle* kundzei un viņu komandām par lielisko sadarbību, kā arī maniem kolēģiem *Den Dover*, *Malcolm Harbour*, *Andreas Schwab* un *Tereza Pinto de Rezende* par lielisko darbu. Es vēlos pateikties arī kolēģiem Komisijā un Čehijas prezidentūras pārstāvjiem par viņu spēju pielāgoties un konstruktīvo pieeju. Es novēlu patiešām veiksmīgu šā tiesību akta pieņemšanu.

Jan Cremers, *PSE grupas vārdā*. – (NL) Izstrādājumu standartu noteikšana nav tikai tehniskas dabas jautājums. Pirms divdesmit gadiem es piedalījos pirmajā standartu izstrādes procesā pilnīgi citā atbildības jomā, proti, būvniecības nozarē. Es vēlos teikt, ka esmu gandarīts par *Neris* kundzes sasniegto rezultātu.

Viņai ir izdevies panākt to, ka būvizstrādājuma efektivitāti vērtē, ne tikai pamatojoties uz tā tehniskajām iespējām un būtiskākajiem raksturlielumiem, bet arī, ņemot vērā tā izmantošanas veselības un drošības apsvērumus visā izstrādājuma dzīves ciklā. Tādēļ manis pārstāvētā grupa smagi strādāja, lai regulā tiktu iekļauti noteikumi, kas veicina ne tikai strādājošo un izstrādājuma lietotāju drošību, bet arī vides aizsardzību. Es vēlos pateikties referentei par viņas atbalstu šai sakarībā.

Mūsu grupa uzskata, ka visa ražotājam zināmā informācija, tostarp informācija par bīstamām vielām, ir jāiekļauj ekspluatācijas īpašību deklarācijā. Dalībvalstīm ir jānodrošina atbilstīga tiesību aktu piemērošana un jānosaka sankcijas par pārkāpumiem, tostarp kriminālsankcijas par būtiskiem pārkāpumiem.

Priekšsēdētāja kungs, diskutējot par izstrādājumu standartu saskaņošanu, bieži vien tiek minēts arguments, ka tas ir tehniskas dabas jautājums, ko nevar jaukt ar sociāliem pasākumiem. Es esmu gandarīts, ka šajā gadījumā mēs spējam apgāzt šo argumentu, un es ceru, ka rīt mēs atrisināsim šo jautājumu.

Janelly Fourtou, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos paust atzinību *Neris* kundzei par paveikto darbu saistībā ar tehniskas dabas jautājumu, kas ir īpaši sarežģīts tādiem nespeciālistiem kā mēs.

Komisijas ierosinātās regulas mērķis ir pieņemt saskaņotu tiesisku regulējumu, saglabājot elastīgumu un samazinot administratīvās un citas izmaksas. Es nezinu, vai mums tas ir izdevies, bet mēs kopā ar referenti un ēnu referentiem vismaz mēģinājam sagatavoties otrajam lasījumam, ņemot vērā to, ka Padomei neizdevās vienoties par kopējo nostāju.

Es neiedziļināšos detaļās, bet es izmantošu atlikušo laiku, lai informētu par Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas nostāju attiecībā uz EK marķējumu — vienu no būtiskākajiem šā ziņojuma aspektiem. Attiecībā uz šo jautājumu ALDE grupa pilnībā piekrīt Komisijai un vēlas darīt zināmu, ka tā vienmēr ir bijusi pret valstu marķējuma izmantošanu.

Tādēļ mēs balsosim par to, lai EK marķējums tiktu noteikts kā vienīgais izmantojamais marķējums, par šā marķējuma saņemšanas vienkāršošanu un par atbalstu maziem uzņēmumiem.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, arī es, protams, vēlos pateikties referentei, ēnu referentiem un galvenokārt jau *Pleštinská* kundzei, un es vēlos turpināt runāt par to, ko iesāka *Fourtou* kundze.

Galu galā, mēs pirms gada pieņēmām tiesību aktu kopumu par precēm, un tajā laikā mēs risinājām sarežģīto EK marķējuma jautājumu. Komisār *Verheugen* kungs, Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā pieņemtais lēmums iekļaut tajā laikā panākto kompromisu šajā direktīvā ir saistīts arī ar to, ka jūsu uzdevumā veiktā pētījuma rezultāti, iespējams, netika pietiekami kvalitatīvi darīti zināmi visām grupām šajā Parlamentā. Tagad, komisāra kungs, jums ir lieliska iespēja izdarīt lielāku spiedienu uz Sociāldemokrātu grupu, lai tā pārtrauktu ignorēt pētījuma rezultātus. Iespējams, ka pētījuma rezultāti tiks vairāk ņemti vērā rīt balsojuma laikā, it sevišķi tāpēc, ka EK marķējums šajā direktīvā — atšķirībā no tiesību aktu kopuma par precēm — neattiecas uz patērētājiem būtisku informāciju, bet gan tikai uz izstrādājuma raksturlielumiem, proti, tam katrā ziņā ir pilnīgi cita nozīme.

Es arī vēlos teikt, ka Būvizstrādājumu regula tika veiksmīgi izmantota, lai veicinātu virzību uz iekšējā tirgus pabeigtību, jo mums, pirmkārt, izdevās vienkāršot noteikumus maziem un vidējiem uzņēmumiem daudzās jomās, un, otrkārt, mēs ieviesām atvieglojumus mikrouzņēmumiem, kas ir noteikti Mazās uzņēmējdarbības aktā un kurus mums nepārprotami un bieži pieprasīja dažādās jomās.

Es pilnībā piekritu izskanējušām piezīmēm saistībā ar dalībvalstu standartu izstrādes iestādēm. Šai sakarībā mums ir nepieciešams daudz spēcīgāks Eiropas iekšējais tirgus. Ir jānodrošina iespēja Spānijas ražotājam apstiprināt izstrādājumu ieviešanai Vācijā vai Zviedrijā, vēršoties pie Spānijas standartu izstrādes iestādes, nevis jārada situācija, kad tam ir „jālien caur adatas aci” — jācer uz to, ka izstrādājumu apstiprinās katras valsts standartu izstrādes iestāde.

Turklāt, komisāra kungs, es atzinīgi vērtēju to, ko jūs teicāt saistībā ar ķīmisko vielu regulējumu. Mēs smagi strādājām, lai panāktu REACH regulas pieņemšanu, un mums nevajadzētu pieņemt jaunus noteikumus papildus iepriekš minētajiem saistībā ar katru jaunu tiesību aktu projektu, kas attiecas uz materiāliem, kuru sastāvā ir kāds no ķīmiskajiem savienojumiem.

Es vēlos pieminēt pāris jautājumu, pie kuriem mums vajadzētu atgriezties otrajā lasījumā. Pirmais no tiem ir jautājums par noteikumiem attiecībā uz produktu informatīvo dokumentāciju. Pēc manām domām, šajā jomā ir nepieciešams plašāks regulējums, lai izstrādājumu lietotāji par tiem gūtu patiesām pilnīgu priekšstatu. Mums ir jāizvairās no regulējuma dublēšanās. Pēc manām domām, 6. pielikums ir pārāk plašs. Šai sakarībā es vēlos norādīt, ka Zemsprieguma direktīva un Mašīnu direktīva jau nodrošina regulējumu attiecībā uz vairākiem jautājumiem. Ir rūpīgi jāizvērtē, vai šajā gadījumā ir nepieciešami *lex specialis* noteikumi. Attiecībā uz pārējiem jautājumiem es vēlos teikt, ka *Neris* kundze ir izstrādājusi stabilu pamatu balsojumam pirmajā lasījumā.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, paldies par to, ka vēlreiz devāt man vārdu, bet man nav vajadzības izmantot šo iespēju. Es tikai vēlos pateikties jums visiem par šīm konstruktīvajām un rezultatīvajām debatēm.

Catherine Neris, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties komisāra kungam un jums, dāmas un kungi, par aktīvo līdzdalību šajā darbā.

Es sniegtu vēl tikai vienu komentāru — es patiešām esmu ņēmusi vērā visu, kas šeit tika teikts, jo, manuprāt, šis darbs ir jāturpina. Mums ir svarīgi, lai tiktu nedaudz uzlabota šīs nozares struktūra Kopienā un, kas ir visbūtiskākais, lai standarts, kuram, pēc mūsu domām, ir jābūt nedaudz vispusīgākam attiecībā uz EK marķējumu, būtu daudz atbilstīgāks. Šai sakarā mēs galvenokārt vēlamies turpināt Eiropas integrāciju labākai Eiropai un patiešām turpināt šo jutīgo nozaru integrāciju, jo mēs zinām, ka tās ir mūsu ekonomikas kodols un arī instrumenti ekonomikas atlabšanas veicināšanai. Ir jārisina arī visi šeit minētie jautājumi.

Mana pēdējā piezīme patiesībā attiecas uz *Schwab* kunga teikto par veiktajiem pētījumiem. Mēs, neapšaubāmi, ņemsim vērā pabeigto pētījumu rezultātus ne tikai tādēļ, lai apliecinātu mūsu veikumu, bet arī, lai nepieciešamības gadījumā atkārtoti novērtētu paveikto. Pēc manām domām, ir svarīgi, lai mēs kopā risinātu jautājumus saistībā ar šo nozari, un mēs to arī darīsim.

Paldies jums, komisāra kungs, par šo rezultatīvo sadarbību, un es ceru, ka otrajā lasījumā šis teksts noteikti būs atbilstīgs un īpaši pielāgots mūsu uzņēmumu vajadzībām.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas. Balsojums notiks rīt pulksten 12.00.

22. Tādu ienākumu aplikšana ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem - Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma attiecībā uz nodokļu nemaksāšanu, kas saistīta ar importu un citiem pārrobežu darījumiem (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopīgās debates par- Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavoto *Benoît Hamon* ziņojumu A6-0244/2009 par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem (COM(2008)0727 – C6-0464/2008 – 2008/0215(CNS)), un

- Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavoto *Cornelis Visser* ziņojumu A6-0189/2009 par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu attiecībā uz nodokļu nemaksāšanu, kas saistīta ar importu un citiem pārrobežu darījumiem (COM(2008)0805 – C6-0039/2009 – 2008/0228(CNS)).

Benoît Hamon, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties ēnu referentiem, kuri veicināja šā ziņojuma pieņemšanu Ekonomikas un monetārajā komitejā, kā arī *Pietikäinen* kundzei un *Raeva* kundzei, un paust atzinību Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas koordinatoriem *Gauzès* kungam un *Klinz* kungam, kuri lielā mērā sekmēja šā ziņojuma, par kuru mēs balsosim rīt plenārsēdē, pieņemšanu Ekonomikas un monetārajā komitejā.

Kā jau jūs zināt, G20 valstu sanāksmes nobeidumā daži ES valstu vadītāji — turklāt diezgan ievērojami — pavēstīja, ka ir guvuši uzvaru, vairākos paziņojumos nosakot, ka banku noslēpumainības laikmets ir beidzies.

Neņemot vērā šos skaļos paziņojumus, Eiropas Parlaments — es to vērtēju pozitīvi — tagad ir apņēmies veikt praktisku darbu un ir pievērsies nevis paziņojumiem, bet gan pasākumiem, ko tas var veikt, lai efektīvi cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu nemaksāšanas, kuras apmērs saskaņā ar aprēķiniem katru gadu sasniedz 200 miljardus eiro. Šie 200 miljardi eiro ir jāsalīdzina ar summām, kas tiek novirzītas ekonomikas atjaunošanas plānu īstenošanai, lai palīdzētu Eiropas valstīm likvidēt krīzes sekas, šī summa ir jāsalīdzina ar Eiropas Savienības budžetu un ar Eiropas valstu parādu līmeni. Tādēļ šodien Eiropas nodokļu maksātājiem ir visas tiesības pieprasīt, lai Eiropas banku nozare un attiecīgi Eiropas bankas veiktu visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu iespēju dalībvalstu nodokļu iestādēm atgūt daļu no nodokļu ieņēmumiem, ko tās zaudē nelikumīgu darbību nodokļu jomā vai krāpšanas dēļ.

Mēs esam paveikuši konstruktīvu darbu, un man šķiet, ka mums izdevās izvairīties no rīkojumiem un savstarpējiem apvainojumiem. Mēs strādājam trijās jomās, un es vēlos komentēt Eiropas Komisijas iesniegto dokumenta projektu un komisāra *Kovács* kunga paveikto, kurš, neapšaubāmi, strādāja pareizā virzienā. Par

kritērijiem izmantojot Eiropas nodokļu maksātāju prasības, mēs, cik vien labi spējām, centāmieš uzlabot Komisijas iesniegto tekstu attiecībā uz trīs jomām.

Mēs nolēmām, ka saistībā ar direktīvas darbības jomu, teksts bija pārāk nenoteikts gan attiecībā uz iesaistītajām juridiskajām struktūrām, gan arī uzkrājumu produktu definīcijām. Mēs zinām, ka finanšu inženieri ir ārkārtīgi kreatīvi, ja ir jāizstrādā jauni finanšu produkti, kas ļauj dažām personām izvairīties no nodokļu maksāšanas. Tieši tādēļ Parlaments un Komisija ierosina ieviest komitejas procedūru, lai pielāgotu uzkrājumu produktu definīciju pašreizējai situācijai finanšu inženierijas jomā.

Taču šai sakarībā ir jāpiebilst, ka daudzi produkti pašlaik nav iekļauti direktīvas darbības jomā un, pēc mūsu domām, tas ir jāizdara pēc iespējas drīzāk; it sevišķi tas attiecas uz noteiktiem pensiju shēmu veidiem, kas darbojas, pamatojoties uz kapitalizācijas principu, un kopumā mēs uzskatām, ka priekšlikums iekļaut direktīvas darbības jomā produktus, kas garantē 95 % no ieguldītā kapitāla, nenodrošina pietiekamu drošības līmeni.

Tieši tādēļ mēs uzskatām, ka saprātīgāk ir noteikt robežvērtību 90 % līmenī. Ar šo jautājumu saistītie grozījumi tiks iesniegti rīt plenārsēdēs laikā. Mēs ceram, ka tie tiks pieņemti. Man ir ļoti žēl, ka mums neizdevās rast kompromisu komitejā attiecībā uz šo jautājumu un es ceru, ka Parlaments plenārsēdēs laikā dos skaidru signālu, nosakot, ka uzkrājumu produkti ir produkti, kas garantē 90 % no ieguldītā kapitāla, nevis tikai produkti, kas garantē 95 % no ieguldītā kapitāla, kā to ierosināja Komisija.

Taču tika panākta plaša vienprātība attiecībā uz direktīvas, it sevišķi I un III pielikuma, darbības jomas paplašināšanu. Turklāt ziņojumā ir ievērojami nostiprināti I pielikuma noteikumi, un mēs esam sagatavojuši ļoti plašu sarakstu ar tā saucamām „nodokļu paradīzēm”, kurā norādītas visas attiecīgās jurisdikcijas un kurā, atšķirībā no G20 valstu izveidotā saraksta, ir minēts arī Delavēras un Nevadas štats. Mēs, salīdzinot ar Komisiju, plašāk noteicām tiesiskās struktūras, attiecībā uz kurām šīm jurisdikcijām būs jāpierāda, ka tās nepastāv to teritorijās vai ka tās ir finansiāli pārskatāmas, un, pēc manām domām, šāda pierādīšanas pienākuma noteikšana ir efektīvāks līdzeklis cīņā pret nodokļu nemaksāšanu.

Taču šā teksta būtiskākais trūkums — un ar šo piezīmi es arī beigšu savu runu — ir saistīts ar trīs dalībvalstīm — Beļģijai, Austrijai un Luksemburgai — noteikto pārejas periodu. Lai gan Beļģija ir paziņojusi, ka tā atceļ ieturējuma nodokļa sistēmu, es vēlos, lai plašāk tiktu izmantota automātiska informācijas apmaiņas sistēma, un, lai tas notiktu, pēc manām domām, ir jānosaka konkrēts pārejas perioda beigu datums. Un, lai gan mēs esam pieņēmuši prasību līdz direktīvas pārskatīšanai 2011. gadā iesniegt pētījumu, kas ļautu izvērtēt gan ieturējuma nodokļa, gan arī informācijas apmaiņas sistēmu priekšrocības, mēs gribētu, lai 2014. gadā tiktu noteikts šā pārejas perioda beigu datums. Es vēlos teikt, ka mēs centāmieš strādāt, lai nodrošinātu un uzlabotu pārredzamību laikā, kad Eiropas nodokļu maksātāji tiek aicināti dot ieguldījumu, it sevišķi, lai palīdzētu Eiropas banku nozarei.

Cornelis Visser, referents. – (NL) Vispirms es vēlos pateikties ēnu referentiem par lielisko sadarbību.

Es runāšu par dažādiem aspektiem. Nodokļu nemaksāšanas apkarošanu, kas lielā mērā ir dalībvalstu atbildība, valsts nevar uzņemties viena pati. Cīņai pret nodokļu nemaksāšanu ir jābūt ES prioritātei, un mums ir jāveido ciešāka sadarbība starp dalībvalstīm un Eiropas Komisiju. Ņemot vērā to, ka PVN sistēmas reforma pašlaik ir atstumta otrajā plānā, Komisija veic tā saucamos „parastos pasākumus”, proti, ievieš izmaiņas PVN tiesību aktos, veicot tehniskus uzlabojumus, bet būtiski nemainot pašreizējo sistēmu.

Es atbalstu komisāra Kovács kunga ierosināto iniciatīvu, tāpēc ka tā ved mūs pareizajā virzienā. Nodokļu nemaksāšana galvenokārt veicina godīgas un pārskatāmas nodokļu politikas principa pārkāpumus un var izkropļot konkurenci, ja viens uzņēmums maksā PVN, bet cits nemaksā, turklāt rada zaudējumus valstij. Šāda situācija ietekmē iekšējā tirgus darbību, tāpēc ka godīgi uzņēmēji nodokļu maksātāju dēļ nonāk neizdevīgos konkurences apstākļos. Es patiešām atbalstu Komisijas centienus cīņā pret krimināliem grupējumiem, kuri apzināti ļaunprātīgi izmanto PVN sistēmu, gūstot labumu no tās nepilnībām.

PVN ir būtisks ieņēmumu avots ne tikai dalībvalstīm, bet arī ES. Eiropas Savienība saņem aptuveni 20 miljardus eiro PVN veidā. Ir aprēķināts, ka katru gadu Eiropā netiek samaksāts PVN 100 miljardu eiro apmērā. Tā ir summa, ko nesamaksā importētāji, vedot preces pāri robežai. Tas ir iemesls cīņai pret importētājiem un eksportētājiem, kas nemaksā nodokļus.

Taču Eiropas Komisija veic būtiskas pārmaiņas, lai panāktu, ka piegādātāji, kuri rīkojas godprātīgi, būtu līdzatbildīgi importētājiem, kuri pieļauj krāpšanu. Tādēļ es mēģināju nodrošināt lielāku tiesisku aizsardzību eksportētājiem, kuri rīkojas godprātīgi. Citiem vārdiem sakot, uzņēmumiem nav jāuzņemas atbildība par trūkumiem administratīvās sadarbības nodrošināšanā starp dalībvalstīm. Ja dalībvalstīm tiktu piešķirtas

lielākas tiesības uzsākt kriminālprocesu pret eksportētājiem, kas veic pārrobežu darījumus, dalībvalstis nebūtu ieinteresētas veikt uzlabojumus administratīvās sadarbības jomā.

Iesniedzot grozījumus, mēs centāties novērst godprātīgu eksportētāju nevajadzīgu sodīšanu. Tādēļ ir jānodrošina, lai godprātīgs eksportētājs saņemtu brīdinājumu divus mēnešus pirms faktiskās sankciju piemērošanas, lai tam tiktu dota iespēja pierādīt, ka viņš ir rīkojies godprātīgi. Šai sakarībā ar eksportētāju ir jāsažinās nevis importētājvalsts nodokļu iestādei, bet gan attiecīgajai eksportētāja nodokļu iestādei.

Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā uzskata, ka nodokļu iekasēšanas periods nevar būt ilgāks par pieciem gadiem. Es tam nepiekrītu. Atbildības periods attiecībā uz PVN dalībvalstu līmenī nav saskaņots. Piemēram, Beļģijā šā perioda ilgums ir trīs gadi, izņemot pierādāmus krāpniecības gadījumus. Ilgāks solidarās atbildības periods saistībā ar PVN pārrobežu darījumos nav vēlams tāpēc, ka uzņēmumiem tiktu uzlikts daudz lielāks administratīvais slogs, veicinot augstas izmaksas, kas pašreizējos krīzes apstākļos pilnīgi noteikti nav vēlamas.

Turklāt uzņēmumiem, sākot no 2010. gada, katru mēnesi ir jāiesniedz kopsavilkuma paziņojums par pārrobežu darījumiem ES, nodrošinot, ka nodokļu iestādes automātiski saņem nepieciešamo informāciju Kopienas iekšienē veikto darījumu divkāršai pārbaudei. Nodokļu iestādēm šī informācijas ir jāizmanto atbilstīgi un mērķtiecīgi.

Kādēļ ir jānosaka piecu gadu ilgā posms līdz divkāršo pārbaudžu veikšanai, ja nodokļu iestādes jau tagad datus saņem katru mēnesi? Es esmu noraizējies par to, ka, nosakot šādu pārāk garu — piecu gadu ilgā — prasību izpildes periodu, nodokļu iestāžu rīcība būs novēlota un krāpnieki nebūs atrodami. Tādējādi piedziņas prasības būs vērstas pret uzņēmumiem, kas, iespējams, rīkojušies godprātīgi.

Priekšsēdētāja kungs, es pabeigšu runu. Pret importētājiem, kas veic krāpnieciskus darījumus, ir jāvēršas nekavējoties. Ar godprātīgiem eksportētājiem ir jāsadarbjas to attiecīgajām nodokļu iestādēm, paziņojot par to divus mēnešus iepriekš un ne vēlāk kā divu gadu laikā pēc darījuma, tāpēc ka šāds laika posms pēc iespējas mazina godprātīgu uzņēmumu administratīvo slogu.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

priekšsēdētāja vietniece

László Kovács, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, globalizētā pasaulē, kur nodokļu nemaksātāji un krāpnieki izmanto ierobežotās dalībvalstu nodokļu iestāžu pilnvaras, efektīva sadarbība starp nodokļu iestādēm un savstarpēja palīdzība ir būtiska, lai efektīvāk cīnītos pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanas.

Šāda nostāja nesen tika uzsvērtā G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē Londonā, un tā ir īpaši būtiska iekšējam tirgum finanšu krīzes laikā un laikā, kad Eiropas Savienības valstīm ir jāpieņem stingrāka nodokļu politika. Ņemot vērā iepriekš minēto, es esmu gandarīts par to, ka šodien kopā ar jums varu diskutēt par diviem priekšlikumiem, kas palīdzēs cīnīties pret krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas divās dažādās nodokļu politikas jomās.

Paredzētās Uzkrājumu nodokļa direktīvas pārskatīšanas mērķis ir novērst direktīvas trūkumus un uzlabot cīņu pret izvairīšanās no nodokļu maksāšanas. Es atzinīgi vērtēju konstruktīvo attieksmi un atbalstu, ko ziņojumā paudis *Hamon* kungs, kā arī *Siitonen* kundzes viedokli.

Es esmu pārliecināts par to, ka vispretrunīgākais jautājums komiteju diskusijās bija 20. grozījums, kurā noteikts beigu termiņš pārejas periodam, kura laikā trīs dalībvalstīm tā vietā, lai nodrošinātu automātisku informācijas apmaiņu, ir atļauts piemērot ieturējuma nodokli. Es pamanīju arī pretējo *Lulling* kundzes un *Karas* kunga ierosinājumu, kas noteikts 28. grozījumā, nodrošināt iespēju šīm trīs dalībvalstīm turpināt ieturējuma nodokļa piemērošanu un pastāvīgi atbrīvot tās no automātiskas informācijas apmaiņas pienākuma.

Es vēlos atgādināt, ka Uzkrājumu nodokļa direktīvas būtiskākais mērķis ir nodrošināt pēc iespējas plašāku automātisku informācijas apmaiņu tāpēc, ka tas ir vienīgais pieņemamais risinājums, kas nodrošina iespēju nodokļu maksātāja dzīvesvietas valstij piemērot tās nodokļu tiesību aktus citās valstīs gūtiem ienākumiem no uzkrājumiem. Šāds risinājums atbilst aktualitātēm starptautiskā līmenī, piemēram, G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes secinājumiem, veicinot pārredzamību un uzlabojot sadarbību starp nodokļu iestādēm, balstoties uz informācijas apmaiņu. Tādēļ es varu apliecināt, ka, lai gan Komisija noraida 28. grozījumu, tāpēc ka tas ir pretrunā direktīvas mērķim, tās nostāja attiecībā pret 20. grozījumu ir pozitīva.

Taču mēs uzskatām, ka pašlaik ir pārāgri noteikt pārejas perioda beigu termiņu, tāpēc ka, iespējams, tādējādi tiktu radīts šķērslis priekšlikuma, ar kuru groza direktīvu, ātrai pieņemšanai Padomē. Patiesībā ir jāizvērtē kad un kādā veidā praksē var īstenot politiskās saistības attiecībā uz uzlabotu sadarbību, ko ir uzņēmušas vairākas jurisdikcijas. Tomēr Komisija neiebilda pret tādu direktīvas noteikumu nostiprināšanu, par kuriem vienbalsīgi vienosies Padome.

22. grozījumā ir noteikta prasība Komisijai līdz 2010. gada beigām iesniegt salīdzinošu pētījumu, kurā ir analizētas gan informācijas apmaiņas, gan ieturējuma nodokļa sistēmas priekšrocības un trūkumi. Taču šķiet, ka šā pētījuma izstrādes termiņš nav reāli izpildāms — sākot no šā gada, arī dalībvalstīm ir jāsniedz Komisijai statistisku informāciju, bet šādas informācijas iesniegšana atbilstoši Padomes 2008. gada maija secinājumiem un priekšlikuma, ar kuru groza direktīvu, V pielikumam nav obligāta.

Attiecībā uz citiem tehniskiem grozījumiem, kuru mērķis ir paplašināt kādas tiesību normas piemērošanas jomu — piemēram, 17. grozījums par apdrošināšanu — vai mazināt administratīvo slogu uzņēmējiem, Komisija uzskata, ka tās priekšlikums nodrošina atbilstīgu līdzsvaru starp direktīvas efektivitātes uzlabošanu un papildu administratīvā sloga mazināšanu.

Taču ierosinātie grozījumi šo atbilstīgo līdzsvaru var ietekmēt negatīvi. Tie nesamērīgi palielina administratīvo slogu — tas it sevišķi attiecas uz grozījumiem, kuru mērķis ir paplašināt darbības jomu, — vai arī negatīvi ietekmē tiesību normu efektivitāti.

Lai gan Komisija novērtē Parlamenta konstruktīvo pieeju, tā nevar pieņemt vairākus grozījumus to pašreizējā redakcijā. Tomēr Komisija aizstāvēs vairākos no šiem grozījumiem pausto nostāju Padomes apspriedēs, oficiāli negrozot priekšlikumu.

Pievērsoties sāpīgajam jautājumam par krāpšanu PVN jomā, es vēlos atgādināt, ka 2007. gada 4. decembra ECOFIN sanāksmes laikā Padome aicināja Komisiju paātrināt darbu saistībā ar parastajiem pasākumiem cīņā pret krāpšanu PVN jomā. ECOFIN arī aicināja Komisija iesniegt tiesību aktu projektus, lai novērstu spēkā esošo tiesību aktu trūkumus.

Pēc tam 2008. gada decembrī Komisija nāca klajā ar paziņojumu par koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret krāpšanu PVN jomā Eiropas Savienībā. Paziņojumā ir noteikti vairāki pasākumi, attiecībā uz kuriem Komisija tuvākajā laikā plāno izstrādāt tiesību aktu projektus. Šis priekšlikums ir daļa no pirmā priekšlikumu kopuma, kas noteikts šajā paziņojumā.

Priekšlikums nodrošinās iespēju dalībvalstīm izmantot divus risinājumus efektīvākai cīņai pret krāpšanu PVN jomā. Pirmkārt, tajā ir precīzāk noteikti gadījumi, kad no nodokļiem tiek atbrīvots noteiktu preču imports, un, otrkārt, ar to tiek izveidots tiesiskais pamats pārrobežu solidarai atbildībai tirgotājiem, kas nepilda ziņošanas pienākumus.

Es vēlos pateikties Parlamentam un it sevišķi referentam Visser kungam par šā priekšlikuma izskatīšanu tik īsā laikā un par konstruktīvo ziņojumu. Taču es vēlos sniegt dažus komentārus.

Ziņojuma 2. un 4. grozījumā ir noteikts, ka Komisija izvērtē jaunā noteikuma par pārrobežu solidāro atbildību darbību. Diemžēl Komisijas rīcībā nav šādas informācijas, tāpēc ka nodokļu sistēmas izvērtēšana, kā arī nodokļu iekasēšana ir tikai dalībvalstu kompetencē. Turklāt, ja Komisija saņem sūdzības no uzņēmējiem par to, ka šo noteikumu pārkāpj dalībvalstu nodokļu iestādes, vai ja šāds noteikums nedod vēlamus rezultātus, Komisija īsteno Kopienas tiesību akta piemērošanas uzrauga funkciju un veic nepieciešamos pasākumus. Citu starpā šāds pasākums ir priekšlikuma iesniegšana par šī noteikuma grozīšanu nepieciešamības gadījumā.

3. un 5. grozījums ir pretrunā kompetences sadales principam starp dalībvalstīm saistībā ar Kopienas PVN sistēmas funkcionēšanu. Saskaņā ar šo sistēmu ar nodokli apliekams darījums, kas tiek veikts konkrētā dalībvalstī, veido PVN parādu un PVN saistību attiecīgajā dalībvalstī. Tā dalībvalsts, kuras budžetā ir ieskaitāms PVN, nosaka piemērojamo procedūru šā darījuma PVN iekasēšanai, tostarp no neregistrētiem piegādātājiem.

Tādējādi tirgotājam, kas nav izpildījis ziņošanas pienākumus nosūtīšanas dalībvalstī, būs jāsniedz paskaidrojumi par pienākumu neizpildi tās dalībvalsts nodokļu iestādei, kurai ir jāmaksā PVN, nevis savas dalībvalsts nodokļu iestādei. Pēdējā iejaucas tikai pēc preču nosūtīšanas dalībvalsts pieprasījuma, lai iegūtu papildu informāciju vai saistībā ar nodokļa atgūšanas procedūru.

Eva-Riitta Siitonen, Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāja. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es atbalstu Ekonomikas un monetārās komitejas panākto kompromisu. Hamon kunga ziņojums par Uzkrājuma

nodokļa direktīvu ir patiešām izcils un līdzsvarots. Tajā uzmanība pievērsta nodokļu nemaksāšanai un uzlabotas pārredzamības nodrošināšanai.

Parlamenta nostājai šajā jomā ir jābūt stingrai. Piemēram, mums ir jāsaskaņo nodokļu sistēmas tādu ienākumu aplikšanai ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem. Mums ir jāiekļauj informācijas apmaiņas sistēmā dalībvalstis, kas to vēl neizmanto. Ir jāizskauž pārāk lielā slepenība banku sistēmā, lai mēs varētu cīnīties pret tā sauktajām „nodokļu paradīzēm”. Arī G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē kā vienu no būtiskākajiem mērķiem noteica likvidēt nodokļu paradīzes.

Parlamentam ir jārada priekšzīme, lai mēs atgūtos no finanšu krīzes un atgūtu sabiedrības uzticību. Ir jānodrošina banku nozares pārredzamība, un tas ir iespējams, tikai nodrošinot informācijas apmaiņu.

Astrid Lulling, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, debates un diskusijas par uzkrājumu fiskālo sistēmu ir kļuvušas tik emocionālas, ka tas ir pat traucējoši. Es nešaubīgi aizstāvu mazākuma nostāju šajā Parlamentā, bet mēs redzēsim, kas notiks rīt, lai gan mūsu referents un komisārs joprojām jauca aitas ar kazām.

Es aicinu jūs atgriezties pie problēmas saknes. Direktīva par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti no uzkrājumiem, stājās spēkā 2005. gadā, un tās mērķis bija aplikēt ar nodokļiem nerezidentu ieņēmumus no uzkrājumiem. Ar šo direktīvu ir saistītas divas sistēmas — informācijas apmaiņa starp nodokļu iestādēm un ieturējuma nodokļa sistēma.

Ko mēs varam secināt vairākus gadus pēc direktīvas īstenošanas? Oficiālu un neoficiālu pētījumu rezultāti rāda, ka ar informācijas apmaiņu ir saistītas būtiskas problēmas, tāpēc ka tā ir sarežģīta, apgrūtināša un dārga. Savukārt ieturējuma nodokļa piemērošanai ir vairākas priekšrocības.

Ko mēs varam secināt no šeit dzirdētā un kādus secinājumus ir izdarījis mūsu referents un komisārs? Proti, ka sistēma nedarbojas un negarantē obligātu prasību samaksāt maksājamo nodokli. Vai jūs to saprotat?

Šis jautājums ir patiešām interesants, tāpēc ka ir jāņem vērā arī tas, ka ieturējuma nodokļa sistēma kļūst arvien populārāka dažādās dalībvalstīs — no 27 dalībvalstīm 19 valstis izmanto šo sistēmu un ir apmierinātas ar to. Taču tas, kas ir pietiekami labs savā valstī, kļūst nepieņemams, šķērsojot robežu.

Šāda loģika novedis tikai pie gadu desmitiem ilgi veidotās sistēmas, citiem vārdiem sakot, finanšu pakalpojumu vienotā tirgus sabrukuma. Ir apdraudēts arī Kopienas *acquis* par kapitāla brīvu apriti, tāpēc ka tā sauktās „lielās valstis” izdara spiedienu, lai panāktu to rezidentu kapitāla repatriāciju.

Taču šķiet, ka tagad cīņā pret šo jauno banku slepenības biedu var izmantot jebkuru līdzekli. Es vēlos teikt saviem kolēģiem deputātiem, kuri cīnās pret šo briesmoni, kurš tiek uzskatīts par visu problēmu cēloni, to, ka jūs esat izvēlējušies nepareizu mērķi un jaucat dažādus lietavus šīs direktīvas sakarā un, kas ir visbūtiskākais, jūs maldināt sevi.

Nobeigumā, priekšsēdētājas kundze, es vēlos teikt, ka es ceru, ka daudzi no maniem kolēģiem deputātiem ieklausīsies saprāta balsī un balsos par manas grupas ierosināto 28. grozījumu, kas nodrošinās dalībvalstīm neko citu, kā iespēju brīvi izvēlēties izmantot ieturējuma nodokļa sistēmu vai informācijas apmaiņas sistēmu.

Kristian Vigenin, PSE grupas vārdā. – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, man ir ļoti žēl, ka Visser kungs neuzkavējās ilgāk, lai līdz galam noklausītos debates par šo jautājumu, bet vispirms es vēlos teikt, ka mēs atbalstām Komisijas priekšlikumu šai sakarībā. Pilnīga PVN sistēmas reforma, neapšaubāmi, dotu daudz labākus rezultātus, bet tā kā patlaban to nav iespējams veikt, jūsu priekšlikumam būtu jāatrisina dažas no problēmām, ar kurām saskaras dalībvalstis, cīnīties pret PVN nemaksāšanu.

Sevišķi krīzes dēļ mēs uzskatām, ka ir ārkārtīgi būtiski garantēt PVN ieņēmumus, tāpēc ka pašlaik dalībvalstis iegulda miljardus, cenšoties atveseļot ekonomiku. Šai sakarībā Parlamentam ir jāatbalsta visas iespējas ierobežot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Es vēlos arī teikt, ka mēs Ekonomikas un monetārajā komitejā kopumā atbalstām Visser kunga priekšlikumus. Iespējams, tie salīdzinājumā ar Komisijas sākotnējiem priekšlikumiem veicinās nelielu uzticēšanos no uzņēmēju puses. Taču mēs arī uzskatām, ka 1. panta c) apakšpunktā ierosinātais divus gadus ilga laika posms no preču piegādes datuma līdz otrajā daļā paredzētā paziņojuma saņemšanai ir diezgan īss un, pēc mūsu domām, rada papildu iespējas ierobežot Eiropas Komisijas priekšlikuma darbības jomu un īstenošanas rezultātus.

Tieši tādēļ PSE grupa ierosina pagarināt šo laika posmu līdz pieciem gadiem, kas, mūsaprāt, ir pietiekami īss laiks uzņēmējiem, bet pietiekami ilgs laiks nodokļu iestādei, lai tā paveiktu savu darbu. Turklāt šis c) apakšpunkts nav piesaistīts ierosinājumiem attiecībā uz tā spēkā stāšanās datumu un kārtību, kas, pēc mūsu domām, radīs papildu problēmas dalībvalstīm.

Mēs ceram, ka priekšlikums tiks atbalstīts un dos gaidāmos rezultātus.

Bilyana Ilieva Raeva, ALDE grupas vārdā. – (BG) Komisāra kungs, priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos mums ir jāatbalsta Eiropas Savienības centieni uzlabot darbības efektivitāti un izveidot efektīvāku nodokļu sistēmu.

Komisijas priekšlikums grozīt direktīvu par citās dalībvalstīs gūtu ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokļiem nodrošina iespēju uzlabot pašreizējo sistēmu. Tie ALDE grupas deputāti, kas ir Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārās komitejas locekļi, atbalsta direktīvas darbības jomas paplašināšanu attiecībā uz jauniem finanšu instrumentiem un ģeogrāfiskiem apgabaliem. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ierosināja direktīvas darbības jomā iekļaut teritorijas, kurās nodokļu režīma kontrole ir īpaši saudzīga, piemēram, Delavēras un Nevadas štatus ASV, kā arī nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstīm un mazināt ar direktīvas piemērošanu saistīto administratīvo slogu.

Taču, komisāra kungs, asākās debates joprojām notiek par to, vai atcelt sistēmu, kas paredz nodokļa ieturēšanu ienākumu gūšanas vietā par labu automatiskai informācijas apmaiņai. Liberāļi uzskata, ka šai sakarībā ir būtiski noteikt, kādā veidā mēs uzlabosim nodokļu ieņēmumu iekasēšanu un, ja mēs tikai nostiprināsim informācijas apmaiņu — šo faktu ir apstiprinājuši veikto pētījumu rezultāti —, vai mēs spēsim novērst nodokļu nemaksāšanu vai uzlabot nodokļu ieņēmumu iekasēšanu, vai arī mēs tikai likvidēsim dažu dalībvalstu salīdzinošo priekšrocību. Nodokļa ieturēšana ienākumu gūšanas vietā ir ne tikai efektīvāka, bet nodrošina arī lielāku pārrēķināšanu attiecībā uz nodokļu iekasēšanu.

Es esmu pārliecināta par to, ka dalībvalstīm ir jāsaglabā to autonomija attiecībā uz nodokļu sistēmas izvēli. ALDE grupa ierosināja veikt abu sistēmu salīdzinošu pētījumu. Mēs ceram sagaidīt rezultātus no Komisijas ne vēlāk kā 2010. gada decembrī. Mēs arī ceram, ka šie pētījuma rezultāti būs pamats turpmākiem Komisijas priekšlikumiem par ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokļiem Eiropas Savienībā.

Rīt mēs balsosim par vēl vienu nozīmīgu dokumentu par PVN nemaksāšanu importa jomā. Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt ātru atbilstīgas, augstas kvalitātes informācijas apmaiņu. Šai sakarībā pieci gadi ir pietiekami ilgs laiks uzņēmējiem. Direktīvas mērķis ir ieviest arī solidārās atbildības mehānismu. Aizsargājot visu dalībvalstu nodokļu ieņēmumus, ir būtiski nodrošināt, lai solidārās atbildības princips tiktu piemērots tikai tādā gadījumā, ja informācijas sniegšana ir saistīta ar būtiskiem pārkāpumiem vai ja tā bez pamatota iemesla tiek sniegta novēloti. Pretējā gadījumā pastāv risks radīt vēl vienu kaitīgu slogu uzņēmumiem.

Es ceru, ka mēs rīt balsojumā atbalstīsim šos ziņojumus.

Nils Lundgren, IND/DEM grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, nodokļu nemaksāšana nav mūsu lielākā problēma laikā, kad pasaules ekonomika ir satricināta līdz pašiem pamatiem. Tas tā patiešām ir, ka mēs samierināties ar nodokļu nemaksāšanu visā Eiropā, ASV un patiesībā — visā pasaulē. Tas tā patiešām ir, ka visā pasaulē ir „nodokļu paradīzes”, kur turīgi cilvēki un uzņēmumi var noguldīt un glabāt naudu. Taču tā šodien nav mūsu lielākā problēma. Risinot šo jautājumu, mēs bēgam no atbildības.

Mūsu uzdevums tagad — ja nākotnē vispār būs palikusi kāda nodokļu bāze — ir risināt finanšu krīzes radītās problēmas. Kādēļ mēs esam nonākuši šādā situācijā? Būtiskākais iemesls ir tāds, ka pašlaik valda nekontrolēts kapitālisms. Faktiski finanšu uzņēmumus, lielas bankas un lielāko daļu lielo uzņēmumu vada ierēdņi, un šie ierēdņi var noteikt prēmijas, darba attiecību pārtraukšanas pabalstus un pensijas, kas ir atkarīgas no šo personu vadīto uzņēmumu peļņas. Nekas nav vienkāršāk par ienesīguma palielināšanu īstermiņā un attiecīgi šo uzņēmumu peļņas palielināšanu. Ir tikai jāpaaugstina risks. Ir veikti neskaitāmi pētījumi attiecībā uz „Taleba sadales shēmām”, kā mēs tās bieži vien saucam, kuras nosaka, ka, ievērojami paaugstinot risku, var rēķināties ar dramatisku peļņas pieaugumu, un tiek nodrošināta iespēja piešķirt šīs priekšrocības un citus pabalstus, citiem vārdiem sakot „labumus”. Pēc tam, protams, riski kļūst par realitāti, bet tie, kas vada uzņēmumus, jau ir pazuduši vai arī viņiem ir jāpazūd. Viņiem ir jāiegādājas muižas Francijā vai jāspēlē golfs Spānijā. Mums nevajadzētu viņus žēlot, bet ir jāsaprot, ka sistēma gluži vienkārši nav ilgtspējīga.

Turklāt neviens no šā procesa dalībniekiem nav ieinteresēts novērst šādu attīstību. Kredītvērtējuma aģentūras ir ieinteresētas iegūt klientus, bet tām nebūs klientu, ja tās apgalvos, ka to klientiem ir zems kredītvērtējums. Noguldītāji zina, ka pastāv noguldījumu garantijas, un tādēļ nav jādodomā par to, kurā bankā noguldīt naudu.

Citi tirgus dalībnieki zina, ka pastāv iespēja vienoties ar otru pusi, un paļaujas uz pārliecību, ka viņi ir pārāk nozīmīgi, lai ciestu neveiksmi, taču nodokļu maksātājs vienmēr maksā. Tas nozīmē, ka valstīm jau sākumā ir jānosaka, ka tās neuzņemsies visus riskus. Tas ir ārkārtīgi sarežģīti, bet tas ir jādara. Diemžēl es neticu, ka Eiropas Parlaments atbalstīs šādu nostāju, bet es iesaku visiem šajā Parlamentā to darīt.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Pretēji ieradumam es sāksu runu ar politisku paziņojumu, tāpēc ka es uzskatu, ka nodokļa nemaksāšana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas šajā laikā, kad pieaug bezdarbs un arvien biežāk tiek noteikta nevienlīdzīga darba samaksa, ir liels negods. Vēlēšanu laikā būs redzams, kuras partijas patiešām vēlas risināt šo jautājumu.

Hamon kunga ziņojums par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem, ir šā jautājuma risināšanas piemērs. Es apzinos, ka komisāram ir grūti panākt vispusīgu vienošanos šā jautājuma sakarībā, balstoties uz vienprātības noteikumu. Sociāldemokrātu grupai Eiropas Parlamentā ir augstāki mērķi, nekā noteikts Komisijas priekšlikumā, un tie ir iestrādāti vairākos mūsu iesniegtos grozījumos.

Pēdējais komentārs attiecas uz *Lulling* kundzi, kura pretstatī abas sistēmas — informācijas apmaiņas sistēmu un sistēmu, kas paredz nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā. Pēc manām domām, šajā gadījumā patiesība runa nav par pretstatīšanu. Mēs runājam par nepilnībām tiesību aktos, kas attiecas uz abām sistēmām, un tieši tām mums ir jāpievērš uzmanība. Daži pasākumi jau ir veikti, bet ir jādara daudz vairāk, nekā ierosināts šajā ziņojumā.

László Kovács, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties jums par debašu laikā sniegtajiem komentāriem un pausto viedokli. Es esmu gandarīts par to, ka Eiropas Parlaments un Komisija ir vienprātīgi par veicamajiem pasākumiem, lai uzlabotu cīņu pret nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas Eiropas Savienībā, un es esmu gandarīts par vispārēju atbalstu abiem priekšlikumiem.

Es vēlos jums vēlreiz pateikties par to, ka priekšroka ir dota dokumentam par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem, un par jūsu atbalstu Komisijas centieniem veicināt labu pārvaldību nodokļu jomā. Arī drīzu panākumu gūšana debatēs par priekšlikumu veikt grozījumus direktīvā ir viena no Čehijas prezidentūras prioritātēm. Ņemot vērā starptautisko situāciju — finanšu un ekonomikas krīzi — tā ir prioritāte arī vairumam dalībvalstu.

Es esmu pārliecināts par to, ka līdzko dalībvalstis būs vienojušās par risinājumiem Direktīvas par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem, nepilnību novēršanai, visticamāk Padome aicinās Komisiju līdzīgā veidā aktualizēt vienošanās ar piecām valstīm, kas nav ES dalībvalstis, un 10 citām jurisdikcijām, kas piedalās sistēmā attiecībā uz ienākumiem no uzkrājumiem. Šodien ir priekšlaicīgi spriest par šo valstu un jurisdikciju reakciju uz mūsu pieeju. Vispirms ES ir jāpanāk vienprātīga vienošanās tās iekšienē. Taču, ņemot vērā gūtos panākumus G20 valstu sarunās par ESAO standartu par informācijas apmaiņu izpildi, es esmu optimistiski noskaņots arī attiecībā uz šo jautājumu.

Attiecībā uz *Visser* kunga ziņojumu es vēlos teikt, ka jau iepriekš esmu norādījis, ka Komisija nevar pieņemt attiecīgos Parlamenta grozījumus, bet mēs esam ņēmuši vērā ziņojumā sniegtos priekšlikumus. It sevišķi nepieciešamība uzlabot koordināciju starp dalībvalstīm, nepieciešamība uzlabot apmainītās informācijas kvalitāti, nepieciešamība nodrošināt citām dalībvalstīm automatizētu pieeju noteiktiem datiem, kas glabājas dalībvalstu datu bāzēs, un prasība saskaņot reģistrācijas un pārreģistrācijas procedūras ir idejas, ko stingri atbalsta Komisija. Tieši tādēļ Komisija līdz maija beigām plāno nākt klajā ar pastāvīgu priekšlikumu regulas par administratīvo sadarbību grozīšanai, kurā tiks iestrādāti šie priekšlikumi.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka — kā jau es esmu minējis iepriekš — ir skaidrs, ka nepastāv viens unikāls un globāli piemērojams risinājums nodokļu nemaksāšanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas izskaušanai. Priekšlikumi, par kuriem mēs šodien diskutējam, ir divi būtiski soļi uz priekšu, īstenojot globālo nodokļu nemaksāšanas izskaušanas stratēģiju ES līmenī.

Benoît Hamon, referents. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es runāšu ļoti īsi, jo pirms brīža es jau sniezu garāku runu.

Vispirms es vēlos pateikties *Raeva* kundzei un *Siitonen* kundzei, kā arī deputātiem par viņu sniegtajām runām un ieguldījumu šā dokumenta izstrādē, un es vēlos teikt *Kovács* kungam, ka man šķiet, ka esmu sapratis, ko viņš vēlējās pateikt.

Taču es domāju, ka pārliecinošs Eiropas Parlamenta vēstījums rīt par darbības jomas jautājumu, par banku noslēpumainības jautājumu un par „nodokļu paradīžu” sarakstu būs vērtīgs atbalsts Padomei, sevišķi tādā gadījumā, ja nākotnē mums būs jāpiedalās sarunās ar trešām valstīm par jauniem nolīgumiem.

Nobeigumā es vēlos pievērsties kritikai, es teiktu — saudzīgai kritikai, ko pret Kovács kungu un mani vērsa Lulling kundze. Viņa kritizēja mūs par to, ka „jaucam aitas ar kazām”, lai arī viņa to darīja ļoti saudzīgi. Es viņai vēlos teikt, ka, pēc manām domām, rīt šis Parlaments, lai gan tas reizēm jauc aitas ar kazām, spēs nošķirt sabiedrības intereses no privātām interesēm, un es ceru, ka tādējādi mēs veicināsim cīņu pret nodokļu nemaksāšanu.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es vēlējos runāt, lai izteiktu personisku paziņojumu. Hamon kungs tikko kritizēja mani par kādu izteikumu, bet es vēlos viņam teikt, ka es redzu, ka gan viņš, gan arī komisārs diemžēl joprojām jauc aitas ar kazām. Es viņam vēlos teikt arī to, ka vienīgā sistēma, kas nodrošina ikviena nodokļu maksātāja godprātīgu nodokļu nomaksu — un tieši to mēs visi vēlamies panākt, ka efektīvākā sistēma ir ieturējuma nodokļa piemērošana, tāpēc ka informācijas apmaiņas sistēma nav izdevusies. Tā nekad nav darbojusies, un mēs nezinām, kurš ko ir samaksājis, tāpēc ka iestādes neprot pārvaldīt šo sistēmu.

Es vēlējos precizēt šo jautājumu.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt, piektdien, 2009. gada 24. aprīlī, pulksten 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), rakstiski. – (PL) Debatēs par nodokļu nemaksāšanu saistībā ar ienākumu no uzkrājumiem aplikšanu ar nodokli un PVN, es vēlos pievērst uzmanību turpmāk minētajiem aspektiem.

1. Kopējā nenomaksāto nodokļu summa visās Eiropas Savienības nodokļu jurisdikcijās sasniedz aptuveni 200 miljardus eiro gadā. Tas ir vairāk nekā 2 % no dalībvalstu IKP, un tas nozīmē, ka tiek ievērojami samazināti dalībvalstu ieņēmumi.

2. Tādēļ pozitīvi ir vērtējams tas, ka jaunā direktīva novērš nepilnības, kas ir konstatētas nodokļu tiesību aktos, un, ņemot vērā to personu kreativitāti, kas izvairās no nodokļu maksāšanas, meklē iespējas novērst jaunu stratēģiju attīstību nodokļu tiesību aktu pārkāpšanas jomā.

3. Ir ierosināts jautājums par „nodokļu paradīzēm” Eiropas Savienības teritorijā, kā arī ES dalībvalstīm pakļautās teritorijās. Pašreizējā finanšu krīze ir pierādījums tam, ka iecietīga attieksme pret neskaidriem nodokļu tiesību aktiem, anonīmiem darījumiem un sadarbības trūkums nodokļu jomā īstermiņā dažām valstīm un pakļautām teritorijām var nodrošināt papildu ieņēmumus, bet ilgtermiņā šāda attieksme rada nestabilitāti finanšu sistēmā un var būt nopietnas finanšu krīzes iemesls.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Ieņēmumu zaudējumi, kas radušies nodokļu nemaksāšanas dēļ, visu veidu nodokļu iekasēšanas jomās ES pārsniedz 200 miljardus eiro gadā, kas atbilst 2 % no IKP.

Katru gadu nodokļu nemaksāšanas dēļ zaudētie ieņēmumi miljardu eiro apmērā ir iemesls papildu investīciju ES dalībvalstīs un vispārējas nozīmes valsts izdevumu samazinājumam, kas, ņemot vērā pašreizējo finanšu krīzi, ievērojami ierobežo dalībvalstu spēju risināt problēmas sociālajā, veselības aprūpes un izglītības jomā.

Cīņa pret nodokļu nemaksāšanu ir ārkārtīgi būtisks jautājums ES, un mums ir jāsaglabā mūsu vadošā nostāja šajā jomā! Tikai tādā veidā būs iespējams panākt, lai nozīmīgi finanšu centri ārpus Eiropas Savienības veiktu dalībvalstu īstenotajiem līdzīgus pasākumus.

Es atbalstu Eiropas Komisijas ideju par to, ka pienācīgi ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā noteikto kapitāla brīvas aprites principu, mums ir jāapsver iespēja pievienot papildu noteikumus, lai cīnītos pret ES iedzīvotāju-fizisku personu mēģinājumiem izvairīties no Direktīvas par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem, piemērošanas, novirzot ES gūtos procentu ieņēmumus caur uzņēmumiem, uz kuriem attiecas beznodokļu zonu tiesību normas, vai struktūrvienībām, kas atrodas ārpus ES teritorijas vai ārpus teritorijām, kur tiek piemēroti noteikumi, kas ir līdzīgi vai identiski ES līmenī noteiktajiem.

Attiecībā uz „nodokļu paradīzēm” ir jāpiemēro neiecietības politika. Jebkāda kavēšanas rast risinājumus, kas nodrošinātu godīgāku un saskaņotāku noteikumu piemērošanu šajā jomā, pašreizējā ekonomiskā situācijā nav attaisnojama!

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Direktīvas par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem, pārskatīšana ir būtiska finanšu struktūras un finanšu tirgu noteikumu reformas posms. Spēkā esošā direktīva nenoliedzami ir novecojusi. Tās noteikumus var samērā viegli apiet, piemēram, izmantojot par starpniekiem ieguldījumu sabiedrības, kas saskaņā ar direktīvu nav maksājumu pārstāvji un kurām tādēļ nav saistoša prasība iesaistīties informācijas apmaiņas sistēmā. Turklāt pastāv iespēja izveidot tādas ieguldījumu portfeļus, ka, veicot līdzekļu pārstrukturēšanu, definīcija nav attiecināma uz ienākumiem, kas ir līdzvērtīgi ienākumiem, kas gūti kā procentu maksājumi.

Šī reforma ir mēģinājums risināt šīs problēmas. Lai atrisinātu ar starpniekiem saistītās problēmas, Komisija paplašina maksājumu pārstāvja definīciju, attiecinot to arī uz nodibinājumiem un fondiem. Tiek plānots direktīvas darbības jomā iekļaut arī jaunus, inovatīvus produktus un, piemēram, noteikta veida dzīvības apdrošināšanas polises.

Daudz sarežģītāk ir direktīvas darbības jomā iekļaut citus jaunus produktus. Diemžēl, it sevišķi laikā, kad ir salīdzinoši vienkārši radīt jaunus produktus, ir ārkārtīgi grūti noteikt definīcijas, kas ļautu definēt visa veida ienākumus, kas pielīdzināmi ienākumiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem, kā procentu maksājumus. Ņemot to vērā, mums ir rūpīgi jāizvērtē risinājumi efektīvākai šo produktu regulēšanai pirms to iekļaušanas direktīvas darbības jomā. Komisija plāno arī nākt klajā ar priekšlikumu Savstarpējās palīdzības direktīvas grozījumiem, kurā tiks ietvertas arī reformas automātiskās informācijas apmaiņas sistēmā.

Lai izskaustu nodokļu nemaksāšanu, ir arī ārkārtīgi būtiski, lai trīs valstis, kuras pašlaik nav iesaistījušās informācijas apmaiņas sistēmā — Beļģija, Luksemburga un Austrija, tiktu iekļautas citu valstu izmantotajā sistēmā. Mums pilnībā ir jāatbalsta referenta ierosinātais termiņš, proti, 2014. gads, attiecībā uz šo valstu pievienošanos sistēmai.

23. Informācijas klasificēšana, jo īpaši ņemot vērā tautību un rasi, terorisma apkarošanas, tiesībaizsardzības, imigrācijas, muitas un robežkontroles jomā (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavotais Sarah Ludford ziņojums (A6-0222/2009) par profilu veidošanu, jo īpaši pēc etniskās izcelsmes un rases, terorisma apkarošanas, tiesībaizsardzības, imigrācijas, muitas un robežkontroles jomā

(2008/2020(INI)).

Sarah Ludford, referente. – Priekšsēdētājas kundze, pēdējās desmitgades laikā ir ieviestas tiesību normas un prakse, kas nodrošina ārkārtīgi liela personas datu apjoma uzglabāšanu un apmaiņu. Pašlaik ES ierosina veikt virkni pasākumu, kas veicina profilu veidošanu — tādas metodes izmantošanu, kurā no dažādiem avotiem tiek iegūta informācija par personām, nolūkā izveidot tādu kā paraugu, kuru izmanto tādu personu identificēšanai un aizliegumu piemērošanu, kuras varētu turēt aizdomās par noziedzīgiem vai teroristiskiem nodarījumiem.

Kārtības uzturēšanas jomā ir veikti arī pasākumi, izmantojot prognozējošu un preventīvu pieeju, kas, lai gan noteiktos gadījumos ir vērtējama pozitīvi, var veicināt represīvu pasākumu piemērošanu nevainīgām personām, balstoties uz stereotipiem, kas bieži vien ir saistīti ar rasi un pat reliģiju.

Mani satrauc profilu veidošana un datu ieguve, tāpēc ka, izmantojot šīs metodes, tiek pārkāpts vispārējais noteikums par to, ka tiesībaizsardzības pasākumu lēmumu pamatā ir personas uzvedībai. Pastāv risks, ka nevainīgu personu var pakļaut patvarīgai aizturēšanai, nopratināšanai vai ceļošanas ierobežojumiem. Turklāt, ja savlaicīgi netiek atcelts šīm personām piedēvētais aizdomīgu personu statuss, tās var tikt pakļautas ierobežojumiem ilglaicīgi, piemēram, tām var atteikt vīzas vai aizliegt šķērsot robežas, tām var aizliegt strādāt vai tās pat var aizturēt un arestēt.

Laikā, kad arvien izplatītāka kļūst starptautiska informācijas apmaiņa, bīstamas personas vai policijas meklēšanās esošas personas statusa noteikšana, ja šāds statuss netiek savlaicīgi atcelts, var radīt ne tikai sarežģījumus un izmaksas, bet arī patiešām drausmīgas sekas. Es vēlos atgādināt, ka kanādietis, „moku lidojuma” upuris Maher Arrar, kura drausmīgā pieredze ir filmas „Rendition” (Izdošana) pamatā, tika aizturēts profila dēļ, kuru izveidoja saistībā ar viņa brālim pazīstamām personām; lai gan šis cilvēks nebija izdarījis neko tādu, kas izraisītu aizdomas, viņš septiņus mēnešus tika turēts un spīdzināts Sīrijas cietumā.

Šā mana ziņojuma izstrādē lielu ieguldījumu ir devuši ēnu referenti, kuriem es no sirds pateicos. Šis ziņojums ir izstrādāts, pamatojoties uz cilvēktiesību, datu aizsardzības un diskriminācijas novēršanas standartiem, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz jebkuru profilu veidošanas pasākumu tiktu piemēroti divi pamatprincipi, proti, represīvu pasākumu veikšana, tikai ņemot vērā personas uzvedību, un vienlīdzības principa piemērošana saskaņā ar tiesību normām.

Taču juridiski iebildumi nav vērsti pret visu veidu profilu veidošanu. Mēs visi esam redzējuši kriminālfilmās, kurās psihologs tiek aicināts izveidot aizdomās turētā slepkavas profilu; un, ja liecinieks sniedz skaidru aprakstu jeb profilu, piemēram, bankas aplaupītāja aprakstu — 30 gadus vecs baltais vīrietis, būtu muļķīgi apcietināt aptuveni 50 gadus vecu aziātu sievieti.

Veidojot profilu, vislielākais risks ir saistīts ar tādām pazīmēm kā etniskā izcelsme vai rase. Ja šīs pazīmes policistu darbā ir vienīgais iemesls personas apturēšanai, pārmeklēšanai vai arestam, šādas rīcības pamatā ir slinkums un maldinoši stereotipi, un tā var veicināt diskrimināciju pret minoritāšu pārstāvjiem.

Pastāv lielas bažas, ka par šādas rīcības upuriem var kļūt romi. Manā pilsētā Londonā pret jauniem tumšādāniem vīriešiem vērstās attieksmes dēļ ir noteiktas stingrākas pamatnostādnes un drošības pasākumi, kuri, es vēlos uzsvērt, nevar būt par traucēkli nozieguma izmeklēšanā.

Papildu paustajām bažām par leģitimitāti, es patiešām apšaubu arī profilu veidošanas efektivitāti. Aizdomīgu personu meklēšana, balstoties uz to izskatu vai uzvedību, var traucēt meklēt patiešām bīstamas personas. Pastāv arī risks, ka īstie noziedznieki var pielāgoties izveidotajiem profiliem, izmantojot pēc izskata nekaitīgas personas kā narkotiku kontrabandistus vai teroristus-pašnāvniekus, vai mainīt ceļošanas maršrutus, izvēloties tādus maršrutus, kas netiek uzraudzīti,

Pretterorisma pasākumi parasti ir vērsti pret aziātiem, it sevišķi pakistāniešu izcelsmes aziātiem. No visiem Lielbritānijā dzīvojošajiem musulmaņiem 32 % ir ziņojuši, ka pret viņiem ir vērsta diskriminējoša attieksme lidostās. Pastāv nopietns šo personu norobežošanās risks, kura dēļ tās var izvairīties no sadarbības ar policiju, tādējādi apdraudot drošību.

Tādēļ šajā ziņojumā ir izvirzīta prasība nodrošināt Eiropas vai dalībvalstu tiesību aktu profilu veidošanas jomā atbilstību spēkā esošajiem Eiropas tiesību aktiem un starptautiskajiem nolīgumiem. Ja tas ir iespējams, visas tiesiskās garantijas profilu veidošanas jomā ir jāapvieno vienā normatīvā aktā.

Papildus juridiskajam izvērtējumam ir jāveic pētījumi par profilu veidošanas samērīgumu un efektivitāti. Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ņemot vērā to kompetenci, ir jāuzņemas būtiskākā loma šo pētījumu veikšanā.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka, ja profilu veidošanu ir paredzēts likumīgi un godīgi izmantot drošības nodrošināšanai, ir jāizveido saskaņots un taisnīgs tiesiskais pamats.

László Kovács, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos Komisijas vārdā paust atzinību par šo Parlamentu iniciatīvu pievērst Eiropas uzmanību jautājumam par profilu veidošanu, it sevišķi pēc etniskās izcelsmes un rases, terorisma apkarošanas, tiesībaizsardzības, imigrācijas, muitas un robežkontroles jomā.

Ludford kundzes ziņojums veido stabilu pamatu šā jautājuma izskatīšanai, ierosinot plašas diskusijas un piedāvājot šīs problēmas risinājumus. Es vēlos uzsvērt, ka spēkā esošie datu aizsardzības tiesību akti jau nodrošina personas datiem, tostarp tādiem neizpaužamiem datiem, kā informācija par etnisko izcelsmi vai rasi, augstu aizsardzības līmeni un ir piemērojami neatkarīgi no tā, kāda tehnoloģija tiek izmantota. Tādēļ ir skaidrs, ka vispārējie datu aizsardzības principi attiecas arī uz profilu veidošanu kā vienu no datu apstrādes veidiem.

Komisija noteikti uzskata, ka nepamatota vai nevajadzīga etnisko profilu veidošana ir netaisnīga un aizliegta prakse, pat, ja tas tiek darīts tiesībaizsardzības nolūkā vai saistībā ar imigrācijas, muitas un robežkontroles pasākumiem, un ir pretrunā Eiropas Savienības pamatvērtībām.

Saskaņā ar nozīmīgiem Komisijas ierosinātiem instrumentiem, piemēram, Šengenas Robežu kodeksu, EURODAC sistēmu, SIS un VIS, nepamatota etnisko profilu veidošanas metožu izmantošana ir aizliegta. Piemēram, attiecībā uz robežkontroli Šengenas Robežu kodeksa 6. pantā ir noteikts, ka robežsargi, veicot pārbaudes, nediskriminē personas rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai ticības dēļ.

Es vēlos pieminēt arī Eiropas Pamattiesību aģentūras veikumu šai sakarībā. Aģentūra gatavojas publicēt labas prakses rokasgrāmatu etnisko profilu veidošanas apkarošanai un novēršanai. Komisija atbalsta ieceri aģentūras 2010. gada darba programmā iekļaut kopīgas apmācības ar FRONTEX, kuru laikā varētu tikt izmantota

iepriekš minētā rokasgrāmata. Komisija arī atbalsta ieceri aģentūras 2010. gada darba programmā iekļaut pasākumu, lai īstenotu Šengenas Robežu kodeksa 6. pantu par datu apkopošanu.

Es vēlos arī teikt, ka Komisija atzinīgi vērtē pētījumu par minoritātēm un diskrimināciju, ar kuru mēs tikām iepazīstināti vakar. Sadaļās par tiesībaizsardzību un robežkontroli ir sniegta plaša un aktuāla informācija par pieredzi saistībā ar etnisko profilu veidošanu. Komisija, neapšaubāmi, rūpīgi izvērtēs Pētījuma par minoritātēm un diskrimināciju rezultātus, kas, sadalot pa nodaļām, tiks publicēti gada laikā. Bet jau tagad mēs varam secināt, ka rasisms un ksenofobija ir parādības, kas joprojām ir sastopamas Eiropas Savienībā, un ka šīs parādības ietekmē etnisko minoritāšu pārstāvju dzīvi.

Komisija piekrīt ziņojuma projektā paustajai atzīnei, ka datus, kas apkopoti statistikas mērķiem, tostarp datus par etnisko piederību, rasi vai izcelsmi, var izmantot, lai konstatētu netiešu diskrimināciju vai nepamatotu tiesībaizsardzības praksi. Taču šis aspekts ir atbilstīgi jāizvērtē. Tādēļ Komisija apsver iespēju aicināt 29. panta datu aizsardzības darba grupu sagatavot atzinumu par personas datu, tostarp datu par etnisko piederību, rasi vai izcelsmi, izmantošanu statistikas mērķiem.

Komisija cieši seko līdzi arī Eiropas Padomes darbībai saistībā ar priekšlikuma par profilu veidošanu projektu. Komisija gatavojas iesniegt Padomei pieprasījumu izsniegt mandātu par tiesībām diskutēt par šo priekšlikuma projektu.

Attiecībā uz nepieciešamību izstrādāt tiesisko pamatu profilu veidošanas jomā Komisija uzskata, ka attiecīgie ES tiesību aktu par robežkontroli un datu aizsardzību atbilstīgi regulē pamattiesību aizsardzību. Tajos tiesāmajos ir noteikts, ka datu apstrādei ir jābūt balstītai uz konkrētu, atzītu tiesisku pamatu un ka ti sevišķi ir jānodrošina datu apstrādes atbilstība nepieciešamības, proporcionalitātes, mērķa ierobežojuma un precizitātes principiem. Datu apstrādi uzrauga neatkarīgas valsts iestādes. Esošais tiesiskais pamats ietver stingrus noteikumus attiecībā uz neizpaužamu personas datu vai automatizētu lēmumu pieņemšanu. Visi šie principi attiecas arī uz profilu veidošanu kā vienu no personas datu apstrādes veidiem.

Komisija ir apņēmusies — un es personīgi esmu apņēmies — cīnīties pret rasismu un ksenofobiju atbilstoši līgumos noteiktajai kompetencei, un tas attiecas arī uz gadījumiem, kad rasisms tiek pieļauts valsts iestādēs. Komisija ir apņēmusies nostiprināt mūsu politiku cīņā pret rasismu un ksenofobiju saskaņā ar Stokholmas programmu, kas ietver etnisko profilu veidošanas jautājuma risināšanu.

Es vēlos vēlreiz Komisijas vārdā paust atzīni par ziņojuma projektu, un es ceru, ka tas tiks pieņemts rīt plenārsēdes laikā.

Claude Moraes, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, kā sociāldemokrāti mēs pilnībā atbalstām šo ziņojumu un piedalījāties tā izstrādē, tāpēc ka mēs uzskatām, ka šī ir pirmā reize šā Parlamenta darbības laikā, kad beidzot notiek politiski, juridiski un ētiski atbilstīgas debates par etnisku profilu veidošanu un tās ietekmi uz vidusmēra cilvēkiem.

Mēs uzskatām, ka prognozējoša profilu veidošana un datu ieguve ir jautājumi, kuriem ilgu laiku nav pievērstas uzmanība, un es patiešām atzinīgi vērtēju Komisijas pozitīvo attieksmi, gan atzīstot šo jautājumu, gan arī parādot izpratni attiecībā uz iespējamu netiešu diskrimināciju, kuras iemesls ir etnisku profilu veidošana.

Sociāldemokrāti cer, ka, pieņemot šo ziņojumu rītdienas plenārsēdē, kā arī, ņemot vērā paredzētos Eiropas Padomes ierosinājumus profilu veidošanas jomā, tiks dots politisks stimuls šā jautājuma risināšanai augstākajā līmenī. Kāpēc? Mana Londonas vēlēšanu apgabala vārdā un arī savā vārdā es varu teikt, ka es zinu, ko nozīmē etnisku profilu veidošana. Tas nozīmē, ka personu var regulāri apturēt un pārmeklēt, pamatojoties uz tās izskatu, nevis balstoties uz atbilstīgu izmeklēšanu, pienācīgu kārtības uzturēšanu un noteiktu procedūru īstenošanu.

Šāda veida profilu veidošana ir resursu izšķērdēšana. Tā nepalīdz notvert teroristus, tā nepalīdz notvert arī noziedzniekus. Šādu profilu veidošana tikai veicina tiešu vai netiešu vēršanos pret mazāk aizsargātām personām, personām ar noteiktu etnisku izcelsmi, kas ir „nepareiza” izcelsme.

Šāda situācija var novest — un es domāju, ka tas ir jāsaprot, — pie pārmeklēšanas ar izģērbšanu un cita veida ļaunprātīgas rīcības, kuras liecinieki mēs esam bijuši. Šis ziņojums ir būtisks solis uz priekšu, lai aizsargātu personas pret to, kam līdz šim nav pievērstas uzmanība, bet es esmu gandarīts, ka *Sarah Ludford* ir ierosinājusi šo jautājumu Parlamentā, un mēs rīt pilnībā atbalstīsim šo ziņojumu.

Carl Schlyter, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties *Sarah Ludford* par sagatavoto ziņojumu. *Kathalijne Buitenweg* nevarēja ierasties, bet es pārstāvēšu viņas viedokli.

Vispirms es vēlos uzdot jautājumu, kas ir terorists? Kādas sajūtas izraisa teroristi? Viņi izraisa nedrošību. Teroristi arī padara visus neaizsargātus un liedz cilvēkiem iespēju dzīvot tā, kā viņi vēlas.

Taču, pievēršot uzmanību terorisma novēršanas tiesību aktiem, kas paredz profilu veidošanu, ir redzams, ka arī tie rada nedrošību un rada problēmas cilvēku ikdienas dzīvē. Nav iespējams cīnīties pret terorismu, pieņemot terorisma novēršanas tiesību aktus, kas rada tādu pašu nedrošības sajūtu.

Pēc manām domām, Eiropas Kopienas Tiesa ir nepārprotami parādījusi savu nostāju šai sakarībā, nosakot, ka šāda veida pasākumi ir jāaizliedz. Mēs redzam, ka tie ir neefektīvi un nelikumīgi. Kārtera Centrs ASV ir pierādījis, ka profilu veidošana nebija efektīva. Vācijas novērošanas sistēma attiecībā uz 18–40 gadus veciem Vācijā dzīvojošiem musulmaņu vīriešiem nebija efektīva. Šāda veida pasākumi nedod rezultātus, un es patiešām ceru, ka mēs varam atcelt pēdējos izņēmumus, kas ļauj lidostām un ostām, un citām iestādēm izmantot šīs neefektīvās metodes, kas liek cilvēkiem justies slikti.

Un kā gan var apgalvot, ka tiks nodrošināts augsts aizsardzības līmenis, ja kompaktdiski ar datiem par 20 miljoniem personu tiek atstāti kafejnīcās un ja mēs zinām, cik viegli ir piekļūt datorsistēmām? Patiesībā es pats to darīju, kad biju bērns.

Tādēļ es uzskatu, ka šis ziņojums ir nozīmīgs. Padomei ir jāpielāgo lēmumi un jānodrošina efektīva resursu izmantošana, pievēršot uzmanību konkrētām personām un veltot laiku šo personu izpētei tā vietā, lai veiktu reģistrāciju, pamatojoties uz etnisko izcelsmi, kas, neapšaubāmi, ir cilvēktiesību standartu pārkāpums.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Vispirms es vēlos pateikties baronesei *Ludford* kundzei par šo kvalitatīvo ziņojumu. Ziņojums varēja būt pat stingrāks, bet tas atspoguļo panākumus, kas gūti, debatējot par šo jautājumu.

Reizēm profilu veidošana var būt nepieciešama, bet šādi gadījumi ir skaidri jānosaka un ir jānodrošinās pret ļaunprātīgu rīcību. Informācijas uzglabāšanas, apmaiņas un interpretēšanas iespējas pēdējos gados ir pieaugušas ātrāk, nekā demokrātiskās valsts ir spējušas noteikt nepieciešamos ierobežojumus šai sakarībā. ASV drošības dienesti datu ieguves un uz profilu veidošanu balstītas izmeklēšanas rezultātā nav ieguvušas kvalitatīvāku vai uzticamāku informāciju, bet gan galvenokārt ievērojami palielinājušas darba apjomu. Drošības aģents trāpīgi salīdzināja šo situāciju ar mēģinājumu piepildīt glāzi ar ūdeni no ugunsdzēsības šļūtenes, jeb, citiem vārdiem sakot, nosaucis to par sevišķi neefektīvu metodi.

Patiesībā uz etnisko izcelsmi balstīti profili ir izmantoti gadiem ilgi, lai gan mēs šo metodi saucam citā vārdā. Lai gan es esmu 1,60 m gara un tādēļ diez vai man ir pati bīstamākā ķermeņa uzbūve, mani regulāri izvēlas pārbaudei muitas kontroles punktos. Šāda rīcība manī izraisa nelielu aizkaitinājumu, bet daudzi cilvēki, kas apzinīgi ievēro tiesību aktus, piedzīvo šādas neērtības nevis regulāri, bet sistemātiski. Šādi cilvēki saņem vēstījumu no mūsu sabiedrības, ka viņi vienmēr tiek turēti aizdomās, ka viņi ir mazāk vērti un nevēlami. Izmantojot šo metodi, mums neizdosies noņemt istos noziedzniekus, kas sastopami visās iedzīvotāju grupās.

László Kovács, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlamenta deputātu komentāri parāda jautājuma par profilu veidošanu un pamattiesību ievērošanu nozīmīgumu un šim jautājumam pievērsto Parlamenta uzmanību.

Ziņojums rada lielisku priekšstatu par ierosinātajiem jautājumiem saistībā ar profilu veidošanas metodēm, it sevišķi, ja tās ir balstītas uz etnisko izcelsmi, rasi, tautību vai reliģiju tiesībaizsardzības vai robežkontroles jomā.

Komisija cieši seko līdzi — un darīs to arī turpmāk — problēmām, kas ir saistītas ar profilu veidošanu kopumā un it sevišķi jomās, kas skaidri noteiktas ziņojumā.

Komisija pašlaik sāk īstenot apspriežu procedūru par jauno tehnoloģiju radītajām problēmām saistībā ar datu aizsardzību. Tos īstenojot, Komisija iegūs informāciju, kas veidos pamatu tās nostājai un nodrošinās atbalstu, risinot problēmas, ko var radīt profilu veidošana tiesiskuma, brīvības un drošības nodrošināšanas jomā.

Saskaņā ar Pamattiesību aģentūras nesen publicētajiem pētījuma par minoritātēm un diskrimināciju ES rezultātiem, ar kuriem Komisija iepazinās vakar, rasisms un ksenofobija ir izplatītas parādības Eiropas Savienībā un tās ietekmē mūsu minoritāšu pārstāvju dzīvi.

Komisijai ir rūpīgi jāizvērtē šā pētījuma rezultāti, lai pieņemtu lēmumu par turpmāk veicamajiem pasākumiem. Es vēlreiz vēlos teikt, ka ļoti atzinīgi vērtēju ziņojuma projektu un ceru, kas tas tiks pieņemts rīt plenārsēdes laikā.

Sarah Ludford, referente. – Priekšsēdētājas kundze, es patiešām atzinīgi vērtēju komisāra pozitīvo nostāju. Pēc manām domām, daži no viņa pieminētajiem jautājumiem būs ārkārtīgi noderīgi, piemēram, par Pamattiesību aģentūru, norādījumiem par etnisko profilu veidošanu, Komisijas sadarbību ar Eiropas Padomi saistībā ar tās ieteikumu un ierosinājumu konsultēšanās nolūkā piesaistīt 29. panta darba grupu.

Es vēlos aicināt Komisiju virzīties vēl nedaudz tālāk, pievēršot uzmanību konkrētām problēmām saistībā ar profilu veidošanu. Galu galā mēs gatavojamies izskatīt ierosinājumu par profilu veidošanu PDR datu izmantošanas jomā, proti, ir zināms, ka šādas konkrētas problēmas pastāv.

Es vēlos no sirds pateikties mazai, bet izmeklētai kolēģu grupai, kas piedalījās debatēs. Pēc manām domām, var izdarīt divus skaidrus secinājumus: pirmkārt, tā sauktie „drošības” pasākumi var veicināt nedrošību un, otrkārt, to īstenošana var būt nevis resursu mērķtiecīga izmantošana, bet gan izšķērdēšana. Tādēļ mēs šajā gadījumā runājam ne tikai par efektivitāti, bet arī par pilsoņu brīvībām.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas. Balsojums notiks rīt, piektdien, 2009. gada 24. aprīlī, pulksten 12.00.

24. Statistika par augu aizsardzības līdzekļiem (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā sagatavotais Bart Staes ziņojums (A6-0256/2009) par statistiku par augu aizsardzības līdzekļiem

(11120/2/2008 – C6-0004/2009 – 2006/0258(COD)).

Bart Staes, referents. – (NL) Mūsu priekšā ir galīgā vienošanās, par kuru mēs diskutējām ar Padomi un Komisiju, galīgā vienošanās, kas panākta pēc dokumenta izskatīšanas pirmajā lasījumā, kuras laikā mēs Parlamentā ieņēmām ļoti stingru nostāju un ieviesām vairākus elementus, kas tika pieņemti ar lielu balsu vairākumu un kas patiesībā nodrošināja mums ļoti pārliecinošu starta pozīciju sarunās ar Padomi. Man jāsaka, ka Padomes kopējā nostāja dažus mēnešus pēc dokumenta izskatīšanas pirmajā lasījumā bija diezgan neapmierinoša. Patiesībā nebija vērojama īpaša vēlme īstenot mūsu pieeju, un tādēļ sarunas ar Padomi ne tuvu nebija vieglas.

Taču mēs spējam spert soli uz priekšu, un izveidojās patiešām konstruktīva gaisotne. Arī Parlamenta delegācija bija spēcīga. Tika panākta vienotība daudzveidībā. Pēc manām domām, mēs ar zināmu lepnumu varam piedāvāt mūsu darba rezultātu rītdienas balsojumam. Katrā ziņā mēs piedalāmies jautājuma risināšanā un nodrošinām, ka papildus diviem pesticīdu izmantošanas jomā pieņemtajiem tiesību aktiem, proti, direktīvai par to ilgtspējīgu izmantošanu un regulai par augu aizsardzības produktu laišanu tirgū, tiek izveidots pamats jeb instrumentu kopums, kas ir efektīvs regulējums datu ieguvei, izmantojot statistiku. Tādēļ, pēc manām domām, tas ir pamats likumdošanas darbam, ko mēs esam veikuši Parlamentā.

Viens no panāktajiem būtiskākajiem sasniegumiem ir tas, ka Padome, pretēji tās nostājai, piekrīt par pesticīdu pamata definīciju izmantot definīciju, ko Parlaments, pamatojoties uz politisku vienošanos ar Padomi, iepriekš iekļāva direktīvā par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu. Tas nodrošina zināmu konsekvenci un ir būtiski saistībā ar definīcijas izmantošanu nākotnē.

Mums izdevās iekļaut dokumentā arī skaidru atsauci uz vispārējo tiesisko pamatu statistikas jomā, uz statistikas datu izmantošanas kārtību, uz statistikas datu apstrādes kārtību un, kas ir visbūtiskāk, uz noteikumiem par statistikas datu izmantošanu nākotnē, citu starpā ņemot vērā konfidencialitātes aspektu. Mums izdevās sasniegt savu mērķi, nosakot, ka dalībvalstīm ir jāsniedz nozīmīga informācija par pesticīdiem un ka tā ir jāsniedz tādā veidā, lai to būtu iespējams salīdzināt. Es personīgi būtu gribējis, lai mēs ietu vēl tālāk, bet tas, ko izdevās sasniegt, ir pirmais solis uz priekšu.

Vēl viens sasniegums, neapšaubāmi, ir tas, ka mēs, ņemot vērā apstākli, ka pamata definīcijā izmantojām vārda „pesticīdi” definīciju un pesticīdu definīciju, kas noteikta direktīvā par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu, izskatot dokumentu otrajā lasījumā, iekļāvām tajā arī jēdzienu „biocīdi produkti”. Tā bija būtiska prasība, ko izvirzīja Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā. Tas patiešām ir sasniegums. Šis jēdziens ir minēts regulā, kā arī šajā politiskās vienošanās dokumentā, kaut gan tajā nav noteikts, ka mēs apņemamies paplašināt spēkā esošo regulu par statistiku un pesticīdiem, iekļaujot tajā jēdzienu „biocīdi produkti”, laikā, kad tiesību akts ir spēkā un arī — un tā bija steidzama prasība no Padomes puses — pēc ietekmes novērtējuma veikšanas šai sakarībā.

Mēs panācām lielāku pārredzamību. Mēs panācām, lai tiktu noteikta prasība par datu publicēšanu internetā. Taču attiecībā uz vairākiem jautājumiem, kā jau tika minēts — un tāda jau ir sarunu būtība, tāpēc ka pastāv demokrātija —, mēs neguvām panākumus. Es jau tos minēju, un citu starpā tas ir vājāks formulējums attiecībā uz pesticīdu izmantošanu ar lauksaimniecību nesaistītiem mērķiem — šai sakarībā regulas projekts pilnībā neatbilst pirmajā lasījumā panāktajam. Taču šajā gadījumā, lai kaut ko iegūtu, ir no kaut kā jāatsakās.

Es vēlos teikt, ka esmu ļoti pateicīgs ēnu referentiem. Tā bija patīkama sadarbība. Šis bija mans pēdējais normatīvais ziņojums šajā likumdošanas periodā, un es ceru, ka es varēšu to nedaudz papildināt nākamajā likumdošanas periodā.

László Kovács, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada janvārī apstiprinātās Ilgtspējīgas pesticīdu izmantošanas tematiskās stratēģijas mērķis ir papildināt esošo tiesisko pamatu, pievēršot uzmanību pesticīdu izmantošanas posmam, nolūkā samazināt pesticīdu ietekmi uz cilvēku veselību un vidi.

Šis priekšlikums ir stratēģijas trešais tiesiskais pīlārs — pirmais ir pamata direktīva un otrais ir Regula par augu aizsardzības produktu laišanu tirgū —, un tā mērķis ir apkopot uzticamus datus, lai izvērtētu panākumus, kas gūti, īstenojot stratēģiju.

Tādēļ šā priekšlikuma būtiskākais mērķis ir veicināt salīdzināmu un uzticamu datu apkopošanu visās dalībvalstīs un to iesniegšanu Komisijai, nodrošinot iespēju aprēķināt saskaņotus riska rādītājus un noteikt panākumus, kādi gūti, īstenojot tematisko stratēģiju.

Vienošanās pirmajā lasījumā par šo priekšlikumu starp Padomi un Parlamentu netika panākta tādu iemeslu dēļ, kas galvenokārt saistīti ar regulas darbības jomu un rezultātu publicēšanu.

Pateicoties intensīvam un rezultatīvam dialogam otrajā lasījumā un it sevišķi referenta un ēnu referentu vēlmei panākt kompromisu, risinājumi tika rasti attiecībā uz visiem jautājumiem.

Komisija uzskata, ka panāktais kompromiss ir lielā mērā atbilstīgs un atbilst Parlamenta izvirzītajām prasībām, neradot nesamērīgu slogu valstu iestādēm un uzņēmumiem, un tādēļ to atbalsta.

Komisija vēlas izmantot šo iespēju, lai pateiktos referentam *Bart Staes* par paveikto lielisko darbu saistībā ar šo sarežģīto priekšlikumu, par viņa pacietību un tiešām konstruktīvo sadarbību ar Komisiju. Ņemot vērā panākto kompromisu, Komisija ir pārliecināta, ka starp Eiropas Parlamentu un Padomi ir iespējams panākt vienošanos otrajā lasījumā par šo nozīmīgo priekšlikumu, lai nodrošinātu Ilgtspējīgas pesticīdu izmantošanas tematiskās stratēģijas veiksmīgu īstenošanu.

Anne Laperrouze, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, 2009. gada janvāra plenārsēdē mēs pieņemām divus tiesību aktus — par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu un par procedūrām augu aizsardzības produktu laišanai tirgū. Debates par šiem tiesību aktiem bija vētrainas un nodrošināja reālus panākumus cilvēku veselības un vides aizsardzības jomā.

Taču bez šā dokumenta šie divi tiesību akti būtu nevērtīgi. Šī regula patiesībā nodrošina abu iepriekš minēto tiesību aktu piemērošanu. Komisāra kungs, atcerieties, ka šie statistikas dati ir nepieciešami, lai noteiktu, cik daudz jaunu produktu tiek laisti tirgū un cik lielā mērā pieaug to izmantošana, un, kas ir visbūtiskāk, lai aprēķinātu ziņojumā par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu noteiktos riska rādītājus.

Es vēlos arī uzsvērt, ka, pēc manām domām, mums ir ne tikai izdevies panākt līdzsvaru starp nepieciešamību iesniegt datus un to konfidencialitāti, bet arī noteikt atbilstīgas administratīvās prasības, tāpēc ka tas ir aspekts, kas interesē datu lietotājus.

Attiecībā uz biocīdiem produktiem ir būtiski uzsvērt, ka ir jānodrošina šā dokumenta savlaicīga piemērošana šiem produktiem, pamatojoties uz ietekmes novērtējuma rezultātiem.

Mēs esam veikuši pētījumu par komerciālu pesticīdu izmantošanu ar lauksaimniecību nesaistītiem mērķiem. Pašlaik šādiem mērķiem izmantotu pesticīdu daudzumu var noteikt tikai intuitīvi. Šai sakarībā ļoti noderīgi būs eksperimentāli pētījumi, ko plāno veikt Eiropas Komisija.

Nobeigumā es vēlos pateikties mūsu referentam, kurš atbalstīja mūs sarunu laikā un deva lielu ieguldījumu vienošanās panākšanā.

Bart Staes, *referents*. – (NL) Es domāju, ka viss ir pateikts. Šī ir laba vienošanās, un es ceru, ka tā rīt no rīta tiks pieņemta.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas. Balsojums notiks rīt, piektdien, 2009. gada 24. aprīlī, pulksten 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Saskaņā ar Sesto Kopienas vides rīcības programmu Eiropas Savienība ir atzinusi nepieciešamību konsekventāk samazināt pesticīdu ietekmi uz vidi un cilvēku veselību. Šī regula par statistiku par augu aizsardzības līdzekļiem novērsīs pastāvošās nepilnības saistībā ar pesticīdu izmantošanu dalībvalstīs.

Izvērtējot Komisijas iesniegtos datus par pesticīdu izmantošanu un pārdošanu, tika secināts, ka mums Kopienas līmenī ir nepieciešama saskaņota metode tādu statistikas datu apkopošanai, kas iegūti, laižot produktus tirgū, kā arī, kas iegūti no ražotājiem.

Mēs visi apzināmies, ka Eiropas Savienības līmenī ir jānosaka saskaņotāki pamata tiesību akti, kas regulē pesticīdu izmantošanu. Tieši tādēļ es vēlos uzsvērt, ka es atzinīgi vērtēju kopēja tiesiska pamata izveidi sistemātiskai Kopienas statistikas datu apkopošanai par pesticīdu laišanu tirgū un to izmantošanu saskaņā ar subsidiaritātes principu.

25. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

26. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

27. Sēdes slēgšana

(Priekšsēdētāja sēdi slēdza pulksten 11.05.)